

DATA ENTERED

گلزار
235-
سید علیہ السلام

زرکھپنی ناشران قرآن پاک کھنڈی بازار لاہور

مكتبة
الملك
الأمير

ما شاء الله لا قوة الا بالله

مخارج القصة

مخارج القصة

يعني

كلار مونی

مخارج القصة

مخارج القصة

مخارج القصة

مخارج القصة

۱۹۹۲ء

۱۸۰۹۱

مذہبی مطبوعات

کیمیائے سعادت

امام غزالیؒ فلسفہ اخلاق و فقہ تصوف اور عقلیات کے حید

فتوح الغیب تصنیف شیخ عبدالقادر جیلانی و ایسے جیلان

اور جیلان القدر عالم گذرے ہیں تاریخ انسانی نے مشرق مغرب میں ان کے پایہ کا ایک بھی فلاسفر و مفکر اعظم پیدا نہیں کیا۔ یورپ میں امام غزالی کی تصانیف کو انتہائی قدر و منزلت سے دیکھا جاتا ہے اور ان کی تمام کتابیں یورپ کے کتب خانوں میں محفوظ ہیں۔ ان تصانیف میں کیمیائے سعادت انفرادیت کی حامل ہے جس میں اجتہاد اور آزادی رائے کے زیر اثر اسلامی فلسفہ کو عقلی استدلال دنیا کے خیال نقطہ فہم و ادراک کی سطح پر لایا گیا ہے۔ سنجیدہ اور پڑھنے کے طبقہ کیلئے دعوتِ عمل ہے۔ بہترین کتابت و طباعت۔

غوث الاعظم کی پرلازوال مقالات کی کتاب جو تشنگان علم و معرفت اور طریقت اور مسائل تصوف کا بے بہا خزانہ ہے۔ فیض یابی نے کے لئے ہر مسلمان کے گھر اس کتاب کا ہونا ضروری ہے۔ قیمت - ۲/- روپے

جنت کی کنجی | اللہ تعالیٰ کا ارشاد

ہے کہ نیک بندوں کے لئے جنت کے دروازے کھلے ہیں مگر جنت کی جگہ حاصل کرنے کیلئے کتاب جنت کی کنجی ضرور پڑھیں۔ اس میں اسلام کے حقوق کی نگہداشت ارکان عقائد پر مکمل روشنی ڈالی گئی ہے عمل پسند حضرات کے لئے حصول جنت ہے۔

تحفہ دستگیر | قیمت - ۱۵/- روپے

غوث الاعظم پر انگریزی اور اردو کا شخصیت سے کون واقف نہیں۔ اسلام کی پہچان ہر رنگ میں اور اسلامیات پر مکمل روشنی ان ہی بزرگان دین جناب غوث الاعظم جیلانی کی تصنیف تحفہ دستگیر ہے ہر نقطہ پر بحث کی گئی ہے اور تمام علماء کے نزدیک غنیۃ الطالبین کا اردو ترجمہ صحیح ترین ہے کیونکہ یہ ترجمہ مشہور ادب نواز ڈاکٹر اے آر قریشی اور ارباب سرمدی مرحوم کے قلم سے ہوا ہے اس ترجمہ کی اہلیت بھی بہت زیادہ ہے۔ ہدیہ صرف نو روپے ۹/-

ارکان اسلام (کامل)

اسلام کے ضروری ارکان پر احادیث نبوی کے حوالوں سے مزین کتاب جس کا ہر موضوع اپنی وسعت و ہیکل گیری جامعیت و افادیت کے لحاظ سے اپنی مثال آپ ہے قیمت ۲۵/- روپے علاوہ لٹاک

شیخ غلام حسین اینڈ سنز سمنگھان کتب کشمیری بازار لاہور

بے خبری کے لیے

آغا کتاب گوراموئی در اسیب ہاں حضرت مولیٰ خیر

و خدمت فرعون کے عیون

آئیے میان وچا دیوں کھول زبان
 نہ دیکھیں رب ذلے مقبول خدا
 بینہ اور منجھو مووی و س ابرہہ
 زبانی یقین رب یقین میں سویرا نصیب
 لڑائی خیر و می تمیزوں ویرا سنا
 بیت اور منیر انانی نسب لبند
 لاوی بیت یقینوں کے واسے سی مروند
 ریل پٹ یقینوں کے واسے سی عالی جاہ
 آگے لکھو اوس و اکتیا میں مر قوم
 جیو یوسف لول منہ و چہ سیا بابل حار
 منہ دل بالہ و نہاں لول بچھے جا لقمہ
 کس اولاد یقینوں کے واسے چہ مولیٰ آباد
 چھٹے لکھنے اوس کن اولاد یقینوں کے
 حضرت ابراہیم دارکن ساسے وین
 اوسے اوپر کی اوہ کوسے رین برام
 جانتا اوس یوسف جنگ کے کیا حکم احکام
 پچھنے اوس نقیب مصر و چہ موریاک شہاہ
 نام اوس اوسا اوس سا بنسی بیت ولید
 اسرہلی قوم لول لگا و کھ پو خیال
 سب اولاد یقینوں کے کہندا پاس بلا

مولیٰ بن حکیم واکر حوالہ بسید
 حسنوں عامہ ترو کیتا رس خط
 کیتا باجو و میلیرول اللہ مال کرام
 و چہ زریں منجھو یقین کیتا رب نصیب
 بیسی بیت عمرین ذمہ سوسے کیتا خدا
 اور بیت اوسا اوسے اولاد
 چھویر نقیب یقینوں کے تقدیر مراد
 موریا یوسف و لول یقینوں کے شہاہ
 یوسف و لول لگا لول و لول
 ساسے اوس کن خیال یقینوں کے
 در حرم اوس شہر زابوسند
 حضرت اوس لول اوس بیت و لول
 رہندے اوس اوس کے آدھار
 جیول حضرت یقینوں کے اوس
 اسرہلی و نہاں لول ہند لول
 نزدیک اوس اوس کے رہیا
 کر کھ لول لول کے کیتا لول
 بیٹا اوس یقینوں کے چہ لول
 ابراہیم لول و لول اوس لول
 جیکر چہ اوس بہتر لول کیتا لول

کرو اطاعتِ محمدِ دمی پو جو بہت تمام
 کن گویا سیرتِ پال و تصاف جواب
 حضرت ابراہیم در سالوں دین قبول
 قبول سوال فرما گئے اپنے بزرگوار
 رسدہ حق خلیل و سالوں در مطلوب
 اور اساد می جتہ ہے سچ او نہا ہا دین
 سیرتِ ہر اول جواب ایہوش حاکم قابوس
 کون تہیں ہوا دی ایڈے و ڈے امیر
 معلم سالوں گسا ندی جتہ اولاد تمام
 بروا کر بازار تھیں آندا اوس و حاجت
 اعلیٰ اور غلام سکی آو گیا بازار
 اسری تہیں سہا اوسدی ہوا اولاد
 جوئیں و سال پیروی کر افرہ قبول
 بہوں تکلیف حال و نہا سول تہا اوس
 جتہ تک رہا جو نارا اوہ ظلم بدکار
 آخر ہو گیا جگ تھیں اوہ سرد و لعین
 بھنے کہیں قابوس و ایسی ایک بھرار
 و وین بیت ولیدے آئے یہ شیطان
 بھنے کہیں فرعون کے پیو و امعب نام
 بیٹھا اور تہنت دے جال فرعون بلید
 مویا سی اک لغتھی لوک مویے مشکور
 بت ایسی تصویر و کبتا اوس تہار
 میں ہاں رب گسا ڈڑا عالی میرا شان
 بت نہانے و سچ آینا و تہنت بت ہکار
 تہنت خلقت ظلم تھیں گدی اوس گمراہ

نہیں تالی سچھے بگا کے ہاں کران قلام
 اسیں نہ ہرگز نمندے تہرا وین خراب
 کران اطاعتِ ربدی اوہ تہشرع قبول
 ہرگز اسیں نہ اوس تھیں کر سکتے انکار
 جیونکر عمل کھائے یوسف تہ یعقوب
 باطل تہرے دین تہ کیونکر کران یقین
 غصے وے و چہا تے کہیں لگا تھیں
 جہا نہی تھیں اسال و اجا لوک وین حقیر
 ساری گمراہی و اوہوسف رہیا غلام
 کی ہو باجے اوس نول بلیا کچھ وین راج
 نال تجبیت شاہ نے کیتا جہا مختار
 ہیرے تہیں غلام مویا کہیں لگا بدزاد
 ایہ پراس دے وین نول کتے نیماں مول
 سہا اولاد یعقوب دمی کتے تہند یوان
 سکہ و اساہ نہ او نہا نول و پتہ اللہ ہکار
 اوس بچھے فرعون پھر مویا تہنت تہشیں
 مہصب اسات نام تہا وڈا اہل جفا
 واد اہمال و وانا ندا تہسی ملک ریان
 واد املک ریان سی رہنوں علم تمام
 ایہ ظالم قابوس تھیں کروا ظلم فرید
 اوسدے نالوں و وہ کے یا اہل فتور
 بوہ میرے بہت نول کہندا افرہ مرسور
 لوگو او پر مجھ دے لے آو ایساں
 اکثر اوسدے خوف تھیں اوسنوں پوہن جا
 وروے ہاں اوس تھیں سین نہ اچا ساہ

جانا جہ فرعون نے اہل سبط مقبول
 سجدہ کرنا نہ مجھ لوں مومن سب شہید
 وچہ کراہاں سے جو جنت کے کسے معار
 کہتا ہے کہ تختیاں نہیں تسال منظور
 نہیں زان او لوں تسال کرسال مندا حال
 اونہاں کہیا اسال دارازق رت رحیم
 لوں کی بن اور سدا روزی نہیں شریک
 زب نہ منیاں تدا لوں جو سو بدیں بھیس
 جے سادسی بھی ب لوں پہو چکی فریا و
 بہت مٹانا اونہاں لوں حال سن ایمان
 کسی برتی حکیم و آیا وقت قریب

مٹان نہ وحدت رب کھیں کرے ہو قبول
 اچھ گل سو ج کراہ کھیرتے ہنار پند
 باقی دے سب تختیں لائے اوس مکار
 رازق جانوں مجھ لوں تنگی کرسال دور
 جیونکر بلدے تیل وچہ گلے دئے حال
 تینوں سالوں سہ لوں دیندار زق کریم
 میرے آکھے دین لوں سن لاول لیک
 مرزاں اسال قبولیا دینا پورے نہ ورس
 اک پل اندر تدا لوں مار کرے بریا و
 مٹا ہاں دے حال تے رب ہو سار جان
 اسر کی قوم دے کھلے نیک کھیب

خواب دیدن فرعون

اک راتیں فرعون نے دیکھا اندر خواب
 سبطیاں دے اوہ کھل کھیں ہوئی اک ظہور
 کل تخت اور نہاں وادتا سا رطلا
 بھی و کھس تک خواب وچہ وواسی نظم
 اوہا مومنہ درا ووال قنوکے کھت کہتا
 نالے دیکھا اوس نے سفنے وچہ اسرار
 رکھ آئے دواوس لوں کیئے رب عطا
 کی وچوں نکلا روغن زرد کھسالی
 دیندا جس بیمار لوں روغن اوہ کھوا
 دیکھا اندر خواب دے اوس کا فر شیطان
 سایہ ہوا اور نہاندا اوپر کل جہسان
 فخری آکھے بھومیال سیند پاس یگا

نکلا شعلہ اک وادیکہ ہویا بنیاب
 وچہ کھلے قبطیاں پاپس ان دستور
 محل مکان فرعون دے کیتے سہ صفا
 تخت دوالے اوسدے ہویا ان مقیم
 تخت محل سہ وچہ گیا مویں ورج پا
 جیوں وچہ قصص لابنیا لکھیکے اذکار
 جہاں پاروں اوسنوں منسے لوگ خدا
 دو جے وچوں نکلا کے سی ووشن لال
 رت خدائے فضل کھیں پاندا اوہ شفا
 دو لوں برکھ و ہرین کھیں دھیرے اسمان
 دیکھا جہ فرعون نے تخت ہویا حیران
 کہتا میرے خواب دواوہ ہویا بیان سنا

دیکھ کتاب بخوبیانی دستوری یہ تعبیر
 موعے گانک مہر و چہ لڑ کا پیداوار
 تھی تھی پیری فوج نے غالب ہوئی وہ
 اوس می پاروں تھو لے آوی و ڈاڑ وال
 سنیاں جہ فرعون نے ایہہ تعبیر میان
 سد منگایاں خیر نفس ایال اوس تمام
 جو کوئی عورت حاملہ سبطیاں اندر ہو
 جہ کوئی لڑکا اونہا اندر ہو وے پیداوار
 لڑکی مول نہ کہے دی سرگز بار و آب
 سجدہ ایال لول سد کے کتا حکم سنا
 جسے میرے حکم دی خوب کوشی لکھیل
 قہقہ کو تاہ و ایال کستی ایو کار
 قدرت ہوئی رب دی حکمت خالص حکم
 کسی نیر اللہ اونہاں نفس سبطی ہو گئے فوت
 کہیں لگے فرعون لول پاک دن قبطی آر
 چھوٹے بچے اونہاں کے مذہ کیے قتلام
 جہر وادھا اونہاں اندر نہ و تاہون
 گوا گویر آب لول سنا پوسی سب
 ایگل بن کے فرعون لول کیا اول قیاس
 کہن لگا ک سال لے لڑکے کرو معاف
 اس وقتیں بی فرعون لے لکھا ایہ معمول
 اندر سال معاف وے تعبیر ال ہی ہارون
 قتل کرے جس سال وچہ اوہ مرود لیم
 دو ہاں لول پھیر کی بخشی پاک خسا
 بنا کیستاجس سال لول جہوت لڑکے جنڈل

سندے پھٹے اوسدے سر امیر وزیر
 اسر سکی قوم نکلیں ووا قبل کار
 اک اکل تارہ نفس با و تہامی لسی کھوہ
 تو مرسین اوہ جو سی لسی ملک سہماں
 فکر یہا دل اوسدے کنت گیا شیطان
 حکم سنا یا سید لول سنول خواص عمام
 سر و کم اوسدے حمل دی پوری خبر کھو
 اوسے و لے اوسنول جلدی دینا مار
 نال محبت اوسنول پالن مائی باپ
 پتر امیر ایلیاں جہرے دیو گو ار
 دیساں بیت انعام ہیں نہیں ٹال کر ل
 ستم نیر ال اونہاں لڑکا دتا مار
 اندر انہر ایلیاں پئی وبار عظیم
 فکر یہا قبطیاں غالب ہوئی موت
 پسی و باوچہ سبطیاں و لے موت کھیا
 و وے مارے موت لے مولیٰ سنج تمام
 با جہ او نہاں لے اساند ہی خودت کریں
 تو کھی گھر وچہ پھیکے زین بے ساس رب
 خناسال دی بات لول لسنڈے من خناس
 قتل کرو ک سال لے حکم سنا لول صاف
 سال چھوٹے لے سال لے بال کرے مقتول
 بھائی نبی کلیم دا واپت خناس لول
 جمیا او سے سال وچہ موسیٰ نبی کلیم
 قاور دی تقدیر لول سکا کون سکا
 سچے رب لے سچیا ہو سے لول سال

واہ واہ قدرت زبیدی واہ واہ واہ قدیر
 وچہ خلاصے دیکھیا لکھیا ہور بیان
 بچھن لگا اونہا نونوں اوہ فرعون بلعون
 کہنے کے علم نجوم تختی ہوندا ہے معلوم
 اوشی مال کے پیٹ وچہ تین ہاڑیا تک
 کن کر کے فرعون نے کتنا حکم روان
 گھر گھر اوپر ونہا کے کھجے چوکیدار
 خوب حفاظت و نمان کے کشتی ترور و فرا
 مہرون لکھ حفاظت مال لکھ مہرون رکھوال
 تیس سائنت وچہ زبیدی آجائے تقدیر
 ایسی حکمت اپنی کشتی رب رحمان
 بابل ہی کلیم وانے سی جو کسرا ان
 ہوندا سی فرعون جال راہیں ہوندا وار
 اوسدن بھی کمران سی اوسدا ہرے وار
 ہو توہ یا خاتون بھی جو زوجہ کمران
 بیٹھے کھن ہور کھی خور مال سس نال
 آہی گھر فرعون کے جوں بی ذمی شان
 نام اوسدا سی اسہ وڑی نیکو کار
 پچ نال ذمی صفت سے کستی نبی خدا
 دوہی مال مستح و ذمی مرگم جدا نام
 چو کھی مالی فاطمہ بیٹی بی حضور
 سنوں حقیقت خور مال لال کے بچوں
 جدا وہ واپس ہو کے باسر لگیاں جان
 تھی کھیاں اوشی بی بی کی لکھ صفار
 اوسن وچہ دو نازا ہونیا جسدم اسیل

میش اوشی ذمی تقدیر سے کیا عاجز تدبیر
 کشتی جنوں بچو میاں اوہ تہبیر عیان
 کرا وہ لڑکا موسیٰ جگ وچہ سپ لاوار
 اے بدرومی کشتی چہ ہر گاہ و متصوم
 اچھ کچھ سادے علم کھن منہ علم ہوندا ٹھیک
 اتنے روز جماع کھنیں سبیل رو کے جان
 جمع نہ ہوں مول اوہ خوب رہے مشیار
 ایسے تقدیر ذمی سرگ زبیدی بات
 غالب مرخدا پیدا کوئی نہ سک انال
 سپر ویاں اگھیں نہ کے کھجے تکیہ
 کن کن تینوں و سدا و سناں کھول میاں
 رسداری فرعون وارات کے دربان
 ایہو پیرا اوسدا ویندے ہوب دار
 کشتا اندر نیندو کے وہ ہر وود و مکار
 نال کسے اتفاق ہے ہونگی اوس سرکان
 آیاں گھر فرعون کے صاحب نیکو حال
 اوسر ملی قوم تھیں سے سی مسلمان
 کیتی جسدی صفت سے کسے آپ تیار
 یک حضرت خاتون ہے جو موسیٰ ذمی نار
 مور خدیجہ تھیں ہی حرم رسول انام
 بچوں کی بی بی اسبہ جسدی اہم مذکور
 آیاں اوسدن کن لول بی بی تاسہ کول
 لوسے وچہ فرعون سے بیٹھا سی عمران
 نال انکار کے و سنوں چول لیا ہلا
 خور اس مولیٰ نعتی تبار نے ویل

نہیں رو چہ فرعون سا کینا اور نہ ان جماع
 واپس آئی تھو انہوں کی کی تک نفات
 دل اندر فرعون لول انا فکر کمال
 و سو کمال و س طفل و می سنوں کوئی گل
 و بکو ستارا او نہاں نے و تا ایہ جواب
 ایس گل کن فرعون لول لگا بہت ششم
 جمع کرو سبہ و ایساں جو و دیال مشیار
 جس عورت و سبب شیخ و کھنڈ کھنڈ نشان
 جادول ٹولدا او نہاں اہوئے کوئی مال
 جگر میدا او نہاں و کی ہو و سے کو
 ستر ہر حکم سہا سہاں ثرت کی ہی لہجہ
 امر الہی قوم و شیخ کھر کھر و ایسا
 جس عورت کو لول و اہوئے کھر نشان
 کاک پاک قطعی ہو تیا کھر کھر او پر نقین
 ہو سکی و می جدمال لول و مال ڈکھا جا
 نہ کوئی اوسدے سبب و ہر مقام ہوئے چہر
 ساری قدرت گل ذہنی لول کی و نا
 بی بی لول کی کہیں نہ ہوئی کھر تکلف
 جدمالی و سبب شکم و چہ اسے کھر لول
 و تیر وینہ خورشیاں سدا ویاں فرحت لول
 حضرت مرثا سہ بی بیال تک صفات
 جہاں کے تیر سے بخشش کی لاسے کھاگ حضور
 کن کن بی بی ایسٹر و سبب شکم گزار
 ہو تیا جدمال لول لول و کھر وقت قریب

آیا مال دے سبب و چہ ہوسے نیک شمع
 خبر نہ ہوئی کسے لول با جو خدا و می ات
 فخر می سد خرمیاں کھنڈ لگا کمال
 آیا مال دے سبب و چہ یا نہیں یا حل
 آیا مال دے سبب و چہ یا نہیں یا حل
 سدا سیامی حکم ایہ کستا او سے و ہم
 سبطیاں و سبب کھر لول و سبب کھر لول
 کرن حفاظت و سبب کھر لول و سبب کھر لول
 پت ہوئے نالی و سنوں کھر لول و سبب کھر لول
 زندہ چھوڑا و سنوں کھر لول و سبب کھر لول
 و ایال لول کھے سبب لول کھے و سبب کھر لول
 سرت عورت کھے سبب لول و کھنڈ کھنڈ لول
 پیرا کھر لول و ایساں لول ایساں
 جس کھر لول کھے سبب لول کھے کھر لول
 محل نشانی او نہاں لول ایساں لول کا
 و ڈا شکم نہ ہو سہا قدرت سبب کھر لول
 و کھر لول و سبب کھر لول کھر لول کھر لول
 سرت عورت کھے سبب لول کھے سبب لول کھے
 ریح تمہیں سبب او نہاں لول کھر لول کھر لول
 آ کر و سبب کھر لول کھر لول کھر لول
 کرن مبارک با ویاں و لول کھر لول
 رب نے تیرے شکم و چہ کھیجا انسٹ لول
 لول کن خالوں لول کھر لول کھر لول
 کھر لول کھر لول کھر لول کھر لول

بہت چہ چہ بہت

تولد شہدین حضرت موسیٰ علیہ السلام

ہر دن گھر وچہ اپنے مائی بنی کلیم
 نرم جہسا کچھ دروزہ معلوم ہو یا آہ
 عرش فرشتے تک روشنی ہوئی وچہ جہان
 روشن گھر گھر ان دا ہو یا نور و نور
 ایسے فرشتوں دا دل وچہ خوف کمال
 جیکر کوئی آگیا کرن تلاش پلید
 کرے دعائیں رہنوں یارب یا ک خدا
 بیٹھی سے فکر وچہ سہی حضرت خاتون
 بوئے اوپر کھڑے بن بی بی سنی آواز
 تیرے باجھوں کس لوں و سال میں حوال
 اچھ گل اکھ زبان تھیں بی بی قدر تلبند
 خالی دیگ تندور تے دتی پاک پھر ہا
 والی لوں سدوائیکے معلوم کیتا حال
 وٹھا وچہ تندور دے وٹھال پائے تھات
 حال اوہ سارے دیکھ کے وٹھوں ہو کھو دو
 یا بی جہات تنور وچہ بی بی نال مصال
 قدرت رب تھیں ہو کئی کنش ٹھنڈی تھار
 دیکھ حضرت خاتون نے آندہ شکر بجا
 سو نہ ہر قسم عزیز و لایا سینے نال
 کھنکھتا کر مٹھال تارھ باہر حد بیان
 اپنی طرفوں بیت لوں مسطی ساک میں مار
 پھر کھی تارے پالنا میرا اچھ خیز
 بیٹھی سے فکر وچہ کر دی سو توج و چار

روٹیاں بیٹھیکا وندی سنٹوں پار فہیم
 اوسیوٹے جھیاں موسیٰ بنی خدا
 نازل ہو یا زمین تے چن بالا آسمان
 حضرت خاتون دیکھ کے بہت ہوئی مشکو
 روز سپاہی آئی کے گھر کھڑے کھال
 دیکھ میرے فرزند لوں کرن رہا قہید
 بیٹا میرا نہیں لوں ظالم کنوں بجا
 آگے دیکھن واسطے اوہ کافر ملعون
 آکھے یارب تارھن ہو رہنیں سمرار
 تو ہاں میرے بیت داجا فظ نہیں ہر حال
 بلدے وچہ تھورے ڈال دتا فرزند
 اچھال تائیں آگے ظالم اہل جفا
 کہن لگی اوہ دیکھ کے شرنہ اک لوال
 بی بی تائیں دیکھ کے چلے گئے بارہات
 تا حضرت خاتون نے وٹھا آن تنور
 کنش دیکھ کھید والا کا امن امان
 جو نکرا ویر خلیل سے نار ہوئی گلزار
 پائے سمجھ تنور تھیں کھڑا لیا اوٹھا
 قدرے تیری ذات تھیں یارب حل جلال
 یارب تیری قدر لوں میں صدقے قربان
 فضلوں پھر خباب تھیں تارھ دو بار
 تیرے باجھوں مار کا کون کرے پھر
 نالے خوف فرشتوں تھیں لوں زار و زار

او سے وقت خاتون اول رب کیتا اہام

جیونکر شاید حال سے برسی پاک کلام

وَ اَوْحَيْنَا اِلَىٰ اُمِّ مُوسَىٰ اَنْ اَنْزِلْ عَلَيْهِ جَنَّةً مِّنْ سَمُوٰتٍ وَّاَوْحَيْنَا اِلَىٰ اُمِّ مُوسَىٰ اَنْ اَنْزِلْ عَلَيْهِ جَنَّةً مِّنْ سَمُوٰتٍ وَّاَوْحَيْنَا اِلَىٰ اُمِّ مُوسَىٰ اَنْ اَنْزِلْ عَلَيْهِ جَنَّةً مِّنْ سَمُوٰتٍ

یعنی طرف خاتون دمی بھیجا حکم خدا
جاں پھر سنوں اور اہو سے خوف ہلال
خطرہ نہیں نہ اوسانہ ہوویں ولکسر
اسس لیا وال پرست کے اوستوں تیر کوں
سنکر حکم خدا تیرا بی بی صاحب دین
رات پئی تالی بیٹھ کے کر دی اچھ جھوڑ
راورات مندوچھ دیوے اوہ بتار
نکل گھول تر کھان لوں حلی جدول لان
شکل و ڈیرے ہر دوئی پٹھان چہ مختار
کیا اوس لوں سدر کے بھائی اوستا کار
بہت اچھا فرمایا حضرت جبرائیل
ساراکم مندوق واکیتا تارت تیار
پور روایت اس جگہ مسکی پاک مشہور
آندراحد خاتون نے اوہ تر کھان بکلا
معلم ہو گیا اوستوں سارا حال احوال
ستر ہمال پٹھان اوستوں قسم خوا
نالے اور تر کھان لوں ستر ہمال
جگہ ہمسائے اونہائے پکڑے دینار
دشال جے فرعون لوں میں اہ بیت کا
کر کے قصد فرعون دل ہو یا جڈل تیار
گل نہ ہو ہوں نکلی ہو یا سخت حیران
پھر چلیا پھر ہو گیا گنگا اوسے د م

اچھ جو اپنے بال لوں اپنا دودھ پلا
دیوں اوس فرزندوں وچہ دریائے مال
لے تم ہو کے اوستوں وال دستوں چہ نیر
لراق مٹیہ اوستوں بیانیہ لوجہ لوں
ہو خا کر در بے کیتا لوں نقس
گھبے جتر کھان کو صاحب عقل نیر
یا اوس وچہ فرزندوں دیوال نسی لونا
خبر اسل فرشتہ آیا بن تر کھان
جا تا بی بی دیکھ کے ہے ایہ کوئی نجار
کر دے یک مندوچھ سنوں جلد تیار
آ کے گھر خاتون دے ترت گھنٹی تھیل
کنڈے قبضے لے کے گیا اواری مار
وچہ خلا سے اپنا جیونکر ہے بند کور
پک ہمسایہ ونہا نڈا اوستوں ہکر گیا
گی بی جاتا مثال ایہ دیوے بھیت نکال
بھیت اسادا کے لوں با بکس جہا
اجرت دے کے کو باری تراج نال
گھر جا کے بہت ہو گا کرن وچار
و دی دولت بچھ لوں وی اوہ انعام
گنگا کب تار بے لوں نقس لاچار
تو بہتی جدول پھر کھولی رب زبان
کران روایت سرت و نقس بیوس اہو حکم

ہو رہے ہیں بدینیت اوہ مول نہ سکرا بول
 آخر پتے رب کے لیے آیا ایمان
 پہلے نبی کلیم واہویا ایسے مرید
 مائی نبی کلیم لول خوب نو بول و سوال
 کیتا نرم صندوق لول روئی مہر و چھاپا
 آخر اوہ صندوق کر کے بچا بہ بند
 مریم بھین کلیم وی جیٹی جو تھران
 مگرے مگر صندوق کے کوئی رنج و مصان

جال پھر تائب ہووندا کرا سخن اول
 دیکھو نبی دا معجزہ ہو یا مسلمان
 دیکھو تماشا شہ قدری لبیا ایمان خرید
 اوپر سونار لشمی و تارک رو مال
 لائے عطر کلیم لول دتا و چہ سنوال
 روٹو دتا و چہ پیل کے بی بی نے فرزند
 حضرت خالول او سنول کیتا اہ فرمان
 جیوں ایہ ایت رب کے بھجی و چہ قران

وقالت يا ختہ قصیدہ نبضات سخن جناب و ہکھا کیشہ عربیہ

یعنی بھین کلیم لول کہندی او سدی مار
 پاسول یا رسول دیکھدی کوئی مئی حسان
 حرا حضرت خالول کے و چہ ہریائے تیل
 اٹول اوس دریا سے تھیں سی اک نہروان
 روز ہو کے اوہ صندوق تھل کنول وریا
 ٹکریا اوہ صندوق نال محل دیوار
 کافر اوس دم تخت کے بیٹھا و بیج محل
 جلدی بی بی اسی بھی فرعون حسین
 کہا دیکھن صندوق یک لگانا ل دیوار
 لگا پھرن صندوق لول وہ کافر فرعون
 پھرنائے ایمان دانا لارب منظور
 پھر نبی بی اسدہ رب وی برکت نال
 پھر کافر صندوق لول کھولن لگا آہ
 پھر نبی بی بی اسدہ سونہ تھیں کلیم لول
 دیکھا و بیج صندوق کے لول کا صورت
 ایسی صورت او سنول بخشی رب منظور

مگرے مگر صندوق کے لول مئی مگر دی جہار
 کافر کے نہ و سدی کہتی مول حسان
 پاوتا صندوق اوہ کر کے بڑی و تھیل
 اوس اوپر فرعون دانا محل مکان
 اوس نہر کے و چہ آسپا جینا حکم خدا
 وازگ اوڑ صندوق کے ایسی کھسکار
 کٹس او سدی آسپا اوہ آوارہ چل
 آئے اوڑ محل تھیں ول و چہ کر لقیس
 کہیں ساڈی پیائے کے دا کھسکار
 نٹھا اوڑ صندوق اوہ مٹھنہ و کے لول
 اوہ صندوق فرعون تھیں تاہیں ہو گیا دور
 پاسے کے سونہ صندوق لول آندا جگہ نکال
 نول نہ گھرا اوس تھیں سورہا ہول لول
 اوہ صندوق فرعون لول چہ لول لول
 ہو کے و سدی سائے دیکھو نہ سکرا پند
 گھسارا فرعون دا ہو گیا لول و لول

حکایت دختر فرعون

اسی ملک وھی فرعون وھی موسیٰ باپ پھواری
 کارن کرن علاج دے آئے کسی حکمت سار
 ام خبر سب بخوبیاں کھچا لیا کن والی
 اس روگن دے روگ دا کوئی نہ ہو ووا
 جاسی مرض تمام یہ لب ولسدی و مثال
 بنی کلمہ صندوق تھیں مویا جارا طہار
 نال محبت چا وندی دختر جو فرعون
 لگا اوسدے ہارن کے اوسرا جیل لعاب
 بی بی آسیدہ ویکھ کے بہت ہوئی خوشحال
 اس لڑکے وال لہال وچہ کیڑی مڑ تا شیر
 صاحب دے کمال دامونہ الیہ کہتے لہم
 گھر فرعون تعین دے ناما کوئی فرزند
 ریل بچوئی اکھڑے مرض سنو سہ کار
 تیریاں یہ وڈیاں والی کسی کھول تھاکم
 اسدے قتل کرن تھیں نہ کر سرگز ویر
 ایہ لگ سن فرعون پھری بی بی آسیدہ پاس
 بیٹوں کھچیا بخوبیاں قتل کر ایہ مال
 بی بی کہیا اسانوں نہیں یہ بات قبول
 لے ویاں نہ جا پدا جائے فرمال وار
 آکھے لگ کے اونہا نڈے اسکول قبول ناما
 ایہو خیر قرآن وچہ وئی جسک جلال

بہن مرض تھیں پھر نڈی سہاسی سی بہار
 ایہو وسدی مرض نول آخر نہ کرن دوا
 کہن بچوئی مو وندا مصلی ایہہ احوال
 زندہ شہرک لکھی سی نسل کنوں وریا
 حل پذیرا دیکھے قدرت جل جلال
 شوہری صورت ویکھ کے سر کئی کر بہار
 حضرت موسیٰ اوسنے لالہ لگا و ہون
 مرض تمام ہوئی اوسدی وورن شتاب
 کس لگی فرعون نول بہت محبت نال
 جس تھیں تیری دھی داموگیا صاف شیر
 لگا کر کے پائے ایہ سوہنا مستصوم
 سنی بھلاول ایہ بات اوس بہت مویا خور
 ایہو لڑکا لگا لڈی رٹی کرے تھوار
 شخہ جا سنی تارہ دار من نہ و سنی نام
 جے من قتل نہ ہو سیا پھوئی تاسیں کھیر
 آکر حال پینا وندا دل وچہ کریں قیاس
 ایہو لڑکا دھنی کسی تیرے نال
 اسدے قتل لالہ پھریں کھیری قیاس
 اسی دھی اس تھیں آہت تھیں نال
 بیٹا کر کے پائے استوں نال پیار
 سنو تیرے قہر تھیں آہت تھیں نال

وَقَالَتِ امْرَاةُ فِرْعَوْنَ قِدْرَةً عَيْنِي لِي ذَلِكْ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَكُمْ
 اَوْ تَخَذَلُوهُ فَلَا اُوْدَ لَكُمْ اِلَيْهِمْ سُرْمَةٌ

کہیں لگی فرعون دی بی بی نیک اصول
 شاید سالوں کدیں یہ دیوے تفتح یو جا
 نہیں سی معلوم اونہا منوں ہرگز اکی حال
 کرن روایت اسنہ تال ایہ لاسیا زور
 چاچے جانی بھین اوہ حضرت موسیٰ دی
 آخر اوسدے قتل تھیں ہٹ رہیا فرعون
 لوندیاں کھل کے شہر تھیں اناں گناں بلا
 ایہ اوس نے کسید انمول نہ پتیا شیر
 مرگم بھین کلیم دی اوٹھے سی موجود
 تھک وائی واسطے کرو سنوں فرمان
 ودی قابل کار اوہ وائی نیک ضمیر
 ورا حکم فرعون نے جلدی نال خوشی
 کہندی ساوے حال تے کیتا کر م خدا
 واپاں بہت بکاسیاں اوس فرعون شیر
 کہیا ایں فرعون نول بجز نیا و سنا
 کہیا اوس بلا تے کے جلدی بے اناں
 تال میں اوسدے حکم تھیں آئی تادہ بلان
 تو کھی اپنے حال نول کریں نہیں اظہار
 سنے مان کلیم دی بہت مولیٰ خوشحال
 کیا دیکھے جو داسیاں بھٹیاں جمع کثیر
 جا موسیٰ نول اٹھری لگی دودھ پلان
 تہ حضرت خاتون نے کیتی دیوں و قیل
 ہاتھ کیتا رب نے جہے ہومت نول
 دیوس ہب زبان نول کریں نول کول
 سن کر حکم خاتون تے رکھی بند زبان

اس اکتھیں دی ٹھنڈوں قتل نہ کر لومول
 یا پھر سنوں اپنا بیٹا لواں بنا
 وڈا ہو کے کرے گا کیا کچھ ساو سنال
 موسیٰ دی وہ ساک سی بات نہیں کوئی ہو
 تاہیں اڈ سفارشاں اوسدیاں کر دی سی
 کرے دیل میں السنوں وودہ پلاے کون
 موسیٰ نول اتار میاں شہر پلا
 تک حالت فرعون ایہ بہت ہویا دلگیر
 کہیں لگی فرعون نول دلچہ ہو تو خستہ و
 ستا لیا وال جائیکے وائی تک سبحان
 نال محبت ایں نول خوب پلا سی شیر
 تال پھرین کلیم دی مانی کول گئی
 حل اپنے فرزند نول اناں وودہ پلا
 اوسر وودہ نہ کسے واپس پلا امیر ویر
 م کھنڈ تال تک موریں وائی لواں بلا
 مت کے اوسد شیر اہ پھوے ہونہو تھال
 ایہ تیرا حال ہی کسے تاتھیں بیان
 مت کچھ اوٹھے جائے کے ظاہر کریں بیار
 گھر فرعون بھین دے آئی دست نال
 حضرت موسیٰ کسے دامول نہ ہوے شیر
 حضرت موسیٰ کی لیا واہ قدرت سبحان
 و سال بھیت فرعون نول باواں قدا خلیل
 رکھ دے دی دے وچ بھیت نہ کر تھوں
 اسی تھیں یا سین بنیا اپنے کول
 نہیں تال جتہ بولدی ہوندا کچھ نقصان

ڈٹھا جد فرعون نے پیندا وودہ کلیم
 وودہ بلا یا کرس توں استوں نال مبار
 ایہ گل من خالتوں نے لکھا لسا او ٹھا
 وودہ بلا وے بہتوں پائے تھو شیا نال
 یارب تیری ذات سے سمجھ نہیں بہت بلند
 سمجھے وعلیٰ تہ دے سچا لوں حمان
 خے لکھ رسال کراں میں تیری حمد ثنا
 پہلوں وچہ تنور دے پایا میں فرزند
 پھر روٹا یا ندی وچہ کرنے تیری آس
 جس ظالم کے خوف تھیں پھر ہی تھیانندی
 کے لئے اوس سے قتل لوں پھر واوہ تیار
 اچھا اوس لوں دیکھ کے ہوندا میں قرآن
 واہ واہ تیریاں حکمتاں یارب پاک راہ
 کر وی شکر خدایا بی بی نیک لقا
 نالے بیٹا اپنا پالے نال مبار
 رات دے فرزندوں کے چھائی نال
 بہت پیار کماوندا کافر بد اشخام
 برس نال واجدوں پھر ہو یا نبی کلیم
 پاکوں چک فرعون کے گو دسی لیا اٹھا
 بوسے وپارے محمد بہت ہوندا تھو سچا
 حضرت موسے چھو بی نال ولسا ل توی
 چھو سا دیکھے والے کھو وچوں لیکے او کھڑ
 کافر دیکھ کلیم ول ہو گیا لوہا لال
 دشمن جاپے چھو وایہو بال شرور
 سنے اساوے نال ایہ لگا شور جنگاں

کہن لگا خالتوں لوں نال زبان حلیم
 ولسیاں تینوں روز میں نصرت یک دنار
 نال خوشی دے کھراں لوں کی تڑت رتار
 کر کر شکر خدایا بہت ہوندا ہی بہت نال
 کیسی حکمت نال تھو کھیل و تافر زند
 یارب تیری وحدتوں میں صاف قرآن
 شکر شرے احسان و اہو تدا انہاں او ا
 امن امان کا لیا تہ وہ تمیر او لبنا
 کیسی حکمت نال تھو سا تدا میرے پاس
 او ہا اس د ا تھو خواہ فتنوں کیستا میں
 اس دے تھے مار یا لڑکا ستمہ شرار
 نصرت دیکے روزی لگا آب کراں
 دشمن کے گھر ساندھی لالی جس تخواہ
 جس لے گھر وچہ بیٹھیاں وئی ہوج بنا
 نالے نت فرعون تھیں لے لیندی نبار
 اٹھوں دن فرعون لوں اوے سارا کھال
 او سے نبی کلیم و موسے ارکھا نام
 یا کچھ گھٹ و دھوے اس تھیں جانے نب کلیم
 کرے صحبت اوس لوں سینے نال لگا
 ایہ فرزند پیار اہ نفسی ساوے نال
 ستمہ اوٹھا کے اوسا دی اسیر کرا لسی
 دو سے ستموں اوس لوں وئی کھو پیڑ
 گنڈا سدا اول جلدی تھو نال
 جسے تھیرے ملک چہ پانا نت فتور
 جسکے ہو یا ویرا بہت کرے نقصان

بہتر ہے جسے السنوں سے کر و مقتول
 کیا بی بی اسبہ سن لوں میری گل
 بیوں والا غیرے لڑکا ہے اجالی
 کتنے اسیکدال کاڑے تار فرزند
 تے تیکرک بال پھر اس میں مقتول
 نالے اسے کیوں نال جا لے یہ بال
 ایچھو غم بے کسب سے غفل نہ اس نال
 بیٹھاسی فرعون واو تھے خاص وزیر
 جلد ہی وہ حضور دے دو سنگو کھال
 پھر دونوں اس بال لے کے رکھو جا
 ہے ایچھو پڑے ہوشمال جالوں سے دانا
 لے لے پیش کلیم سے اولوں و لوں کھال
 ہوشمال وائے کھال لوں لگا تھو لگان
 پھر تھو کلیم واک وجہ و تاپار
 اولوں کش لے انو کھال جبہ کسی کچھ خال
 کیا بی بی اسبہ تک میں اس حال
 ایوں کر دے بال لے ایو نہاندی کار
 ولوں ارادہ قتل وادورکت تافرعون
 کرے تو لے مان لے بلو سے اولوں ملعون
 عمر و نہاندی جلدوں پھر موسیٰ سارا سال
 سیر کرن وجہ مہر دے جائے ہی مداحم
 ہم کھن سے فرعون وایہ بیارا فرزند
 کیا جائن ایہ آپ سے صاحب شان برس
 ادہ مان پشیمان دے لے یہ شیر مثال
 جال پھر ہی کلیم دی عمر موسیٰ ویکہ سال

پھر وہ ہوشیار ہے زبیر رہے نہ مول
 جنگی مندی بات و اسنوں جے نہ گل
 قتل کر اوں السنوں کا پھر گرو و حیان
 انکے کھن تا ہو گیا تیر اشکان بلسر
 تیرا کھن تے شان جو کھن نہ جا ہی مول
 اسد کے قتل کر ان دار کھن ٹھپ خیال
 دیکھو لہو زبا کے کسے طریقے نال
 اوں ہامان فرعون لوں دسی ایہ تلبیر
 پاک بھرا واک کھن سو جا ہوشمال نال
 ہے مویا کے سمجھو ایہ لسی ال او کھنا
 ایہ گل سن فرعون نے کھال لے سنگو
 حضرت موسیٰ لکھو کے بہت مویا خوشحال
 جبریل حضور کھن بھیجا اب رحمان
 موسیٰ مومنہ وجہ پالیا تک انکار و کھنا
 تا میں دیاں ہوشمال لڑکے کر واک گل
 پکڑ لسی اس بال لے کش کھال نال
 دیکھو حوال فرعون لوں ٹرت آیا اعتبار
 جنتوں کے آپ لے سنوں مال سے کون
 لے کسی کھر فرزند لوں پھر حضرت خاتون
 کتنے لوکر جا ہی رہن ہمیشہ نال
 اولوں خلقت دیکھو کے نبول نبول کے سلام
 جان اسے واسطے اس اشکان بلسر
 موسیٰ نال فرعون دی کہہ موسیٰ برس
 معلم موسیٰ خلق لوں کسے زمانے نال
 اندر قصص الہیہ جیوں لکھیا حوال

<p>کہتا تھا فرعون نے شادھی و اسامان پیشرو و کلیم دے پیدا ہونے سے کھسار موسے پاس فرعون کے یہاں یہ سال</p>	<p>و تا دیاہ کلیم لوں نال ہزاراں شان ہک دانام ہر ٹون سی دوجے و ابقار انگوں سنہیوں دوستو سحر تہ احوال</p>
--	--

ہجرت کردن حضرت موسیٰ علیہ السلام از مصر

<p>کرن روایت مصر و چہ موسیٰ بنی کلیم نال کفار و دشمنی کرے اجور ہزار اوپر اسرائیلیاں کروا ظلم ہمیش اوہ موسیٰ دی قوم تے کروا ظلم پلید یکدن اندر مصر کے ہو یا بنی روان صی پاک قبطی قوم واکافر بے ایمان نام اوس داسی سامری مومن نیکو کار پامز کے پیرہ مجھ تے کروا ظلم یہود حضرت اوشنوں اکھالے قبطی بدکار میں نہیں لکڑیاں چھوڑو اکھالے کان پھر حضرت نے اکھالے کراوسدی گل چھوڑو کہہ اسدیاں لکڑیاں من میر فرمان مک کا یک کلیم تے مارا غصے ناک ڈگدیاں سار بلیدری نکل گئی سی جان پچھول بنی کلیم توں نہت نکا شمس توبہ تائب ہوویدا کے پاک جناب</p>	<p>اوپر اسرائیلیاں کروا رحم عظیم تے فرعون کلیم و اللٹ کرے بدکار اکھیں ویکھو کلیم دی کوئی نہ جانڈی پیش موسے اوسدی قوم دی لینا خوب رسید کیا دیکھے دوا دی لڑے کس مکان اسرائیلی دوسرا صابر مسلمان اوس نے دیکھو کلیم لوں کتنی زار پوکار لکڑیاں میراں ظلم تھیں کھسارے فرود چھوڑو پیرہ اسدیاں لکڑیاں خپکا نکلس تکار تا پتیرے فرعون واسے بنیوں فرمان حکم تھیں فرعون وازوری لوناں گل کھسری گمیانہ سنیاں کافر بے ایمان کافر اوپر زمین دے ڈگا ہو سجیال یا لہن لیکے سامری ہو یا ترت روان باحق انہیوں مار یا پھ قبطی بید و مس جیونہر جبرائیل و یونیدی رہی با اسما</p>
---	--

مَرْكِبِ اِنِّى خَلَلْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِي فَقَدْ رَاَهُ هُوَ الْفَقِيرُ مِنَ الرَّحِيْمِ

<p>یارب اپنی جان تے ظلم کا سبیا ہیں</p>	<p>بخش گناہ تقییر توں بخشش والا</p>
---	-------------------------------------

حال ایہ بنی کلیم نے کبستی زار یو کار
 مار یا جدول کلیم نے قبطنی نام معقول
 چپ چپائے مار کے سو گئے جا رہی کن
 یوستی خیر فرعون لوں بھجی اوس سیاہ
 روز سیاہیاں شہر وچہ کبستی بہت ملاش
 دوڑے دن پھر رخ لوں موسیٰ سے اپنی خلد
 اورا سبطی سامری پھر مک قبطنی نال
 دیکھ پئی لوں سامری پھر کبستی فریا و
 نال وناٹھے تھو دا زور نہ سکد اصل
 او گری جاٹ کلیم نے اوس قبطنی وئے کن
 اوجی لوں پکاروا سبطی موہوشیار
 معنی بھول تھو ما سیا کال وں قبطنی لوں
 چا سزا پس لوں مہر وچہ موسیٰ نے سر زور
 حال ایہ کلال کبستال سامری چابول
 نالی تباہی دوڑیا اوہ قبطنی بدوات
 قتل ہو یا اوہ گل جو کہند اوہ بلعون
 کہن لگا فرعون ہے اوس دا ایہ فستول
 ناخوشی یسول آن کے کستا اوس بدنام
 بدلہ اوسدے خوندا اس مقصی لوں انصاف
 خبستی جان فرعون نے پئی ایہ تجویز
 اے موسیٰ دربار وچہ موئی ایہ صلاح
 فاخر جہ پس لوں نکل جا سناکے موئی کمال
 موئے اوس جون جہیں سناکے اتنی بات
 نکل وچہ منہ اچھاں اورا نکل گیا

بخشہ تاربا و سنوں ہر وہ بخشہ ہمار
 حضرت موسیٰ ماروا کسے نڈر ہا مول
 پھیل مردہ اوسد الوکال دکھا ان
 پکڑ لیا و دھونڈ کے قاتل لوں ہمراہ
 پتہ نہ لگا او نہا سنوں پئی گلی لاش
 دروا دروا شہر وچہ اوویں پھر یا آ
 لڑوا وچہ بازار دے دکھا ہی لحوال
 حضرت کہیا کریں لوں انہوں نہت فساد
 روز لڑائی مار کے سینوں پاویں گل
 سامری جاتا مجھ لوں لگا کرن قتل
 مارن لگوں مجھ لوں گل گھون جھول مار
 سینوں بھی اس وانگ آج مارن لوں لوں
 کوئی میرے سامنے لوں نہ سکے مہور
 قبطنی دشمن دن داسدا سیدی کول
 دسی جا فرعون لوں وں کلو کی بات
 آج اوہ تیرے پتے تے ثابت ہو گیا خون
 بھاویں میرے پتے کے سال قتل ضرور
 پس نہیں اوسنوں اکھا کر دا کہ قتل ملام
 جمع ہوئے اس بات تے گل میر خواہس
 موسیٰ لوں وچ دوڑ کے دسیا کسے فریز
 سینوں آج فرعون نے کس مار فناہ
 چنگے کارن تارہ لوں میں ایہ کہن لال
 بھرت کر کے مہر مقصی ٹریا عالی ذات
 نالے اے رب دے کر دا ایہ دعا

قال رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الظَّالِمِينَ

کہے سوال جناب چہ یارب پاک خدا
مدین شہر یک مہر نفس آبادیں کوہ دور
قصد فیما اوس شہر و موسیٰ نبی خدا
اوپر توکل ٹرپیا یہ گل موسیوں بول
سنت دناں چہ بنگال کیٹی و امرو واہ

ظالمال می اس قوم تھیں بیٹوں بسین بچا
پاک کن ست روز و آہا پندھ ضرور
ایمیر و سدے راہ تھیں مہولہ واقف سا
بیٹوں رب دکھاوسی سرتار ستہ لولی
سدا مدین شہرنوں آندا پاک الاء

سیدین حضرت موسیٰ پر جاہ شہر مدین و ملاقات حضرت شعیب علیہ السلام

مدین و اباب کھوہ می شہرں باسہ مار
کسا دیکھے کچھ آدمی کے ایڑناں
مجھی و کھیال و واپڑکیاں صورت منہ بچوان
پیلے گئے اوہ آدمی پانی جلاول بپلا
پچھیا حضرت دنہاں کھنڈسوینا حال
تا پھر و سی ہی لولا و نہاں تحقیقت ظہول
نانے کچھ پوراں جو دشمن اسماں قدیم
جالی بندہ بے رزل کے پھروہ او کھان
اس میں نہ بگڑ سکدیاں پھروہ او کھنا
چچ پیرت داسا و اباب شہرین
اوس کو لول بھی بالدی تو کے نہنر سمساں
سنہرہ حالت او نہا ندی کوئے سے اتنی ظلم
اکا کھیاں کہوہ کھنڈیں پھریا او کھنا
پھروہ پھریا سے کے پھیال پھیال
تھوکر ماندہ راہ واپے سی رب و اشیر
پریت کیاں اوہ لاکیاں ہوئے کوشی مہرام

ستوں دن اوس کھوئے پھوئیاں پھیال
کھلے پلا و زبا و نہا نول پانی و لول نال
اوہ کھی لے کے بکریاں او کھنڈ گھلاں کن
کھلیاں و لول لڑکیاں کھیال تھی خدا
کیوں نہیں تھیں پلا نڈیاں اپنا ایڑناں
ملاقات نام اسماں نول کھنڈے دن نال
رکھ جاون اوہ کھوہ لے پھروہ و ڈالظہیم
تال اوہ نے مال نول پانی کن پلان
و و صیا کھیال مال نول پانی لوال پلا
نام شعیب لے و سا با پھیال شعیب
اس میں کھنڈت مال کی جلال حضرت کھنڈ
آیا ظہرے کھوہ لے کر کے ترس ظہیم
سارا لبر او نساں دا و نا خوب پلا
اوپر اوسے کھوہ لے رکھ و رانی اسماں
نانے کھوہ لے پھیال پھیال و لیر
موسیٰ مدین و رخت لے کھنڈا و پھیال

کرے وہاں میں رب نول پارب یا ک قیر
گماں حدوہ لڑکیاں اپنے بائل کول
سنکر نبی شعیب نے دتا اہم جواب
تاہک لڑکی اونہاں تھیں کی موسیٰ ل
تا جو دیوے تارہ نول اجرت میرا باب
نال حیائے اتنی کہتی اوس کلام
سنکر نبی خدا تیرا مویا اٹھروان
کیا حضور اراہدی تینوں خبر نہ سول
چھ مہرے لگ کے اول مسیال
کھسائی کلم لے سچی تیری حمل
جے میں تھچھے لگ کے چلاں با دستور
اڈماں تیریاں اوس میری وجہ نگاہ
اک کارن میں چل داگے کسندولا
سنکر نبی نبی بات ایہ کہتی دلوں چار
حس نے اتنی بات داگتا دلوں خیال
اورک و تھوں چل کے آئے اعلیٰ مقام
جھل اسلام شعیب نے مت تو اضع نال
کون کوئی کس شعیب تھیں لول اس مکان
نہر مویسے اپنا دس یا حال مقام
پلینیا کھر فرعون دے باب میرا عمران
کارن میرے قتل ہوئے مویا فرعون تیار
سنکر نبی شعیب نے کہا خوف نہ کھا
بولی پھر شعیب دی بیٹی نیک حضال
ہا ہا اتنے کوئی اسے رکھ لے لول ضرور
ہے یہ شخص ماننی نالے صاحبہ

میں تیرے انعام داہاں محتاج فقیر
آکھ سنایا باب نول کر تھامی کھول
سنکر لیا او سنوں جا کے لسنہ کتاب
سنکر یا میرے باب نے کھسائے لول چل
جو تارہ سادے نال لول پانی لیسا آب
آسی خرم حضور اوہ کس حضور انام
اگے اگے اوس دے مریا تک جو ان
متکے اگے لڑن کھنیں لول تھیں کھول
تا جو تینوں راہ دی کرنی پونے تھال
ایہ تھچھے تارہ دے ملنیں سنکر چل
لوئی تیرے بدن کے تیری نظر ضرور
نا محرم لول دکھنا مہکا سخت گناہ
جیسا جھلان راہ تھیں مکرول تھیں بتا
مے ایہہ کوئی پارساندہ نکو کار
ایوئی اسدے مویسے تھیں نیک افعال
موتے اتنی شعیب لول کہنیا ان سلام
انے پاس ہمارے کے تھیا سوال
ول بزرگا اسال لول اپنا نام نشان
آپا ہاں میں مہر تھیں مویسے میر نام
قبطی والا ما جبرائیلہ سبیر بیان
تال میں اس تھیں نس کے لیا کھسی مار
ظالماں دی لول قوم تھیں لول جان بجا
حس نے نبی کلیم لول سدا تارہ اسی نال
جنگی و سی لوکر کی جھپوے منظور
اس تھیں بہتر سا نول لوکر کوئی نہ مور

کہیا بنی شعیب نے تاک کے بیٹی دل
 اک اکلباں ٹھوہ کھنیں پتھر لیسو اوٹھا
 ایسے کوئی بانہی استوں جاتا ہن
 پچھے میرے ٹرن تھیں کیسا انس انکار
 ناخرم نول ویکھنا روانہ جاتس نول
 سکر بنی شعیب نے کیتی دلوں چار
 کر کے سوچ شعیب پھر کسند موسیٰ نول

بیشک اسدے زور وی من لسی میں گل
 حسنوں چالی آوی مشکل سکرے چا
 کئے صفوراہ وچہ معلوم کیسہتا میں
 تاجو تیرے تیرس ویکھاں نہ اشکار
 تہا میں جانا شخص ایسے کوئی شقیبول
 دیوے گا پتھیری استوں رابب خوار
 جوئی مران مجید وچہ پڑسیا موسیٰ نول

قَالَ اِنِّي اَسْرِيذُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدِ ابْنَتِي هَا يَدِي عَلٰى اَنْ تَاَجِسَ بِي شَيْمَانِي
 فَحَرَجَ فَاِنْ اَتَمَمْتَ عَشْرَ فَنِي عِيْدِكَ وَ مَا اَسْرِيذُ اَنْ شَقِي عَلِيْكَ
 سَجْدُ بِنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّبَا حَجَلِيْنَ

کہیا شعیب کلیم نول سے میرا منشا
 کراں نکاح اس شرط تے او سد تیرا
 جے دس برس سال کرس نول خدمت توں کھانا
 نہیں چاہندا میں تکرہ نول چوں کھانا
 کیسا ہی کلیم نے او سنوں نال بیار
 جہ پیری مدت دوہاں تھیں میں ہا کراں او
 لے جے میں نوکری کراں تیرے تھو سال
 اس تھیں وہ نہ نوکری میںوں دستوں نول
 کہیا بنی شعیب نے سو جاتوں بے تخم
 کہیا بنی کلیم نے کھکر رکھ دھول
 اور اک لیا شعیب نے موکھی تھیں لکھوا
 لکھ لکھا کرے کے ساری گل شام
 نال صفورا ہو گیا او سد اعقاد نکاح

تینوں بیٹی اپنی دلوں ہا یک بیزار
 اچھ جو پیری نوکری اوا کریں تھو سال
 موسیٰ و پراسا نڈے او تیرا احسان
 انشار اللہ پائوس میں میںوں مرد و شعیب
 تیرے میرے وچہ کھو سو جکا اقرار
 میرے ویر زیادتی پھیر نہ ہووے کار
 یا دس برس سال رہاں میں اپنی مرفی نال
 متکے اپنے قول نول پھیر جاتوں نول نول
 پھر نال اپنے قول تھیں نہیں مومن واکم
 نے ساڑے اس قول و اللہ پاک وکیل
 اٹھ برس سال میں و پیر پیر ویراں پھر ار
 باقی بنی کلیم نول کر دتی اگر اسم
 بی بی بنی کلیم نول ملی شعیب و خواہ

اس شخص کے سنوں جو باقی دلا اذکار
 آیا یاں شعیب دے حتیٰ یک عصا
 رفت رفت آیا یاں شعیب بنی
 آیا بنی شعیب لول دے اندر چا
 موسیٰ لول فرما و نارا اوہ مقبول خدا
 کرو لیسال میں تکرہ لول عاصا و عوطا
 اوس عاصی و سج ایوی حکمت و طمی کمال
 و ایو کر امت نبی نے کیا موسیٰ لول
 لیجا راسر بکریاں عاصا کہیں کول
 طرف فطانی جوہ دے لے جاویں مال
 جتا وں یا سے بکریاں لول لے کیوں حیران
 لے کے اٹھ گیا موسیٰ بنی خدا
 اپنی طرفوں مال لول رسا بتیرا موڑ
 بیٹھ گیا اک جگہ لے اوڑک مو لاجار
 جے کوئی آوے اثر دلا ماریں مندر سول
 ایسہ گل کر کے سول گیا موسیٰ او سے دم
 موگنا نانگ شمال اوہ عاصا فرما ندر
 حال پھیرا وٹھے خاک کے ڈٹھا بنی کلیم
 نال جوئی دے گھر انمول آندا مال سنجمال
 سنکر بنی شعیب نے کیا یک یقین
 جیتور چلے پھیرا وہ مال اچھا ہے چھیر
 رسال چا کلیم نے جاسوں پھرا یا مال
 لے موسیٰ لول رسال جو بکریاں لول کھل
 جو کوئی بکریاں سن کر رسال مال با
 قدرت رب لیم دی ایسی موسیٰ آ

ایڑ جاران واسطے موسیٰ موسیٰ ماریا
 آدم خدی اللہ لول اول بلایا سار
 پینمبر ال سے ورتیوں و سنوں بلایا سی
 عاصا ایہ کلیم لول میں ولواں حیا
 عاصا ایہ زمین اقصیٰ جے لول لول و کھٹا
 سنکریات کلیم نے عاصا لول او کھٹا
 نیساں با جھنڈا و سنوں سکر کوئی کھال
 لسی تکرہ نغمیری مرسل موسیٰ لول
 چالیں اٹھ جائے جوہ چنگیری لول
 رسدے اوٹھے اثر دلا شک ناریک کمال
 کھا جاران اوہ مال لول بہت کر لقصمان
 منع سونی جس طرف کھیں اوٹھے نکلیا جا
 ایسے سے جوہ و چہ کس زور و زور
 عاصی لول فرما و ندر اچوب بلایا
 ایڑوے وچہ و سنوں لول و لول لول
 آیا باشک نانگ یک دیکھ خدا دے کم
 اصلی باشک نانگ لول او سنے سٹیا مار
 موسیٰ ایسا میدان وچہ و واسطے کلیم
 اگے تھی شعیب دے و نیساں احوال
 ایڑوے موسیٰ رب و انہا میں ایکن
 چھینے تے او سے زالتوں کوئی سنکر اچھیر
 کیا بنی شعیب نے کیا پینچوں رسال
 تر شے لے با ویاں پ لیاں میں مل
 چھیریاں چھیر بکریاں لیاں آپ سبھال
 رجاے سبھ کار میں ما دھی سونڈا کا

لے لی سارے سال دی موسیٰ پیداوار
 جو الواسی بکریاں سویراں نال سبب
 ایہ بھی سال کلیم نول آیا ڈاڈھا وڑ
 حضرت موسے ماویاں لیاں سبب
 بچے کالے رنگ دے چمن گے ہن جو
 ات وارمی بھی رب نے کیتنا ایسا تم
 لے گئے بی کلیم نول اوہ بھی سارے کھل
 سوون جو اس سال دے بچے ابلتی رنگ
 پھر بھی فلٹ ربی جو بچے اس سال
 چوں برسوں وچہ کھل جو پیدا کیے رب
 دونا بی شعیب تھیں ہو یا اوسدا مال
 جاں وٹ برسوں مہر وچہ وٹا مال پھرا
 نال صفور الوندیاں بہت ہو یا اکرام
 ایہ بھیدال بکریاں لیاں باجوہ شمار

چھپوں سال شعیب لے اٹ کیتنا اقرار
 نہ مہرتے لے ماویاں تینوں لیاں سب
 جو چمن سب ماویاں ہک نہ جہیاں نہ
 اگول نہی شعیب لے گہیا ستوں سال
 سارے تینوں ولوں سال میں نہیں کیتا کو
 بچے کالے رنگ دے پتے کیتا می تم
 اگھوں سال شعیب لے ایہ کھیرا لے گل
 اوہ کھتی سارے تھوں لیاں لکھنک
 سبب ابلتی رنگ دے کیتے حل سب لال
 موسیٰ ہی کلیم وایک ہوئے اوہ سب
 دو برسوں تک مہر الہیہ لیا اوہ مہر وال
 رخصت لے شعیب تھیں نالی مہر غطا
 کیتا مال شعیب تھیں مہر و تھیں الحام
 رخصت کیتا سویراں لیاں لکھنک نال ہزار

مراجعت موسیٰ علیہ السلام از شہر مدینہ بہ چاند مہر
 و مشرف شہدین بہ شرف نبوت

چل کے اپنی مال لول لے تھیں نال
 نالے چل کے ویکھے شہر مہر و مال
 ویکھاں کھیرے رنگ مہر و مال
 یا اوہ لولے چالی لے کر واپس سال
 ویکھاں لول کھدات لول لول لول

شہر مہر و وطن واپس لول نال
 بھی بھائی کارون واکرے چل جانے
 مدت موی نکلیاں گذر گئے وہ سال
 بدلے مہر و مال لے آیا کھیر و مال
 ہو گئے اسنے کھتھیں شہر مہر و مال

سب سے پہلے ساؤ کے کس طرح کرے ہو جن حال
 دشمن سخن ہو جو آئے محرم حال
 اگے نبی شعیب نے کیتا عرض سوال
 ورا حکم شعیب نے جا ہو خیری نال
 نالے دتیاں لوڈیاں بھی لوڈے کھول
 کرے سلام دعائیاں نال اسباب نکال
 جیو کر سنوں گوریا کر کے مالا نال
 اللہ پہلی اکہ کے چلے قدم اوٹھال
 اک منزل جاں چل کے شہر آؤ دور
 لے گی رات انہر تری رسنہ ملے نہ کا
 گنلا حکم خدا نے تھیں ڈا انہر طوفان
 سرور ہوا میں چلیاں بارش یا بارور
 نالے آہی حاملہ بی بی نیک صفات
 سرور می چارے طرف تھیں کر می بارور
 پتھراں اوپر باروا پتھری خسر
 بھی جھماقاں جھاٹ کے رسا بقیہ اکل
 غصے تھیں جھماق لوں سرور و گایا دور
 لے موسیٰ لوح صحیح لوں نالیں حکم خدا
 سنکر نبی خدا بسا بسیٹھا مو حیران
 چمکیا شعلہ نور و اطرف پہاڑ کو پھو

تنگ کرے سن و نہا نون قطعی گنڈ گوال
 معلوم کرے چل کے مر ایک دا احوال
 حضرت بخشو پھر لوں ہو کے نفس نبال
 ایہ لے بی بی ایہ لے مال سنبہال
 راٹھی کر کے گوریا موسیٰ لوں بسیر ال
 شمالا قائم تسانڈارے سدا افسال
 ایویں شمالا تسیں بھی سدا موخو شمال
 آن پئے پراہ مرور نے پتھری مسافر حال
 جیوں و چہ قصص الانبیا لکھی ہو نڈ کوز
 اوڈراو سے جگر نے ڈیرا کستا حیار
 سخت انہر اموکیا و چہ تسمام سہمان
 نالے ولوں بدکال آ پانی گھنڈ کور
 در و جن دا او سنوں ہو یا او سے رات
 اگ نہ لکھے نہ ڈھونڈیاں بہت ہو کر لاچار
 مت کے نکلے کسے لکھش کچھ ذرا
 ایسے مول نہ نکلیا اگی دایک پھیل
 حکم زبے تھیں بولنا اوہ جھماق ضرور
 جے میں اک نکالے لکھتوں دیوال حیا
 چاروں طرف و لکھو کے لگا کر ان مصبان
 حضرت موسیٰ سمجھا لکھش سے پر دور

قال لاھلہ اقلنوا الی انکسک ناسرا لعی الیکم منھا بخیرا و جندو
 میت النار لعلکم لصطلون

کہتا اپنے اہل لوں موسیٰ نبی خدا

تسیں تسمامی پتھر کے اللہ کو اس جا

و طوطی سے جس چمکدی آتش شعلے مار
 یا انگیارا آگ و آسماں پاک اوکھا
 ایسے گل کسرا و نہال لہریں ہو یا نبی روان
 بکونجا صبا اپنا لیگیا طرف اور حیا
 ایسے اور سنوں جانڈیاں ویر نہ کلی منزل
 مجال نیڑے اس آگ سے پہنچتا ہی کلیم
 و آگ فرخت عنایت سے اسدی کہن مثال
 اوپر سرور والے سے چمک رہیا سی نور
 چرخ و گنڈے لکھناں بدھیال و رخشا
 بننے کے ٹھہرا اور انہوں کیستتا ہی حضور
 حال کیستتا اس شاخ ول عاصا و وحی
 ایسے چھری شاخ ول عاصا کرے نبی
 کرے تجب و لے و چیم ہو سے ہوا چار
 نالے اچن چیت یک کشیں پیا آواز
 چاروں طرف دیکھیا کر کے خوب صیاں
 کشیں واپہ آواز سے دل و چہرے صیاں
 موشحج بچک اللہ و امشب مول
 اگول سنی آواز اچھ موسیٰ نبی کلیم

او تھول جا کے راہ وی نے آواں میں سار
 نفسیں تمامی میک کے جاناں لیو تیار
 اٹرا لی عیال لول چھوڑیا اس مکان
 چھٹی کوہ اوں جگہ تھیں سی طور بہا
 پاک ایل اندر ہو چیا اللہ و امشب مول
 گیا دیکھے اک نہ گھوڑے ڈابلن غلطیم
 سوہنا سرور خت سی سبتر تھی ال
 مومے دل و چہ سمجھیا سے یہ اک فرور
 تا جو انہاں نال میں لیسال اک جلا
 بھیکے موسیٰ شاخ لے جا چڑیا وہ نور
 اوپر تر کے شاخ لے جا ماری چمکار
 نفس کے موسیٰ شاخ لے نور گکداسی
 خبریں یہ کیا ہے اس جگہ اسرار
 جینو نگری کوئی بلا و نداد و مست محرم راز
 نظر می کوئی نہ آوندا جن دک انسان
 اس سے طور آ واراہ آیا دوین وار
 میں لول کون بلا و نداد نظر نہ اول مول
 بیوں کرو چہ قرآن سے کہیا رب کلیم

فَلَمَّا أَكْفَاهُ رَبِّيَ يَمُوسَىٰ إِيَّايَ أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ لَكَ إِفْرَاقَكَ
 يَا الْمَدِيدِ الْمَقْدَسِ صَلَوحِي

یعنی موسیٰ کو آواز جو میں ہاں تیرا رب
 میں لول پاک خداؤں و چہ جسدا نام طوطی
 بڑی مقلد جگہ ایہ ایوں و حق حضور

پس لول چھری نبی لاہ کھکوں تجب
 چھری پاک کے آوندا سمجھے نہیں روا
 چاہتے اس مکان و اگر ندادت فرور

دیکھا حال میرے نور و اسیر جا ہوا ظہور
 جہانم کے نول غیب نقیب ہوئی یہ تیکار
 لیتس نال پیار دے سجدہ خیر اور
 اور سبوقت پیغمبری بخشی رب رحمان
 جو کچھ وحی سنا و سنی بنیوں حکم احکام
 برتنی ہیں معبود نال منیں ہون خوشنود
 کہ میری نول بندگی قسایم رکھ نماز
 معجزے بنی کلیم نول کیتے رب عطا
 تا جو کچھ سبوقت ایہ ہوئے سبھی نول
 کیتا حکم خدائے نے حضرت ہوئی نول
 عا صا ہے اچھو محم و اکھا بنی خدا
 نالے پتھر و رخت نہیں جھاڑ لو ال اس نال
 مور علا وہ انماں نقیب و پیدا کتنے کم
 کیتا حکم حضور نقیب قاور حل حلال
 سٹیا عا صا اپنا موسے ابو مرزین
 یعنی بن کے سیا وہ ٹرن لگائی اجمال
 حکم مورانہ ڈرن نول اسنوں پیکر سنگ
 سکر حکم خدا پیدا پھر یا بنی کلیم
 اس جگہ اک ہو پھی ڈوٹی میں تقریر
 آیا خوف کلیم نول دیکھ جہول آسمان
 اگول ختیاں بنی نول سخت ڈرا سیا ہوا
 اسوچہ حکمت رب دی آری ہک بچان
 آیا جگہ طور نول آتش دیکھ کلیم
 سب اٹھو ہوں سورندے اندر اس سدا ان
 موسے کے فرمایا عا صا میرے کول

تینوں اسال دکھا سیا تھے اپنا نور
 او سے ہلے ادب نقیب ختیاں کھلا اوتار
 سجدے اندر نول آرب دی حمد فنا
 اے موسیٰ میں تدرہ نول ختیاں چہان
 او سے اور چلناں کرنا تمہیں تمام
 میرے باخچوں مور نہ سے کوئی معبود
 مور علا وہ ایس نقیب کھولے کتنے راز
 عا صا سب بنائے کے دتا پیش دکھا
 موسیٰ اسنوں دیکھ کے مول کھائے مول
 کیا ہے تیرے تھو و چہ میں اسنوں نول
 اور اسدی ٹنگ کے تکیہ لو ال لگا
 کارن اڑانے جو سے میرا مال
 کراں و ساہ زاسدرا کول کھال ہرم
 اے موسیٰ نول اسنوں و پر زمین ڈال
 او سے یلے ہو گیا اوہ تعسان مبین
 حضرت موسیٰ ڈر گیا اسدی فرشت نال
 کر دیوانگے اسیں اوہ عا صا سب سنگ
 پھر وہ عا صا ہو گیا قدرت سب کلیم
 وچہ خلا سے انبیار و کر جوں تحریر
 کتا و ورن واسطے ختیاں طرف دھیان
 دو لوں پو لے ہو گئے بچھو کالے حضور
 سنوں تسال نول کھولے اوہ کھی کالین
 تارول صفورا ہی نول کہیا با نطقیم
 رکھنا پیر سبہال کے جاناناں دھیان
 نالے پیریں ختیاں بنیوں کیتا مول

جتنی عاصی اور جان بنی کیتا دھرو اس
 اوپر پھر سے خنہاں ہے پھیری کالی رات
 موسے لول تعلقہ یوم یوم وئی رب غفانہ
 میسرے باجھ نہ کسے واکرے زومر مومل
 سمنول بیان اوہ سپاں عاصا مومو گیا پھر
 جاساں پھو کوئی ربد آہا بنین اسرا
 پھر موسے لول رب لے کیتا ایہ فرمان
 یعنی وچہ گریبان جے تھاپنا لول و آل
 موسیٰ خوب سفید اوہ سو مینا باجھ شمار
 و الیا پھر کلیم نے موجب حکم خدا
 سنو ج نالول او سدا غالب ہو یا نور
 موسے لول ایہ پھرے کیتے رب عطا
 کرن روایت جدول اوہ عاصا بنی کلیم
 ست شو وند ڈراونے مومو سے تھرت عیان
 برتھیاں و انگول بدن تے سخت تر کمر وال
 اوں عاصی وچہ پھرے آسے مور نہ را
 موسے لول جال رب لے گنجے اچھ نشان
 اے موسیٰ میں تھرہ لول و تابنی بنا
 بے اوہ میسرے حکم تھیں کسرتش تے گراہ
 جیکر تھیں پھرے طلب کرے اوہ کا
 تالے بد بیفنا و اظاہر کرنی نشان
 سندر حکم خدایید موسیٰ کرے سوال
 تالے موسیٰ بخوردی سے کی او سس مکان
 جے ہیں جوارال موسے لول طرف فرعون مکار
 حکم موسیٰ لول اوہسا اندر اکرے لکھو مومل

اللہ صاحب وماندی توڑ دکھالی اس
 اوہا پار ڈراونے مومو گئے برمی آفات
 میسرے باجھ نہ کسے لول جانے مد و کار
 بناں لول رب لے می اس رخصن مجھ مومل
 حضرت موسے ویکھ کے پھر موسیٰ و لیر
 کامل قدرت ایسی کیتی رب اظہر تیر
 اسنادک یدک فی جدیدک آیت خورن
 نکلے گا اوہ مومو کے روشن خد مثال
 پھر گز مومل نہ او سمنول موسیٰ کوئی آزار
 ہو گیا تیر سفید اوہ خوئی حد نہ کا
 اوہا وچہ جھانکے بد بیفنا مشہور
 پاک عاصا تے دو مومو پھر بد بیفنا
 حکماں نال خداییدے بند اسب تنظیم
 پیر تھرا و سداے ہا تھیاں انگ کھیاں
 پھر لول کھی بھن کے چور کرن فی الحال
 بد بیفنا تھیں مومو ڈراونے کل سنسار
 دے کے تھان پھیری کیتا ایہ فرمان
 جا کے تو فرعون لول میرا حکم سنار
 گول میسرے لول پھر تھیں کرا و سمنول آگاہ
 عاصا سب بنا سیکرے او سمنول و تھیں کھا
 کافی تیرے واسطے ایہ و لول بڑھان
 آیا پھر ڈرا و جوار وچہ موسیٰ پنا سب مال
 اک انکی بار وچہ موسیٰ اوہ حیران
 پھیرے تھیں مالکی کون لولے گا سار
 میں مال حافظ او نہاں اے تیر مقبول

جنت تھیں میں بھیجاں حوالا خوش نصیب
 دایاں وانگول اوسدا کرن بہو کم کار
 باقی بھیڑاں بکریاں جو سے تیر احوال
 کرن حفاظت و نہا ہدی فیرا تے بکھیاڑ
 ایہہ گل سن کر اکھدا موسیٰ نبی کلیم
 ایہیں میں فرعون و اکیستا ہی تک خون
 نیا تے وقت کلام دے پیری اڑے زبان
 گھل لوں میرے نال اوہ محرم یار رفتی
 ہو یا حکم حضور تھیں کہیا جل جلال
 غلبہ کر سال تساندا اوڑاوس مجھوں
 غالب ہو سو و نہال تے دلوں کسوں بھرا
 سن فرمان جناب تھیں موسیٰ نبی کلیم

لی بی تیرے کول اوہ رسن خد متکار
 نائے بیٹا تدرہ و ایا لن نال بسیار
 کل جنا ورو نہا تے کیسے میں کھوں
 تیکر نالوں وہ وہ بسن و چہ او جاڑ
 یار تیکر حکم لوں کیتا میں تسلیم
 خوف کران مت مجھوں مارن اوہ ملعون
 ویر میرا راون سے بڑا فصیح النسان
 تاں جو میری بات تھی اوہ کرسی تصدیقی
 قوت و لیسال تدرہ لوں بھائی تیر نیال
 سن لشکر اوہ تسانوں پنچ نہ کے مول
 نالے جو کوئی تساندی نالغ موسیٰ آ
 کیسے پنچ سوال ایہ اگے رب رحیم

سُرَّتْ اَشْرَاحِي صَدْرِي لِيَسْرِي اَمْرِي هُ وَاَحْلُ غَلْدَكَا مِث لِسَانِي
 لِقَقْدَرِ اَقْوِي هُ وَاَجْعَلْ لِي ذَنْبِي رَامِي اَهْلِي هُ هَامِرُونَ اَخِي اَشْرَدُ
 بِه اَمْرِي هُ وَاَشْرَكْ هُ مِي اَمْرِي هُ كِي لَسْبَحْتْ كَثِيرًا وَذَنْ كَرَلْ كَثِيرًا
 اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بِصِيْرًا هُ

پہلوں وچہ جناب دے کیتا ایہ سوال
 تنگ نہ ہواں جلد میں سنکر مندے بول
 ووجا کریں جناب تھیں میرا کم اسنان
 اڑاں نہیں میں بول او وقت بیان کلام
 چوٹھا جو ہارون ہے میرا لگا ویر
 نور میرا مضبوط کر اوسدی سنگت نال
 میںوں مجھ پیر ہی کیستی تدرہ عطا
 تا جو پاکی تدرہ دمی کرے بہت بیان

یار میرا حوصلہ کریں فراخ کمال
 یار اپنے فضل تھیں سیدہ میرا کھوں
 تیر سجا اپنے فضل تھیں کرے صا زبان
 سمجھان میری بات لوں لوک خاص عوام
 کرنے یار اسنوں میرے مثل وزیر
 پنچواں میرے کرم ویر کر اسنوں پنچواں
 اسنوں نبی کریمی توں یار یاں خدا
 دیکھے جافر خون لوں جو تیرا فرمان

دونوں تینوں ریل کے یادگراں بسیار
 حال یہ سفر نال کیتیاں موسیٰ و چو حضور
 قَدْ اَوْتَيْتَ سُورَاتِكَ فَرَمَا يَا حَلَّ جَلال
 سینہ تیرا کھولیا کیتا تم آسان
 کیتا بھائی تارہ و اترے پیش و زیر
 کرو نصیحت و سنوں دوویں کتیں بھرا
 سنکر حکم خدا میدا موسیٰ سے سو بار وان
 و کھٹا اہل عمیال و ان کتیاں ہی حال
 سو ہینا بیٹا رب نے کیتا پیدا وار
 بی بی نول پھر نبی نے کیتا حال بیان
 کیتا حکم جناب تمہیں یسوں پاک خدا
 ہن میں و سنوں چلیا ربا حکم نمان
 اندر حکم خدائے دینہ کر لو نول
 تال پھرا و کھول ٹریا موسیٰ نبی کتاب
 بنو عاصما مسٹھ و چہ آفرانے نال

میں تو ساڈے حال و ایار و کیتیاں ہار
 حکم موسیٰ در گاہ تمہیں عرض تیری منظور
 اے موسیٰ میں تیرے نول کے سب سوال
 اے میں نہیں کلام و سچ کیتیاں ہاں بیان
 جا ہو دونوں ریل کے طرف فرعون تیر
 مہرت کے وں سر و دونوں اے خوف خدا
 چھٹے مسٹر چھوڑا آیا او س مسکان
 شیر و زندے مال ہے کیتیاں موسیٰ کھول
 آیاں و کد واسطے حورال نور شکار
 یسوں کے پیغمبر کی بخشی رب رحمان
 جا فرعون نصیحت نول میرا حکم کتنا
 بی بی کے فرما بیا جا موسیٰ قر بان
 کرو حوالے ربا کے سالوں یا قبول
 سو نیلیا اللہ پاک نول سارا مال اسباب
 چھوڑا و چھا و جاڑوے باقی اہل عمیال

آمدن حضرت موسیٰ علیہ السلام در مہر و نبوت

کردن فرعون را

آوڑیا و چہ مہرے موسیٰ وقت عشا
 طسا پھر ہزون بھی نالی کتیاں پیار
 سرگم بھین نکم دی نالے باب کمران
 دو نال بھاسیاں بیٹھ کے کتیاں بات کلام
 حال نبوت اپنا دسیا نبی کلیم
 نالے تیرے واسطے کیتا حکم خدا

پہلوں نبی مال دی قد میں لگا آو
 اک دوئے نول کیتیاں کہ موسیٰ شکر گزار
 دونوں ہو گئے نبوت نبی راوی کرے بیان
 جو کچھ حالت سفر و می دستا کھول ہمام
 کتیاں کتیاں کتیاں کتیاں کتیاں کتیاں
 او سنوں کتیاں کتیاں کتیاں کتیاں کتیاں

و چہ نبوت دو مال نول کیتا رب شریک
 بخشا یمنوں رب نے مچھرہ یا مینیا
 جال میں نے مستوف نول ڈالال و چہ کرمان
 عاقے نول میں زمین کے جکر دلوں ڈال
 ایڈ اسپ اوہ نے گا قدرت نال خدا
 ہو رہا ال مچھر اس مچھر میں ہوں ظہور
 تینوں یمنوں دو مال نول کیتا رب فرما
 حکم اساد او سنوں حالے دیہو سنا
 بھائی نول جدیدی نے دیا ایہہ احوال
 دم دم شکر گزار و ابہت ہو یا مشکور
 مچھر ہوئی نال اٹو کے دونوں ویر بھرا
 اکون اوک علیہ نے کیتی الہہ تار میر
 رستے و چہ پیش اوہ بدھی رکھدا شیر
 جو کوئی اوک مکان نے نپڑے لنگہ و اجا
 موسے نے لارون جان پورا اوک مقام
 وانگ مریدال سے نے آندا ادب سخا
 او پر مکان فرعون نے پہونے جال مقبول
 کن لرا یگر ہلا گیا موسے صاحب زور
 نکر پیا فرعون نول کتب گیا بد ذات
 گیا دیکھے جو کھڑے میں دو کوئی عجیب جوان
 کون تیسوں کیوں آئے آتھے رے کھلو
 حضرت موسے آکھیا سنکرا او سدھی گل
 بھجیا سول رب نے دے اپنا فرمان
 من لے وحدت رب می جو سخا معبود
 پاک روایت ہو رہے و چہ قرض الانبیا

دونوں اسپس خاڑے نول بہت ہوڑو یک
 نالے تختے مچھے پائے و چہ عرصا
 روشن و سارے نور تھیں ہوئی بہ جہان
 و ڈا اسپ عظیم اوہ بن جاسی فی الحال
 جتنے کانہ صرے بہتو جاسی کھاء
 غالب او پر کافراں موساں اسپں ضرور
 دونوں جان فرعون نول کیو و عظیمیاں
 کرو لقصیحت و سنوں میری طرف بلا
 سن حضرت ہارون بھی بہت ہو یا خوشحال
 فضل اسادے حال کے کیتا رب غفور
 چلے طرف فرعون وی کر کے یا و خدا
 بسند ایس مکان لے آہا اوہ شیر پر
 یا جو دشمن او سنوں کوئی نہ جاوے کہیر
 نکلے پوئے شیر اوہ دور و ن دین ڈرا
 اکون شیریں نول کے کیتا ادب سلام
 امن سلامت او نہال تھیں لنگھے نبی خدا
 بالا خانے و چہ وہ بچھا سا مجھسول
 ملیا سبہ مکان اوہ پیا محلیں مشور
 جلدی پر وہ کھولے سپوں پاندا جھا
 چھوٹن لگا او نہال تھیں او پر و و شیطاں
 آئے کسبے حکم تھیں یمنوں جلد کہو
 اسپں رسول خدا نے لے تیرے دل
 لے او سدھی طرف تھیں تینوں اسپں بلان
 سکریات کلیم وی چپ ہو یا مروو
 آیا جان فرعون ول موسے لے ہی خدا

دراوسکے تھے بیٹھیاں گزرے گئے تو سال
 آجکھوجا فرعون لوں ساڈھی اتنی گل
 امر نصیحت اوہنا نڈا سنتوں باسرا
 جو دربان فرعون تھے نالے ہوو غلام
 سنکرا گول مسخری کرے اوہ مجھوں
 کھٹھیاں تھے وجہ انہا نڈی لوں گل کھنجا
 یک دن سی پاک مسخرہ پاس فرعون لام
 کس لگا دو باولے ہن کوئی سرکار
 تیرے باجھوں ونہاں لے لیا ہوا
 آکھن ساڈا رب ہے یا لک مار جہان
 آجکھ گل سن فرعون کے کہیا ہو بیٹاب
 حال پھر ونہاں پکڑ کے حاضر کئے آن
 آکھن لگا ہی لوں سو کے بہت خفا

خ

کتنے لوک فرعون ول کرچکا رسال
 دوپہمیر رب نے بھیجے تیرے ول
 یا پھر ونہاں سوہاں لوں پنے کول بلا
 مسیرو لوں نبی خدا سب اوہنا نڈت ہن نام
 اندر جا فرعون لوں کوئی نہ کیند انمول
 آکھن سے کوئی انہا نڈوں مرض بری ہوا
 و سبھا جا فرعون لوں سنے حال تمام
 دو برس سال تھیں آئے کے بسوٹو ڈیر کے مار
 جانے اپنے رب لوں تھیں صاحب نے ور
 پیدا کئے جس نے زمیاں لے آسمان
 پکڑ لیا ہوا ونہا نڈوں میرے کول کتاب
 سو کے آجکھ تھیں ویکھے کے لہا فرعون کھان
 جو پکڑو چہ قرآن سے ولی خبر خدا

آخِرُ نَبِيِّكَ فِينَا وَ لَيْدًا وَ لَيْبَتْ فِينَا مِنْ عَمْرِكَ سَيْنُونَ وَ فَعَلْتَ فَعْدَتَكَ
 الَّتِي فَعَلْتَ وَ انْتَرَمْتَ الْكَافِرِينَ

کیا میں نہیں سی پالیا تینوں کتنے سال
 کتنی مدت موح وچہ رسول ساڈھی کول
 کھیتا تھو اوہ کم جو کر گسوں ساڈا خون
 قدر نہ پائی ہوئی اساک واپس لوں ہن فرمان
 اکٹ ساڈا ونہاں لوں پاؤں اول شور
 حضرت موسیٰ آکھیا او سنوں گرا قہال
 کوئی الادہ قتل واپسیرا نا ہا مولی
 مار یا سی میں او سنوں لکاکا فرور
 ایسے اوں قصور و الازم نہیں قصاص
 آکھن سا لوں رب نے بھیجا نبی بنا

م

بیتا کر کے اپنا کھیا نے نال
 اوڑک لگوں ساڈھے تہا اونے بول
 میں وڈا لے تھرا کول کہن لگا دلہون
 قسطی ساڈا مار کے نھوں کر نقصان
 کر میں نصیحت اسانوں ہو کے ساڈا جڑ
 بلشک میں تھیں خون اوہ لڑیا غلطی نال
 نائیں او سنوں جانے کیتا سی مقبول
 سرکیدا او سے نال اوہ ہوا ابہر قصور
 کیتا او کے نے جرم مقصود لوں لکاکا
 اے طرف فرعون دی تیرا حکم خدا

نخشہ فی تقصیر اوہ بینوں رب غفار
 نٹھا سال اس ختم ہر تالیں جلدی نال
 من و میر رب کے و تا خوف ہر
 نالے بینوں بخشما اوئے حکم احکام
 چھبیا پھر فرعون نے کون تیرے رب
 یان ہا رہاں و اے وہ رب رحمان
 مشرق مغرب تک ہے اوہ پالین ہار
 خالق رازق خالق داتے وہ رب غفار
 او سکبا جھول ہوئے سے کوئی معبود
 ٹول بھی سے رب می من دلوں تو حید
 سنی جادول فرعون نے موسیٰ دی تھر
 سے اکھ کوئی باولا پاگل تے بے کار
 جو کجاگے تسانوں معلوم میرا دین
 نا اکھ کوئی رسول ہے نا کوئی مور خدا
 جو ایہا کھ موئے تھیں جانوسہ اسپات
 جیکہ ہوندا اپنی اکھ دل و چہ کرو دھیان
 دولت عزت تھر ہوندا اس کمال
 کچھ وقت اسدی نظر تے اے مول
 موسیٰ لوں پھر اکھ اوہ پلید بلا
 بنری خانے تدوہ لوں کر سالی نڈیون
 موسیٰ کیا بات اپہ سرگڑ سوگ نہ مول
 اوپر رسولال کے دامول نہ جلدار و
 بکنوں خوف خدایت دار کھن اوہ مدام
 میں کھی تینوں رہدے آیا حکم نمان
 کلمہ پیکر نام واپر تھوں نال یقین

نخشہ اول اوگناں سے اوہ بخش مار
 نیسی ہر کے قتل و اکبتا تدوہ خیال
 ہر نسل کر کے پھیرا بینوں پاک خدا
 داخل و چہ پیغمبر ال کی تانمیرا نام
 حضرت موسیٰ رکھیا جسدی خلقت سب
 جاری تھیں و حکم ہے و چہ زمین آسمان
 او سے و محتاج ہے کل عالم سنسار
 تیرا میرا سبہ و اوہا سہر جنسار
 لاتی ہر ایک واسطے او سنوں کرن سجود
 آئے تیرے واسطے کرن میں تاکید
 مجلس اندر اپنی رگا کہیں شہر پر
 متکے اسدی بات لوں کرو کوئی اعتبار
 اوئے او پر اپنا رکھنا تسان یقین
 میرے با جھول کس نے و تابی بنا
 منن لالی البیدی مول نہ کوئی بات
 میرے نالوں سدا ہوندا او چا نشان
 نالے فوج فرشتہ تھیاں ہوندا پرنیال
 موئے تھیں گیاں مار کے بند اکوں رسول
 جیکہ متکے ناچھ تدوہ کھیر یا مور خدا
 نہیں نال نال یقین دے تھوں بکھان
 گیتا بینوں رب تے اہا خواہ رسوں
 مولانا جھول و سال تے غالب کوئی ہو
 و سن اپنے رہدے رات و تے احکام
 من لے و خدات رہدی او سنوں بکھان
 من رسالت مجھ دی پورا سا و اوین

ابھول سنا کہ اگھدا اوہ کافر مجھوں
 کلہ تیرا کھال میں نال یقین صفا
 حضرت موسیٰ اکھیا نال سلیم زبان
 رن چیراں رب تہہ ٹول دسی اس جہان
 دو جاگل جہان تے مشرق مغرب تیک
 تر بھا تیری ٹکر ٹول دسی رب و دہا
 جتنی غیش اوس ٹکر وچہ کر میں ہو شاہ
 چو تھا اندر آخرت تینوں رب سلام
 جیکر ایہ بہ نمتاں ہوں تینوں منظور
 سنا کہ اول اگھدا اوہ مرد و خراب
 من دیہو موقوف اچ مہرت کرو عطا
 سنا کہ اتنی بات ٹول موسیٰ تے مارون
 پچھوں اوک فرعون تے سد مان زیرہ
 کہنرا میںوں مور کج حاجت میںوں
 بھار می جواں شہس اہوئے نوال پھر جواں
 سنا کہ اول اگھدا اوہ کمان شاہ
 اگے رہیوں سب زوردا آپ خدا منہو
 رب سدا کے پھیر من بندہ لگول سداں
 نال تیرے ملک وچہ پوسی وڈا مشور
 جیکر تینوں شوق تے مودال پھر جواں
 لے جواں تہہ تینوں اسی کراں دوا
 اسی اوہ تہہ تیرے تہہ تہہ تہہ یاد
 من کہیا فرعون تے اہو میںوں تھوڑ
 راتیں اوس کمان تے کہہ تھوڑا بہنا
 بھری جال فرعون تے کہہ تھوڑا گاہ

جے میں تیرے بھائی حدت کراں میںوں
 کیا دلوے کا کچھ ٹول تیرا پاک خدا
 جے ٹول تیرے رب تے لے اوتن اچان
 اول مردیاں تیک ٹول میں تیرا جواں
 کرسی تینوں بادشاہ واحد لا شریک
 سویر سال وی رنگی کرسی مور عطا
 روز قیامت اوسدا موسیٰ نہیں حساب
 دسی وچہ بہشت تے نہوہنا عجب مقام
 نال تہہ تہہ ٹول واحد رب منظور
 نال وزیراں سورج کے دسی کل جواب
 بھالے میں اسبات دا دباں جواب بنا
 ریا کے گھر تے میںوں کہیا بلجھوں
 آپس وچہ تہہ مشورہ لگا کر تہہ تہہ
 صرف جواں واسطے وحدت کراں میںوں
 اس کارن میں بے تے لے اول امان
 میں تینوں اس بات دی دنیا نہیں
 من ٹول اگے تیرے کہ میں کوئی سچو
 کہیا پوس خلی وچہ کھٹے کرے جہان
 شوق تہہ تہہ تہہ واسطے جواں تہہ
 کولیاں اکرات وچہ تہہ تہہ تہہ
 نال جواں تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ
 جال میں وکھلا دساں جواں تہہ تہہ
 جے میںوں جواں میں تہہ تہہ تہہ
 داسری تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ تہہ
 داسری ساری اپنی پائی اوسن سیاہ

راضی ہو یا دیکھ کے حال ہو رہی ہو
 شباب سے تیرے عقل نول کستو خوب جوان
 سے سہی لور شباب ہی وہ ہو گی ہول
 حال میں موسیقی آئیے کرے سوال جواب

سدا نامان شیطان نول کمند آفرین باد
 ہن سینوں کچھ مول نہ لور رہی ایمان
 ہن میں کا ہنوں مننا ہیگارٹ رسول
 جھوٹھا کرے و سنوں کر سال مار ظرب

مقولہ مصنف و مخلص اللہ عظمیٰ

بہر منکر دانا ہو سے دنیا تے دستور
 بختوں و چہ ہما تے دیوے یہ آرام
 مطلب دنیا و شے سر گل کرن قبول
 حال کوئی ہمشکل او نہا نول جاو و درش
 اللہ اللہ کرو مال گذر و نچے دن رات
 جسویے اوس شخصیتوں دیوے سب نکال
 ہو یا وانگ فرعون کے مطلب حل و حل
 گذر گیا طاعون حال سچ رہے بیمار
 کہ کس نال علاج دے سالوں ہوئی شفا
 یاد نہ آوے و نہا نول اللہ وا احسان
 جد تک و سد ہی طرف تھیں در حکم ہوس
 جیکر اوس جناب تھیں ہو سے با فرمان
 کیتا سی فرعون تے دل و پوہیہ سوال
 اس کم اندر رب وا دخل نہیں کچھ مول
 ایہو طرح او نہا نول ہون جو و و کتند
 جان ساوے کول سے وافر دولت مال
 خیر کے ہی مول نہ گھر ساوے چہ شحور
 پھر تھیں نال لکیاں جو مول و محتاج
 ایسے لوگ فرعون دے نال برابر جان

امن ایشیہ دیکھ کے ہو جاوون معرور
 نوکر عبادت رب ہی پیدا چھوڑ طمسام
 ہو جاوے جدم وہ پھرنہ منن مول
 کتبچ بکری طسیت دے بن بہنر و ریش
 با جھول یا و خدا تے سے نول کوئی نہا
 او سوئے او نہا نول اون بکے خیال
 یاد نہ رہیاں کسبیاں بھلا رب رسول
 پھیرتی و ن کھیں کرن نامے عمار
 نہیں نال ساوے ہی مرض ایہیڑی مخم او کھا
 نال عنایت انبی وئی جس ایسا ن
 با جھول فر خدا تے کم نہ ہوندا کو
 کوئی چیز نہ گے نول ہندی نفع زبان
 ہو گے نال جناب سے میرے گائے نال
 ہن میں کا رہے واسطے نال رب رسول
 رب ہی دے حکم کول کرے نہیں پسند
 طرف عبادت رب ہی مول نال خیال
 روزے اتے نماز دی کبھی سالیوں لور
 سالوں گھر و چہ اینا و صیا حکومت راج
 توبہ با جھول نہیں نال و ترخ طے مکان

چھوڑ بیٹا انہاں لوں کے ریت پت پ	موسے نے فرعون احوال بناویں حجت
---------------------------------	--------------------------------

آمدن حضرت موسیٰ و ہارون علیہ السلام اور دیگر نوز و فرعون
 و ظاہر کردن معجزات خود و جمع کردن فرعون بہمنوں سحران
 خود را برائے مقابلہ اعجاز موسیٰ

دوے دن پھر فرعون موسے بنی خدا
 دیکھ نہتالی بنی لوں کہند اوہ بخیل
 پہلوں اپنا معجزہ سینوں کوئی دیکھا
 سنیاں بنی کلیم کے اوس اجڈل سوال
 سنیاں صابنی نے جہلم او پر زمین
 لہال انہی گزارا وہ موسیٰ سب کمال
 ست سو و در اورائے ٹوٹے بے انداز
 گردن و پیر وال جو آے ست شرار
 ہاتھیاں ہانگوں او سکے ہر ہتر جان
 جھنجھے اوسدے موہنے ٹھنڈی توئی امی جھنگ
 گواہ انگوری کہیں نہ ہو نہ افر تھے منوں
 یا بیماری برگی وی جانندی اوسنوں ہو
 ہنسوں بے اس شکل و اشیاں اوہ نسمان
 راہ و چ جو کس آدمی بھی چھوان شمار
 پھر آتخت فرعون والگا موہنے و چہ بان
 یک لب ہتھیاں ٹھنڈے اوسے کھی آ
 دیکھ فرعون کہنوں نے کھنوں ماری چھیاں
 آیا سی لوں اسالی لوں پیدا حکم نسمان

آیا پاس فرعون نے لیکے نال بھرار
 کیا نے اپنے رب می ترے پاس و تیل
 جے لوں سچا بنی ہے ہرگز ویر نہ لار
 وٹا او پر زمین دے باہا اپنا ڈال
 او سے فٹے ہو گیا اوہ نسمان نبین
 اویا موہنے دراوناں اڑھی ٹھنڈت نال
 پوندا شور جہان و چیر جال اوہ کرے آواز
 زبیریاں انگوں کھڑے اوہ قدرت کھنار
 صورت اوسدی دیکھ کے ڈر جائے نسمان
 دلوے سار زمین لوں ہیوں لکھنی لوں اک
 لکے جس نسمان لوں ہر او سے مسول
 سرگزا اوسنوں فائدہ کرے عالم کو
 طرف نکال فرعون ہی ہویا و ڈروان
 ہیٹا اوسک لکھنے لکے کتست شرار
 ننگان لگا اوسنوں کتے نکل نسمان
 دو چار کھیا موہنے اوک اور محل سرا
 آکھن لگا بنی لوں کے بھڑک سال
 یا آفت چھارے کے آوں اسالی چھاپا

جیکر سانوں دنا سے تدرہ حکم خدا
 رکھا تھا اول سب کے پیغمبر نے المصور
 دیکھ کر تھی ذابجزہ خلق موسیٰ نے سیران
 بیٹھا اور تخت دے جا فرعون مکار
 سو سو نالوں چائنا ہوا دون سوار
 طاقت ہی نہ کسے نول کے اٹھیں کھول
 کہتا ہی کلم نول منت نال نہ راہ
 تالی کھیر لیا کلم لے تھوڑے وچہ پار
 دیکھتا تھا اکھرا اوہ فرعون بلیڈ

دک لے آفت اپنی تھم نہ ساڈا چا
 او سے ویلے ہو گیا عاھا ہیلے طور
 ایسین کوں اوہ جو تھا لے شیطاں
 کیتا بد بیٹھا کھیراک ہی اٹھار
 ٹھٹھروالوں خلق وچہ شور ہو یا ہیرا
 آن یا فرعون دلوچہ ڈاڈا ہول
 جلد ہی سمہ تھیرا اچھ خلقت لول نہ مار
 اگے و اٹھوں ہو گیا اول واپر بیٹھا
 جیوں آئی خبر ایہہ وچہ قرآن مجید

قَالَ لِلْبَلَاءِ وَحَوْلَهُ إِنَّ هَذَا السَّاحِرُ عَلِيمٌ بِرَيْدِ أَنْ يَجْرَحَكَ مِنْ
 أَسْرُفِكَ فَمَاذَا قَاهِرُونَ قَالُوا أَسْرَجَهُ وَأَخَاهُ وَالْعَثَّ فِي الْمَكَائِبِ
 حَاشِرِينَ يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحَابٍ عَلَيْنِمَه

مجاہد وچہ فرعون دے آئے جو سردار
 تھے کوئی جاو و سازا یہ صاحب نقل شعور
 چاہتا ہے ایسے سانوں ولسوں و نکال
 کیا سن و سنے واسطے تھیں کرو قرمان
 کہیں لگے فرعون نول کل وزیر اصرار
 نالے قاهرانے تھیں بیچ ضرور
 ہر ایک جاو و ساز جو کال لے ہیشیار
 آئے ڈر کے اوٹھال تھیں ہوں یہ زلبون
 ایہ جو فرعون لول آئی بہت پسند
 رخصت ہو فرعون تھیں ریدا خاص رسول
 پھیلوں وک مردوں نے قاضی ت کھیا
 جمع کئے فرعون نے ساھر چار نہ راہ
 کیتا حکم تمام لول سد کے وچہ حضور

آکھن لگا اوٹھانوں اوہ مرد و مکار
 لے شک جاو و کیدا سانوں علم ضرور
 کھسے ملک تساڈا اپنے جاو و نال
 و ستو سینوں سوچے کہتا نے ایمان
 دو وال بھرا وال نال کو مہلت کچھ کھرا
 جمع کرن ہر ملک تھیں ساھر جو مستحور
 کر کے جمع تمام لول سیاون چہ کرا
 نس جاون گے ہار کے موسیٰ لے ہارون
 مہلت ہی کلم تھیں لئی دیہا کے حید
 وچہ عبادت ربی ہو یا جاہت شعور
 ساھر نے ملک تھیں لے تمام سدا
 یک دو تھیں سب اوہ جاو و وچہ شیار
 تن سو رساں تسانوں کھیا ہیں مسرور

پرورش کیتی تسال دی ونا خرچ تمام
 آج من میرے سرے تے نہی نصبت آ
 موسے سالوں کے کتا بہت خوار
 ہوندا ووی بلا وہ سب عظیم کمال
 جیکر اوستوں روک کر تھری کونکال
 سندر کہا سا حال تیرے اسیں غلام
 ایسیر جافو گری و اچا ہے کچھ اسباب
 ونا حکم فرعون نے سرد و زراعت
 جتنا خرچ تھرونی تہیں خزا تہوں سب
 قصہ پوناہ سا حال جاو و جار ہزار
 خبر ونی فرعون لول صاف کرو میکان
 ایسی بڑا میکان پاک چوڑا لے انداز

اج تک نہیں تسالوں سیا کوئی کام
 نال کسے بھوڑوے اوستوں پہو سٹا
 جاو و ایک سپا وہ کرو او ڈاکٹار
 سالوں بنت ڈراوند آ کر او سک نال
 دیوال گا نہیں تسالوں بہت لے ڈاک نال
 کرسال ایہ بھوڑوے سب لور تہیں الوام
 جے اور لے وپو اسالوں کرسال کشتاب
 گل خزانہ او نہال لول حافر کر لے چار
 جاو وے سامان دی کرن تیان تہیب
 اندر تھیال تہنیال کیتا سب تیار
 موسے نال مقابلہ ہووے حسن مکان
 جمع ہووے اوی جگہ لے سائے ووساز

مقابلہ ساحران با حضرت موسیٰ علیہ السلام

میرا آل مقابلہ وقت دوپہر تیار
 موسے لے ہارون کھی آئے ویکو میکان
 آگے جاو و کال نے طلسم کسی سنا
 ظاہر ہووے پاپا و نہا تھوے ووی سالانگ
 موسیٰ تہیں ویکو کے کہن لگے سحر
 لول ڈا اینڈ تہیں تہے سنا تہے پہلے پور
 حضرت موسیٰ او نہا تھوں کرسال نال
 نال کھرو نہال ڈالیاں سالوں چوہ میکان
 اپن جیتی سپا ہن لگے سحر وونال
 ورن لگا کچھ دے وپو موسیٰ تہی سدا
 غالب ہیں تو انہاں تے عالی تہا نشان

سچے کھئے کھڑے کن لشکر کی ہزار
 پکو عاصا لول ہی ہووے کچھ سا نال
 چار ہزار ال سب وار کھا ڈھیر لگا
 ڈالن بھالوں زمین تہے بڑا بھالانگ
 پہلوں کس نے انہی کرنی لے لے وار
 یا کچھ ڈالیاں سہیں چوہے سدا و سدا
 پہلوں لے لے تہیں لگا سدا و کال
 نالے اپنیال انھیال طلسم لے سامان
 طرفے تہی حکیم دی ورو کھنے لے حال
 ہووے حکم خراب تھیں ہرگز خوف و کوا
 سٹ دے عاصا اپنا جلدی پھیلدیاں

جو کچھ کہتا اونہاں نے جادو نال کھام
 سنکر حکم خدا پیدا حضرت نبی کلیم
 ستر نرا اوس سب داسر نیال فی الحال
 چار نرا اوہ سب جو کیتا اونہاں تیار
 مور اسباب جو اونہاں ندرے اوس مکان
 بنگھا جائے آجے اوہ پیٹ نہ بھر یا مول
 فکر سپا فرعون لول تخت ہو یا بیتاب
 ٹھہا جاندا دیکھ کے کرے لوک نیال
 جیکر سپا موندانس کیوں مجھول
 کرن روایت سب جاں آیا طرف محل
 او چا کر کے اوسنوں سپا و حیر ہوا
 نام نغان مکان دایا بی رہیازہ کو
 شور سپا و حیر ہر دے نہ ٹھی خالق تمام
 تال پھر نبی کلیم لول کیتا حکم خدا
 جے پاک ساعت مور ایہ رہیا اے حال
 کھا جاسی کل ملک دے آدم تے حیوان
 سچا کستار بے تینوں نال و سبیل
 سنکر حکم جناب حقین موسیٰ نبی خدا
 دیکھ نبی و اچھڑہ جادو ساز تمام

عاصیا تیرا اونہاں نول جاسی نکل تمام
 سبیا عاصیا اپنا بنیاں سب عظیم
 ستر نرا موندانی سر سر سرے نال
 پکی نکلے سمجھ لول نکل کھیا یک بار
 کوئی چیز نہ اوسنے چھوڑی و پیر میدان
 طرف محل فرعون و می ٹریا اوسے سول
 و مشقت کھا کے تخت کھاس خلیانس تخت
 چھوڑ کھا رب خدا و ندرے نبی ایہ جن کال
 معام ہو یا اسنوں طاقت کچھ نہ منول
 دہری سنے مکان لول پھول لیا و نکل
 کندھال کو کھے ننگلے و ندرے سپا و ودا
 خلقت ساری دیکھ کے رہی تخت ہو
 جھول جاوے و وڑ کے کر و پیدا اقتلام
 لے مہی عاصیا اپنا جلدی پکر طرا و کھا
 پلو حیر سارے مفر دمی و سپی نکل کمال
 اندر مفر نہ چھوڑی بائی کوئی مکان
 چھوڑے جادو ساز اوہ سوے سب دلیل
 پکر لیا اوس سب لول مور اترت کھا
 اگے نبی کلیم دے نبول نیوں کر سلام

وَالْقَبْرِ السَّاعِرَةِ سَاجِدِينَ قَالُوا امَّا بَرِيءُ الْعَالَمِينَ طَرِبْتُ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

والے گئے سجود و حیر سارے ایمان
 موسیٰ تے ہارون و اوسے پاک خدا
 خبر ہوئی فرعون لول سا حیر تے سب
 موسیٰ تے ہارون لول جاتا اونہاں نبی
 تدفیر ہوئے اونہاں نول ایہ گل کہی بلار

کہندے تھے رتے آند اسال ایمان
 مٹی و حدت او سدی نال لقین صفا
 سو گئے سنکر تار کھٹیں من لیو تے رب
 پیش اونہاں تے ربدے سجدہ کرن سبھی
 سجدہ کر لول لول میں ہال کسال خدا

Marfat.com

اونہاں کہیا رب سے سدا وارت غفار
 کہ پتھر پھیرا جینے وچ جہان
 اوہ سدا وارت سے حق اے تحقیق
 ایہ گل منکر اوہنا نونوں کہتے بد اخبا
 حال پھر کہیا اونہاں نے مال لفقین صفا
 زور می سائلوں تدرہ جو کیستہ سی گمراہ
 شمال پھر اوس کفرے جاواں نہ نزدیک
 حقے پھر کرے اوہنا نونوں کہتے پھر پلید
 ولوال گا ہی تسائے تھوٹے پھر کٹا
 جانو گے پھر کون ہے کروا سخت عذاب
 سکر گول اکھرے سب کچھ اسال قبول
 جو کچھ مرنی تدرہ وی کرے سدا وینال
 ویا دے وچہ کر نیگا راج حکومت نول
 اورک خد فرعون نول ہو یا پاک لفقین
 سدا جلا دگنا وندا اونہاں تے تھو پھر
 سو لیاں اوپر چاڑ کے تے سارے ٹنگ
 پھر بکیر ال اکھدے رب نول حمد ثنا
 موزوں خوف نہ کھا وندے جو ہیں طالب سب
 موسیٰ تے ہارون بھی گھر پنے نول جا

جو ہے سارے جگہ ارازق سہر خنہار
 موسیٰ تے ہارون نولن طامس بخش نشان
 اوسے با بچوں کسے نول کچھ نہیں کو متق
 موسیٰ وارت تسائونوں وی کیا العالم
 بترشیکا اوہ اسال نول سارے عیب خطا
 سن اوک جاو وکری تھیں منگاں میں پنا
 سن لیا میں اسال نے واحد لا شریک
 جیکر تسال خدا تیردی میں لی کو جسد
 اولگا کر کے سب نول سولی دیال چرکھا
 مسخلم موسیٰ تسائونوں سارا عیب صواب
 تیکے تیکے لگ کے نہ موزوں پھر نول
 بدلیہ تیرے ظلم واکے کسی حل جلال
 سائلوں ورجے بلن کے روز قیامت نول
 میں ایہ نہیں قبولے پھر باطل میں
 پھر اونہاں تے قتل واطالم چا پاور
 بونوں وحدت ربانی قبول چوں ہوں ٹنگ
 وانگول خساء منصور دے سوتا خان لقا
 کلہم یاک الائے کے گے نہ کچھ نہیں سب
 اندر نیا و خدا تیرے شاکل ہونے آ

حالات فرعون

اس شخصیں بعد فرعون واداسال کچھ حال
 سب اولاد و تقویت نول کیستہ اوس لاچار
 حضرت موسیٰ او سنوں بہت سے سمجھا
 الثانی کلیم نول کہندا اوہ بسیدا

جہونگا اوس کے حکم کے کیتا ظلم حال
 نہ شکل کارال و نہاں پھر تیراں کار
 ایسے وک لید نول سمجھ نہ آوے گا
 پایا تیرے ملک سے چا کے تدرہ فساد

کہنا جا ہی مجھ تھیں تخت حکومت جاہ
 جاواں گائیں فلک نے رب تیری کوئی
 جھوٹھا سچا تہہ و تحکم کرنے حال
 کہے کہ پھر ہاں ہوں لگا بہن مہکار
 ہوئے بہت بند اوہ اوچا لے انداز
 پھر جاواں آسمان تے اوچا تھیں بنا
 بینوں سے اوہ جا پدا جھوٹھا لے کذاب
 سکر حکم فرعون دا اوکی وزیر ہاں
 اداں خوب بکائے کے رکھ دی بنا
 رہیں گے اوس تھیں کے سب مہکان
 اٹا اوچا لے کیا اوہ مہینا راوسار
 راج اتے مزدور جو اتے لگ داہا
 جیکر کدیں کھلو سکے لگے اٹ لگان
 ست برس سال مہینا اوہ ہوندا رہیا تیار
 ہو جا جہاں تیار اوہ کہتا حکم خدا
 جہاں کا رہتا اے وہی تھیں کہہ مور
 کہتا جہاں تیار ہی اوکی اسہ سامان
 ایہی اوکی مزدوروں سمجھ نہ آوے مول
 حال اس گل ہوں مہیاں گذر کے یہاں
 دیکھ لکھی ہتھ تھیں کہتی بڑی دعا
 من لہی اوس ملعون نے بی بی دی یہ بات
 شایدیں ہوں آسہ و حوں مسلمان
 بی بی نے فرمایا اس وجہ تک مول
 اتنی مدت تہہ تھیں رکھیا بھد چھا
 ایہ گل سکر اوہ فرعون تھیں

جادو سحر دکھائے کے خلق کریں گمراہ
 کل حقیقت و سنوں سال تیری کھوک
 پھر میں آئے کے سمجھاں تریناں
 کرتوں تھیں واسطے مک محل تیار
 جس تھیں تیں سماند امور و اوق راز
 ہوئے بن گمان دا اوں دیکھ خدا
 دیکھ اوں جہاں سنوں معلوم ہوں تہا
 محل بناون واسطے تہرت کہتا سامان
 اوسے کہتی جگ چوہ پکی اٹ ایجا و
 پخت عمارت اوسدن تشریح کہتی ہاں
 کھیر نہ سکدا اوسے کوئی اوس تہا کار
 کھڑا نہ ہوں دیو ندی و سنوں مول ہوا
 سخت ہووے زور تھیں اٹ جانڈر تھان
 خرچ کہتی فرعون نے دولت باجہ شمار
 مار پھیر لے دتا سہ اوڑا
 سوکے سب ملاک اوہ راج اتے مزدور
 زندہ رہیا نہ اوہاں تھیں کوئی کہہ بیان
 کردا ظلم جہاں وچ اوہ کافر جنوں
 مک دن بی بی آسہ تھیں چھوے وال
 یا رب ہوں فرعون دا تختہ پٹ اوکھا
 تھیں ہو کے او سنوں کہندا او دید دولت
 ہوئے لے ہارون لے آندارہ ایمان
 کہتا چالی برس تھیں میں ملائم قبول
 من میں اپنے دن ہوں طاہر کہتا حیا
 ہوئے لے ہارون وچ چھوڑ تہا بی وین

سو نے داگر تدرہ لول مہیاں میں بنوا
 کہیا بی بی اسبیر توبہ استغفار
 فعل اتے یا توت واسو مناجب مکان
 اگوں اوس پکیر نے ونا ابو جواب
 بی بی نے فرمایا کر مہا ویں مشقول
 تاں پھروں ملعون نے توت جلا و لولا
 ننگا کر کے بدن لول کٹرے سے اوتار
 کہ جو پھینا اوس لول کھنڈ پھر مین
 چھوڑے عقیدہ اپنا تنہوں لول آن کھیا
 دے لے لے پیکر بدن لول لول تکلیف تتر
 وگر عذاب سر سرودا تنہوں سب مباح
 استغفار بعد فرعون کہ او قبول ہو گیا دو
 حضرت موسیٰ و انک ہک آیا کوئی تون
 کہن لگا لے آسے تنہوں قرب کمال
 کھولے در افلاک لے پیرے کاران ب
 جو کہ میں اس وقت لول ب نہیں کرکھا
 تا پھر بی بی اسبیر لول کر کے سوال

چھوڑا و نہا لے من لول تنہوں میں خدا
 سو نے داگر تدرہ کھنڈ میں تنہوں و کار
 لسی و چہ بہشت لے تنہوں میں مکان
 کر سال تنہوں لول میں کر کے سخت بند
 مو سے دے میں میں کھنڈ میں کر کے لول
 ونا او پر میں دے بی بی لول لول
 استغفار میں لول و تنہوں میں مکان
 کر لے میں ہی بات لے میں لول لول
 کہیا بی بی اسبیر کھنڈ خیر اور
 دل میں دے دی بات ونا میں لول مختار
 رکھ سال ولدی واک میں میں لول لول
 اندر نفس الایما چہ پکیر لے لول
 بی بی میں لول لول لول لول لول
 لے اس وقت حضور کھنڈ میں لول لول
 تنہوں کھلے اور بکیر میں لول لول
 دسی حاجت تدرہ دی حالتی ہاں خدا
 چہ پکیر لول لول لول لول لول

اِنَّ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي اَتَيْنَاكَ بِتَابِعَاتٍ مُّجْتَمِعَةٍ وَتَخَوْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَرَجُلَةٍ
 وَنَجَّيْتَنِي مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ

کہن میں بی بی اسبیر یا رب یا رب خدا
 بخش تجاات فرعون کھنڈ میں لول لول
 توت ونا منظور ایہ لول لول لول
 وکھا و چہ بہشت لے اپنا مناجب مکان
 سو گئی بی بی اسبیر لول لول لول
 چالی سال فرعون لول لول لول لول

ایسے لول بہشت و چہ میری و کر میں
 ستر لول وکی قوم کھنڈ میں لول لول
 لول لول لول لول لول لول لول
 کلمہ وحدت لول لول لول لول لول
 لعنت او پر فرعون لے میں لول لول
 لول لول لول لول لول لول لول

پاک دن حضرت اسنوں آئے و غلط انسان
 غصے مو کے آکھ او مردود پلید
 چھوڑو مینوں کراں میں موسیٰ نول قسلا
 یا اوہ و چیزین سے پاسی و ڈا فساد
 چا میے اسنوں یکر کے کرنا قتل ضرور
 حضرت موسیٰ آکھیا جو مہوون گمراہ
 مہرے اور کسے ڈا مہول نہ چلے زور
 تال و زبانی جلاول اوس کیتی آپہ چو پڑ
 نام اوسدا اصر قسلی سی بندہ نیکیو کار
 بھنے کین مندوق اوہ گھڑیا جبرائیل
 کہین لگا فرعون نول رب دا اوہ مقبول
 قسلی کرن دی او سنوں تیری نہیں مجال
 بہترے نول اوسدا کرے دین قبول
 اچنگ آکھ فرعون نول ہویا تارت وان
 ایں تھیں بعد فرعون دی اندر قوم کھیا
 کرے تفسیحت و ہمان نول وہ مقبول جتلا
 جیونکر لوج دی قوم تے بھجیا رب طوفان
 یا جیوں عا و تم و دی ہوی قوم بلاک
 وانگ و ہمانے تھیں بھی ہو و ورت مقبول
 جیکر ہویا آسبال تے رب دا قہ نزول
 ناکوئی یا جہ خدا سیدے سکے آسبال چکا
 جادول تفسیحت اوسنے خوب سنائی کھول
 اوڑک جلاں کھراونہا نول و غلط کلام ستا
 قبیلے سارے اوڑکے گئے بنی نول گیسر
 بدھے بھندے خیر جو ہے اوس مکان

بیٹھے سین او سکد بہہ وزیر ارکان
 نت اسانوں آیتے وس ایہ لوجید
 نہیں تال مذہب تساندا موسیٰ بدل تمام
 جادو کر کے فلک نول کروسی بر باد
 جیکر زندہ چھوڑیا یا کسی و ڈا فتور
 واکم سنوں او نہال تھیں دی رب سناہ
 کھا لوک آتھی فوج نول کین اکھی مہور
 حافر ساس وقت ہک مہون الی گمیر
 موسیٰ و اھندوق سی کیتا جس تیار
 بھنے کین بنایا ہے سستی اوہ خمر قتل
 حضرت موسیٰ رب دا ہے برحق رسول
 اوسدا بدو گارے قادر محل جلال
 نہیں تال کسے بلاک او تینوں ہندے سول
 آکھنہ سکیا او سنوں کچھ او بے ایمان
 سی اک بندہ ربا مہون الی ایمان
 خوف کراں میں آساں تے آئے تھیں علماء
 ایوں متے آساں نول غرق کرے رحمان
 یا جیوں کچھ او نہال تھیں لوک کھویناک
 چھوڑو رستہ ظلم و انما مرد و مقہور
 کھر خدا دے امر تھیں نس نہ سکوں نول
 یکر و دین کلیم و اسنوں ہک خدا
 چپ موئے مرد و وس کوئی نہ سکدا نول
 آون لگا کھر نول موسیٰ بنی خدا
 کارن قتل کلیم دے موئے سبہ ولیر
 جیونکر کچھے او نہال واکیتا وکر بیان

چھٹ گئے اور شہر سے قدرت نال خدا
 حضرت موسیٰ بیچ کے گھوڑوں آئے دور
 نوکر تیرے بکڑ کے شیراں کھا مارے یا
 اسے کارن چھوڑا تاروہ و سنوں آزاد
 دیوں گئے اور جاگ تھیں تیرا نام ہزار
 ایسے گل من کے فرعون لوگوں یا جوش کمال
 امرتلی قوم تھیں جو کوئی لڑے کار موسیٰ
 عورت کوئی اور نہا تیری قتل نہ کر سال
 اگے بھی فرعون نے کستی ایسے کار
 و چلے نہ کچھ قتل تھیں پالی اوس تھیں
 بیٹے امرتلیاں لگا قتل کران
 ہک دن بی کلمہ لول کرے عرض تمام
 بیٹے تیسراں نہ میر و حیا اولے یا مقبول
 نال تساوے اور بے پایہ ظالم پیدا
 حضرت موسیٰ اور نہا نملو کہیا نری نال
 و کھال کسنوں ہک اولت کہے خدا
 کہی دشمن تساندے جلدی رب ہلاک
 صبر تھیل اور نہا نملو و سیا بنی کلیم
 کتبی ہلاک اور نہا نملو تے کتا صبر کمال
 مظلومان و اصر ہاں ہو یا آن قبول

قبطیاں لول اور ہار کے گئے تمام کھا
 پونشی خضر فرعون لول موسیٰ تری چھوڑ
 موسیٰ کے بچھے خلق دی موسیٰ آن اور ہا
 نالے اور سنی قوم لول یا لے کھن فسا
 نالے تیرے ننا نڈی اور جاوین چھوڑا
 کہندا بیٹے اور نہا نڈی رسال مار خلال
 قتل کر اول اور نہا نملو لول چھوڑ کو
 تھنے بیٹے اور نہا نڈی رسال تھوڑوں
 قتل کر یا ظلم تھیں لڑے کا ستر ہزار
 پھر من و سے ظلم تے بدرا لک تھیں
 سے اولاد یعقوب لول بی مصیبت ان
 تیرے بچھے ایسے بھی موسیٰ بے آرام
 انما سخت عذاب نہ سالوں ہوزد امور
 اگے نالوں اسال تے کر و ظلم نہاد
 یاری منگور بدی صبر و ہر حال
 و عدا کیرے رتدا نیرے ہر ہک کار
 ملک حکومت تسانملو لسی خالق ہاک
 صبر و شکر و تسانملو لسی اجر ظلم
 ہر نہ فرعون لول آیا ترس خیال
 کتا اور ہک ملک تے رب تے تہذول

ہیاں آیات بقیات مع مطالق ایں آیت شریف
 وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ بِبَيِّنَاتٍ

<p>اول عاصیا بخشیا و وجاہد مقصدا نازل تہر نسا نیاں کیتیاں رب ہمارے</p>	<p>موسے لول لول بچھے کیتے رب عطا کیتا انہاں دو نال تھیں جلد فرعون انکل</p>
---	---

پہلوں بھجیا مہر و چہرے کے قحط و بال
 مہر و چہرے باغ زراعتاں بہر ہواں ہیران
 ہر کسی خشک زمین سب بارش موسیٰ بند
 سا نخل رب وہی یا و چہ ہوں نیکو کار
 بے بھری تھیں کافراں کلیل آئی جان
 اوڑک قوم فرعون وہی حضرت موسیٰ پاس
 لے موسیٰ لول اپنے رب تھیں منگ رہا
 لے آفانگے اسپن پھر نال تھے ایمان
 حضرت موسیٰ رب نول کیتا سرفراز سوال
 بارش موسیٰ مہر و چہرے سو کوزاں تھیک
 اولابھے مردودا وہا سے لے ایمان
 پھر وہا گرا کھدے حضرت موسیٰ لول
 نال تھیں رب نول نالے تھرا دین
 حضرت موسیٰ رب تھیں منگی پھر دعایا
 کہیا نبی کلیم نے کہ سو دین قبول
 ڈیال وہی پھر رب کے غیبوں بھجی ہار
 سبھی اور زمین نے نظر نہ آوے کار
 ڈیال تھول تھیکے سخت ہرے لاچار
 جہنم ڈیال ملک تھیں تھیں کراؤ و زور
 حضرت موسیٰ سے اس میں پھر یہی وجہ ہونا
 پھر بھی کافر کے نے نا اندرا ایمان
 چو تھی واری رب نے بھجی مور بلا
 ستن بھانڈے کپڑے جتول کرن نگاہ
 و وہ دودھ کھاون کافراں جسے نیل
 پھر ابی کلیم سے ہونے منت وار

کوئی جنس زمین وہی ناموسیٰ تن سال
 مرن لگے آکھتے تھیں سب سے فر حیوان
 ہر اک چیز یہاں تھیں پھر نے نکالی وند
 عیسے و تارے اونہا نول جنون کار و لے ار
 کتے و انکول ہون کدے کھیرے فر ایمان
 رور و نال فریب کے کرن لگے اور اس
 بے لول و لول اس سال تھیں قحط و بال ہٹا
 دیکھ پیرا یہ معجزہ ہوساں مسلمان
 دور ہٹا یا رب لے ہمارا قحط و بال
 ایسے اونہاں نہ منیاں احد لا شریک
 بھجیا پھر خدائے نے اور نال طوفان
 جے سا تھیں طوفان آریہ تھرا و لول
 اوپر سال تھدے کہ سال اس میں یقین
 دور ہویا طوفان اوہ قدرت نال خدا
 ایسے پھر بھی دین لے کوئی نہ آیا ہول
 مارا زراعتاں اونہاں نے وہی سے اجار
 پھر خراج و رخت سبہ کیتے و نال ضفا
 نال پھر تھی کلیم لول کہندے سل کفار
 لول بجا نول کسا نارا دین کراں منظور
 ڈیال ب جہاں تھیں کئیال ورتا
 متقول جاو و گری وہی اوٹی ہمت لال
 پھر ڈیال نے جگ و پیر ویا شور مچا
 کن دھال نے زمین بھنی کے لے لڑ ساہ
 سوئے اس عذاب تھیں وادھ منگ و کتل
 آو سال تیرے دین لے پھر ڈیال لول ہار

Marfat.com

کیستی پھر شباب و چہ موسیٰ ہر نفس دعا
 حال پھر قوم کفار نے یا نبی امن آرام
 منو سے تائیں آگے رُخا اوہ مجہول
 جاو کر کے اساموں و سیں اپنا دن
 نال پھر مور عذاب پاک آیا بچوں اور
 پھر و فتن گئی جگہ خالی سے رسول
 برتن آئے روٹیاں نال و ڈال بھر پور
 حے اک مارن ڈوا وہ پیدا ہون نہرا
 اگے وانگول آئے کے گمن لگے بد ذات
 کر سال پیری پیروی ہو کے مسلمان
 کرے دعا جناب و چہ موسیٰ نبی کلیم
 علیا جدول آرام پھر کرن لگے انکار
 چھپوں واری پھر پھر بھیا رب غلام
 خون ہو یاد دیاے رکھی ختمے تے تا لاب
 جو کوئی قوم فم خون تھیں پانی پست اجا
 اسری قوم تھیں جسکے ہو بے کو
 دیکھ و لہنا شول آو بے جد کافر ملعون
 قدرت دیکھ خدا بیدی بہت ہو کے بران
 کوئی چھوڑوں پانی صاف کران
 منکر اگول آگہرا اوہ فم خون و حال
 آگہو جا کر او سنوں پانی کر کے صاف
 اورک سارے آئے کے حضرت موسیٰ یاس
 قصہ کوتاہ بنی کے کستی پھر دعا
 پھر بھی او نہاں رب وکی منی نہ تو جید
 ریدی طرفوں پھر حال نازل ہو ندا امر

حکم کے تھیں چھوڑاں ہو یاں ہر نفس
 ہو گئے اپنے تھیں منکر اوہ شام
 بیشک تیرے تھر و چہ شک نہیں کچھ مول
 او تیرے ہی بات سے سائوں نہیں تھیں ا
 پیدا ہو یاں چھوڑاں با چھ شمار
 کا فر اس عذاب تھیں ہوئے سخت لول
 لذت گھان پکان می ہوئی اتھاں نہیں وور
 اورک یاس کلیم وے آئے ہو لا چار
 حج من اس آفات تھیں سائوں ملے نجات
 مثال صدق تھیں جو تیرا فرمان
 ڈواں تیرے قوف اوہ کیتیاں رب کلیم
 منکر ہو گئے سہرا تھیں اوہ سرور و کفار
 جتنا پانی تھروا ہو گیا ہو تمام
 نڈیاں نالے و گے ہو گئے سب تھرا ب
 ہونارے خون تمام اوہ تھیں تے دریا
 اوہ چھیا صاف اوہ پانی تھیں تھرو
 اگول پانی سب اوہ ہو ندا خونوں خون
 ریل آفر شون لول تھیں بے ایمان
 پانی با جھول سا ندی موسیٰ جان ہوا
 ہو گئے لہو نسا سیا پانی جاو و نال
 پھر تیرے دین دار سال اسے غلاف
 رور و سخن گذار وے گل کیر تھیں
 پانی سارا تھروا کی تارن عرفا
 اگے وانگول سخن تھیں تھرو گئے تھیں
 وے کے نبی کلیم ہی پیریں و گے جا

کہے کلیم دعا جاں زحمت ہووے و دور
 کتنی واری واقعہ ہوں تیسال آن
 موسیٰ نے ہارون نے گیتی پھیر دعا
 امن آسا پیش دیکھ کے ہو گئے ایہ معرود
 میٹا و نہاندے مانوں کے تہ نزول
 جاتا کہ سخت عذاب نہ رہے و نہا نہوں
 لے آون ایمان نہ ہرگز او تہوں تیک
 و چہ جناب خدا میدے ہوئی قبول دعا
 سونا چاندی او نہاندہ امور جو مال اسباب
 معاندے برتن کپڑے مسوے مورانا ج
 مرغی جیکر او نہاندی آئے ویدی کو
 سخت مصیبت او نہانوں فی و پیش
 جیکر من یہ اساندی سختی و ہو مال
 کر کمال ڈاریاں بہت ہوئے بیجاں
 کراں دعا من متالی بہ ہورن مسلمان
 ایو گل سوچ کلیم نے کیتی پھیر دعا
 ایہ پھیر بھی کافراں نہ آندا ایمان
 دیکھ تمام نساں جاں اوہ کے نہ مول
 لے چل راتیں کدھ کے اپنی قوم تمام
 اوکے تھیں بعد فرعون بھی لیکر فوج فرید
 تہوں تیری قوم لوں تیسال پارا و تار
 سن فرمان جناب تھیں تہو سلی نہی خدا
 کہ و تیری کوچ دی تھوڑ و مہر مکان
 دشمن ساوے دین دے جتنے ہینے کرب
 اوں تھیں کچھ مہر و چہ آواں ہونو شحال

او سے طور کفار پھیر ہو جانے معرود
 ایہ قوم فرعون و ہی نہ آندا ایمان
 یارب لوں من انہا نہوں کے کوئی ہر ہرا
 اپنے دولت مال و کروے ہین معرود
 اس دولت دامان نہ پھیر و کھاون مول
 تاتا کہ یارب نہاندے سخت رکھیں تو بدل
 جاتا کہ سخت عذاب یہ دیکر من کو لیک
 نازل او پر کافراں کیتا طمٹ خدا
 سمجھ کچھ نہ ہو گیا قدرت رب ہا ب
 پھر کیتے رب نے سخت ہوئے محتاج
 او سے ویلے قوت اوہ پھر جانے ہو
 اورک بنی کلیم لوں کندے آد کش
 رت المان لیا و سال تیس تہا وے نال
 تہا پھر بنی کلیم لوں آیا دلوں خیال
 نہیں تال لے او نہانوں کر ہی قبول
 نہر شے اگلے حال لے کیتی پھیر خدا
 لگے بنی کلیم لوں حاو و رکھتہ برن
 موسیٰ دلوں رب نے کیتا و حنی نزول
 او پر کناے نسل دے و نچ کرو آرام
 تگرتا وے پھرن لوں ہا و کرے پلید
 فوج سنے فرعون لوں کرسال غرق توار
 اندر اپنی قوم دے ویند احکم سنا
 او پر کناے نسل دے چل کرے گذران
 اندر دریا نیل کے غرق کرے تہی رب
 کراں عبادت ربہدی امن اسال ش نال

نارے ظلم فرعون تھیں سالوں کے نجات

۳۴۶ پید کو ہیں وہ غرق ہو گیا بد ذات

غرق شدن فرعون علیہ اللعنت مع قومہ فریساہ

اندر قصص الانبیاء اور بی بیان
 میں اسکیاں کہتی ایک مجموعہ
 دے کچھ سالوں مانگوں زور و زور
 بعد ویاہوں دیو سال سے تینوں
 راہنی ہو فرعون نے حکم دیا
 حاجت اپنی لور کے دینا پھر پرتا
 مال جو اسراں جڑے جو زور قیمت
 نالے نقدی بہت کچھ اندر قرض
 پھر ہان وزیر لول لاگو ہوئے
 آندے سے دے کھال تھیں بہت
 کسے تو نگرا نہال تھیں نہ
 حافر کیتا کئے کر کے اور
 سبہ اولاد لقیہ بدی چور لکھو
 ناویں یاہ محرموں ہونے سے
 اسے راہیں مہر و چہر ہونی
 موسیٰ تاہیں رب نے موقعہ
 کر دیا اور ان لول لشکر
 اوپر کمار کے سل دے مہر
 نچر ہوئی تال قسطیاں دھا
 نس کے سالوں ٹھگ کے ہونی
 لسیا اسکیاں سالوں لاکے
 سکر خیر و خیران نے کیتا

حضرت موسیٰ کو روح و الیت
 اول جان فرعون لول کھنڈے
 کارن کس ویاہ دے سالوں
 اک دو دن دے واسطے سہا
 جتنی حاجت کسانوں لہو
 کھول خزانہ او نہا ندر
 چین جن و تھول انہاں نے
 دولت دنیا مال وہی کس
 نالے قسطی تہرے سہا جو
 مال بہانے بہ لول خوب
 اگے تھی لے جاوندے
 بہت اکٹھا کر لیا اسکیاں
 با تھوں لول کے غور
 ادھی راہیں لول کے
 روعے اندر مال قسطی
 کڑھ لماندے مہر تھیں
 راہوں راہیں لول کے
 او تھے لول مہر تھیں
 اسکیاں مہر تھیں کر کے
 حال کے فرعون دے لول
 مال اسراؤ کے منگا کے
 بارال کوہ تکا و سدا

Marfat.com

سن آوازہ بگل در جمع ہوئی سر فوج
 ست لکھ فوج فرعون می ہوئی تری تیا
 سر سپر سالار دی ست سو فوج کھیاں
 اکو سب لشکر جوڑ کے اوہ فرعون نقین
 تین منزل دا پندہ سی مھرل او میدان
 دھاوا کر کے فوج دا اوہ مرد و خندا
 ویکھو اوہا نہانوں اکھدا فوجا نہوں لکار
 نظر سی جدا و نہانوں اوندی فوج کھا
 دشمن ساڈے اگے لکڑوں کر کے زور
 سن دی کوئی واہ نہ سالوں تھوں مہل
 حضرت موسے اکھیا فرزند کر پو کا
 اوے وقت جناب تھیں آیا جبرائیل
 اے موسے وریاے تے عاھا اپنا وار
 مار یا عاھا بنی نے پاٹ گیا وریا
 موسیٰ دی سب فوج سی بارال قومال جان
 ساری فوج کلیم دی لنگھ گئی جد پار
 فکرال وچہ فرعون بھی کرا لکھ دیس
 کہندا اپنی قوم لوں لکڑوں وہ بے لاد
 حاد و مال اوس لکھ چہ رستے لے پنا
 مڑ مڑا لوں قوم لوں کہندا اوہ شیطانی
 آپ ویکھو چہ خوف تھیں مسوں کر نر
 ایسوی لیل سوچدا موسیٰ وہ تلعین
 بن شورت اک مڑوی آگیا جبرائیل
 موسیٰ سب فرعون دے کھوڑا ودا تیر
 وال موسیٰ وچہ لکھوڑی وچہ وریا

پاس فرعون لعین دے لشکار می موج
 سنوا مڑو تیج فوج دے کیتا سپر سالار
 کیتا ساری فوج واسپر سالار مان
 پکڑن چلیا اوہا نہانوں فرجے بن سیدین
 لشکر می کلیم دا بیٹا جس مکان
 دوچے دن او سچکھ دے پیرے پو متاھا
 ملو جو لوں وور کے پکڑ وچو فرار
 موسے تامل کھدے رگل سارے پار
 گوں نظری آوند اے وریا و شور
 پکڑ لیا من سالوں اوہ کا فر مجھوں
 سالوں اوپرا و سکھو سی فتح خدا
 موسے تامل حکم اے بھجیا رب جلیل
 پتینوں تیری فوج لوں تین لنگھا لوں پار
 مارال لکھ موسے کے قدرت نال خدا
 لنگھی مارال ماہاں تھیں اک اک قوم کھیل
 سبھ بلینڈے رہ گئے دشمن بہ اوراز
 بے وانگوں ویکھدا اوپر کنا لے نیل
 ویکھو موسے کیڈے عا و چہ استا و
 لے کے اپنی قوم لوں لنگھ گنا وریا
 مرت کے معجزہ جان گئے ازل
 وٹ مرال مرت نیل وچہ جکر کھیاں پار
 کینو لکھ حاکے کھڑال من موسے لہار لہار
 گھوڑی تے اسوار سو اوپر کنا لے نیل
 گھوڑی لوں اوہ و لکھ کے مڑ بھا بھج
 گھوڑا بھی اوہ نیل وچہ لکھ کے آیا دھا

کس کس واکاں زور تقیبن مہور مسافر خون
 زور و زور فرعون لول کے ریاض و چہ نسل
 مگروں مہور و سرست تہیاں جلدی ہو سوار
 زالی و تاوچہ نسل کے سب لول زور و زور
 ہنچ رہے و چکارا وہ جدرول و حکیندرا
 فرعون لکھن جہاں لگا خوطے کھان
 و سنے و امعبود میں منیال نال تقیبن
 سکم مہور و گاہ تقیبن کے مہر و زور و لید
 کے زباج تک لول مئے رب زور و لید
 لے جہر نسل نے کیستی لول و چار
 تکے لول لید می رب چار کے قبول
 سکر لول و سکر مہور و سو و تان
 لے اول لول رب لے و تان لید و نگہار
 لے مہورے رب چار جی باقی رہیا نہ کو
 پر کنارے نسل کے مہور اہل اسلام
 پیرا جے زور و نسل آئے ہک تقیبن
 بن اور سدرے طلسم تقیبن فرورے بہت کمال
 رب لاش فرعون و تکی باسر کادھ و لکھا
 لے لاشاں مہور بھی و تہیاں رب نکال
 ایک مہور رب و امیندا شکر گزار
 سرخی پٹ فرعون و می مہورے اپنی خدا
 مہور بان پلید و می کتی بیت تلاش
 لے لے ہارون پھر لیکر اپنی نوح
 مور کے کفار جو باغ و فصل مسکان
 مہور لیکر تہیاں مہور مہور جا

ایسیراومی و لکھ کے ٹرے و ذرا لول
 تان جاتا مہور و لے مہور کم ذرا لول
 و صک انہر فرعون و لکھ چاک مار
 باقی کوئی نہ پھر بارب نبی و اچور
 پانی سارا لے گیا تک مہور و لول
 لکھ میں مہور رب لے لے انہر ایمان
 سچا اور سدرے مہور سچا اسل و لول
 مہور لول و لے مہور تقیبن مہور لول
 مہور تیرا ایمان لے مہور نہیں قبول
 کرن لگا مہور و لول مہور مہور و لول
 مہورے تان لے لکھ مہور لول نہ مہور
 لول مہور لول مہور مہور لول مہور
 سنے تان مہور مہور مہور مہور و لول
 و لے لے مہورے و زور و لول و لول
 مہور لول لاشاں لول و لول مہور لول
 مہورے لکھ مہور لول مہور لول مہور
 حکم لے لکھ لاشاں و لول مہور لول
 ایسیراومی و لکھ کے بہت مہور مہور لول
 و لول مہورے لکھ لول و لول مہور
 لکھ لول لے لکھ لول لول لول لول
 ایسیراومی مہور و لول مہور لول لول
 آئے اندر مہور لے لکھ مہور لول
 سید اول و لکھ لول لول لول لول
 سائیں مہور لول لول لول لول لول

حضرت موسیٰ ملک نوح خوب کیتا آباد
 اندر قصص الانبیاء موسیٰ کرے بیان
 نس آبا فرعون مقصیب شاید وہ مجہول
 اور با اوہ مصر و چہ غرق ہوئے حال سب
 عاجز ہو کے در بدر کردا پھرے گزار
 کیتی عرض کلمہ نے پیش خداز حسان
 حکم ہو یاد رکھا گیا و نکھو اسدا حال
 جنون کا اسنوں جگ تے کیتا اسال خوار
 سکر نبی کلیم لے آندا شکر بحار
 کرین سوایت مصر و چہ جد موسیٰ آرام
 نال رسی کئے پھر و چہ نبالان گوہ طور
 نالے کچھ علام بھی سزیاں تے مال
 کسا و پھین جو بکریاں کھلے چروان شیر
 جی تے تے فرزند بھی بیٹھے خوشیاں نال
 سارا مال اسباب جو آبا اوس مکان
 زندہ سے کسی مصر و چہ ج او نہاندی ما
 حاضر کیتا مال بھی زن فرزند غلام
 و عطا نصیحت خلق لوں کروا دن تے رات

شہر و مقصیب کفر موسیٰ رب می نبیسا و
 ایسی جو فرعون و خاص وزیر با مان
 تاہیں اوسد کی لاش وایت نہ لگا سول
 اوسد سے تاہیں آوندیاں انہاں کیتا
 ہک دن اوسنوں پنڈیاں و کھابنی خدا
 یارب ایہ کیوں غرق نہ ہو یا لے میاں
 انہاں ہو کے در بدر کردا پھرے سوال
 و ب مرنا اس حال مقصیب ہمت و ف سے وار
 دشمن ساوے رب نے کیتے مارنغا
 قبضے نبی کلیم وے آبا ملک تمام
 چھڈا تے سن کھس جگہ نی ایل شعور
 حاضر حضرت و نماں و انعم کیتا حال
 انکے نالوں و نیاں وہ وہ موسیٰ و صبر
 امن سلامت لفر بھی امن سلامت مال
 سہ کچھ و کھول مصر و چہ آندالمن لمان
 خدمت آندرا و نہاندی سبہ کچھ رکھیا
 کیتا نبی کلیم نے نالی کول مضام
 اگول سنوں پندیر مقصیب جنوں ترمی برا

ذکر نازل شدن تورات پر حضرت موسیٰ علیہ السلام

حال کچھ بدلت مصر و چہ حضرت نبی کلیم
 انہاں نیاں نبی لوں کیتا عرض سوال
 جسوچہ ترمی ترمے موسیٰ کل احکام
 حضرت موسیٰ رب تے موسیٰ عرض گزار
 حکم ہو یا میں تارہ تے نازل کراں تورات

لوکاں میں دن و می آکیتی لکھیم
 رب مقصیب منک کتاب لوں سا نول اچھا
 مسلم ہوے اسانوں سبہ حلال حلال
 یارب کوئی کتاب توں میں تے جلا و تار
 روزہ رکھ کوہ طور تے ارموتیر میں رات

تال پھر حضرت قوم نوحؑ بنا کر جواب
 تریزہ دن اور گئے رسد کتنا حکم خدا
 ان شخصیت اور اسد تال تقابین
 گن کہ کیا قوم نے لے خاک سے منظور
 موسیٰ رب سے طرف تھیں جدل کتاب لے کر
 تال پھر شر آدمی لے کر اپنے تال
 بے سے باہر ہوا اور نہا لوجہ پوچھتے خون نون
 سبہناں تاپیں تپنی نے وہ تو شعل زار
 تریزہ دن راتیں رکھا روزہ دن بھرات
 ستر بندے ہو کر چوڑے تال کلیم
 چھبے طوا دن جدول پھر اندر پاک خدا
 موسیٰ لوں فرمایا خالق پاک عقود
 چھبے پتر سال تے ہو کے روزے طار
 کہتی ہر جن جناب و چہ موسیٰ بنی کلیم
 اتنے روز زبان نے چہ زہ لائی گو
 چھبے میں اس واسطے پتر مونہ و چہ پار
 تال پھر رب فرمایا حضرت موسیٰ لوں
 روزیداروے منہ تھیں چہڑی آئے بو
 دس دن اگلے سو راتوں روزہ رکھو دن رات
 سن کہ حکم جناب تھیں موسیٰ نیک خصال
 دس دن روزہ رب نے کو تا ہو رو و تا
 سن کر انگوں آگے موسیٰ لوں اوہ یار
 جہ تک اسن نہ دیکھے انھیں تال خصال
 سالوں بھی گوہ طور تے چہ چلے تال
 حضرت موسیٰ اوہا نون آکر یہاں رسول

چلیا میں کوہ طور سے رب تھیں لسن کتاب
 چھبے چلیا میں تال چہ اپنا چہ نہیں بھرا
 کینا میں ہارون لوں اپنا چہ شہین
 ایسے لوں چھ آدمی لے جانال ضرور
 دیکھیں انھیں اپنی شک نہ رہے رسول
 آئے طرف کوہ طور وہی موسیٰ نیک خصال
 بائی سپہ جوان سن بندے کوہ ناگون
 لے آئے کوہ طور نے پاک لے پاس ہینا
 جو نکر حکم کلیم لوں کینا رب وہی ذات
 تریزہ دن روزہ انہاں ہی رکھیا کلیم
 بیت و زخم مال توڑ کے چھبے مونہ و چہ یا
 یا رہا یہ تال نے روزے و چہ فہر
 نا چھو لوں میرے حکم وے کہوں کہتی یہ کار
 تریزہ دن روزہ رکھا یار سال مستقیم
 کینا اولوں خیال مرت نہ تھیں آوے بو
 تال جو اوہ سوال وے ہون جا بجیا
 قسم سے ہینوں اپنی سن انے موسیٰ لوں
 ہینوں کنبہ ہر شک تھیں چنگی لگ وہی سو
 اوس تھیں چھبے تدر لوں تال اس تورات
 یارالی لوں نہ ما وندا چہ تے ہستی تال
 اوس تھیں بعد تورات پھر نزل کر چلا
 اور تیری بات وے نہیں سالوں انہما
 تورات مر کر اسال لوں لوں تقابین نہ آو
 دیکھیں اسنوں سنے من لوں فی الحال
 تیس جلا وہی ذات لوں یہ یہ سلا رسول

کرو میری بات تے تیں تمام یقین
 رہیا بتی خدا سب لہر حنڈ زور لگا
 تال پھرنی اونہاں تے بھجی رب غفار
 مشر ال وچوں یک زندہ رہیا مول
 کئی عرض جناب وچہ یا خالق وہاب
 بھجے میرے نال اوو کر کے اونہاں گوہ
 جے نہیں مہر نال یہ واس بھرنہ جان
 کہیں کدہ ہرے اونہاں مول آیوں مار سکا
 کر لوں زندہ اونہاں مول یارب جل جلال
 ہوئی بتی کلیم وی عرض وعا منظور
 وہ دن روز مہر پھر کھیا با لفظ مہم
 چالی روز کلیم لوں ہوتے جدول تمام
 باجمہ و سبیلے وکی دے قادر ذوالجلال
 شہی کلام خدا سب لہی جب ایم شہ والہ
 او سے لذت عشق وچہ اوٹھا شوق تھا
 نال محبت رب لوں کر و اعراض سوال
 دیکھو ال تیری طرف میں نظر لوں یک وار
 سن ایسہ بات فرشتیاں کہیا موسیٰ لوں
 سو کے بشر خدا سب لہ منگیں لوں دیدار
 جکوجہ ذات خدا سب لہ اچھل نہ سکا کو
 اس کھیں بعد جناب تمہیں ہو یا ایہ فرمان
 وہ تھا طرف زمین وی موسیٰ جال اکوار
 دومی تخت ہر ایک ساری مخلوق اسات
 کر کے حمد خدا سب لہی ہو یا عرض گزار
 وہمہ اپنا دیدار لوں بیٹوں شوق کمال

ڈھے باجھوں فنا ہو ساوا دین
 ایسے و نہاں کلیم وی بات زمینی کار
 سمجھناں لوں وہ ساڑ کے کئی اچانک مار
 حضرت موسیٰ ویکھ کے ہوتے بہت ملول
 پس و سچ اپنی قوم لوں ویساں کیا جواب
 آئے رلین کتاب یہ نال مسیٰ کے ہمراہ
 کرین مہرے او پر اوہ سا سارے را گمان
 آندی سے لورنت تدرہ نے ولوں بنا
 تال جو پھر یہ گھڑنوں جاؤن میر نال
 زندہ او سے وقت اوہ کئے رب غفور
 جیوں کہ حکم جناب تمہیں کی تبارت رحیم
 جا او پر گوہ طور وے تہی پھر کلام
 شہ با نال کی تیاں حضرت موسیٰ نال
 لذت نبی کلیم لوں آئی باجھو شمار
 دل وچہ شوق دیدار و انال ہو یا آ
 یارب بیٹوں بخش لوں اپنا پاک جمال
 سرکت انہری آکھیا بارت و نہر دیدار
 اے سے کمران سے ایہ کی آکھیں لوں
 ایسی طاقت کسیدوں لہیں اس سر بار
 اے موسیٰ ایہ طمع لوں ال نے تھیں فہو
 اے موسیٰ لوں زمین ول کر لور حیاں
 آئے لظرف زمین سے جتنے سبہ اسرار
 ویکھ تجب ہو نا لہی علیہ الصلوٰۃ
 یارب تیری خلق وانا من انت شمار
 تال پھر حکم جناب تمہیں کتاب جل جلال

Marfat.com

دیکھ طرف آسمان وہی اپنا دل پر جا
کل پیا کیش فلک وہی نگارنگ آنرز
دیکھ تمام اسرار وہ موسیٰ ہی کلیم
یارب تیری خلق سے بھاوس لگ کر وٹا
دیکھ اپنا دیدار توں جس وہی تنوں جاہ
اس شخص بعد آسمان تھیں طرہوں حالوں جاہ
گھبر گھت کلیم نوں لگے اوہ ڈراگن
آکھن لگے اوسنوں سن اے ابن نسا

نال بھرتی کلیم لے وٹا نظر او بھا
ہوئی نغمہ نش مجید تک سہ قدرت لہار
گردا عرض سوال پھر اگے لب رستم
ایس پرینوں اوسدی ہنوں نہیں کچھ لوڑ
اگرچی آس نی آکر دامو کے وجہ درگاہ
ستر نزار فرشتے آئے کھیت نالک
مرت اسنوں دیدار واجا ہے بل وصال
چاہندا ہیں توں دیکھنا پاک جمال خدا

یا ابن المساء و الخیض اقطع حی مودہ رب العزت جل جلالہ

جانہن مال دے پت تھیں ہو کے پیدوار
جدایہ سخن فرشتہ نال کسا سخت ڈرا
ساعت پھیرل پھیر حال و تنوں باجوں
پھیر فرشتے ہو راب صحیح ستر نزار
او سے طور کلیم نوں اوہ بھی پھیرا پار
سنکر ہی کلیم کچھ ساریت جاوے جالی
ست واری ایہی نے کیتی طرہن رکار
سنے وار فرشتہ نال کیتا لوں مشور
ایس حضرت کشتی کھی بندے توں تھال
اوڑک ستر نزار پھیر فرقت پورن جوآن
بھقیں عاصی نے پکڑے وانگ کلیم
حضرت موسیٰ اونہاں دل کستی جاؤں نگاہ
میرے وانگول آگے موسیٰ کئی نزار
یارب کوئی مور کھی باجو تھال مقبول
حکم ہو یا درگاہ تھیں سن اے بن نزار
تدھ جاتا مخلوق چوہ میرے جیسا نکا

رب کلیم جبار و اطلب کرس دیدار
حضرت موسیٰ خوف تھیں ڈر کے بدو کس
اگرچی آس نی ہول واکھن کیتا بہوش
شیر ال مانگول اونہاں ہی کل ڈرا و نزار
او لفظ لوکار کے ہر چند سے ڈرا
اوے و تنوں جوش جان کرا پھیرول
یارب خالق اپنا و پیرینوں دیدار
بہت ڈرایا اوسنوں کر کھکھال پور
نال ڈراویال اوسد اجاوں بہت کمال
وٹے اپنی تسکلی دے موسیٰ اوس مکان
اگرچی آس نی ہول دے ساریے سر و ہنم
مور کیتا اکھ لایا یہی کس نزار لہر
گردا عرض سوال پھر موسیٰ دے نزار
میرے وانگول ہنوں ہوو قسرت قبول
میرے قرب حضور تھیں مایا تیزگی شان
تیرے جیسے نزار میں بل وجہ دیال بنا

سُنی اچھریاں کلیم پھیر پھیر گیا کچھ دیر
وجہ درگاہِ خدا میدی لگا کر ان پو کار
تال پھر خالق پاک نے کیتا اچھ فرماں

ساعتِ پھولِ عشق نے پکڑا کھایا پھر
سرجہ امرتھی نالکا ہینوں دیہہ دیدار
جیونکر شاہدِ حال ہے آیتِ وحی قرآن

قال لئن سرائی ولكن انظر الی الجبل فان

ستقر مكانه فسوف سرائی

یعنی حکمِ جناب تھیں ہو یا ایسے لزول
جیکر تہنوں شوق سے غالب ہو یا آرز
جیکر ہینوں دیکھ کے قائم رہیا ہمار
حال پھر طرف بہا روی جلوہ کیتا رب
ذرا قدر دکھا لیا رب نے اپنا نور
حضرت ہو سے دیکھ کے دکھا ہو یہوش

دنا و چہ نول مجھ نول دیکھ نہ سکیں مول
کر کے نظر بہا رول پہلے نول ار ما
تال پھر نول بھی مجھ داد یا نہ سکیں دیدار
تھیل نہ سکیا تال او ٹوٹے ہو یا سب
ریزہ ریزہ ہوئے کے اڈ گیا کوہ طور
اوس شخصیں بعد دیدار دھیر رہا جوش

منقولہ شاعر

دیکھو آج کل دوستو بہت فریبی پیر
وچہ جہا لال بٹھے کے اکھن اوہ تمکار
پی پی بھنگال اپنی رہی نہ ہوش حواس
روزے اتنے کاڑھے نیڑے جان نہ مول
وجہ زناہ شرب دے رکن سدا مشغول
ظاہر ہوئے لٹا وہ باطن ہوندا شیر
بھٹے پیر تیاوندے جا ترا سال زنا
اوس منزل وجہ اسانوں ہوندا قرب حصول
سہول کول مرید جو حال نے بیدین
جیکر ہوئے عقل کچھ اونہاں مریدان پاس
سو سے نول جلد رب دانہ ہو یا دیدار
ماچھ فرستے جدول اوس کیتی آپ کلام
گفتنی واسی رب نول کیتا عرض نسول

کیاں لافال مارے ترم نکر ن شریر
سانوں سرور رب و احال سے دیدار
واصل بن خدایک خیرال دین اگاس
ہم کھن قرب حضور و اسانوں سدا حصول
کہن مرید جو اساندا سرور و مقبول
کر و او وہ شرب نول ایسا سادہ
اسن و لپوچہ ہنصال ہوندا خاص تقار
جو کچھ ہو نہہ نہیں آکھے سہ ہوندا منظور
سُن سن اوس بکواس نول کرے یہ لقتن
سہمچھیں اصلی بات نول کر کے نول قیاس
سنت لکھیں کلام بھی کیتی وجہ شمار
خول شمس طلب دیدار تھیں ہو یا بے آرام
پار ب ہینوں بخش نول اپنا پاک جنالی

لن سترانی او سنوں کیتا حکم خدا
 ہوئے لوں جد حکم یہ کیتا رب غفار
 ہاں ابدت او نہا سنوں مدد کرے شیطان
 تاہیں بے فرمائیاں کرے ہو مضر و
 جگر ہو ندا و نہاں لوں رب اقرت ملی
 نیک شریع جو ہوئے کے پھیر سداوے تیر
 خارج دین ایمان تھیں تے او پسر شیطان
 روز قیامت دوزخیں بکے کھاں بلند
 چھوڑ پڑیں اس بات لوں کطول کلام

و نہا اندازہ لوں ہوندا نہیں لغوار
 و سہو تھنکی پوسٹی یاں کوں ویدار
 اپنی شکل دکھائے کے کردائے ایمان
 پوسرت بھنگ خراب سچہ من سدا کھمول
 سرگند باہر شرح تھیں تیر نہ ہوئے رسول
 حالوں او سدا پیشوا تے شیطان تیر
 ننکھے تھی جو او سنوں سوکھی بے ایمان
 کھوئیاں وانگوں سنگس لکھے پیر پیر
 تھی وار ہوئے پیر جو واسے امین غلام

روح بہ قصہ

جال پھر مویش سنبھالیا حضرت نبی کلیم
 یارب تو سبحان میں پاک تیری تے ذات
 سیکو وقت جناب تھیں جلدی رب جلیل
 لے آو تھول جانے کے تھتی ستر نرا
 تاں پھر جبرائیل نے نال تہابی جساء
 قدرت والی فلم لوں حکم و تار حسان
 لکھی اور اونہا لکھے سورت یک تزار
 ہر ایک آیت اوسری اتنی لکھی جہاں
 اندر سر آیتے وہ اسو جان و عباد
 لکھی مدح محمدی رب نے وجہ تورات
 چار نزار فرشتیاں اوہ تورت اوٹھا
 دیکھا جد تورت وجہ حضرت نبی کلیم
 کیتی سرفش جناب تھوئے نبی خدا
 ہو یا حکم جناب تھیں طرفوں رب روف

توہ کردار وئے کے اے رب رحیم
 میں تو بہ اس بات تھیں تیر لوں تورات
 بھیجیا طرف بہشت دی حضرت جبرائیل
 ہوئے خاص زمر و ول زینت باجھو تار
 ستر نزار ال کھتیاں حافر تیر تیاں آر
 لکھ تورت میں نہاں تے جو میرا فرمان
 یہ سورت وجہ اتناں اے قدرت تار
 جتنی سورت بقیرے لکھی وجہ تیراں
 وہ سو و عداد لکھا قدرت رب محمد
 عالمال دی تہ لکھی تھی جوئی نہکھو تار
 اگے نبی کلیم وے دی آن لکھا تار
 عالمال دی تہ لکھی تھی لکھی رب رحیم
 یارب کس دی اسوں تھوں ایک عمار
 اہل نبی محمد ول ہوں یہ موصوف

بہتر تیری اُمتوں اُس دمی اُمت کل
کلمتی نرفن کلیم نے یارب پاک خدا

موسیٰ رہبر جنہاں دا حضرت محمد رسول
اندر میکے وقت دے غیراں کریں بوطا

الوقت و قتی و لعطاء لبعیزین

ایہہ نال میرا وقت سی لینے دا انعام
تیری اُمت وچہ اوہ کولوں یار حسان
حکم ہویا درگاہ تھیں کن اے نبی کلیم
پیر شان کلیم بے اوسدہ شان حبیب
جد تک اوسدے اوہ زونوں نے نہ ایمان
کن کر حکم جنات تھیں موسیٰ بن عمران
اس تھیں بعد کلیم پھر نے نوریت کتاب
نالے نہ شخص اوسدے تھیں جہنم نال
اگے جیو تھیں قوم دا دھڑا اگر سال

کیا باعث جوہر تھیں کیتا تھہ اکرام
جیندی تھہ نوریت وچہ کئی صفت بیان
تیرے اوسدے شان وچہ میگا فی حق
تیرے نالوں اسانوں نے اوہ بہت شکر
تد تک وچہ پیر می تینوں نے نقشان
اوپر ختم المرسلین نے آیا البیان
رخصت ہو کوہ طور تھیں آیامہ شتاب
آئے اوہ کھی مصر وچہ سارے نہو و حال
سنوں بندہ تھیں تھیں اوہ کھی احوال

احوال گو سالہ پرستی قوم موسیٰ علیہ السلام

جسدن طرف کوہ طور دی گیا کلیم خدا
پچھیل اوس تھیں موسیٰ خلعت نے فرما کن
وچہ اونہاں نے سامری آہاک سنیا کہ
وچھے وانگول اوسدی آہی شکل تمام
گائیں وانگول بولدہ جسم کرے آواز
غرق کرن فرعون نون جس دن جبرائیل
بتھے قائم بکا وندی گھوڑی اوہ پاک بار
دیکھ کر امت سامری کیتا دلوں قیاس
موسے وی ادا دلوں بھجیا پاک الہ
کر کے دلوں قیاس ایہ سامری مریح لاک
رکھی اپنے کول اوس مٹی اوہ چھپا

چھوڑ گیا ہارون نول اپنا جا بجا
کوئی نہ سدا اوس دا و غلط کلام بیان
سوئے واپک اوسنے کستابت تیار
اوس وچھے نول پوجے لوگ خواہن خواہم
لوکن اندزا اوسنے ہیکسا سی ایہہ راز
گھوڑی اوپر سوار ہو آیا اوپر نیل
تازہ گواہ اوس جگہ تھیں نونہاں نیراز
شاہد جبرائیل ایہہ جاپے ہو سواس
ناہیں اسدے کھونج تھیں پیرا موبہ لگا
اوس گھوڑی دے کھونج تھیں بگولہ کھینچا
کسے دیہارے بس تھیں جا وولوں بنا

حال موسیٰ کو وہ طور سے لیں گیا تو رات
 لو کال تالیں اکھاوتہ دن گئے و
 سننے کا نامی دوستاں ہو یا اور کوہ طور
 ایسے گل سن کے لوگ بہت تھوڑے تھے
 تالیں یہ خوب خوب سامری چھا تک بنا
 اوس موسیٰ کے زور تھیں رہی قدرت تالی
 اسوچہ حکمت رہی اسی ایسے چھان
 کیمرا اور توجہ دے رکھا صدق یقین
 اسے حکمت واسطے و تار ب پولا
 حال اوہ و چھا سامری کیتا سب تیار
 ح موسیٰ دے نرن و چہ شک تسانوں کا
 اوس کو لوں اں مروی کر لو آ صدیق
 لو کال تالیں گھیر کے آندا اوس نے ان
 گائیں وانگوں بول دا اوہ و چھا مرو
 موسیٰ دے تالیں تسانوں سے ایسے خدا
 قصہ کو تاہ سب نے آندا لوں یقین
 کر و خط ہارون بھی رہیا پیسہ اسور
 حال پھر آیا مہر و مہر موسیٰ لے تو رات
 بازاراں نمون رہ گئے اندر مصر تسمام
 و چہ عبادت رہی جا موسیٰ کے مشعل
 حضرت موسیٰ او تہا ندا و چھا حال جول
 خٹکا میری جگہ لوں تالیوں حالت میں
 غصے ہو کر اوس کے سر سے نکلے وال
 ویرا اٹھری جائس زہ سو آبد تھا
 اپنی طرفوں بہت یں کیتا و خط بیان

ویکہ دن کھیلوں مری تہرے کئی رات
 ہن تک موسیٰ اپنی خبر نہ بھیجی کا
 مہنوں اوسدی خبر نہ تھی رب غفور
 اگھن حالت او تہا ندی کوں کرال معلوم
 اوہ موسیٰ اوس کے کمنہ و چہ وئی یا
 گائیں انگ آواز اوہ کرن لگائی الخال
 ویکھاں ایسے کون ہن ہوندا ہے دن
 کیمرا اوس نول ویکہ کے ہوندا بیان
 مہنیں تالیں کہیں نہ بولدا ہا جھول حکم خدا
 لو کال تالیں گئے کے لگا کھن مکار
 آوا و سداریں لوال تسانوں دکھا
 تالیں پھر میری بات بھی جالوں خلیق
 کڈھو دکھا لوں او تہا نول چھوے کیمان
 سن کر کہیا او تہا نول نے نے تہرے مہنوں
 مہنوں سے اچھل کے اوتول گیا سدا
 پوچھن لگے اوسنوں چھوے موسیٰ دا وین
 اوسو چھا او تہا نول نے پکڑیا زور زور
 ویکھے اگر قوم دے بہت تہرے حالات
 او تہا نول بھی کرہ قاف لے کیتا و چھا
 باقی موسیٰ قوم سب شرک تہرے مہنوں
 سدا کھالی ہارون لوں کھنڈا اٹھنے تالی
 تیری و چہ ہو جو وکی خلیق ہوئی میدان
 تالیں حضرت ہارون نے کہیا تیری تالی
 پکڑ نہ مہرے وال لوں میں چہ وین کا
 اوسو زور زور ایسے موسیٰ تا فرمان

ہرگز میری بات نہ کہتی انہاں قبول
 جو کچھ کہتا سامری کرے اوہ منظور
 او سے ساری قوم لوں کی تائے گمراہ
 اچھ گل کن ہاروں لوں موسے و تا چھوڑ
 کیوں تدمیر میری قوم و حیمہ پایا شعور نساو
 لین گیا تو ریت میں او پر طور پہ سار
 و چھاریب بنا سکے رہیوں یوحنا ندالوں
 سن کر اگوں سامری کیستہ حال بیان
 مینوں اپنے جیونے وئی ایہہ صلاح
 قصہ کوتاہ سامری و سیا جدا حوال
 پار بیں اسبات و حیمہ بہت ہو با حیران
 کھاووں سے ایہہ سامری تمغیں لیا بتنا
 ایہ کوئی تیری طرف تھیں سے ازماش سب
 جنوں پھاریں آپ لوں گرو یوں گمراہ
 تو ہاں میرا پارک دورست مدوگار
 حکم ہو یا درگاہ تمغیں حضرت موسیٰ لوں
 میرے ہاتھوں غیر لوں جا تادہ رکھو والی
 تائیں تیری قوم سب ہونی لے فرمان
 سن کر حکم جناب کفیس موسے تہی خندا
 بشک میں کفیس ہو گیا ہمارا ایہ قصور
 حکم ہو یا منظور سے تیرا عرض سوال
 رسن نہ وہی ہو ضرور چہ کوئی لے اکیان
 جبکہ شہروں نکلنا کرن نہ اوہ قبول
 پاک و وسیع لوں کرن اوہ آپس چہ قلام
 سدا حکم خدا یداموسی تہی کلیم

بدھا مینوں جان کے خوف نہ کرے ہوکل
 او سے و چھاسا لکے پایا سہ فتور
 او سے بہت یوحنا کیے کستی خلق تباہ
 سامری لوں پھر سد کے کسے لعن کروڑ
 و چھابنت یوحنا کے دن کیتا برماو
 چھنے میرے خلق لوں و تا تادہ و کھاڑ
 خدی مری مری نالی اریکیتا کم زبون
 کیتا جوں تیار سی و چھیا اوں شیطان
 و چھابک بتائے کے لوگ کراں گمراہ
 حضرت موسے رب لوں کردا عرض سوال
 اس چھنے بیجان لوں وئی کس زبان
 کیا قدرت سی و سنوں لیکتا آپ بلا
 تو ہاں ہر ایک امر و مالک میں یازب
 جنوں چاہیں مالکا بخش سدھاراہ
 بخشش میرے حال لے کرے بخشہار
 کیوں سوچی ہاروں لوں امت اپنی لوں
 اوپر تو کل رب وی آیا نہ خصال
 جبکہ مینوں سو نیدوں نہ منور القضان
 تائب ہو کلا کھدا رہتا بخش خطا
 میں لوں میرے ہما حاک تو بہ منظور
 ایسراپی قوم لوں شہرن ویو نکال
 جنہاں و چھیا یوحنا موسے لے فرمان
 قتل کراو بندہ لوں تک نہ چھوڑ و موکل
 ایہو سب سے سبوی جو کفار تیسام
 اندرا اپنی قوم وے کستی ایہہ تسلیم

جہنم ہو و تفسیر نہ پس و چون مقتول
 اہل سنگر تو م نے نہ کیتا انکار
 پھر تلواراں ننگیاں پاک و وجہ دل صاف
 پیوستہ تیراں و حیا آئے کے شور مویا بریا
 ستر شراراں ہو گئے کافر اوہ وقت کلام
 تو یہ کئی اونہاں نے پیش ہی دے آ
 اس تختیں بعد کلم نے تختیاں اوہ تورات
 حکم کیتا یہ تختیاں ربذی پاک کلام
 پھر تفسیر سب اسنوں بدی ایہ کتاب
 سنگرا گول آکھارے دو کم ہون مہول
 جیکر ٹہراں کتاب نول گھول ہاں گناہ
 موتے نے فرمایا و وہی کرو فرود
 ٹال پھر جبرائیل نے حکمیں نال خدا
 تینو و اٹلوں مہر نے دتا آ کر تان
 جانا دل و چہ سب نے ہے یہ قریشاں
 ڈر کے ساری خلقی جاں بہت ہوئی حیران
 پھر صو کتاب تورات نول نالے کرو کھنسل
 ایہ گل سنگر بعضیاں آندا صاف یقین
 بعضیاں مالے خوف نے ہو ہول کیتا اقرار
 حال خلقت اس طور تھیں ہوئی مسلمان
 جہناں دل تے جاں کھنیں کیتا ورن قبول
 صرف جہناں اقرار سی کیتا نال زبان
 حضرت موسے اوہ نونوں کہنا ایساں بلا
 مویا رب دی طرف تھیں موسیٰ نول فرمان
 گناہ فلانی قسم دا جلدی ہی جہج کرار

تدر تک سرگزتسا ندی توبہ نہیں قبول
 آپس و پوچھ لڑن نول ہوئے سب تیار
 آپس اندر سب نے دلی تیغ چلا
 کپڑے لحاظ نہ کسے واکوئی بھین بھرا
 باقی جھپڑے رہ گئے لے آئے اسلام
 کتنا ہی سوال پھر کتنی رب حلا
 رکھیاں آگے اوہناں دے نبی علیہ الصلوٰۃ
 لکھے اوہرا اوہناں کے اللہ دے احکام
 نالے کر پوچھ ل بھی پا و اجبر تو اب
 پاک کم بیشک و ہاں تھیں کراں سب قبول
 جیکر کیتا نون نال برضاے و شعور
 ایہرا اوہناں دو ہانوں کیتا نہ منظور
 آندا اوہرا اوہناں دے پاک بہاڑا و کھا
 خلقت ساری دیکھ کے لگی و کشت گمان
 آیا اور ڈگ کے ساؤمی سچ او کھان
 حضرت موسیٰ اوہناں نونوں کیتا نہ فرمان
 نال ایہ رب دے حکم تھیں آفت جاسی گل
 ولول زبالتوں ہو گئے نونوں صاف دن
 ایہروانگ منافقاں نول رہیا انکار
 ہو یا دور بہاڑا وہ دلی رب انان
 وجہ عبادت رب دی ہوئے اوہ مستول
 پوچھنے لگے پھیر اوہ و چھالے المیاں
 قسم خدا وی تسانا و چھا ویاں جلا
 جیونکر بن مسعود تھیں راوی کرے بیان
 و چھے اوہ پر کہہ کے دیہواگ لگا

جال وہ وچھا اونہا اندا جلا جانے پھر ب
 سنکر حکم کلیم نے جمع کرایا کھیا ہ
 ذرہ ذرہ کر اوس کی خوب اوڈانی خاک
 پوجن والے وسدے آئے ہو شیطاں
 نال محبت پیوندے پانی اوسدا جبار
 جو وہ پانی پیوند نال محبت حیا ہ
 مرد اوسے مرضن وچہ ورتن روزا تارک
 سامری اور رب دا ہویا قہر نزول
 ناکوئی بلدا اوسنوں نہ اوہ بلدا آپ
 اسے کارن پھرے اوہ نٹھا وانگول چور
 باقی زندہ رہے جو مومیں مسلمان
 لکھو پکھو کتاب نول منوں نال لکھن
 جلدی جلدی مومناں لکھی تورات
 اگے من قارون دا اکھ سنا وال حال

سٹا ونا وچہ نیل دے ٹوٹے کر کے تھپ
 جا کر وچھا اونہا اندا کیسٹا ساڑ سٹوہ
 جاوریانے نیل وچہ کینتا رو سٹراک
 جتھے وچھا رو سٹرا آئے اوس مکان
 بھڑ بھڑ بھانڈے اوسے رکھن بھڑ لیا
 اوسے ویلے اوسرا ہوندا بدن سیاہ
 اسے طور پلیدار وہ مومے سبہ ملاک
 دور دورا وچھا بھڑ بھڑ اوسے موموں
 جے اوہ ملے کسے نول چڑھے وانا نول تاپ
 بندہ مٹھے اوسکر کوئی نہ لگدا سور
 حضرت مومے اوہا نول کنتا اوسان
 عمل کرو سبہ اوسنے قائم رکھو دین
 مرد زناں سدہ اوسنے عمل کرن دن رات
 جیونکر مویا غرق اوہ بیقرمان جمال

بیان قارون ملعون

نقل ہوئی تورات جال کہیا بنی کلیم
 رکھو پکھو گھراں وچہ اسنوں زمینت نال
 جیکر دولت مال شجر ہوندا اسے گھر
 دولت باجھوں کس طرح زمینت کراں کتاب
 مومے نول آکھدا یا محبوب الاء
 سے اوہ پیدا ہوندا وچہ وریانے نیل
 تانے نول اوس گھاہ یس ہونا کرسی لب
 سے ایہ ہستوں کہیا شخصی رب کریم
 مومے نے جبریل تھنیں جلاں سنی کہیہ بات

لو کو ایس کتاب دی بہت کرو لفظ ہم
 لوکا کہیا یا بنی ساڈے کول نہ مال
 گڑے حرج کتاب تے اسنی بیتی می زر
 نال پھر جبریل نول گھلارے باب
 وچھے نول تدم ساڑیا تے گھہڑا گھاہ
 اوسنوں جلد منگا نول کہیا جبریل
 جے تیل تے پاوسیں جانے ہی ہوئی
 رکھو اس کتاب نول سارے لفظ ہم
 خدمت وچہ منگا وندا جلدی قلم حوات

یوشع نے قارون کی پتھر خط تحریر
 سے دیکھنے پر پہلے وہ قسم فلاںی گھاس
 سنی حضرت کالوت ایہ خاوند میر کم جان
 یوشع نیت کالوت واسے سی قارون بلند
 تا بعد از کلیم سے دونوں صاحب دین
 سنوں حقیقت دوستوں کی چکر و تھیں
 پڑھیا مطلب یا بہا حال ہو یا معلوم
 نال تجرم اوس گھاس در معلوم کینا حال
 معلوم ہو یا اوسنوں سے یہ کیمیا خاص
 سونار سے بناوند اسروم لیل ہمار
 باکی ہو گیا بنی گھاس اوہ کا قریب ذات
 کر و اسی توریٹ تے پہلوں کی تمام
 اتنی دولت ہو گئی وافر اوسدے پاس
 کل خزانے اوسدے اتنے آئے جان
 بعضے راوی آکلہ سے ستمہ شتر و اعمار
 و وای سے دے وزن و خچہ اسی اک کیفیت
 ستمہ خزانہ کھولدے پاک پاک کبھی نالی
 بھرمانالی غور سے ہو یا جدول امیر
 کرنا کل توریٹ تے اوس نے ناچھوڑ
 پاک و ن بنی کلیم نول کینا حکم شرا
 و لوے صدقہ مال و اجول میرا فرمان
 حاکر اوسنوں آکھا سنوں میری بات
 عامل ہو توریٹ ناچھوڑ نہ میرا دین
 سنی بنے ز تور و الہم و نسیا و مال
 نہیں مال اگلی دولتوں و جا میں تجرم

بھی حضرت کالوت کی لکھی ایک تقریر
 جلدی اوہ ہنگوئے کے بھجور میرے پاس
 موسیٰ سے وہی جو بھین سی موسیٰ کرے بیان
 تے قارون کلیم سے حاجے وافر زنا
 یوشع بعد کلیم سے ہو یا تخت نشین
 جدا وہ خط کلیم و گیا اوسدے پاس
 آکا وہ قارون کی جو واقف معلوم تجرم
 سے یہ کس کم آوند اندر اولوں خیال
 اوس وقت شباب اوس و سونڈ شگیا گھاس
 ایسے گھر و سچہ سچہ کے رہے کریند اکار
 نہیں نالی اگے اوسنوں ناوا اسی توریٹ
 سکھئی جو کیمیا جھوڑ دیا اسلام
 جو کس روایت و دستوری کبھی اس بھاس
 کتھمال زرف جنہا ندیاں چائے سونڈ بھون
 آبا سہ اوٹھ و اوچہ توریٹ شمار
 ایسی دولت آن کے کبھی کبھی بلید
 گنوں خزانے وسدے کر کے آپ خیال
 منکر ہو یا دین کبھی و طرح کیا تشریر
 کوئی دن اسلام دی رہی نہ سرگز گور
 جا کے نول قارون نول و خط کلام سنا
 سن موسیٰ قارون کی ہو یا تریٹ لوان
 تینوں رب فرمایا وے نول لیکر
 دولت و اگر خزانہ ثابت رکھ لیکن
 سرگز سول نہ جاوسی دولت تیرے نالی
 و چھاند میری قبر وے جا کر سنیں معلوم

کڈھ زکوٰۃ اس مال دی کر کے جلد حساب
 جانبر الویس قلعہ تک کر کے ایہ خیال
 باغی ہو کر قلعے وچہ کیساں تادوں پناہ
 آکر دیہو قارون نول جا کر اتنی بات
 کئے نمائی مال نول جتنے بن ہزارہ
 جیکر حق خدایہ انمول نہ کریں ادا
 سنکر حکم خدایہ حضرت موسیٰ پھر
 سنکر انول آکر حضرت موسیٰ نول
 کہیا نہی کلیم نے سن کر اوسدی بات
 جتیاں وکسیراں وخصیں ووال بیتاں نال
 ایچ گل بن کرنی نول کہند اوہ بدوات
 اتنا کہہ کرنی نول اوٹو گیا کھر و ل نہ
 وکسیاں تادہ تسو اشرقی تینوں میں العام
 مجلس وچ کلیم نول جانے کہ بدنام
 عورت سی بدکار اوہ من لئی اوس گل
 جتنے تہی کلیم سی کردا وخط بیان
 ہے سی اگے وخط وچ شروع ایہو مذکور
 سن انول قارون نے کہیا مجلس وچ
 نال بیگانیاں عورتاں کرنا آپ زناہ
 ثابت تیرے اور جے ہوئے ایہو خط
 حضرت نے فرمایا جے میں کراں حرام
 کہیا تہ قارون نے کہیا تاد روزناہ
 سد عورت نول آکر اوس تمامی حال
 عورت تائیں نہی واملہ ہو یا شان
 میرے نال قارون نے کہیا ایہ اقرار

سنکر حکم قارون ایہ تھا اوٹو حساب
 جگ گری مدان کے موسیٰ میرے نال
 پھر موسیٰ نول حکم کہہ کیتا پاک الہ
 دینے نہرا دیہا نول نفس تک دیہا زکوٰۃ
 اونٹنے کسے غریب نول محمودیوی دیہا
 موسیٰ اوپہ تدمرے نازل تہر خدا
 جا کہیا قارون نول مول نہ کیتی دیر
 میرے مال زکوٰۃ وامن نائیں نول
 مے ایہ حکم خدایہ گڈھ حساب زکوٰۃ
 بھئی جنت دیاں نعمتاں لسی جل جلال
 سالوں ایہ منظور نہ سرگز تیری بات
 یک عورت نول سد کے ایہ سکھلا نال
 نالے ریور کسے منعت کراں الکرام
 کیتا میرے نال مے اس نے فعل حرام
 اندھی وہ قارون نے حضرت موسیٰ ل
 لے آیا قارون اوہ عورت اوس مکان
 بچو لستیں زناہ محض چھوڑو مستی وخور
 کینوں تدمرے آئے خلتی نول ناحق کیتا سچ
 لو کال تائیں اکھنا مے ایہو بڑا گناہ
 نال پھر تیرے واسطے کٹھری ہوگ سنرا
 واجب تیرے واسطے کردیتا قتلام
 لے آیا نال نال میں عورت ایہ گواہ
 موسیٰ جو کچھ فعل مے کہیا تیرے نال
 مجلس اندر اوس نے کہیا ایہ بیان
 موسیٰ نول جے کریں نول مجلس وچ خور

و لیسای وہ سو اٹھرنی تینوں میں انعام
 ایسے تینوں قسم سے چھوڑے کہ ان کے
 عورت ایسے لگی لگی اور تھوڑی سی اور
 چار برس کے حال میں تینوں خیر تمام
 تیار تھے جس طرح تلوں کہیا رہے غفار
 حکم تیرا کہ تیری نالی آداب زمین
 کہتا ہے پھر قارون تلوں موسیٰ نیک صفات
 سنیاں جہد قارون نے ہو یا اٹھروان
 بکارت تباہی ایسوں حکمے نالی غفار
 نکل گئی قارون تلوں گھٹیل تیک زمین
 کرن لگا قارون پھر در روزار یو کار
 غصے ہو پھر زمین تلوں کہتا نبی خطاب
 بارال سننے زمین چہ ہسا گو تال تیک
 اے موسیٰ تلوں زمین تلوں کراتنا فرمان
 حضرت موسیٰ زمین تلوں کہیا تری واد
 و صغنی تا میں پھر اوہ و مٹے کل نلعون
 بلاج میرے مال و تینوں ہو یا آن
 مال خزانے دیکھ کے میرے ہوں خیال
 ایسے گل شکر نبی تلوں میا جوں کمال
 بکارت تباہی ایسوں موسیٰ غرق لعین
 اچراں تلوں جبرائیل نے حکمیں نالی خدا
 کہتا حکم زمین تلوں موسیٰ آخر فرار
 و دست بکلی ایسے ہو جوں محل مسکان
 او سی وقت زمین نے اندا حکم بجا
 ناکھریا زمین و چہ سب کچھ لے کے نالی

نالے زبیر قہمتی ہو پوٹھا کال عام
 میرے نالی زناہ نہ کہتا اس مقبول
 سجدے و چہ کلیم نے کہتی زرار یو کار
 مینوں اس قارون نے نصرت کہتا بدنام
 تیری اسال زمین سب کہتی تالبدار
 پاوے سر زمین تھیں یہ قارون لعین
 خصوصاً لالی تیرا کہے لکھا و چہ تورات
 حضرت موسیٰ زمین تلوں کہتا یہ فرمان
 ہو رہا موسیٰ اوسدے جو میں تالبدار
 ہو رہا موسیٰ اوسدے تالبدار لعین
 ہے من چھٹال پھر ناکر سال ایسی کار
 چھوڑی نہیں پلیدوں چنگا کرین خراب
 موسیٰ تلوں پھر آکھدا اوہ مرد و کو لک
 چھوڑے جندل سا و مال ہوگ تیرا خیال
 کھنچ سٹھال انہا تلوں نکلن نالی مرار
 تال پھر نبی کلیم تلوں کہن لگا قارون
 تالیس تینوں زمین و چہ لگوں غرق کران
 کہے اسنوں غرق میں وقت تلوں سمبال
 کہتا حکم زمین تلوں جلدی غصے نالی
 تالی پھر موسیٰ تھیال تیک اوہ صغے زمین
 سارا مال قارون دا او تھے رکھا
 کہے غرق قارون تلوں کن سورت گھربار
 دنیا اور اسدا چھوڑ نہ کچھ نشان
 و نساے قارون می چھوڑ نہ چھوڑی کا
 گندی مجلس بہنوں لے گادی ہر حال

فخر تاج بزرگ نول سرگز نہ منظور
حاجت نہ کچھ نہیں دی جائے سارا جگ
سمجھاں والے کچھ سن تیری یہ تقریر

طرا گام سروے کھا اوہ جو ہوا مغرور
اوچا نام سدا تیا پسی مویں تیج اک
ہن عامل مقتول دی کہ حالت تحریر

قصہ عیسیٰ مقتول

اسرا عیسیٰ قوم تھیں آہا پاک جوان
دولت مال بے اور کا آہا اوسدے پاس
شہی پاک اور کا اوسدے کھائی وافرند
رات دئے اوہ دل وچہ کہ دا اہو جمال
اورک اک دن اوسنے راتیں موقعہ یا
لاش اوٹھا کر اوسدی جلدی راتورات
گزر گئی اوہ رات حال ہوی فخریماں
آکھے دو بے روز واپس آئیں وہاں مول
سر پر پاسول و صوندے کر دے پھرن لاش
نیرے اوس مکان دے رستے کن جو لوک
چاچا میرا انہاں نے مار کیتا قتل
یا مویں توں عرض کوالہ دے وریار
جین کہ معظم سو گما کیتا جس قتل
منکر اوسدے دن تھیں آئے اوہ جہول
اس تہمت اچہ جہول اوہ گرو عار تھاک
اس تہمت تھیں اسانوں چکر لوں نکال
حضرت موسیٰ اکھیا جو رب نول منظور
حال پھر وقت وعا دا ہوا ان قریب
یارب توں عیسیٰ دا قائل کریں ظہور
کیتا حکم کلیم نول تال پھر رب جلیل

نام اوسدا عیسیٰ سارا وی کرے بیان
اسیر بے اولاد سی دل وچہ کرے قیاس
اوہ چاہے دے مال داریندا تھو دشمن
مارٹاں میں سینوں ورت لوں کھال
چاہے تائیں جائے دتی تیخ دھا
شہروں باہر جائے سٹ آنا بد ذات
پچھدا پھرتے قریب تھیں اوسدے نشان
و صوندے کارن آدمی پجدے تہ رسول
اورک باہر شہر تھیں لدھی اوسدی لاش
جھوٹھا و عوی اوہاں نے مساوتے کھوک
تال پھرتی کلیم نول کہندے لوک تمام
ماریا جس عیسیٰ نول ہو جاوے اہلار
دین تیرے دی یروسی کرساں ایس گام
جدم سرتے آئی کرنا پیا قبول
آقرار سی ہونے حضرت موسیٰ پاس
سہ امکان لیا ورساں اسن گساوے نال
اسن گساوے واسطے کرساں عرض ضرور
کستی عرض کلیم نے اگے رب عجیب
چھن جو ایہ آدمی یکرے باجوہ قصور
قدرت تھیں میں کراں گزارندہ ایہ عیسیٰ

آپے اوہ تہلاوسی جسے کیتا خون
 آکھو انہا نمون جانکے گال ہاکن حلال
 حضرت موسیٰ او نہا نمون دیا حکم سنا
 کہ کھن لگے گال اوہ ہووے کیتے رنگ
 چھیا بنی کلیم نے حکم ہوا ایہہ تال
 نابڑھی نابکراوہ ہووے تلین جوان
 نا کوئی او سنوں دا رخ ہونہ کوئی ہو تھو
 کھول سنا با او نہا نمون حلیہ تھی تمام
 کھنوں ایسی شکل دئی بھجے سانوں گال
 اوے ویلے گیا حضرت جبرائیل
 آکھن لگا او نہا نمون فکر نہ کریو کار
 اندرانہ یہاں جوے شخص فلان
 حے ہے خواش تسانوں جاہوسدیکوں
 چمراوے گال وا جھننا سر تا پار
 جیکر ہوے تسانوں قیمت ایہہ منظر
 ایہہ کل لکھراو نہا نمون لگسا جبرائیل
 سسی ہک بندہ رب و اعابد تیکو کار
 کھراو سنے ہک پت سسی لاکا ننگ نصیب
 جیکل وچہ اوہ گال اوک جا کے دئی چھوڑ
 یارب میری گال ایہہ رکھیں امن امان
 کر رہیا جدو بندی حاضر مولی موت
 چرومی امی اجاڑو چہ کچہ مدت اوہ گال
 ہو یا جدول جوان اوہ غابدا فرزند
 جن لے اوے لکڑیاں جیکو چوں جسا
 جتنی قیمت او سنوں ہوے روز و صول

ظاہر موسیٰ و سد اٹھل اوہ بلعون
 مارن او پر لاش و بے اوسدی جھہ نکال
 ذبح کرونگ گال نون کیتا امر خدا
 پچھدے سانوں بھجیں زونج رنگ
 گوہر سکھ لے رنگ زمی ہوے سوتی گال
 نا کھوہ جوکی کسے نے ز اوہ ہاکن جان
 رنگت اوسدی دیکھ کے لوک ہوں سرور
 سنرا گول اکھدے ہر ایہہ شکل کام
 جڈنگ ہوے خنزیر و موزہاں کیتا ہاں
 شکل و ہاں سان و می بھجیا رب حلیل
 گال ہک سے قسم دی ولوال میں بٹلا
 چا سڈاے اوہ وچنی ایہو سکوں گان
 قیمت لگی میں اوسدی کہاں تسانوں کھول
 نال روپیاں تسان کھنیں لسی اوہ بھل
 جاہو جلد خرید کے لو ذبح ضرور
 اکوں سنوں بڈر کھنیں گال و می تفصیل
 اسرانی قوم کھنیں صالح بزرگ وار
 نالے گال لوٹ ہک مولی قسم ٹھپ
 سونپ خدو زدا ہک نو عرض کرے چھوڑ
 ولوں میرے پت نون ہوکی جڈل جوان
 گھرے اندر آئے کے ہوا تریاں لوٹ
 نال حفاظت رتے رکھی بے نقصان
 خدمت اپنی مال و می کردا خدایسند
 وکھے آکے شہر وچہ کسرتے بانہ خسام
 جھنن بناؤ زدا اللہ و اسقبول برا

پاک حقدار وہ مال نول پندانت ہمیش
 تریجا تھہ کھاتے کے آپ کرے گذران
 مک دن اوسنوں مال تے اکھ سانی گل
 اوسوچہ تیرے باب نے چھوڑی سی کسا
 حالتوں اگے رہنے کریں سوال و سما
 جنگل سوچا جس جائے کے کیتا جدل سوال
 سورج و انگوں چمکدا اوسلا بدن صفا
 مانی اوسدی و لکھو کے گندی اوسنوں نول
 اسیر طاقت مول نہ خرچوں ہاں لاچار
 و چین کارن جدل اوہ آیا طرف بازار
 پچھن لگا اوس نہیں دس گائیں وائل
 کہیا فرشتے اوسنوں کن اے دیگ جوان
 و سما عاقل و اسارا جو ند کور
 اس گائیں دسی و نما نول طاقت سخت کمال
 چمڑا بھر وینار توں قیمت و نہیں سنا
 من اچھریات جوان نے گال آندی پرتا
 گال اوسدی اوہ دیکھے بہت سوئے شاد آب
 کہیا اوس جوان نے جوئے اوسدی کسل
 سنے قیمت اونہاں ڈو گال لیا ندی کھول
 چمڑا الہ کے اوسدا نال ویناراں بھر
 لاش کا عاقل دسی موسیٰ بی خدا
 رکھی اوپر لاش و سے جال اوہ چہہ کلم
 مجلس اندر نول کے کہندا اوہ مقتول
 عاقل کھتے ظلم ایسے تار کے نال
 لا لچ چہہ نول کیتا اس قت سلام

دو جارت کے نام تے کھا جان درویش
 کرے طبابت رہدی ہونا نیک جوان
 و سچ فلانی جوہ و سچ منسل مہوئے حل
 تیرے کارن رب نول سوچ گیا اس تھاں
 اوہا امانت تدھ نول و سی مہوڑ خدا
 حاضر ہوئی گال اوہ حکم خدا وے نال
 پکڑا تباہی اوسنے آندی گھر میں بلا
 جے ہوندی تو فوق تال لکھے اپنے کوک
 ترس بنارن جائے کے و سچ و سیں بازار
 آدم عقل فرشتہ بھیجا رب غفار
 کہیا اوس جوان نے تین ویناراں کل
 اتنی قیمت نال نول مول و چین گال
 حضرت موئے اوسی تیرے نول فرور
 پسے تینوں و نہاں لکھیں تہا اسدا مال
 آپے تینوں یگے ہوئے خوشی رضا
 اچھریات اوہ لوک بھی ملے دھو وندا
 پچھن لگے ایسدی قیمت بول شتاب
 نال ویناراں بھر پھو ہوا مگر می گل
 کپیتی ذبح کیا لگے حضرت موئے کول
 وئی قیمت اوسدی اوس مالک وے گھر
 گائیں دسی چہہ کلمہ کے ویندا اوپر ٹکا
 زندہ ہوئی لاش اوہ قدرت رب رحم
 بیٹوں گے غیر نے قتل نہ کیتا نول
 تال جو اسنوں مار کے وولت لول بہاں
 ناحق ہوئی کسے نول کرو تہیں بدنام

انہی بات سنانے کے فوج ہو یا تھوڑے
 بدلے اوس عابیل دے موسیٰ بنی خدا
 مال سبب جو اوسد حضرت بنی کلیم
 اس تھیں کچھ لوگ اوسے مسلمان
 دیکھنی دانہ جزو منی وحدت رب
 اس تھیں گے خود جدا آگے نال حال

اس جیلے اوس تھیں خصلت سب
 بکرا تھیں اوسے ادا قتل کر
 وچہ قرآن عاجزان کیتا سب تقسیم
 اوپر بنی کلیم دے لے آئے المیان
 ہنیں مال کا اوس بہت اوسے سب
 اندر قصص الا نبیا ہوں رہنے حوال

رفیق موسیٰ علیہ السلام پد پار شام و قتل کرن خروج بنی اسرائیل
 اسپر شدن قوم آن ذات در میدان امیدت چیل سال

مک دن بنی کلیم نون رب کیتا فرمان
 پھر بن کیتا سال نون ملک مہر شاہ
 کونج کر و جب مہر تھیں جا موشام ہمار
 سنیاں جدوں کلیم نے ریدا اگھ فرمان
 جس قوم میرے تمام دے سارے توتے آن
 بھجے طے تمام وی جا سونے طور
 و سارے کپڑے حال و چہ اوہ کافر مچوس
 پونے تیرے تھروے جان اوہ سب جوان
 نسی اوہ پتھر تھنی دارا وی کرے بیان
 بعضے اوسدی مال وانا وال خلق بتان
 وواقدا اولہ لوج کی دیکھ ورن انسان
 جدوں زمانے لوج دے آیا سی طرفان
 سوچ کر و پھر جدا اوسو دے قد
 کل سمندر اوسنوں آون کیتاں تک
 سہاں نال سمندوں پھیل گونگمال
 زن نرالاں برکی اوسے پتھر سال

وطن قدیمی تسانا ملک آلا کتعال
 من ایدہ قہنی اسان دی کیتا پاک الہ
 کرو حکومت اپنی مار و قوم جب الہ
 لے کے اپنی قوم نون ہویا ترت روان
 گدے حضرت قوم تھیں بارال ہر جوان
 سالوں حالت ملک می آن و سونی الفور
 موئے روانہ شام ول اوہ بارال حاسوس
 وٹھا او نہال خون نون بٹھا پاک مکان
 نام صفورا مال وادوست آدم جان
 آدم دی اوہ وھی سی باب ہویا سبحان
 سا دے تیرے نرار گزلبانی شیطان
 بچیا قوم کفار تھیں اوسے ایمان
 تن سو گز طوفان وچہ اوہ دب سکر اکر
 چوٹی اوسدی ہونہاری سونج نے نزدیک
 اوجی کر کے پھیل تھنے سورج نال
 اوسدی پتھر تھانے دل وچہ کریں خیال

مے کر حضرت آدموں حضرت موسیٰ تک
 سنوں حقیقت شہر و چہ گئے جڈل جاسوس
 یا کرتے دی بانہہ و چہ آنڈی عورت پاس
 بینوں پکڑن واکسٹے آئے ایہ جو ان
 عورت کمندی انہا نئوں مرگہ مول نہ مار
 عوج او نہا نئوں چھوڑیا ٹھے لیکر جان
 موسے کہیا قوم نول نا ایہ و سناں حال
 چور می او نہاں قوم نول گنتا حال بیان
 کندے حضرت تمام ول تہیں جانڈے مول
 حضرت موسے اکھیا ساڈمی فتح ہمیش
 اپنا حکم چلا و سال زیر کراں بلحون
 آخر ساری قوم نے و تا صاف جواب

او پر اس جہان مے زندہ و سیا کو لیک
 عوج او نہاں نول دیکو سیکو لیا محوس
 کڈھ و کھایوس و سنوں لوچہ کرس تہاں
 کھٹاں جے و چہ تھتے سٹھے ہی تر جان
 کر سن تیرے زور دے جا ملکین اذکار
 موسے اگے عوج سچا و سیا گل جہان!
 مدت وہ ڈر کے تمام مل جان ساڈنیال
 من ر ساری قوم دے کھل گئے اوسان
 کاسنوں زور می جاسیکے کرے موت قبول
 ساڈے نال کفار واز و زندہ جانڈا پیش
 جیونکا گے زمین و چہ نگہر کفارون
 جیونکر خرقہ قرآن و چہ ولی رب وہاں

قَالَ اَيُّ مَوْسٰى اِنَّ فِيْهَا قُوَّةٌ جَبَّارِيْنَ وَ اِنَّكَ نَدَّخَلُوْا حَتٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا
 فَاِنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا قَاتِلًا اَوْ اَخْلُوْنَ

یعنے کہیا قوم نے اے موسے سر وار
 داخل ہوواں اسیں نہ مرگہ او تھے جبار
 جیکر او تھوں نکل اوہ جاؤن لوک تمام
 یوشع نے کالوت دوآپے و چہ سردار
 موسیٰ کیارون جان و ولوں گئے سدا
 نہ کھن لگے قوم نول و ولوں ایہ مقبول
 حملہ کر واز یوں پورا و نہاں نے وھا
 کرو توکل رب و اچھوڑو وند فدا
 کر کر کوستس او نہا نئوں بیت رہی کھجا
 موسے تائیں اکھڈے ہو کر بیت کلون
 ہے اوہ قوم مخالفہ صاحب زور کمال

رہندی ہے اس شہر چہ و اولھی قوم جبار
 جد تک او تھوں نکل نہ جاوے قوم جفا
 نال پھر داخل اسیں جا موساں اندر تمام
 اندر ساری قوم دے وڈے نیکو کار
 او نہا نئوں پیغمبر می کستی رب عطا
 مار و قوم جبار نول کند نہ کر لہو مول
 اور او نہا نئیں کسانوں و لسی فتح خدا
 جیکر کسان تھن بے چل کے کر و ہما و
 ایہ سرگہ قوم نے یات نہ منی کار
 جد تک او تھے زمین اوہ اسیں جاؤں مول
 نول تے تیرا رب جاڑو و نہا ندی نال

Marfat.com

فقہ کو تاہ قوم نے دتا جدول جواب
حضرت موسیٰ و بنیال تھیں ہو کے امت تھا
بارب میری قوم ایہ قالور ہی نہ تمول
ہک بھالی ہارون سے میرا فرماں وار
مازلی کر گوں نہاں لے پارت کوئی سزا
عکم ہو یا وچہ شام دے کر نا دخل مقام
پھر سن اندر جنگال سرگردان ملول !
تکر حکم خاب تھیں ہوئے بنی خدا
یونہی بھالی ختام دل ہوئے اٹھ روان
ہوئے لے ہارون جان چلے شام و پار
فجروں لے کر تمام تک کیتی واہو واہ
دور کتار ات نول اندراک میدان
کیا دیکھے اوہ قوم سب قدرت نال خدا
اوٹھ کرے پھر مہر دار رہے اوٹھوں بھال
سوئی جسم صبح پھر اوٹھی قوم تمام
کر کر سوچاں دے وچہ بہت ہوئے جبران
سارا دن وچہ جنگال پھر سوئے خوار
پھر ہوئی تال اوٹھ کے کیتا جدول مہیان
کتی مدت حال پھر رہیا اوٹھانے نال
کر پینڈے جدول وہ پان دو اسجھات
آخر دل وچہ سب نول آئی ایہ وچار
حضرت پوش آکھ واپس بات ضرور
کر لو اگے رب دے گوہ استغفار
اندراک میدان دے ہو ووسہ مقیم
اوسکر باجھوں تسانوں رستہ لے نہ کو

اسیں نہ سرگز شام وچہ ہونڈے وچہ خراب
اگے رب رحم دے کیتی برمی و عسا
ہرگز مہر نال ایہ جان نہ کسے سول
دو جانی جان ہے ہور نہ کوئی یا رہ
لے حکمائے سنگ تھیں سانوں کرں جدا
جانی برسال وٹھانوں کیتا اسال حرام
نے فرماناں اوپر توں کر افسوس نہ ہوئی
لے کے نال ہارون نول ٹریا پکڑ عھا
بعد وٹھال تھیں قوم واہ مستحق سنوں بیان
قوم تاملی مہر نول سوئی اوٹھ تیار
کر کینڈے سفر وچہ ہوئے حال تہا
گذری اوہ رات جال ہوئی جرنیان
تھے ہوئے چھوڑا بیٹھے اوسے حسا
رات ہی تال پھر اوہ سے خوشیا نال
نظری آیا اوٹھانوں اوٹھ پھر مقام
آخر رتے رولا اوہ ہوئے پھر روان
کھلے ماندے رات نول سے وچہ اوچار
نظری آیا اوٹھانوں اوٹھ پھر مکان
خسرت تمامی سفر وٹھانوں سے حال
اوٹھ رگڑ گھٹیاں اوٹھ کالی رات
برمی و عا کلیم تھیں ہوئے اسیں خوار
تسال جو ورتے حکم وچہ کیتا پڈھو
مت کے ایہ تقصیر چاہئے رب بخفار
جد تک مار نہ خون نول اوے بنی کلیم
ایہویں بھیج بھیج رات نول ہلاکت ہو

آخر اوس میدان وچہ بیٹھے دیرے مار
 چھٹی کوہ میدان اوہ لہاں بیسی جان
 چالی برسال رہے وہ اندر اس میدان
 چھوڑ دیا انہاں لوں اندر اسے حال
 لڑیا جو قوم تھیں موسیٰ بنی سفار
 بلوٹھا باہر شہر تھیں کر کے رب دی اس
 غصے نال کلیم لوں کنڈا اوہ شیطاں
 مارن آلوں فحش لوں جا لے نال دیسل
 رجم گل آکھ پیار پاک آندا اوسل وکھا
 سٹن لگا بنی تے جال اوہ چک پیار
 بکو عاھا مار یا اوسنوں بنی کلیم
 وہ گز قد کلیم دارا دی کرے بیہان
 وہ گز اورا وچھلیا موسیٰ بنی خدا
 مہوش زمین تے ڈگا اوسے نال پڑ
 لاش ڈکی جد عوج دی اندر اوس اوجاڑ
 کسی مات رہی اوہ اندر اوس میدان
 بلوٹھی پشت دی آسے ایڈ بلاء
 چالی برسال بعد جال پوٹھج بنی امام
 اوہ بڈی عوج دی پوٹھج نے منگوا
 کتنی مات نیل تے بنی رہی اوہ پیکل
 حضرت موسیٰ عوج لوں ہویا مار روان
 دھاکا قوم لوں سٹی امن آسان
 آکھن لگا اوہا منوں نال زیاں پوکار
 من تے چلو شام ول ماراں قوم جبار
 تال پوٹھج قوم تے ربدے مقبول

اگے رب جسم تے کرے استغفار
 غرض اٹھا لیا کوس سی تہیہ نام پھان
 چھو لکھا آیا آدمی راوی کرے بیہان
 منہ سے بنی کلیم دا اکھ سنا احوال
 منزل منزل میل کے آیا شام و پار
 خبر سنی جد عوج نے آیا موسیٰ پاس
 کس راوے اور لوں بیٹھوں اس مکان
 جہول اگے فرعون لوں دوں کو وچہ تسل
 حملہ کر کے زور تھیں آیا موسیٰ دان
 حضرت موسیٰ اوسنوں لیا تالی تار
 وگا موندہ رہے مہار اوہ قدرت ربے حکم
 وہ گز لہاں اوہا ندا عاھا بیسی جان
 تال گٹے تے عوج لوں عاھا لگا جا
 اندر اوسے ساعے ہویا موسیٰ حال
 نظری آوے دور تھیں وانگ بلند ہمار
 گل گیا اولوں ماس جال ہویے پد عیاں
 لکھیا جس وانگ کہیہ وچہ قصص الایہا
 ملک جباراں فتح کر آیا مہر مقام
 اوپر دیا نسل دے دنی میل پتا
 لنگھ کر اوس تھیں آدمی اولن جاون گل
 جتھے اوس دی قوم سی آیا اوس میدان
 حضرت موسیٰ ونگھ کے بہت ہویا حیران
 حکم رہے تھیں عوج لوں آیا مال میں مار
 کراں حکومت اپنی وور ہوں کفار
 سانوں اس اوجاڑ تھیں سترے نہ مول

جان نہ ہو یا مہر ول ہوئے اٹھائیں قیام
 اندر اس اوجاروے گڈے کتنے سال
 سنکر نبی کلیم نے پیش جناب خدا
 ہوئے نہیں رب نے کیتا ایہ فرمان
 ڈر کے اور جہا و دے گئے نہ تیرینا ک
 راوی کہتا اچھا اوہی ایسی ویران
 تنگ نہایت بھگنے کتنی ساری قوم
 سالوں ڈاڈھا ایسے کیتا بھگنہ لاک
 حضرت ہوئے رب لول کیتا عرض سوال
 ہوئی وچہ جناب دے ایہ مقبول دعا
 من یک نیوہ عجب سی و غنیان و چچان
 حین حین پھری او سنوں کھاوے قوم تمام
 سدوئی بھی پاک قسم دے چکھیے سن یاہ
 ویکر ویلے من اوہ قوم و طاعے آ
 رات پورے مال اونہا متوں پکرن لوک فتا
 کتنی لذت رے اوہ کھاندے ایہ طعام
 کہتا رے نبی کلیم لول سا یہ رب کھن تنگ
 کتھی سرف کلیم نے تروت ہوئی منظور
 وہب دے ویلے اونہا متوں سا یہ کیرے دام
 پاک دن نبی کلیم لول کروئے پھر سوال
 کتنی عرض کلیم نے وچہ رب وی درگاہ
 جااوس پھر اوپر تول عاصا ایسا فار
 اوس پھر لے مار یا عاصا نبی کلیم
 پانی ملیا قوم لول بہت ہوئی مشکور
 جدول اونہا نڈے کیرے ویلے لول خیرا

پھر رے اس جگہ تے ہو کے نا افسید
 بھگنہاں کمال جانیاں خرچ ہو یا مال
 خاطر اپنی قوم دے کتنی عرض و عمار
 چالی برس سال قیاد یہ رسین اس میدان
 حکم عدولی کرے جو ایہوا اس و حال
 کھاون وی کوئی چیز نہ تھے وں مکان
 پھر نبی لول آکھدے حال گڈے کچھ قوم
 ٹے دے کھا نا سا منوں طوفان خالق پاک
 یارب کھانا بخش لول قوم ہوئی جہاں
 من سلوی آسمان تھیں کھننت خدا
 رائس وانگ ترلی وے برے پھر میدان
 بہتھی لذت و لوند اشیر کچھ طعام
 فانگ کپورا و نہا نڈا گوشت لذت وار
 پٹھے رہندے تمام تک قدرت مال خدا
 کھااں نال آرام وے کر کے خوب کباب
 آکھ رہا بس وچہ تھیں ہوئے بے آرام
 گرنی سالوں تھتھی وی بہت کینہی تنگ
 بدل سائے واسے پھیرا رب منظور
 پانی باجموں پھیرا تھنے لوک تمام
 پانی سالوں لے دیہو کولوں سب طلال
 نال پھر نبی کلیم لول کھا پاک لہا
 جاری موسیٰ اول تھیں پانی باجمو شمار
 بارال تھتھے اوس تھیں کیتے رب برحم
 و سیاہورا کتسا منوں قدرت رب منظور
 گول لہا کے اک چہ لول نال خستہ

خوب سفیدی پکڑے میل ہوئے کل وور
 لڑکا لڑکی اور نساں دایدا ہونا جو
 جیوں جیوں وڑے موندے اوہ انہا نساں
 ناک وں سزس لاوندے اگے بی خدا
 اسکے بدے مور کچھ دیوے رب غفار
 ساگہ موئے تے کھکھریاں بھی سزندی وال
 غصے موئے قوم لوں کھیا جتی غفور
 اگے اپنی خواہشوں پایا کیا نقصان
 جے اس جالی نسا نازی نہ مووے گذران
 جے بے طاقت نسا نول حیدر و کھو رہ جا
 قہر کے دیر جائے کے ڈیرا کر و تمام
 ایہ کل سزندی تھیں چپ گئے سب ہو
 گذرے گئے تریج سال جاں اندر اور میدان
 اگے ذکر وفات داکر سال چل اظہار
 جتنی قوم کلیم دی آپھی اوس مقام
 باقی جیہڑی اوہنا نازی رہی چھے اولاد
 نیکے اوس میدان تھیں فضل خدا دیناں

ناسر دے نہ پائے قدرت رب غفور
 کپڑے گلوچہ نووندے ننگا جھے نہ کو
 ودہ دے جاوون ونا نڈے کپڑے نالو نال
 من سلومی جو اسانوں وئی رب غذا
 اوہ تھے جیہڑی زمین تھیں موئے میدا وار
 مووے کنگ پیاز جو کھا وال موئے حال
 اچھے نسا ویاں خواہشیاں مول موئے ور
 مرضیاں اپنیاں پھر من لکے تیس جتان
 جاہواس اجاڑ تھیں موری کسے مکان
 ایسی وچا و جاڑوے کیوں بھائے موآ
 جو کچھ او تھے منگسوٹے نسا نول عام
 پھیر فخالفا مرے چیز نہ منگی کو ر
 موئے تے ہارون نے چھوڑیا پھ جہان
 پر موئے تے خضر نول میل لوال ہک وار
 اندر چالی سال کے موکھی فوت تمام
 چالی برسوں بعد اوہ کیتے رب آزاد
 من موئے تے خضر واکھ سناواں حال

ذکر ملاقات حضرت موسیٰ و حضرت خضر علیہ السلام

ہے ہی کلیم داکرنا و عظم سد ام
 باب وں اوس میدان وچہ کردا و غیبان
 و گھو فیضیت بنی نے کیتا فخر عیبان
 سبہ تھیں بہتر چھ نول سلم و تار حمان
 یا دینوں تورت سے ساری نوک نساں
 پہنچتی ایہ کل تھی وکی اندر پاک جناب

وئے اندر خلق دے جو رہے احکام
 سر تے ابر سفید نے سایہ کیتا آن
 دنیا اندر کون ہے جو میرا سم شان
 نینوں افضل سبہ تھیں کیتا وچہ جہان
 ایڈی وڈی جسنوں چالی اوٹھ اوٹھان
 غیرت پاروں سب نے کیتی جھول کتاب

اے موسیٰ ایسے بات توں سرگزموں نہ آکھ
 جاہل حضرت خضر نوں کینا حکم خدا
 کیتتی ہر من کلیم لے وجہ رب نے دربار
 حکم ہو یا تمس جگہ تے ملن دو دریا ریا
 صحیح الجھریں بے اوسجاگہ و انا نام
 حضرت موسیٰ رب قفس نکلے پتہ نشان
 کھاؤن کارن لے لپی چھٹی پاک بھنوار
 چلدے چلدے آگے اوہراوس دریا
 و فنور و مال اونہاں قفسیں دکا قطرہ آب
 تھیلی و چول بھل کے بھج ڈری دریا
 اوسی گہ قفسیں جدول کھیر گئے اکرے حمل
 یوحنا تائیں آکھ دا چھلی جلد نکال رہا
 سنکر موسیٰ آس اوس او سے جا
 ماری نبی کلیم نے وجہ دریا دے چھال
 اگلی قدرت رب دی دھی وجہ دریا
 اوس گنبد وچہ کھڑا سی خضر علیہ السلام
 فارغ جدول نماز قفسیں ہوا اوہ مقبول
 چھپیا بعد سلام دے موسیٰ قفسیں احوال
 آہن تیت تک جالور قدرت نال خدا
 چونچ بھراوس دریا قفسیں پتیا اوہرا آب
 اے موسیٰ اجور کلیم ہے بنوں تینوں سب
 اینوں نے اوہ علم سب اگے علم خدا
 دکھ جاتا میں سب قفسیں جانا علم و درہک
 پاک بنوں تک تہہ لوں دتا علم خدا
 خضر کیلے باطنی علم جو پائیا میں

بندے میرے تہہ قفسیں جنگ جگہ لاکھ
 علم فضیلت اوسنوں کیا کیا موسیٰ عطا
 کتھوں تھی خضر اوہ بنوں رب غفار
 او تھوں تینوں ملے گا اوہ مقبول خدا
 جا کے مل لوں اوسنوں اندر اوس مقام
 یوحنا تائیں مال لے ہو یا تیرت کان
 حضرت یوحنا تائیں حیا لئی قفسیں اندر پار
 کیتتی و موسیٰ ساز کے دو مال نمازا وار
 چھلی تائیں ہو بخیا زندہ موسیٰ کتاب
 ایسے نبی کلیم نوں سرگز خیرہ کا
 آلی پاؤ کلیم نوں چھلی عالی گل رہا
 مال اوس نبی کلیم لوں دسیا سا حال
 اوہ چھلی تار مال ایندی وجہ دریا
 مال جو چھلی پکڑ کے جلدی لوں نکال
 پانی اوپر کھڑا تک گنبد او سے جا
 نشا علی وجہ نماز دے اندر اوس مقام
 کسبا سلام کلیم نے کیتا اوس قبول
 مال پھیر نبی کلیم نے کھول سنایا حال
 او دوا او دوا آس اوہراوس دریا
 حضرت خضر کلیم نوں لگا کھن شتاب
 مور کس ام جہان نوں جو کھن شتاب
 چونچ بھراوس لیکیا جیوں قطرہ دریا
 لوں لے میں کی جانے اللہ کے نزدیک
 موسیٰ کسبا اپنا سنوں علم سکھا
 ہے دکھاواں تہہ لوں سرگز تائیں

موسیٰ کہیا ہے کہ میں چاہیہا رب رحمان
 کہیا حضرت خضر نے نہتر موسیٰ انوں
 بھائیوں کے قتل ہو جانے اور قصور
 آخر دونوں رہنے کے لئے اقرار
 کشتی اور یہ کلمہ نول خضر میا جہاڑ
 حضرت موسیٰ دیکھ کے کہتا جھٹھ نول
 خضر کہیا میں کہیا سی صبر نہ کرنا میں
 حال پھر اور مقبول حل کے گئے اگا ہاں یار
 پھر موسیٰ نے کہہ کیا ایہ کی گستی کار
 کہیا سی میں نہیں تدر کرنا صبر قرار
 دونوں مقبول رہے آیا مک گران
 کہے نہ سرگزا و نساں نول گھانا ہا مول
 پھر وہاں پھر وہاں او نساں نے دھٹی بگدا
 لگ پسا اپنے کندھ اوہ خضر خضر بنان
 حضرت موسیٰ دیکھ کے کہتا تری جی وار
 جہا جہرت نال نول کر دول ایسہ کام
 خضر کہیا اس کم واقبول نہیں شعور
 منع کیتا اس بات تھاں تینوں کشتی وار
 سن تینوں سر بات اور سال کھول سل
 بہت بھارے آدمی کشتی اوہ چلان
 ظالم سی یک باو شاہ پسا او نساں کے پس
 اس کلان میں او سنوں وہی تیج یگانہ
 دو جا اوہس بال نول کہتا میں قتلام
 ہے اوہ و ڈا ہو وندا پھر ڈا کھر ضرور
 باپیا نول بھی ڈوبدا ہو نلا آپ حور

صبروں ہو سال مول نہ تیرے فرمان
 بھاویں جو کچھ کراں میں یرت گھٹیں نول
 دخل نہ دیوں مول نول ہے سنگھان منظور
 اول دونوں جاہلے کشتی کے اسور
 کشتی کے خضر نے کشتی چھوڑی پار
 بوڑن لنگوں خلق نول کہ کیا خیال
 حضرت موسیٰ آکھا بھل گیا ہاں میں
 امین جیت مک خضر نے روکا پھڑا مار
 خضر کہیا نول اپنا بھل گیوں اقرار
 حضرت موسیٰ آکھا معاف کرو کھ وار
 لوکاں کو لوں او نساں نے کھانا منگیا ن
 داخل ہوئے خضر وچہ دونوں وہ مقبول
 بہت پرانی کندھ اوہ ڈگنے اور تیار
 خوب مرمت و سنوں کتنا مال و میاں
 اجرت باجھوں پھر نول لگ ہوں کس کار
 اوہا پیسے خرچ کے لیندے کل طعام
 تیکر مگرے وچہ میں پیا فراق ضرور
 علم اسافا دیکھ کے صرنا سے دشوار
 کشتی پہلی وار جو کشتی میں نقصان
 محنت کر کے او سھیں کتنے عاھر کھان
 نہایت کشتی دیکھ کے زور سی لیندہ کھس
 بھل تیکے باو شاہ مول نہ موسیٰ آر
 ماپے لوسدے نیک سن او پر راہ اسلام
 واقف کہتا مجھ نول پہلے رب غفور
 اس حکمت دیو سھلے میں وہ چھوڑیا مار

بچن ہائے وس کے پاون نیک خزانہ
 اوسدی نکلوں ہوون متربی عیان
 اوسکے صفت بنان چہ حکمت اہو کلم
 باپ و نہاں و امر گیا بزرگ نیکو کار
 ونگ پونڈی اوہ کنڈ مال فصائع جانڈ مال
 وٹے سو گراہی دولت لین سمہاں
 تکرہ کیوں اپنے لے وچہ کیتا فخر کمال
 پاور کھیں پھر کڈن نہ ایسا کرں خیال
 ووجار بن گئے نول نہ کوئی گریں ہوال
 دوڑن ہور نصیحتاں موسے نول بچسا
 آیا ہی کلیم پھر اندراوس مسالان
 آردن کے نبی وی کر دے استقبالی
 جو کچھ سکھیا علم کے کساں اونہاں حال
 حضرت کہیا علم اوہ سے بہت اور
 چھوڑ دیا سراؤ گراہی نہ گریں بات

وسی پاک اوسکے عوض وچہ لسی اونہاں خدا
 تر بجا اوس پیدار دایں حقین سبیں بیان
 مالک اوس پوار دے آئے دو بیستم
 آری مسیحا اوس کنڈھ دے دولت چہ سار
 اسال بنایا اوس نول حکم خدا کے نال
 باطن ساؤ اعلم ایہ سمجھن بہت محال
 ون پونے آوی گئے سب جلال
 مت کے کسے ضرورت نہیں وں پڑھ و بال
 چہ پری مرن حضور نہیں پور و نہاں حال
 ہتر خضر کلیم حقین زائب ہونے گیا
 حتمے اوسدی قوم سب بھی سرگردان
 چھین لگے آئے کے خضر سوزہ حال
 اوہ بھی حضرت اسانوں سارا اوہو سار
 ما چھہ ہتر کسے نول ہوسے نہ اظہار
 اوس نجاست نول ہی نے پائی جو ک وفات

ذکر وفات حضرت موسیٰ و ہارون علیہ السلام

لایق ہر اک صفت دے واحد ذات خدا اوساے باجھول کسینوں ہرگز نہیں بقا
 نا کوئی رسا جگ نے نہ کوئی رے رام
 سے برساتے چوئے آخر موتا فوت
 سنوں تحقیقت دو ستور اوی کر بیان
 تکرہ برسال وچہ قوم کے کیتا و نرا کلام
 موسے نول فرماؤ نڈا حضرت جبرائیل
 روز فلا نے اوس وقت وچہ فلائی جا
 ایہ گل نکلے نبی اول ہلو چہ لہری اوڑیک
 آخر نبی نے موت واپنا اک نون جام
 جو گھڑیا گس کھنجا جو جھیاں گس موت
 ہو سے آئے ہارون حال اندر اوس میدان
 ہک دن جبرائیل نے اڈا ایہ مرفام
 کھنچیا ایہ تمام سے نکلے رب جلیل
 دنیا تھیں ہارون اول تیاں اسال اٹھا
 اوڑیک و عکہ جدول اوہ اپو متا نرک

لے کے نال ہارون نول موسیٰ نبی خدا
 سے سی او سے باغ دارب کیتا فرمان
 کیا اوہ سوہنا باغ سی زینت تھیں بھر پور
 دیکھا جد ہارون نے آیا بہت پسند
 موسیٰ نے نول فرما وندا ایہ کیا جگہ عجیب
 اتنی بات ہارون جاں کیتی نال مہرا
 نال بہار ہارون دی قبضہ کیتی اس جان
 بعضے کہن زمین وچ لیتی تخت سمیت
 دیکھ حوالہ باغ تھیں موسیٰ ہو یاروان
 کہندا اچ بہان تھیں فوت ہو یا ہارون
 ستر اگول قوم نے نہ کیا اعتبار
 حضرت موسیٰ آکھیا جانے پاک خدا
 کہندے جے تہہ آپ نہ کیتا او سنول
 نال پھر گئے رب تھیں تھیں بیخیر دعا
 ملک حضور می لاش نول لے کھن شتاب
 سانول کچھ اس لاش تھیں پتہ نہ لگا مول
 جد تک سانول لاش نہ دے سے آپ لوکار
 حضرت موسیٰ رب تھیں منگی پھر دعا
 او سے وقت جو اپنا و سنول رب سنول
 صحیحی اللہ پاک نے سپرے او پر موت
 اتنی گل جاں کر رہیا ہوئی جسد ہوا
 دیکھ حوالہ قوم نول آیا تہوں لقبین
 ہو یا فوت ہمال تھیں جاں حضرت ہارون
 کرے خلیفہ اپنا او سنول نبی کلیم
 تن برسوں اس بات تھیں پھر عزرا میل

دولہ مکان مک باغ وچ آئے دوہیں بھرا
 تہا میں لے ہارون نول آیا اوں ترکان
 دھریا او سوچے تخت ہک قدرت رب سنول
 او پر او سے تخت دے ہمعھا قدر بلند
 بہنا چاہیے اس جگہ آئے نال نصیب
 پھیا ملک الموت نول او سے وقت خدا
 تخت سے پھر لاش اوہ اوڈ پھر ہی اسمان
 اگول معلم رب نول کیونکر اہل بیت
 آئے اپنی قوم وچ کیتا حال بیان
 گھٹ وچھوڑا کر گیا میرا حال زبون
 کہن نگے ہارون نول آپ آہو نول مار
 میں نہیں سرگڑا کھا اپنا وچ بھرا
 چل وکھا اوہ اسان نول لاش تھیں ہارون
 یارب نول ہارون می لاش اوہاں کھلا
 نال پھر لوکاں دیکھ کے دہا ایہ جواب
 کیونکر خانال تہہ ایہ کیتا نہ مقتول
 تہ تک تیرے او پر نہ مول کراں اعتبار
 ہک واری ہارون نول یارب پھر حوا
 یولیا میرے ویر و اسرگڑ نہیں قصور
 ختم حیاتی ہو گئی تہاں میں ہو یا فوت
 ملک حضور می لے کر پھر اوہ لاش اوکھا
 باقی حالت کسانوں سرکش کر مسکین
 موسیٰ دارک بھانجا سی یوحنا نول
 موسیٰ و ہنگول او سدا اہل خلق مظلوم
 آیا پاس کلیم مرے ملک الموت وکیل

جب یحییٰ لگا اوس شخص موسیٰ بنی خدا
 کرن زیارت مجھ وہی آیلوں میری کول
 نال پھر نبی کلیم نول کیا دکھوت
 پچھیا میری جان نول کڈتیں کھڑی راہ
 کیا نبی کلیم نے اس ساڈے وات
 شکر عزرائیل نے کیتا پھر بیان
 نال پھر عزرائیل نول کیا نبی غفور
 نال پھر عزرائیل نے کھیا سقا نڈر راہ
 حضرت موسیٰ آکھیا سکر اسدی بات
 شکر عزرائیل نے کیتا پھر بیان
 نال پھر عزرائیل نول کیا نبی غفور
 شکر عزرائیل نے کیتا پھر ہمسال
 غصے نال کلیم نے دتا پھر جواب
 رندا اے جناب چچ میرا تک سوال
 ایڈگل شکر ہو گیا واسی شکر اسل
 یارب اگے تہہ دے حاجت نہیں بیان
 نال پھر نبی کلیم نول رب کتہا فرمان
 کیتی غرض کہنے یارب یاک خدا
 امیرک سوال ہے میرا ونچہ حضور
 او تھے جا کے تہہ وہی لولال حمد ثنا
 ہو یا حکم جناب تھیں مرض تیری منظور
 گیا اوپر کوہ طور وارہیا پاک لقا
 یارب تیرے بعد جو ہے میری اولاد
 تنگ نہ رہیں رزق تھیں یارب یاک غفور
 سین پناہ حرام تھیں کہاں رزق خللاک

کیونکر آیلوں دوستا دینوں حال سنا
 یا میری جنڈین نول وس حقیقت کہوں
 آیا میں جنڈین نول ہوس تو اوج فوت
 کسرا مو نہرے راہ تھیں تھیں نکلسا
 کیتی نال خدا تیری پوری چھ لکھ بات
 ایسے سزاہ آساں وہی قبض کلساں
 انہاں کھیں کوہ طور ڈو مٹھار بد انور
 جان نکالال آسا نڈی سن موسیٰ آ لہ
 انہاں تھیں نال میں کھسی پھر تورات
 پیراں دے راہ آسا نڈی قبض کلساں جان
 انہاں پیراں نال میں گیا اوپر کوہ طور
 جان نکالال آسا نڈی حکم خدا وینال
 اچھے نہ ویندا جان میں جا کول کتہا
 جد تک کراں نہ عرض اوہ تیری کیا مجال
 کیتنا حال بیان بہ اگے رب جلیل
 دینوں دوست آسا نڈی سن ویندا جان
 رینا جا میں اچھے نول اوپر اس جہان
 ہیں راہی ہر امر نے تیری جنوں رشتا
 چا سدا اسان تک اریں جاواں پھر کوہ طور
 دکھاں تیرے نور واکھراک وار لقا
 آ اوپر کوہ طور دے دیکھ ساڈا نور
 سدا اوکھا جناب وچہ لگا کرن دوعا
 فضل کرم تھیں آپ نول ہر رکھیں سدا
 کریں انہاں کے اندر نول گل کدورت دور
 ہوویں آپ رقی نول است میری نال

سکر عرض کلیم نول کہیا رب غفار
 ماریا او پر زمین دے عاصا بنی خدا
 حکم ہویا من مار نول عاصا او پر آب
 اوستہ تھوں نکلیا پتھر یک سیاہ
 پتھر تے جاں ماریا عاصا بنی کلیم
 کرواؤ کر خدا پسا نال زبان فصیح

اسی موسیٰ نول زمین ڈعا عاصا اپنا مار
 عاری ہویا قدر نول اوس جانی تیریا
 پانی او پر ماریا عاصا بنی شتاب
 اوس تے عاصا مار نول کیتا حکم الہ
 کیرا اوس تھیں نکلیا قدرت رب رحیم
 موہنہ وچہ ساوا کھاس تے پڑا یہ بیخ

سبحان تواری و تسمع کلامی و تعرف مکاتی و ترز قنی فی قلب حجر

سبحان اللہ پاک ہے بار ب تیری ذات
 جانے میری جگہ نول نالے سنیں کلام
 کیرے ولول ویکھ کے موسیٰ بنی کلیم
 اے موسیٰ کس بات تھیں ہوں ولیلین جا
 کیرے جو وچہ پتھر ال او پھی تینوں یاد
 باقی امت تارہ دی میری پیدا وار
 راضی ہو کوہ طور تھیں موسے بن عمران
 رفتے اندراوسے ڈھے طست جوان
 حضرت موسیٰ ویکھ گیا انہا ندیوں
 ہم کہن لگے بنی نول کر کے ڈاڈھی غور
 نول بھی کرا ندا و کجہ یاس بہت نواب
 ہونی تیر تیار جاں موسیٰ نول فرمان
 داخل ہو کے ویکھ کھال پوری مکرہ نال
 دین لگا لگا نول ہو کے وچہ دراز
 رہا میرے واسطے ہوندی رہیو گور
 سبب بہشتی قبر وچہ آندا ملک الموت
 ورا تفسل فرشتیاں حکموں رب رحیم
 پوہتا وچہ جناب کے موسے عالی ذات

میں عاجز نا چیز نول دیکھیں نول دن رات
 روزی ہونچا وندا پتھر وچہ مدام
 لگا کرن قیاس کجہ کہیا رب رحیم
 میں رازق ہر چیز نول لائق ویاں بہنچا
 تھکھی لے طعم تھیں کیوی تیری اولاد
 میں پیدا کس ایسی دیوال کو میں وسار
 واپس اپنی قوم دل ہویا پھر روان
 پنے من قبر نکال دے اوپر یک مکان
 پچھد کس دی قبرے بینوں و سونگل
 سے اک دوست رہا اسدی میرا یہ گور
 نال انہا ندرے لگ پیا موسیٰ بنی شتاب
 مالک سے اس گور و اترے جہا جوان
 حضرت موسیٰ گور وچہ داخل ہویا نال
 جنگی لگی جگہ اوہ کنت نال تبار
 اوسے ویلے رب نے دتا نور
 سنگھیا جلد کلیم نے اوٹھ ہویا فوت
 کفن پہنا اوک گور وچہ کتا دقن کلیم
 و پڑھ سو برس سال عمر سی پانی جلد و نال

کہ تاک رہنا جگ تے آخر مونا فوت
کی ہو یا ہے چار دن اہولوں مشہور

و لکھ تہ سراسرے تے کھلی کھیندی ت
تو تھی ملک دن جگ تھیں کرنا کو حق ضرور

ذکر خلاص شدن قوم موسیٰ علیہ السلام از میدان تہیبہ و جنگ

کردن یوں شمع علیہ السلام با قوم جباران و غیرہ

موسے دی من قوم داستان می حال
پورے چالی برس جاں او تھے گئے وہ
یوں شمع نول پھر حکم کیا تارت قدیر
جا و تمام دیار نول مارو قوم جبار
یوں شمع لے گئے قوم نول موہا تارت روان
نازمی تیغ چلا دئے قتل کرن گمراہ
جو ایمان لیا و نذا و سنوں دیون چھوڑ
فتح ہوئی اسلام وہی اندر لے گئے تمام
اور کدو یہ بھی بہت سی رہندی قوم حیا
بہتے کافر و دیال لے آئے ایمان
او تھوں بلغا شہر نول آئے مسلمان
یہ تھی او سنوں خبر حال آیا کوئی غنیم
شہر و کھایاں طباقتال کل یوں شمع وہی قوم
نہن شکستال کھا و نذا اوہ باقی کفار
فوج تسمی اوساری ہوئی بہت ذلیل
چھ ماہ پورے او نہا نذا ہوندا رہیا جنگ

بعد ہی تھیں وہں جگ نذر سے ست سال
یوں شمع نول پھر کشتی رب عطا
میں من تیری قوم وہی بخش وئی تقصیر
فتح ملے گی تسمانوں کافر جان ہار
اندر تمام دیار وے داخل ہوئے ان
جو نہ مسلم ہو و نذا کرے مار فشاہ
باہی سر کفار وہی گردن و بندے ٹوڑ
ہورا گئے اک شہر سا ایلیا اوس و نام
او سجا گہم بھی ہو منال جبار سی تلوار
فتح تسمی ہو منال وہی رب رحمان
او تھے مے سی با و شراہ باقی نافرمان
کردا ان مقابلہ لے کے فوج رحیم
کافر مال متقا بلہ رہیا کتنے یوم
پھر دوسے دن آئے کے کرد جنگ تیار
انہر شلمان سے ٹکڑے وجہ و لیل
انہر گہم تھیں کھنہر کمان ہونے جنگ

پد و جا کردن طعمین با تلوار دہن یوں شمع علیہ السلام

زاد عابد پار سا صاحب سلمان

رہندی تسمی اوس اندر اوس مکان

پتہ اوہ باغورد بلعم اوس و انام
جو کچھ کہے سوال اوہ وچہ جناب خدا
سنے وزیران بادشاہ آیا و سندے کول
کرتوں مسیروا سطرے رب وے پیش دعا
بلعم کہند ایے وہ رب و خاص رسول
مھلا کرتاں نفسیں بھی ہو و مسلمان
منکر اگول اکھ و امانی شاہ کعبین
جے تول مسیروا سطرے رسدیں نہیں دعا
بلعم کہیا کہیں ناں مناں تیری کھل
کہندا او سنوں جائے اوہ بالی شیطان
و یوال گا میں تدھول دولت رفیقینار
کرے اسادے واسطے وچہ حضور سوال
عورت جا کہ اکھدی انے بلعم باغورد
کہوں اوسدے واسطے بدے منشن دعا
عورت وی کھی بات زکیتی اوس منظولہ
خدمت اندر آئی بالی شاہ شریہ
جمع کرو کچھ شہر تھیں عورتاں حضور کند
نکرو وچہ بلعم نے کچھ یونی انکسال
جداوہ فصل حرام وچہ جا ہموون مشغول
اس جیلے تھیں تسال تول ہوسی فتح نصیب
اوسے ویلے پنجسو عورتاں جلد منگا
یوشیح والی قوم وچہ کیتیاں جلد روان
غازی کسے نہ او نہا تول کیتی مول نگاہ
بعض روایت او نہاں تھیں کیتیاں کیتا
ستر نرال اوی مویا نال طاعون

اسم اعظم و اور واوہ کردار سے مدام
کہیں نہ منظورسی اوس دی رب دعا
نال اوسدے اکھدا علیہ تول او تول
یوشیح کولوں اسانوں تول کے فتح خدا
بزمی دعا اس واسطے نہیں کردا مول
اوپر یوشیح نبی دے لے آ و ایمان
اسین نہ سرگز اوسد اگلس قبولال دین
اسیویکے تدھول سولی یاں چھڑ پان
تال پھر بالی آئی عورت اوسدی وک
خاوند شرا من و انہیں میرا فرمان
میری خاطر اوسنوں تول جا کہو کو اور
رب اسادے مسرل کھتس یوشیح ولورے تال
کہوں بالی وی بات تول نہیں کرو منظولہ
یوشیح کولوں اوسنوں یولے فتح خدا
آخربالی شاہ تول سربا بلعم بعور
تال پھر بلعم باغورد نے وی ایہ تدبیر
خوب سنگار و اونہاں تول حسن ہو و وچہ
اوہ بدکاری کرنگے اونہاں زنا نہینال
حملہ کر کے اونہاں تول ترت کر و مقبول
آئی بہت پسند ایہہ بالی تول تر کیب
گامنا گنا اونہاں تول خوب طرح پہنا
ایسرتنہاں زناں تھیں و تی رب امان
کل تجوزاں اوسدیاں کیتیاں رب تباہ
اوسے ویلے اونہاں نے کچھ ہی رب و با
ساعت اندر قوم دا مویا کم زبول

حضرت یوشع رب نول کیسے عرض سوال
 ہوا حکم جناب تھیں شامت ہوز نہ کار
 جڈ تک کورٹ مروا وہ ہوز نہ نہ مقبول
 سندر حکم جناب تھیں یوشع نبی امام
 مارے گئے اوہ جداول کھرنانی مرد نسائے
 اس زناہ وی شامتوں ایک ہویا القصاص

یہ سادھی قوم نول یہ کیسیا وبال
 شخص فلانے لیسال کھیں یسینا فعل زناہ
 تڈ تک اینویں قوم تے رسی قہر نزول
 اوسے ویلے دو مال نول بکر لیتا قتل ام
 دور ہویا طاعون اوہ کسے تافضل خدا
 کیوں نہ ہن طاعون تھیں جاگ سوویر ان

مقولہ مصنف

اکثر مرض طاعون وی ہوندی نال زناہ
 جموں جموں آن زناہ تے لوکال ماہارو
 نہیں تال سحراریاں ہویاں وچہ جہان
 اچکل وچہ جہانڈے وکھو سر ہر چار
 گئے شہر اجار کے کیتے اسس بریاد
 اگے چیکر ملک تے پونڈا کدیں وبال
 اوہ بھی نت نہ آوندانہ ہوندا ہر تھال
 اگے وچہ جہان وے پونڈی کدیں و باہ
 اگے کدیں بخار بھی ہوندا عرضے نال
 تھوڑی ہستی مرضی جے اگے ہونڈی کوہ
 ہن ایسی اس مرض وی ہونی علیک سیک
 ہر سب شامت جگے ورتی کنوں زناہ
 ایسی نڈر ہوی کی خلقت بے فرمان
 ایس وے حرام وچہ من سدا ہشتنول
 جیکر توبہ کے بھی کوئی نال فرمان
 یاد نہ ہونڈی کسے نول ہرگز پھیلی نکل
 اسے کارن پھر رب کردا قہر نزول

جتنے پارے پیر یہ دیند اسیخ اوکھا
 بیوں بیوں مرض طاعون بھی آن نہایا تھو
 نہیں سی اسدا کدیں بھی سنیانا نام نشان
 لاکھاں خلق طاعون نے کنتی مار فتار
 چاروں طرف جہان وچہ ہویا شرح فسا
 وز لے ور لے آوی مرے مسفے نال
 تھوڑا یا نہ طاعون ہن خالی کوئی گراں
 من خالی طاعون تھیں سال نہ گذری گا
 ٹھہر گھر من طاعون دا ہویا آن سوکال
 جھب جھب بھرا یا سیکے زخمیت جانی ہو
 سووڑھے اوپر ڈنگور ڈی نت سلام علیہ
 اسے کھری کسوں نالیں شرم حساب
 سہ شہد اٹھیں دیکھدے کھری خوف نکال
 ویکو عذاب زناہ تھیں توبہ کرن تہ مول
 گذر ونجے طاعون جال بھرویا کم حسان
 کیا کچھ بد کے یاب نے زخمیت کھنسی گل
 مدت من زخمیت دیکو کبرت کرن قبول

ایسے پھر بھی اونہا نمونوں آوے نہیں شعور
 نیک بندے طاغون و چہ جمہورون بیمار
 ہم کھن چکر اسیں بھی موندے نیکو کار
 ایسے پیرے آساندے مول نہ ڈھکدا آ
 ظاہر کرن بہاوردی اپنی بے فرمان
 اسدے اندر موندی حکمت پاک خدا
 تال جوہرت کے انہال پھیں ہوئے کوئی قصور
 اسے حکمت واسطے خالق پاک جناب
 نالے جہیرے رب سے بندے نیکو کار
 دنیا و چہ جے اونہا نمونوں جانے کج تکلیف
 کسے ہانے اونہا نمونوں سدھو و چہ حضور
 اگلی حکمت ربذی جانن ناہیں نمول
 بریاں نول اسواسطے مہلت دیندار
 یا اس کارن اونہا نمونوں پکڑے نہیں تساب
 جس سے پورے پورے وہ پورے بیفرمان
 پاک سے واری اونہا نمونوں لسی بلے سرا
 دیکھو اندر مشنوی عارف مر و خدا

جنیوں جنیوں ب دراونڈیوں تمول کن قصور
 فاسق فاجر و نیک کے لٹ کرن تکرار
 سبالوں بھی طاغون ایہ کردا مار خوار
 دوروں سبالوں و نیک کے جاندا کند ولا
 جانن نہ اسبات و چہ ساڈا سے نقصان
 نیکال نول رب سبار تھیں لیند اچھب بلا
 اگلا نرت بھرم بھی کر تھیں سبہ دور
 دنیا اتوں اونہا نمونوں لیند اسد تساب
 نال اونہا کے ربا موند ابیت بیمار
 رن نہ ویندا اونہا نمونوں تھو رب لطیف
 نال انڈی تھیں تھیں کر اونہا نمونوں دور
 لے بھی وی شاموں طعن کرن جہنول
 کرے مودن متال یہ توبہ کے سبب
 تال جو غیب کا سیکے مودن مور خراب
 آجاوے پھر اونہا کی ربا تھیں طوفان
 جب بولوں فرعون پیدا چایا تھیں خدا
 حضرت رومی معنوی بیچ گئے فرما

تو مشو مغرور بر حکم خدا
 دیر گپرو سخت گپرو مر ترا

جنا پھر کا پکڑی سخت کرے مقہور
 آیا اوسدا قبر جاں آگڑوے سی بھن
 آئے لیکھا مودنی چل کے اوس جہان
 اورک اک دن مودنا حاضر مس حضور

دیکھ سہاے رب وے ناسوروں مغرور
 کی مویا جے چارون تازہ کیستو من
 کرے مویاں غافل کرنی دم اس مکان
 جے سور سال کریں توں اچھو فر مغرور

چھوڑین میں بھیجاں نا کر طویل مقال
 یو تھیں والے جنگ دا آکھ سنا احوال

رجوع بہ قصہ

سنوں حقیقت جدول اوہ زانی نام مقبول
 دور ہوئی بہ مرض و مہویا امن آرام
 پھر ن دولے عورتاں لاکے ہار سنگار
 آخر بے امید ہو واپس آیاں سب
 جے تول یوشع واسطے کریں نہ برمی دعا
 عورت تھیں من بات ایہ بلغم ہونا چار
 یوشع وے حتی جدول اوس کیتا بر خیال
 حملہ کے جدول اوہ دوڑے بلغم ول
 اکھن لگا آیکے عورت تول فی الحال
 اوہ پھر لب واپے مقبول خلد
 عورت اگوں اکھدی جے نہ کریں سوال
 ایہ کل سنکر پھر اوہ چلیا تجربے ول
 بلغم تول اوہ دوڑے گئے ڈنگ چدان
 عورت بائیں جائیکے اکھن لگا پھر
 حضرت یوشع بدلے مرسل مقبول
 عورت اگوں اکھدی جے نہ کریں دعا
 ایہی عورت اوسدی صاحب حسن جمال
 بنال کارن ہاریاں سوسو کر بنان
 سنیاں جدول طلاق و بلغم او تھیں نام
 اوڑکے اوسدے پیار تھیں بلغم ہونا چار
 عورت تائیں آکھ رانہ بہت خفا
 سی اک جاگے اوس می اندرا وکں بہار
 حال اوہ شہر ول نکل کے چلیا خفت ہو
 بلغم اوسنوں مار کے ٹورے پیار ہر سول

حضرت یوشع پکڑ کے کھڈیا مقبول
 کھڑے ہوئے پھر جنگ نے منوں الہ سلام
 پھر نہ کوئی اونہاں وانبیاں خواستہ کار
 پھر بلغم تول آیکے عورت کہندی تھب
 تا پھر مانیوں پھوڑے تول طلاق پار
 تجربے ویوچہ جان تول ہویا اوڑکے تیار
 تجربے ویوچہ جان تول ہویا اوڑکے تیار
 ڈر کے سچا تجربوں سخت ہو یا سیکل
 میں نہیں یوشع واسطے کر واپر سوال
 میں نہیں اوسدے واسطے کروا برمی دعا
 میں نہیں بہرگز ہونا او کا تیرے بنال
 اگوں کمانے نا بنکے رب نے دتے گل
 و مست کمانے اونہاں تھیں نہ ہاں حیران
 کر تول خوف خدا تیار ہونا پھر
 بھئی دعا حتی اوسدے کرنی روانہ ہوں
 سینوں ویوچہ طلاق تول مکر نہ سامنا
 رکھدا بہت پیار سی بلغم اوسدے تیاں!
 دوڑے وانشمن ایہ ویوچہ لبتہ بال ران
 کھاون پیون ہو گیا اوسنوں مشکل حرام
 گرا اک تنگ کے ہویا عورت سوار
 چلیا طرف پیار دی میں سن کرن دعا
 تھیں خبا کے خیل اوہ کروا وچہ او حار
 رستے اندر جائیکے گدھیار سیا تھیں
 ایہ پیر وہ پان قائم نہ چلیا اوتھوں

کر کہ تیسے جدول وہ رہا زور لگا کر
 بلغم ہائیں آگہا نال زبان فصیح
 کرن دعا بہاڑتے ہرگز جانہ مول
 گدھے تھیں سن بات کہ بلغم بن باغور
 اگر راہ وچہ او سنوں بلیا پھر شیطان
 اے بلغم سن واسطے کروا نہیں دعائے
 بلغم بہیا مچھوں گدھے آگہا نال موڑ
 نالے سینوں جا پدراے ایہ مندی کار
 ایہ گل نیکے آگہا شیطوں بد اخلاص
 معلوم ہوندا عقل تھیں سے ایہ خیر شیطان
 آگے لگ شیطان سے نالوں عقل گوار
 بیکر بالقی شاہ نول ہونی فتح نصیب
 موسیٰ سارے ملک وچہ تیر حکم احکام
 بھی سینوں مغربی کسی رب عطا
 جاں ایہ باتاں کتیاں اوں شیطان لعین
 پیر سیاہ وچہ جل کے آیا طرف پہاڑ
 پوہتا جدول بہاڑتے لگا کرن دعا
 حضرت پوہن قوم دا ڈھٹا جدا حوالی
 یارب سالوں فتحی آہی ولوچہ آس
 اسے کارن لڑو ماں گدر گئے چھ ماہ
 اولٹا سا ڈھی قوم آگھا وان لگی ہزار
 حکم ہوا اک شخص سے بلغم اوسدا نام
 پر مئے انقظ اسم اوس کیتا عرض سوال
 حضرت یوشن عرض پھر کیتی وچہ جناب
 عمل جو انقظ اسم واسو سے اوس نقی فور

اوڑک گدہا بولیا قدرت نال خدا
 سینوں آگے جان چہ سے نقصان صریح
 نہیں تال فوزخ جاوے سیں مہربان
 واپس سو کے گھرانوں چلیا یرت ضرور
 کھن لگا او سنوں بن صورت انسان
 نیکی والے کم تھیں چلیوں مکھ بھنوار
 کندا کرس وعانہ جیکر بدی لوڑ
 تال میں تھال یرت کے چلیا مولا چار
 گدھے کے تھیں اسطرح کیتی کدیں کلام
 جسے چنگے کم تھیں تینوں آگہا ران
 بیشک یوشن واسطے کر توں برسی دعا
 تابع ہون تادھو سے سبھ امر غریب
 بالقی بھی خود ہو موسیٰ تیرے پلس غلام
 نالے عورت تادھو دی رہی خوشی رضا
 بلغم ہائیں آگہا اول سے وچہ نقی
 گدھا مول نہ آیا چھوڑا وچہ او جاڑ
 آئے وچہ شکست سے متون اہل صفا
 روزا آگے زبندے ہر سجدے وچہ ڈال
 رل بل قوم کفار دا سیں کراں گئے ناس
 جبار آل دی قوم نول کرسال مار فناہ
 ایہ کی قدرت ہو گئی تیری یا عطا
 اوسدے تائیں یاد ہے انقظ اسم کلام
 ہونی فتح کفار دی اوسدی برکت نال
 ربا اوسدا مرتبہ اوس تھیں کھس کتاب
 ہووے پیر اوسدی کوئی دعا منطوق

Marfat.com

کیتا حکم جناب تھیں خالق پاک غفار
 من فرمان خدا بند یوشع نبی خدا
 او دھروں فوج کفار تھی آبی و چھ میدان
 لگائیں و عیال بلسم بن باغور
 دوہیں دھریں مقابلہ رک و چھ ہو یا آر
 و ہڈ چڑھی میدان و چھ آچکی تلووار
 ڈر کے اندر قلعہ دے داخل ہوئے جاہ
 داخل ہوئے قلعہ و چھ زور ہی اہل اسلام
 حضرت یوشع دے و چھ تختی تدوں و چھ
 کلی بنفٹے دار و رہے داخل ہونا آر
 انہوں سی توریٹ و چھ رہا حکم تروں
 جیکر کھلے لڑن لڑن آئی قوم کفار
 کر کے موہرہ اسمان دل یوشع کرے دعا
 اُسے و لے رب نے کیتی عرض قبول
 اتنے تائیں مومنناں پھیر دئی تم شیر
 کافر سارے پکڑ کے کیسے مار تباہ
 فتح ہوئی اسلام و ہی اوپر قوم جب نہ
 مال غنیمت اونہا ندا سارا جمع کرار
 اندر شخص الہی لکھیا مور سپان
 قدرت رب دی اوسنوں اک نہ لگی مول
 ہستی حکم توریٹ و چھ جتنا ہووے مال
 رو جاوے اوس مال تھیں چیکوئی چکر لگ
 معلم ہوندا تدوں یہ سارا ناں مال
 حال اوہ مال اغمارہ سیر یا اتشن مال
 اسد یو چوں کسے رکھیا کچھ حساب

بلغم تیرے سامنے رسال اسیں خوار
 کرے تیار ہی جنگ دی فوج تمام بلار
 روز آنا جمعہ داراوی کرے بیان
 اسے اوسدی مولیٰ نہ موئی دعا منظور
 اللہ اکبر اکبر کے مومن یوشعے و ہار
 بھاج پئی کفاروں تھی قوم جبار
 حضرت یوشع قلعہ لوں و تائے توڑ گوار
 رط و مال لڑو مال اونہا نول تھر موئی تمام
 جیکر موئی فتح نہ اچ اجو کے وار
 بنفٹے دے دن اسانوں جنگ مول روا
 بنفٹے دے دن جنگ تے مومن جان نہ مول
 اسال نہ تیخ اٹھا وئی سالوں بسین مار
 یا اللہ ارج دو گھری ولوں دن دو ہا
 دو گھر مال رب مور بھی دن نہ لایا مول
 قبضے اندر کر لیا تھر کتھی گھر
 بت خانے سب اونہا لے کیتے وراہ نماہ
 بالوق تائیں رب نے کیتا بار خوار
 موجب حکم توریٹ دے و تاپو چلار
 مال غنیمت اونہا ندا لگے جدول جلال
 حضرت یوشع و کیکے ہوا بہت طول
 سارا جمع کیتے کے اک و چھ دنیا مال
 باقی دا وہ مال ہی مول نہ ساڑے اک
 اسد یو چوں کسے رکھیا کچھ حساب
 حضرت یوشع و کیکے کیتا ولوں خیال
 تائیں اسوں لگے ہی اتنہ کر دئی کاہ

رکنا کرن تلاش پھر یوشع صاحب نے ور
رکھا سی کچھ مال اس اپنے پاس لوکا
مال غنیمت ورتنا سی او نہاں حرام
اس کھین کچھے گذریا بلعم و اجو حال

نال ذریعے قرعے نکل نیا مک حور
یوشع نے منگوئی گے و تا منجھ خضر
سالوں مال جلال ایہ کیتا رب تمام
آکھ سناواں لسا سنوں ربہ می برکت نال

باقی حال بلعم بن باعور

یوشع تائیں لئج جاں دنی ترب عنفور
کرے سلام آہنی نول کر کے اوب کمال
یا حضرت میں لساں حق کیتی بری دعا
یوشع نے قرعہ تائیں بھی و چہ حضور
تائیں تیری بزرگی دنی رب ہمشا
باب گل تینوں مور بھی ولواں اسیں سنا
ماجہ آہنا نڈے مور جو کر سیں عرض سول
بلعم نول اس بات تھیں لگا ڈاڈا علم
اے بد بخت نکارے میں نول وومی مکار
پنچمڑے تھی وچہ کیتا برا سوال
دور کیتی سب بزرگی تیری رب و دو و
ایو کل سنگے آکھدی عورت بلعم نول
اسدے بارے کچھ بھی پاس نہیں تو اب
تن دعا میں میراں کرسی رب قبول
عورت نے پھراو سنوں کیا ہو مسرور
کر نول میرے واسطے مک ضرور دعا
کیا بلعم لعور نے ایہ گل سوگ محالی
روز قیامت کراں گا مرنال پیش خدا
عورت نے پھراکھیا او سنوں کرتا کید

پاس او نہا نڈے آیا بلعم بن باعور
اوس تھیں کچھے روپے کر و عرض سول
بخش سول تقصیر اوہ یا مقبول خدا
کیتی تیرے واسطے اک دعا ضرور
میں بچہ تیرا مرتہ ناہیں پیش خدا
باقی تیریاں حاجتاں موسن تن روا
کرسی سول قبول نہ قادر حل جلال
عورت تائیں آسکے کھنڈا اوسے دم
پینوں وچہ جہان نے کیتا تده خوار
تیرے اکھے لگ کے سب کچھ بیجا گال
کر کر زید عبادتیاں انت ہو ما مژود
تن سو برس سال بندگی کروا سول نول
بلعم اگوں او سنوں وینا ایہ جواب
ماجہ او نہاں تھیں مور نہ موسی کچھ قبول
تن دعا میں تیریاں موسن جو منظور
دو باقی ویاں دکھ نول اپنے کارن
رکھاں اپنے واسطے نئے اوہ سوال
ماجو پینوں نولے و ووزخ گنوں بجا
میرے او پر تده ورا ہوگ احساں سزید

میرے کارن سب نول کرتوں عرض سوال
 بلعم کہیا حسن دی ناہو خواہشمند
 ہر عورت تھیں مجھ کو جاس کو خوشرو
 آخر ہوا نچاڑوں کیتی عرض دعا
 اوے ویلے ہو گئی عورت پھیر جوان
 ایسے بلعم لعور واپو یا رو سیاہ
 وجہ فوج القرآن دے لکھیا ایہ بیان
 جیونکر وچہ قرآن دے وئی رب مثال

بلے جوانی مجھ نول ناے حسن جمال
 اگے پتر حسن بے سب کولوں دو چند
 ایسے عورت او سدھی بات نہ منے کور
 یارب میری نار نول کرتوں حسن عطا
 حسن بچا سب اولوں بخش کیتا رحمان
 صورت او سدھی غضب تھیں تیری رب تباہ
 گئے وانگولوں او سدھی لنگی سلیہ ڈیمان
 سکوں آیت لکھ کے تینوں مال کمال

فَسَلِّطْ كَتَبَ الْكَلْبَانِ تَحْمِيلَ عَلَيْهِ يَلْبَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْبَثُ

لکھیا آیت مفسر ان آیت ایہ شریف
 یعنی تھیں مان دی گئے وانگ مثال
 اینوں بلعم لعور تے مویا قہر خدا
 پھرے نانا ہو کدالمی جہہ نکال
 عورت اولوں دیکھ کے سخت ہوئی بزر
 وہاں لائیں کرے اوہ اوے نال زناہ
 غیرت ویوچہ آیکے رہنوں کرے سوال
 چہرے موزنہ تھیں سدھی کیتی اگے دعا
 کیتیاں وانگولوں او سدھی ہوئے شکل تمام
 اوے ویلے ہو گئی کیتی او سدھی نار
 نالے خلقت او نہانوں آکھن لگی اسر
 سن بن بائال خلق تھیں ٹناک ہوئی اولاد
 بائل تائیں آیکے کھندے سنگ دعا
 نالے لو کال او سنوں کیتا آ لاچار
 آہی جہرے حالوچہ پہلوں میری نار
 خالق نول بداندیاں مول نہ لکھی دیر

بلعم دے وچہ حق بے کھجی رب لطیف
 حکو چھوڑا و سنوں ہو کے سر نہ حال
 کپور وانگولوں و سنوں لگی مولن وار
 بدل کیتی روا او سدھی مویا سدا حال
 اوے لے وکھرا انار کھ لیا مک یار
 سٹرا او سنوں دیکھ کے بلعم رو سیاہ
 یارب کرے دور نول اسدا حسن جمال
 اوے منہ تھیں اکھدا او سدھی سکل وٹا
 جیونکر میں تھیں نس کے لگی کرن حسرام
 پتہ وھیال دیکھ کے روون زار و زار
 دیکھو کیتی ہو گئی ایہوت او سدھی ماء
 رب و سڈے تھرم وچہ کون شرف یاد
 صورت اصلی مانوں بختے پھر خدا
 لگا کرن دیا کور بلعم پیری وار
 اولوں کرے کولوں یارب مال نفاہ
 ہو گئی پہلے حال کے عورت او سدھی پھیہ

میں نے ہر ضلّٰل اور بدیال ہوتیوں میں مقبول
 جیکر اوس سربے اپنے ہوندرے بخت بجا
 اس پر خالق پاک نول انبویٰ سی منظور
 گھر و چہ دولت مال جسم ہووے باجہ شمار
 وانگ سنگدہ رہنا نڈا ہووے نام مقسوم
 کہ کر ز بد عبادتوں بلعم تن سو سال
 دنیا اندر ہوگی صورت وانگولوں ساگ
 جو کوئی ربدے حکم تھیں موسیٰ سرگردان
 چھوڑ دینا وراؤ کر ایہہ ناکر طول طووال
 فتح ہوئی جبال نبی و ہی ویر قوم جبار
 داخل ہووے شہر و چہ سجدہ شکر منا
 اگے اس تھیں لے سن و چہ اجاڑ ویران
 چالی رسال بعد جبال ہوئی فتح حصول
 خطہ کنکے شہر و چہ داخل ہو و جبار
 یعنی خطہ آٹھ کے داخل ہوئے جبار
 خطہ آٹھ کنک نول سنتوں نیکنہ حال
 چالی رسال کے سن اندر جس میدان
 بسین اوہ لانج دے ڈاؤھے خواہ شمش
 حکم الہی اونہاں جال کر و تا شدیل
 اوس و با تھیں اوحی ہو یا ستر ہزار
 بعض کہیں آسمان تھیں آتش بجی رب
 لکھی بہت نفس ان راوی کرے بیان
 حضرت موسیٰ آپ سی زندہ و چہ سنسار
 چھوڑ یوشع ملک کے قبضہ کتا جبار
 اوس تھیں چھے آسیا طرفے کوستان

میں نے جگہ کار تھی ہویاں خیر فصول
 لینے کارن اب تھیں بخشش منگد اجار
 رحمت کولوں اوس نے رسنا سی دور
 جد تک ہون نصیب نا جائے سب بیکار
 حاکمے آب حیات نے رہ جاوون فخر و م
 کی بیفرمانیوں سب کچھ بدیہا گال
 روز قیامت روز حین کھلی حکمندی اگ
 ایہو حالت و کھسی رہا بے فرمان
 باقی ماندہ آٹھ توں یوشع و احوال
 یوشع تامل حکم ایہہ و تار ب غفار
 نالے بخشش واسطے کو و سوال و دعا
 شہر و دن و انہیں سی حکم انہا نول جان
 شہر و دن دے واسطے ہویا حکم نزول
 معنی سدرے کچھ توں رہا بخش خطا
 بعضیاں خطہ آٹھ اوتا لفظ و تار
 بخشش دے کنک و اکتا اونہاں سوال
 سرگز کنک نہ کھان لول لدھی اوہ مکان
 تامل اونہاں کنک نول کتا بہت پسند
 سخت و با اوس قوم کے بجی رب خلیل
 تال پھر لول قوم کے کیتی استغفار
 دیکھ غذاب خدا میدا تامل ہوئے سب
 جس و بلایہ واقعہ ہویا و چہ جہان
 اوسے کیتی فتح ایہہ حاکمے قوم جبار
 قتل کتا انکار نول دے بت اوٹا
 فتح کیتا پھر اونہا نڈا ملک مٹائی ان

شہر غماؤ صنفوں دو آسے طرفے تمام
 کر کے دین اسلام و اسکا کہ وجہ زور
 حاکم جو اوس جگہ و ابار و نوق اوس نام
 خدمت اندر آئیے ہو یا مسلمان
 او تھوں منہرب طرف پھر یوشع اہل
 پنجے پسن بادشاہ کن لگے اوہ جنگ
 حال یوشع دنی فوج نے کھجی مضمنا
 حضرت یوشع و ہایا اندر غار ہسار
 اندر اٹھن روایتاں یہ بھی سے منقول
 حضرت یوشع ست برس جنگ کیتا و چھپام
 او پر اٹلیاں ملک کیتے تقسیم
 لوکاں لوں سکھ لایا حکم احکام تورات
 عمر و نماندی یک سوہورا و نہتر سال

او کھجی جاو سنے یانی فتح تمام
 ابروی سلم ہارول قوم لیا نیا لور
 یوشع دمی جان او سنوں ہول خبر تمام
 نامے اوسدی قوم پھلے آئی اکیا لک
 پنج شہر اس ملک سے آسے منہرب ول
 آخر یوشع او نہانوں کیتا اوڈا تنگ
 بس کے غار ہسار و جو کھجے و پنج تمام
 پھجے تہا وہ پکڑ کے سوئی و تے چار
 اندر و سے غار و پھاس سو مجہول
 مارا کیتے بادشاہ یانی فتح تمام
 جاری کیتا ہر جگہ دین اسلام کلیم
 ناب کر کالوت کول یانی پھر وفات
 اگے من کالوت و آکھ سناواں حال

ذکر حضرت کالوت علیہ السلام

وجہ جامع تاریخ وے لکھیا ایہ بیان
 اوہ حضرت سمعون واسکا کسی فرزند
 یوشع بعد کالوت نول نرسل کیتا رب
 جیوں وصیت کر گیا مال یوشع نبی خدا
 جنہیں شہرس گیا مال یوشع پاک امام
 ملک سلم و ابا و شاہ باریق جسدا نام
 پھپھوں پھرا وہ ہو گیا دین کنوں مرتد
 خبر نبی کالوت سے ہو یا تہرت روان
 نامے شہر اوئی و سد سے خورشید وزیر
 ہونے قتل جہاد و وجہ کافر و کس تبراد

سی حضرت کالوت و ابا ی یوقنا جان
 اوہ بسا یفوق و عالی قدر کسند
 رکھیا اوس توریٹ لے سمندر آمد سب
 کل مہال او سے سر بے لیاں چار
 جا حضرت کالوت لے کھجی فتح تمام
 یوشع و سے جو وقت وجہ لے آیا اسلام
 کل رعیتا اوسدی کافر ہوئی اشد
 باریق تائیں جائیکے لیتا بند یوان
 باریق نے تمام نول کیتا پکڑا سمیر
 باقی طرف پھار و سے تس کے کس واد

بارق نول کالوت لے کیتا جدول اسیر
 سبھ کے ہتھوں اونگلیاں تیاں کٹ تمام
 ٹکڑے کر کے روٹیاں دیں اونہا ننوں ل
 اسے حالت سے اوہ سدا خوار خراب
 فتح کیتا کالوت نے جاں اوہ ملک تمام
 قوم جو اسر ایلیاں راوی کرے بیان
 چالی برس او جاڑو چہ رکھے قیہ خداد
 اس تقیہ چھ مہر و چپاے اہل اسلام
 اربیا و چہ مہر وے پتھر کالوت
 اوسدے تاپیں اینا کر کے جانشین
 بعد اوس تقیہ خرقیل کھیر کیتا رب غلام

سے وزیر ال اوسنوں اہ وئی تعزیر
 عاجز ہونے کھال تھیں تھال نال طعام
 کتیاں وانگ اوٹھان اوہ ٹکڑے موناں
 بدلے اپنے کفر وے پاؤں نت عذاب
 آکے اندر مہر وے کیتا پھر مقام
 سبھ برسال تقیہ بعد پھر آئے مہر مکان
 و پھر برسال و چہ شام وے کرویاں گئے و
 کچھ مغرب ول جاڑے کچھ لے و چہ شام
 نام یوشاوشی و نماذاسی پاک پت سیرت
 فوت ہو ما کالوت پھر کینا سرشس برس
 بے ذوالکفل قرآن و چہ آیا جہدا نام

ذکر حضرت خرقیل بن توری علیہ السلام

نقل کرے تفسیر تقیہ و چہ قصص الانبیا
 علیسی وانگول متعجزے اسدے بھی مشہور
 بخششی حال پتھیری اوسنوں رب رحمان
 شام ولایت کفر واپا ہو یا پھر فساد
 ننگ اسر ایلیاں و تا صاف جواب
 کرانکار جہاد تقیہ بیٹے جدول تدا
 سخت مرثیہ طالعون وہی کھچی رب قہار
 باس شہروں نکل کے سو کوہ آئے دور
 انسی لب آواز یک بھیجی و ہشت ناک
 لکن و چہ او جاڑوے مڑوے باجھ شمار
 آخر مڑے سبہ اوہ یگیا ڈھیر لگا مر
 وہ پ لگی جہا و نہا ننوں سر گر ہو سوہ

شان و ذوالخرقیل نول و تاپاک خدا
 نال و عاخر قیل وے جیوں اہل قبور
 اندر اسر ایلیاں کر دا ایہہ قس مان
 حیلونال کفار وے کرے پھیل جہاد
 انیس نہ سرگز جنگ لے ہو واپا و چہ خراب
 قسرا ہوں شہر و چہ ہوئی شروع و باز
 نکل گئے پھر شہر تھیں ڈر کے کئی نزار
 او کھے ہی رب اونہا ننوں پیر و کیتا مقہور
 ہیبت اوسدی کھائیکے ہونے سہ ملاک
 دقن کرن تقیہ اونہا ننوں ان ہونے لاچار
 چار چو فرے اونہا ننوں وئی کڈ بنا ر
 ڈر کے ننھے موت تقیہ کیتے رب فناہ

وجہ جامع تاریخ دے راوی کے بیان
چار ہزاراں آدمی مویا و جہ شمسار
پورا روایت وہب تھیں آئی وجہ اجمار
بسماع و جہ اعتکاف دے سی حضرت خرقیل
باصرا خرقیل نے سنی جدول اسے نکل
وٹھی حالت اونہا ندی ڈاڈھی حیرتناک
خالی ہڈیاں دیکھ کے کہتی نبی دعا
اوسے وٹے رب نے زندہ کئے سب

حضرت ابن عباس تھیں کرے روایت جان
بصری حسن بتا وندامویا اکھ ہزار
مویا سی اوہ آدمی وہمال چار ہزار
دن ستوں اعتکاف تھیں ابھیامز جنسیل
آبا اوس اوچار و جہ طرف اونہا ندی نکل
گوشت پوست بدن تھیں جگر مویا خال
یارب خالق انہا ننوں قدرت نال جوا
جو نکر و جہ قرآن دے آیت بھی رب

الذہبی الذہبی خرجوا من ديار همد و همد الوف حذر الموت فقال لهما اذله

موتوا الہما حیالہم آخ ترجمہ کیا نہیں دیکھا تہہ (یا مجھ) طرف اونہاں لوکاندی جو نکلے قرآن
ابنیال تھیں تے آئے اوہ ہزاراں ڈر موت دے رتھیں اس کیسا دسطو اونہاں لے اللہ نے مر جا دوسرے پھر جو فنا ہوا

قصہ کو باہ جدول اوہ دے رب جوار
قبضے کئے آئے اپنے تھانو مکان
کدیں کدیں خرقیل دے مویوں تا بعدار
آخرت بنائے کے پوجن لگے آ رہ
کران روایت جدول اوہ آئے زندہ موی
تھی اولو جوا اونہا ندی مویے سداوار
آخرت پرست خالی موی قوم تو تھیل
سے سی بانلی شہرک اندر شام دیار
دیکھ کوئے سنہ و جہ ہولی اونہا ندی گور

زندہ موی کے تھرو جہ داخل مویے آ رہ
آپوانے گھر الو جہ و سن لگے آ رہ
کدیں اونہا ندی امر تھیں کر جاون انکار
رفتہ رفتہ مسجد نے و تا وین کھلا نہ
پھر بھی آوے اونہاں تھیں مویا ہولی بو
اونہاں تھیں بھی اونہا ندی گندی بو میرا
ہجرت کر کے مھر تھیں کوچ کتا خرقیل
او تھیں مویے فوت اوہ مدت کج گزار
کتنی مدت نبی پھر کوئی نہ ہویا پور

قصہ حضرت الیاس علیہ السلام

سنوں تسال الیاس داکہ سناواں حال
کچھ مدت خرقیل تھیں کچھ کوئی رسول
مجاوین صفا نصیحتاں عالم رہے سنا

جدول قصص الانبیاء کے سارے احوال
پر کہ رسول نہ مویا خلق موی کچھ رسول
ایسپر لو کال جا ہاراں ل تے پوئے نکار

اوسوئے جو شام و چہ سے سی شاہ آباد
اوس بت دے و چہ ایسے و بیضا شیطان
بت و چول شیطان اوہ ویند اترت آوارہ
اس سہیلوں سبھ نے چھوڑ و تا اسلام
رکھیا نام اوس بت لوکاں لعل و بچان
لغضے آکھن دن یکا آہی خوش ریشمار
تہاں کھنسی بھی اوسدی آہی شکل و میک
لعل اوسے و نام سی آہی بہت حسین
پوجا اوسے دن و سی لوکاں پکڑی آہ
تہاں پھر رب العالمین لائق حمد یاس
سی اولاد ہارون تھیں پھر بدام قبول

پوجا کارن بت ہک اُس کیتا ایسا و
جدول مراد اوس بت تھیں کوئی سنگد آن
اے بندے میں تدرہومی کن لئی ہر نفس نیار
پوچھن لگ پئے بت نول چھوٹے بتے تمام
اوسدے تاپن پوچھ کے ہوئے بے ایمان
اندر اسر نکلیاں سوئی باہر بچہ شمسار
آرزوئے کھنسی بت سون کیا اوسدے ویک
صورت اوسدی ویکہ کے لوگ سہیلوں
وحدانیت ربدی وئی اونہاں بھلا
کر کے مرسل اپنا بھج و تا الیاس
اکھن لگا قوم نول کیوں نہیں وڑے مول

اَقْدَمُونَ بَعْلًا وَ قَتَا رَوْنَ اِحْسَنَ ۲ مَخَارِيقَات ۶

کیا تہیں کے لعل دے کو موزار لوکار
جدول نقیحت خلق نول کیتی تہی الہ
رکھیا اوس البیاس نول اپنے یاس وزیر
کیتا پھیر الیاس لے رب نول عرض سوال
اوسے ویلے رب نے کیتی عرض قبول
چیز نہ کوئی حمدی روڈ اسکا آن
لوگ تمامی آن کے لگے کران قیاس
جہ من بلیا اسانوں بار کراں مقبول
لوکاں تھیں الیاس نے جاں سنیاں بحال
سنیاں جاں پھر کافراں اے اوہ و چہ بہاڑ
سہنیاں اوس بہاڑ تھیں کیتی بہت تلاش
دوست ہک الیاس و ابڈھا مسلمان
اوس بدھے والا لایے سی ہک فرزند

چھڑ کے خالق اپنا سوہنا سر جنہار
سنے تمامی قوم دے مسلم ہو یا شاہ
کچھ و لہ چھ پھیر اوہ کافر ہوئے شریر
نازل کراں ملک تے یارب قحط و مال
بند ہو گیاں مارشاں ہوا قحط نزول
آکے آکے بھک تھیں بندے لے حیوان
کیتی ساڈے حسی و چہ برمی عا الیاس
ایہ بہ شامت اوسدی ہوا قحط نزول
جا کے کسے بہاڑ و چہ چھلے سیاست
خلے اوسدے پھرن نول کھنسی نوکے دھاڑ
مول نہ لدا کسے نول یرت گئے ہر معاش
اوہ کھی و چہ بہاڑ دے کر و اسی گذران
لیسنج اوسدے نام سا سوہنا صورت مند

کہنا بہت پیارا وہ نال بنی الیاس
 اندر اوس پہاڑ جاں گذر گئے سست سال
 تاں پھر حضرت شہر چہ داخل ہو یا حیا
 تو یہ کہ لو کہ تھیں ہمارے نال سقین
 بتاں کو توں تسانوں نفع نہوگے وال
 ایہ گل سنکے بتاں اٹھ کھئے کفار
 کیا کر لو اسال تے اے ٹھا کر مہاراج
 کر کے عرضاں تھک ہے سائے آخر کار
 اورک سائے کو کدے آکر حضرت یاس
 تھئے تیرے رب تے لے آواں ایمان
 فضل کی تیار بیک تے بارش ہوئی نزل
 آٹا اوسدے قتل نوں ہونے سب تیار
 حضرت گئے پہاڑ وچہ وٹھی قدرت کار
 اوسے ویلے بسج نوں سدیا اپنے پاس
 اپنی جاگہ اوسنوں کرے خلیفہ چار
 انھوں تک الیاس واسی احوال تمام
 ایکھ بھئی کسے کتاب چہ وٹھا ہے اذکار
 رہندے اوپر زمین دے خزانے الیاس
 اگول معلوم رب توں جوڑ کر اصلی بات
 اس تھیں چکھے کھمیں بسج و احوال
 جاوے خلیفہ کر گیا بسج نوں الیاس
 بسج ہفتہ خلق نوں کردا و غلط بیان
 بہت دکھائے بھجنے کوئی نہ منے مول
 جاتاں ربا جو نہاں کردا ربا چاند
 آخر گیا جہان تھیں ہکدن رحمت ہو

خد متگارال مانگ اوہ نہم رہندیاں
 حکم ہو یا الیاس نوں شہر و لو فی الحبال
 جا کر اندر خلق دے وٹھے حکم خدا
 انشاء اللہ قحط نہ رسی اوپر زمین !!!
 جے ہک رب نوں پوچھو جاسی قحط و وبال
 کہتی اگے اونٹانے جا کے زار پوکار
 دور سٹا و قحط انوں رکھو سیا ڈھی لاج
 قحط نہ ہو یا کچھ بھی نفع کسی پوکار
 جیکر جاوے قحط اپنے اے حضرت الیاس
 عرض کیتی الیاس نے پیش خدا رحمان
 پھیر بھی نہ اسلام نوں کیتا اونہاں قبول
 پھر فرمان پہاڑ و او ہو یا دوچی وار
 سو منال کھوڑا کھلاک ساڑاں نال تیار
 حکم آئی اوس نوں دس تھا الیاس
 پھر کھڑے تے آپ اوہ غائب ہو گیا
 لکھیا مجھل طور نہرتی بہت کلام
 میں ٹگا زندہ جگ تھیں پھیر جاوے
 عیسیٰ کے اور یسی و ویر طرے اور گائیں
 فوت ہوئے اوہ جگ تھیں باکہ میں جیا
 آکھ سناواں تسانوں حکم خدا وینال
 پھول ملی پھر اوسنوں بے دوسواس
 ایسے کوئی نہ اوس تے لے آوے ایمان
 کیسے ز اوسدے اوس نوں کیتا مول قبول
 ایسے پڑھیاں کافراں کو سبق انند
 ست سو پڑھیاں تیک پھر نہی نہ ہو یا کور

انگلا حال کتاب میں کروچند یورقہ

یاری نال خدا میدی ملکہ اقصیہ کم

قصہ حضرت خنظلہ علیہ السلام و احوال قوم آن

حال سبہ خلقت بیک دی ہو گئی مجہول
 اگر اوس نے خلق لول و سیارہ خدا
 چھوڑو بت پرستیاں حق پرست بنوں
 جس بتا یا آسمانوں اوسدی پوجا چھوڑ
 ایسکل سنکے تی لول کہن لکے مجہول
 حضرت کہیا نشیں جے پوجوت بنا
 وچ او نہاں طیفور یک آہا شاہ منجوس
 اوس طیفور دے کول سن بارال ترار غلام
 اندر اتنی فوج دے اکھٹا طیفور
 خنظلہ لول جسوقت ایہ معلم ہوئی بات
 پاسر کدیں نہ تکلیا ڈر و ابی خدا
 آکھ سناوے خلق لول نال آواز بلند
 منوں وحدت ربدی بت نہ پوجو مول
 راتیں وہاں خلق لول کہندا اسے طور
 راتیں سارسی خلق دی ہوئے نیند حرام
 جھومٹھا جائن اوسنوں بتی نہ سمجھن مول
 اسے کارن او نہاں کے ہوگے قلب سیاہ
 جس بوٹے لول نے نہ یانی نالوں نال
 بارش کر دی اختر نہ رطریاوں جد کھیت
 ایہو مثال ہے بندیاں سنتوں اہل شعور
 کچھ مدت جدا نہاں مول پے جاے پو پوڑ
 مدت بعد جے رہا آوے کوئی رسول

نال پھر حضرت خنظلہ بھیجا رب رسول
 ان سنکے سب لول جو احکام خدا
 اوس واحد رب پاک لول نال یقین منوں
 پوجو آپ بنا سکے رب ولوں مکھ مہوڑ
 برائگیں جے کھا کرال پکا کرال مقبول
 اور کسا ڈے بھیجی قبر عذاب خدا
 ناوال اوسدے باپ واپسی طغیانوں
 باقی فوج تے مال دانہ سی کوئی انجام
 جھٹوں ملے خنظلہ کرنا کھیل فر فر
 رندا امارے خوف دے گھرنے نترات
 راتیں و غظنا و ندا کوٹھے او پیر جاہ
 جیکوڑ نجات دی منوں ساڈھی بند
 نہیں تال اور کسا نلے ہو سی قبر نزول
 بہا اوس اوسدے و غظول کوئی نکور
 کیونکر بن جہانکے ہوون بد اتمام
 کیوں جو ست سو برس نہ ہو یا کوئی منوں
 اتنی مدت کسے نہ دستیار بدار راہ
 سر جاوے تال پھر اوہ بننہ منوں نال
 سرے نہ ہوون رکھتو سکین جڑاں سمیت
 بندے رہن جے و غظ اوہ بندے نرم ضرور
 وانگے آئی پھولے ہو جاوں کھڑوڑ
 اوپر لگے او نہاں منوں کرن یقین نہ منوں

جو نکر حضرت خنظلہ کردا و غط بیان
 حضرت آکھے نموت تھیں نہ ہو و بیباک
 ست سو برس نہ اونہاں تھیں ہو یا کوئی
 یہاں حضرت خنظلہ بہت اونہاں سمجھا
 بگدن اجن بیت پھر آیا تھیں خدا
 بائی جا طیفور نول کر دے زار لو کار
 نکر شاہ طیفور نے مول نہ منی نموت
 لگا کہن اونہاں آئے اوہ تمام
 ورو پوچھا ہوا اونہاں نول جا کے میخانہاں
 مروبان نول اوہ جائیکے میخانہاں دین چہو
 و سیا جا طیفور نول لوکاں ایجا خواگ
 تاروں اونہاں سے مرن واکتیا اوں یقین
 باراں نرا اوں قلعہ واکتیا برج تیار
 لوھے دمی پاک کو ٹھہری تھی وچہ بنار
 بر حال والیاں نو کرال کردا یہ فرمان
 سے اٹھے ہوئی کے او سنوں جانا گھر
 ایہ گل کہہ کے اونہاں نول کھنڈا اوہ چھو
 لے اٹھے میرے کھڑے ہی اٹھے چو کیدار
 بائنی سو کے نموت تھیں اندر بیٹھا جا
 وچہ قلعے وے رو تھی کتھی باجھ تھسا
 بیٹھیر سیا حال تخت تے اندرا و سکان
 ویکھ اجانک ڈرگ اوہ مرو و خسلہ
 چھین لگا اوں تھیں ہاں نول کون جوان
 کہیا ملک الموت نے میں ہاں سترائیل
 ایہہ گل میں مرو و اوہ ہو یا عرض گزار

نکر قوم طیفور وی ہوئی بے فرمان
 ایجن چستی تھیں نموت رب کرے پاک
 اس کارن نہ نموت و آئے اونہاں یقین
 ایہہ سرگز قوم نے بات نہ منی کا
 کئی ہر مال مر کے کافر جان گوا
 اچ اسادے مر کے بندے کسی نرا
 کیوں جو ست سو لک چو کوئی نہ ہو یا نموت
 شاید اونہاں بنید وچہ کتا ہوگ الام
 جے ہوئے وچہ بنیدے ابہہ بس نہ حال
 اونہاں چول اوٹھا سرگز نول نہ کو
 زندہ کوئی نہ ہو یا سرگز میخانہاں
 اپنے کارن قلعہ تک کرے تیار لعین
 تک نو کر سرتے ونا اوں کھلا
 لے کے اپنا تخت اوہ اُسو وچہ بیٹھا جا
 اوے ملک الموت جہاں پین و می جان
 نال شہابی پڑ کے واہ وینی تھ شیر
 من اسجا کہ نموت و اخطرہ رہیا نہ مول
 من بیٹوں سب قلعہ وچہ کیونکر سکایا
 ہر یک نعمت کھان دی اور تھے کسی منگا
 غافل رہن نہ نموت تھیں سرگز ہر بدار
 وٹھا اجن بیت پاک مہبت ناک بون
 سے سی نرا تیل اوہ آیا شکل و ناس
 نال اجازت کس دی ابول اس مکان
 جان تیری دے میں نول بھیجا رب جلیل
 کر تھے احسان نول اچ نہ بیٹوں مار

مہلت دے اگر وہی مینوں یا مقبول
 نہ گیا عزرائیل پھر بلکہ مہلت پاء
 پچھوں اوس طیفور کے چوکیدار نلا
 کیوں سال ملک الموت نول اندر وہاں
 سنکر گوں آکھدے ساتھے خفا نہو
 خبرے کہہوں سنگھ گیا سانوں خبر نہ مول
 دیکھن لگا قلعے نول نظر چو قیروں مار
 جاتس اس سوراخ تھیں وگیا عزرائیل
 جا بیٹھا پھر تخت تے ہونہ خوف و لر
 دو جے دن پھر دیکھیا جال وں نظر اوٹھا
 پھین لگا اوس نقیہ مو طیفور حیران
 ملک الموت نہ اوسنوں و تا کوئی جواب
 نالے چوکیدار جو آھے کسی سزا
 شرق سویا اوہ قلعہ بھی بروج محل مکان
 نک گئے سب اونہا نئے چشمے تے وریا
 جے لکھ کوٹ بنائیکے اندر چھپے جار

بھلکے جو گوں آکھیں عزیز نکر ساں مول
 بلکہ اُسدی عمر سی ہندی ہے بقار
 آکھن لگا اونہا نول مو کے بہت خفا
 اسے کارن آسانوں کیتا سی نگہبان
 اٹھوں اندر لنگہ اسال نہ ڈٹھا کور
 سن طیفور اسبات نول ہویا بہت طول
 نظر سیا سوراخ یک و سنوں چہ و یوار
 بند کیتا سوراخ نول اوس مروودہ نخل
 ہن کوئی ملک الموت نول ہستہ ملے نہ پھر
 اوہا ملک الموت پھر حاضری ہویا آ
 کیڑے راہوں سنگھ کے آوں اس مکان
 چپ کر اوسدی جان نول کیتا قبضہ تہا
 یک پل اندر سب نول مار کیتا سروار
 باقی رہیا نہ اونہاں تھیں سرگز نام نشان
 قبر خدانے سب داوتا ختم اٹھا
 موت نہ سرگز چھوڑوی آوے جدوں

قال الله تعالى ايتا قونوا يدبر لکم الموت و لو کنتم فی سروج متین کا

رب فرماوے ہر جگہ ملے آسانوں موت
 و نیا نقیہ طیفور جال کیتا رب فناہ
 اسر اسی دیکھ کے بہت موے حیران
 کہن حضرت شظلہ چھوڑو شرک فساد
 سنگھ اسر انکیاں و تا ایہ جواب
 جگہ ساؤ یوچہ نول مول نہ رہندوں آ
 ایہ گل کہے ترت اوہ کرن ارادہ جنگ
 پچھوں رب نے اونہاں تے کیتا ہنرول

بھاوں کو پھیں وڑ ہوتاں جی موسو فوت
 ملک حکومت اوسدی ہونی سب تہاہ
 اتنی خلقت رب نے مار کیتی ویران
 نہیں تال انیوں تیں بھی ہوجا سو بر باو
 تیرے یاروں آسانوں ہوندا قبر عدا
 سرگز ساڈے ویرن آوندی کوئی بلار
 نکل کیا پھر خنڈ اوٹھوں مو کے تنگ
 سب وواہک بھیجا چھتی کوہاں طول

Marfat.com

چار چو فیروں شہزادوں گھٹیا اونے آن
 اوٹھا و صوال غیب تھیں قدرت ان کا
 مویا حضرت منتظر دنیا تھیں پوشت مدد
 کس کسی سی شام تھیں بعضی قوم طیفور
 سن ویلے اونہاں نے چھوڑا بہتا مال
 قیفے کیتا اونہاں وادگ مکان تمام
 سنیاں قوم طیفور نے جدول اونہاں حال
 نالے حضرت منتظر سنیا گیا سدا
 ہوئے وچ پر دس کے اسیں نہایت تنگ
 واک اوٹھوں ٹرے کر کے ایہ تلم میر
 ہین اس کے غافل نہ مقبول
 مال بیگانہ دیکھ کے کرے فخر غم
 سنیاں اسرینیاں آئی قوم طیفور
 دو ہاں طرفاں زور تھیں جنگ مچا یا خوب
 کھا کے مہاج میدان تھیں گئے نامی نس
 قیصر کے شہر وچ واصل ہوئے آ
 اسرینیاں کول سی باک صندوق کہاں
 اوہ بھی قوم طیفور تھیں بیٹھے ایہ کھسا

ہو گئے اور اونہاں کے واوٹھی تنگ مکان
 ہو گئے و صوال غیب تھیں اکثر لوگ ہلاک
 وچ بہت مال بھینچا او سنوں رب مجید
 مشرب دیول جا رہے ہو کے اوہ مغرور
 بچھوں اسرینیاں اوہ سب لیا سمہاں
 جاری کیتا اپنا سر حاکم احکام
 سہ اولاد یعقوب دی ہوئی مال مال
 چلے اتے ملک تے قفہ کرے جا
 چلے اتے ویس تے مرے کر کے جنگ
 کھس ہوانگے اونہاں تھیں صل اینی جاگیر
 اندر فسق فحورے رہن سدا بہشتوں
 مستی اندر مہرے لے جے آن غم
 سا تھا اونہاں کے لڑن لوں نکلے نال غرور
 آخر اسرینیاں ہو گئے مغلوب
 ملک مکانی طیفوریاں لہو اونہاں تھیں
 مال اسباب جو اونہاں تدا بیٹھے سہ دبا
 بالوت سکینہ نام تھیں آیا وچہ قرآن
 سنوں اوسدا ماجرا تینوں دیا سنا

کیفیت نابوت سیکینہ

حال موسیٰ دی قوم سی ہوئی بندہ لو ان
 حضرت موسیٰ رب تھیں کیتی تدول و عا
 حکم مویا صندوق اک کر کے جلد تیار
 بھی دستار لون دی و سوچہ دیرہ بکار
 نالے اوسوچہ رکھوں تختیاں دو تورات

وچ او جبار میدان لے جالی بس حیران
 یارب میری قوم لوں فتح و تیس ہر جا
 رکھدے اوسوچہ اپنا عاصا تے ستار
 ہور جو من اسماں تھیں کھانا اونداسار
 نالے ہور تھیں ال جو تھیں تحفہ جات

میں گیا اور بت جاں موسیٰ بتی خدا
 دیکھا آکر قوم داموسیٰ نے جد حمال
 اور سوئے دو تختیاں ٹٹ موبال و ونعم
 رکھنا اس صندوق نول لٹا کر وہ سنبھال
 موسیٰ بتی کلیم نے سنکر حکم خدا
 آیا اسرائیلیاں ایہ دستور ہمیش
 لیجاون صندوق اوہ اپنے نال اوٹھا
 کتنی بدت برسیا اوہ پاش تنہا صندوق
 حال پھر اسرائیلیاں چائے فسق فحش
 لے گئے تھے ملک اوہ صندوق اکٹھا
 بت خانے سے بت ہو آئے اوس مقام
 دوسے دن جان لکھدی بت خانے سے جار
 آن لگے صندوق نول ساٹن اوہ بھول
 رگل آخر اوسنوں توڑن لگے سب
 لوہے دا صندوق سی راوی کر ہی بیان
 دو گڑا اوچا اکھدے سی اوہ تابوت
 آتھراوسدے اوپر آگے کرن پیشاب
 سخت مرض نا سوزومی اوسنوں جاندا ہی ہو
 اتراوسے مرض وچ ہر دا اوہ مرد و دو
 آخر حال صندوق نول ہوئے تنگ بال
 چھوڑ گئے صندوق نول جاں وہ شہر
 پکڑ فرستے گدا وہ حکمیں نال خدا
 ہو یا جاں شموسل پھر فرسل وچ جہان

یوحیا لکروں قوم نے وچھا مک بنا
 سنیاں اوپر زمین دے تختیاں
 حکیم ہو یا صندوق وچ رکھ اوہ لفظ
 فتح ملے سرخنگ تھیں اوسدی برکت نال
 دتا اپنی قوم نول اوہ صندوق بنا
 حال کوئی مشکل وٹھانوں اعافے ویش
 بھاوں کوئی عظیم ہونے کسٹر وٹا
 اوسدی برکت وٹھانوں تھیں رومی کل مخلوق
 کھتس لیا صندوق اوہ آگے قوم طیفور
 بت خانے وچ اپنے رکھ وٹو نے جار
 اوپر اوس صندوق وے رکھے جو کھتس ام
 سارے بت صندوق تھیں بھٹھال گے آر
 ایسپر گڑا اوسنوں آگ نہ لگی مسول
 پھر بھی اوہ صندوق نہ ٹٹا کسبب
 دو گڑا جوڑا بچھ توں ملال تن بچھان
 ڈاؤٹھے پختے آہنی نقل لگے مضبوط
 جہڑا اوسے موترے یا نا اترت عذاب
 کرے دو وٹھیں سیکرے ٹٹ نہ کرومی کور
 اسے حالت لعنتی بہت ہوئے نابور
 گڈے اوپر لگے شہروں گئے نکال
 نورمی ملک جناب تھیں بچھے لب حضور
 اسرائیلی حد وچ گئے صندوق یوحیا
 اوسنوں اوہ صندوق وچ لیا امن امان

حالت من شموسل وی تینوں دیاں سنا
 جیونکر ڈٹھا کر وٹھیں وچ قصص الانبیاء

قصہ شہسوار علیہ السلام

اندرا امر نیلیاں میں ایک شخص عزیز
 ایک عورت کے پیٹ میں ہو یا ایک فرزند
 بیٹیوں خانہ پاک نے کبھی ت غلط
 سکر گوں آگھدی و وحی نال نیاز
 بکنال نول بن ہنگیال بختے اوہ فرزند
 خے تمون بن منگیا ہو یا پت نصیب
 ایک گل بھکر او سنول عورت شاد بقات
 عا چہ ہو کر رب تھیں منگ می رہی عا
 ہوئی و عا قبول اچھ و چھ سچی سرکار
 رکھیا مانی باب نے نام او سد شہسوار
 بخت رہی پختہ می او سنول رب عقار
 لوکاں نول اوہ ایگے لگا دن سکھان
 ہنس گے پن تھیں ہو گے اوہ گراہ
 بھیجیا می رب او نمال کے کافر نام
 گروا و نماندے شہسوارے تیرے نام
 آپتہ امر نیلیاں لگا کر ان اسیر
 بیت مقدس شہسوار تیرے موئے او ان
 ساڈے کول صندوق ایک یہی پرکارت
 مشکل وچہ اسانوں وین ایسی اوہ کم
 ہوندی ہر سالان وچہ سالوں شہسوار
 جیک ساڈے ہتھو اوہ آواو کے پن پھیر
 کرول ساڈے واسطے کوئی مقرر شاہ
 لے اوال صندوق اوہ کر کے جنگ بہاؤ

گروا و سد سے دو طور مال میں نیک نصیب
 دو جی نول اوہ آگھدی میرے بخت بند
 تیرے و تھوں مول نہ پٹا میرا کار
 لے شک بے بڑاہ سے رب عزیز نول
 ہنگیاں بھی نہ دیو نڈا بکنال نول بخت
 بیٹیوں بھی امیادے و سچی رب مجیب
 سر سجھدے و چہ رکھو کے روئی ہار ہی ات
 یارب اپنے فضل تھیں میری اس پوجار
 بخت یارب نے او سنول بپٹا شکر کار
 موئی چالی برس جاں او سد ہی شہسوار
 اندرا امر نیلیاں ہو یا اوہ سر و دار
 ایسے مہلی او س کے لے آئے ایساں
 تاپیں حالت او نہانڈی پتی یہ بہا ہ
 نام او سد او ہلوت سا شہسوار پار نیم
 اول اوہ جاو تھلے کسے باغض نام
 باقی جیتے رہ گئے تھوئے کھت و تہ
 نہیں لگے شہسوار نول ملل سپہ جوان
 نام سکینہ او سد او دیانڈی رو نابت
 او سد ہی بکت جنگو چہ ہر سالان کم
 میں سا تھیں رہ کسے پتے لگے او ہلوت
 حکمے نال خدا بندت و تھن میان زیر
 او سد سے بچے ایک کے اوال خلتے بہا ہ
 پھر جا کے جاو تھوں ماراں ہر باؤ

ایہ گل منکے اکھیا اونہا نمونوں شمو مسل
 جنگ کرن وائسا نمونوں جے ہوئے فرمان
 کہن لگے کیوں اسین کر سال جنگ جدا
 بال پچھے تھیں اسانوں کیتا اونہاں جدا
 تاں پھر رب دے حکم تھیں پاس نبی مومیل
 اوسے نال برابری ہوئے جسدا قد
 نام اوسدا طاوت سے کہیا جبرائیل
 اندرا سر ایلیاں آہا اک چر وال
 بلکن اوس تھیں کسی وائو نگہیا کھڑا
 بیسی بہت غریب اوہ مفلس تے گنگھال
 پاس نبی مومیل دے آیا مو لاچار
 پچھیا حضرت اوی تھیں کیا تیرے نام
 تاں پھر حضرت دیکھیا اوس ول کر کے غور
 نالے اوسدا قد کجی ناب لیا فی الحال
 تاں پھر اپنی قوم نوں و تا بنی سنا

سے امیداریہ رساں تے سنوں نال و لیل
 سرگز تھیں نہ لڑو گے جا کے و پیر میداں
 وٹا سالوں و تمنناں و ظنون و نور نکال
 پھر کیوں نال مخالف جنگ کر سال جا
 عافیا بہشت تھیں آندا جبرائیل
 اوسنوں شاہ بنا و نال کیتا حکم محمد
 اوسدی کرن تلاش پھرنگ پیا شمو مسل
 اجرت اوپر جیگا و نالوکاند سواوہ مال
 مالک و نگر اوس تھیں قیمت منگی آہ
 قیمت بھرنی اوسنوں ہوئی بہت محال
 نال سفارش تھیں اے دیون کم سنوا
 کہن لگا طاوت سے من اسی نبی کرام
 ایہ موسیٰ بادشاہ سمجھ لیا نے الفور
 پورا عین برابری مویا قاصے نال
 جیونکر وچہ قرآن دے بھی خبر خدا

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۗ

یعنی ایہ گل اوہ نمونوں آکھی تھی الہ
 کہیا اسر ایلیاں دے کچھ اسان نبوت
 او شتھیں اسیں و میگ نال شاہی دے حقد
 حضرت کہیا رب نوں سے اوہ بہت پسند
 جسوں چاہے آیتا بخٹے ملک خدا
 جاں حضرت مومیل نے کیتا یہ بیان
 کیا اسر ایلیاں اسن نہ منال مومیل
 جیکر پاس اوسدا دیکھاں کوئی نشان
 تاں پھر کہیا اوہ نمونوں پیر شمو مسل

کیتا رب طاوت نوں ویر ساؤ و شاہ
 کیونکر ساؤ اباد شاہ موسدا طاوت
 نا اوس پے مال سے نا اوہ دنیا دار
 بخش کشائش علم دی کیتا و و تمند
 جانے علم تمام اوہ لوکاں خبر نہ کار
 منوں شاہ طاوت دابہ سس فرمان
 باجوہ نشانی اوسنوں کیونکر کرال قبول
 جانال و سنوں بادشاہ من لوال فرمان
 سنوں نشانی اوسدی ثابت نال و لیل

اودہ تالوت جو تالساں تھیں دشمن لیگے رخصت
 نالے او سوچے مہرین کتنے تحفہ جات
 آوے اودہ تالوت جے لیا ون ملک اوٹھا
 جانوں پھر تالوت نول اپنا شاہ و لیر
 تال پھر سدا تالوت نول نبی کیسا فرمان
 اوٹھے تینوں بیگلا و تالوت صدوق
 سیکے حکم میدان دل گیا جاول تالوت
 اندا پکڑ فرشتیاں او سنوں اس مکان
 ڈٹا جان تالوت نالے و تالوت ہمیل
 اسر اٹھلی قوم لے ڈٹا جان احوال
 اک اکلا جائیکے لے آیا تالوت
 سالے او سالے حکم دے ہوئے بعد
 بہ سال نول تالوت لے کیسا اریہ رشاو
 شکر اسر ایسے ہوئے سبہ تیار
 دتی یک تالوت نول زرہ نبی شمول
 پوری مہرئی زرہ ایسے او پر جس جوان

جسوجہ ربدی طرف تھیں نالے لدری تکیں
 موسیٰ لے لارون پھوڑ گئے سوغات
 لے تالساں گھڑ پھیاں حکمیں نال خلد
 کہیا اسر بیلیاں بیشک منال پھیر
 جانوں باہر شہر تھیں طرفے اس میدان
 پکڑ لیا وین شہر وچہ دیکھے کل مخلوق
 گڈمی او پر ویکھیا او سنے اوہ تالوت
 جیونکر چھپے او سر را کینتا ذکر بیان
 دھک لیا نڈا شہر وچہ پاس نبی شمول
 کہن لگے تالوت بھی ہے صبا اقبال
 بیشک ساڈا بادشاہ موچکا تالوت
 اپنے وچہ تالوت نول کروتا سرکار
 چلو نال جانوت لے کرے چل جہا و
 نال تسانی غازیال پین لے تیار
 نالے کیسا حکم ایہ او سنوں نبی شمول
 مارے گا جانوت نول وہ اندر پھرا

روانہ شہدک بادشاہ تالوت ہمراہ فوج تیار تیار بجانب
 جانوت کافر برائے جنگ و قتل شہدک جانوت لے کرے تیار
 تیار تیار تیار تیار تیار تیار تیار تیار تیار

کوچ کیسا تالوت لے لیکر اپنی فوج
 سنیا جانوت نے چڑھا یا تالوت
 یک لکڑی دیکھی اپنی کوئی فوج تیار
 رستے وچہ تالوت لے کیسا یہ فرمان
 آویگی یک بہرین سالوں اندر راہ

اسی ہزار جوان بھی شکر ماری مہر
 کرے تیار ہی جندری اوہ کافر جانوت
 کھیلے اوڈیکن لڑتوں اوہ کافر سرکار
 اندر اپنی فوج دے سنوں تمام جوان
 او تھوڑا ماہش آساندی کسی پاک راہ

پیوستہ گاؤں میں نہ تھیں ہو کوئی پانی سوج
 جس نہ چھپیا مول اوہ ہوگ میرا ہمراہ
 چلے چلے پھرے تہرے جسم پر پوتے آ
 وانگول آب حیات دے اوسدی میں مثال
 اکثر لوکاں راج کے آب لیا اوہ پی
 پیتا سے سی خنیاں نے رکھے و قہول آب
 اٹھے اسی جگہ سال یہ نانییاں فرمان
 بعض روایت خنیاں نے کیتا حکم عدل
 پی پی پانی اوہنا نے دوتے ہو گئے پیٹ
 شکل زبانوں نکو تھیں لکن باہر واد
 رہ گئے نال طاہوت دے چار ہزار جان
 نالے اوسدا باب بھی نالے تچھ بھرا
 راہ وچہ ڈٹھے اوہناں نے پھرن خنیاں
 منکر تائیں آکھدے پھر اوہ ناگا
 پیں پیں جاہوت لوں کرساں مار فناہ
 پوسے جاں پھراٹکے پاس جاہوت تھر
 ور کے اوسدی فوج تھیں اکثر مسلمان
 تن سو تیراں آدمی باقی رہ گئے سب
 کس لگے طاہوت لوں موہن ہو و لیر
 کی ہو یا جے رہ گئی ساڈھی فوج قلیل

میرے چوں نہیں اوہ اکھ و تائیں ارج
 اسپرک و کھٹ وانا میں کوئی گناہ
 پانی اوسدا فوج نے ڈٹھا خوب صفا
 فوج تمام پیاس تھیں اسی تنک کمال
 بعضیاں پیتا مول نہ نیاں حکم صحی
 کرو گئے طاہوت نہ حضرت اوہ کتاب
 آگے چل کے روگے کی اندر میراں
 ہو کے نہ پیر اوہ موہے منہ سول
 او ترے مول پیاس نہ ڈٹھتے نکت
 اوڑک اسے طور اوہ موہے منہ خواہ
 ہا حضرت داووسی نال اوہنا نے جان
 اضر او قہول رپے کر کے اس خدا
 وئی ربے اوہنا مول قدرت نال زبان
 سانوں نال اوٹھائیکے لے چلو ہمراہ
 تا حضرت داوونے پھرنے اوٹھا
 وٹھی تاکر موہناں و سدھی فوج کثیر
 دیکے کنڈ طاہوت لوں موہے منہ روان
 ہا کہ اوسدی فوج ہی یکھو قدرت اب
 اسیں خدا دے حکم تھیں دشمن کرساں ریر
 بھاویں اوہ بسیاریں کرساں مار قلیل

کہ من فیما فیہ فذیلہ فلیبت فذہ کثیرہ باذین اللہ واللہ مع الصابوتیک

اکثر فوج قلیل واکثر یا الیہ احوال
 تھوڑیل تائیں بہت تے ویندا فتح خدا
 آسے حال میدان وچ لگے کرن دعا
 بابت تھیں مشورہ سانوں کر مشیار

عالیہ مولیٰ کثرتے حکم خدا ویناں
 صابر لوکاں نال اوہ ہوندا آپ سدا
 وال اساتھے صبروں پار ہاگ خدا
 بخش فتح ادا و تھیں اوپر قوم گناہ

ڈٹھی جانِ جالوت نے تھوڑی فوجِ طالوت
 اتنی بھاری فوج سے میرے پاس تیار
 تھوڑے لوگِ طالوت وہی تین سو چند جوان
 اچھل سو توجِ طالوت وں بھیا اویں تمام
 بہتر ہے جو تھوڑا یہ باطل و ہم خیال
 ہو جا میری تابع من میرا فرمان
 اچھل تین طالوت نے بھیا اثرتِ جواب
 جلدی رن وچہ آینا صبح کوئی اسوار
 تھاں پھرو سدی طرف تھیں نگلیا یک جون
 تھاں اندراوسلے نیرو تے تلوار
 او میرے سامنے ہیں ہال خود جالوت
 اچھل تین طالوت نے کہسا ہو دلیر
 جائے اوس مردود واکٹ کیا وے سس
 نالے اوسلوں اتنی بٹی کراں عطار
 رٹنے وچہ جالوت سی وڈا زور اور جان
 جانا جان طالوت نے قوم ہوئی سب سست
 اچراں لوں یک مرد نے کیتا ان سلام
 رٹساں اوسدینال میں فکر نہ کر لوں محل
 تھاں اوسقیں طالوت نے کھیا ہو کے کساو
 کہند اسئل بقیوب ہال نام میرا و او
 سنی حضرت داود واقارسیانہ جان
 ڈٹھا حال طالوت لے اوسول کر کے خود
 چھوٹی تیری عمر ہے نالے چھوٹا قد
 اگے بھی توں لکریں ہیں رٹنا وچہ میدان
 وہ بھائی داود وے حاضرین او سجا

سو توج تھر تھیں سو توج کرے جالوت
 ہک لکھ لورا آدمی بیگا وچہ تمسار
 نال اوہنا نئے عارے رٹنا وچہ میدان
 لائق ساڈے رٹنے نالیں تیں تمام
 کچھ نہ کھٹسیں جنگ تھیں لڑکے ساڈنیال
 نہیں تال کرس متقابل آئے وچہ میدان
 غالب کرسی تسال تے سالوں پاک حساب
 غازی ساڈے رٹن تھیں مول نہ کھا وں ہار
 کھوڑے وانگوں منگیا آکے وچہ میدان
 گھوڑے اویر سوار سالگا کس و نگار
 ڈھیری کرسیاں یک چہ ساری فوج طالوت
 اندر میری فوج دے کوئی باہر دلیر
 ادھی تھائی اوسنوں کرسیاں میں
 ڈکھا اوس مردود تھیں مول نہ بولیا کار
 تالیں اوسدے ساٹھے کوئی نہ منوڈا ان
 جا وں لگا آپ پھراوسول سر کے حسرت
 کہند میں جالوت لوں فوج کراں تمام
 سوئی میرے تھوڑے تھیں اوہ کافر متقول
 کیا کچھ تیرا نام ہے کسدی ہیں اولاد
 میں گے تیرے مور بھی چھ بھائی نہ وجود
 ملی نہ اچھے پیغمبری چھوٹی تھیں کرسیاں
 کہند انال جانوت تے رٹس توں کسلو
 باجو تجربے کس طرح ناریں گا سرند
 کہند انال ہر ندیاں رٹبا ہال میں جان
 کہندے سگڑاں سے جنگ نہ کیتا کار

سے جالوت میدان داوودؑ تجربہ کار
 اچھ گل بن جالوت نے جلدی زرہ منگوار
 پوری اوسدے بدن تے آئی زرہ پیمان
 مور کے لول زرہ اوہ پوری ہوئی نمول
 پوری ہوئی داوونول کہیا تہ جالوت
 اینوں سی فرمایا پیغمبرؐ مشعل
 گل کہیا جالوت نے موجب اس فرمان
 نالے کہیا کہدا ایہ پکا اوسدے نال
 راضی ہو کے تہہ لول بیٹی دیال ویاہ
 سن کے اک اقرار لول زرہ لئی اوس پار
 رستے وچوں اوندیال لہرے سین جو
 اوساں اندر جنگ قے اسیں لساے کم
 جنہاں پتھراں لوطوی کہتی قوم ہلاک
 پتھراں نے جابلول کے کسی حقیقت کھول
 اول پتھر پتھراں چلیا طرف کفار
 آن کفر میدان وچہ جاں حضرت داود
 وسد تیرے کول نہ نمول کوئی ہتھیار
 کہیا اوک ہتھیار وی سینوں لوڑ نہ کار
 کہیا پھر جالوت نے چنگا ہی دانا
 باوشاہاں دینال جے کر ناموئے جنگ
 کہیا بی داوونے سن اے نا فرمان
 پتھراں وے سنگ مارو کہیا ننوں مرکو
 جیکہ ایسی زندگی تینوں یے منظور
 نہیں نال ماریا جاوےس ناچی وچ میدان
 کہیا بی داوونے نا کر ایہ تھیال

کیونکر اوسدے نال ایہ لڑسی ہوشیار
 بدن اوپر داوودے دتی اوہ ہتیار
 کہدا قتل جالوت لول کسی بہو جوان
 بہنیاں لول بہنا سکے ویکہر سیاہ رسول
 تیرے پتھروں جنگوچہ قتل موسیٰ جالوت
 جنوں آئی زرہ ایہ یا کسی فتح تمیل
 زرہ پوادا وونول بھجیا وچہ میدان
 مارے جے جالوت لول رلوچہ کر بحال
 نالے اوسے ملک وایتینوں کر شاہ
 نالے پتھر تن اوہ مستہ وچہ لے اوٹھا
 کہیا منسی اونہاں نے سالوں جک لہو
 ماراں کے جالوت لول صل اسیں تکریم
 اونہاں وچوں اسانوں رکھا خاتی پاک
 جک حضرت داوونے رکھے تیس کول
 اتا اونہاں لہرے ہون نالیا کوئی ہتھیار
 ڈٹھا جد جالوت نے کہن لگا مروود
 کہیں کسد نال لول میرے اوپر واہ
 پتھرتینوں مار کے دیساں تیس اوڈار
 شاہاں نال مقابلہ پتھراں لول حیار
 پتھراں نال نہ اونہاں ڈالے مرکز لنگ
 ہن ساڈے نزدیک لول کتا لے المیان
 اچھ گل بن جالوت نے کہیا غصے ہو
 نال کتاب میدان تھیں ہو جا میں نفس وور
 وسد اس کمزور لول لڑ کا عمر ناوان
 آیا لال تیں لڑن لول حکم خدا دینال

بخشی مینوں اوس نے قوت باجہ شمار
 ایگل آکھ داؤد نے پتھر جلد اوٹھ مار
 گھوڑے اوتوں کنپ کے ڈگا او پر زمین
 یک رطیت ہورے وچہ قصص الانبیاء
 لگا اوہ جالوت نول بیٹے دے وچکار
 لگی جال جالوت نول اوس پتھر وی چوٹ
 یک ٹکڑا جاپیا اوہ سچے طرف کفار
 دو جاٹکڑا فوج دے اندر ڈگا حاسا
 بعضے کس جوٹن پتھر اے پاس داؤد
 یک پتھر قصص ماریا اوہ جانوٹے حرام
 وکھو ایہہ حال داؤد نول کس رگا طاووت
 عالی قوت تدر صلوات بخشی رب غفور
 اس تھیں پچھے دوستو راومی کے بیان
 کہن لگے طاووت نول اسرائیل آ
 جیٹرا شخص جالوت نول مار کے قتل
 نالے اوسنوں اپنی بیٹی دیال ویاہ
 وے شہاسی داؤد نول ادھی نال صلاح
 سن کہا طاووت نے بے ایہہ بات محال
 کیلا رنگ داؤد وانا لے کورا بھی
 کس لگا داؤد جے اوہ نہیں ویندا مول
 ڈوٹھا جڈ طاووت نے شکر تے سر وار
 باوتسا ہی داؤد نول خوف ساوہہ دل
 موئے نال داؤد نول باران کسے سبب
 نکلے خبر داؤد ایہہ آیا طرف پساڑ
 ستر بے نال کن عابد نیکو کار

کر سالی پتھر نال میں تینوں مار خوار
 ماریا اوس جالوت نول سر وچہ لگا جار
 اوسے ویلے مر گیا اوہ مردود تعین
 پتھر کہ غلیل وچہ ماریا بی خدا
 اوتھے می مردود اوہ ڈگا مو مردار
 لگ کے اوسنوں ہو گیا اوہ پتھر لوٹ
 اوس پاسے وی فوج بے ڈگی ہو مردا
 کچھ ہوئے کچھ خدجی تھئے ہاجر کھا
 ٹنٹے وکھو وکھو اوہ مارے بی وودو
 دو جہاں دون تھیں اوسدی رسی فوج تمام
 ماریا تدرہ اکلیل فوج سٹے جالوت
 تیرے باجھوں بھیس میں ایہہ میرا مقدر
 فتح جڈوں طاووت نول بی رب جان
 نال اساوے تدرہ جو وعدہ کیتا سہار
 ادھی شہاسی اوسنوں لسیال من العمام
 اوہ وعدہ من اپنا پورا کرے شاہ
 نالے بیٹی اپنی کروئے اوس نکاح
 مے کی بیٹی پتھر وی صاحب حسن جمال
 مرگڑا لے شخص نول میں نہیں زیندا اوتھی
 میں کھی بیٹی اوسدی کردا نہیں قبول
 نال بی داؤد دے رکھدے میں پیار
 مدت میں تھیں کھس کھس من وہ نال اوتھی
 پر کی چٹا اوسنوں جہدار اکھار
 مسجد یک نال کے بیٹھا وچہ او جاڑ
 وچہ عبادت ربد می بندے لیل نہار

وسیا اھ طاوت لول اسلیاں حال
 شکر سادے واسطے ہے کر رہی دعا
 اوسے وقت طاوت نے جدیںیاں بحال
 جا باران داؤد لول عابد کراں تباہ
 گروے اوس مسیت تے بسٹھے گھرا پار
 ساتھیال سنے داؤد لول طراں فی الفور
 ایسا نیندا اونہا نول غلبہ کیستا آر
 جدول عبادت گاہ تھیں نکلیا نہی تباہ
 سٹھال وچ طاوت تے سی نگی تلوار
 پھر اوپر نبی نے ماری غصے ہو -
 لنگرے اوہ اوٹھا لیکے نالے اوہ تمشیر
 پیٹ اوپر طاوت وے رکھا نبی خدا
 کاغذ لے تخریر ایہ کیستا نبی غفار
 پھر اوپر مار کے لنگرے کیستے و
 تیشوں خبر نہ ہوندی دیندا کون اندا
 ولس جانال تدھ لول لاق ہے سر سول
 دنیا آخر وچہ لول ناموا و گنہا
 کیا دیکھے جو پیٹ تے پیاں چیزاں چار
 نال شتابی اوٹھا ست ہویا حیران
 پھر کچھ بندے اوسنے تھکے کنول سیاہ
 مارن کارن اوہنا بنول آئے اوہ مردود
 باقی عابد و نہال نے مثل کیتے فی الحال
 سائے عابد سال لے کر چھتے مقبول
 عمر لگا طاوت لول جدول سنی ایہ بات
 سند گھلیوس داؤد لول آخر ہو لاچار

ستر عابد ل کے گئے نبی وے نال
 سو جا سال برباد سہ تراسی پیاں کھسار
 چلیا طرف داؤد وے لشکر لے کے نال
 راتیں پوستا جائیکے پاس عبادت گاہ
 کرن خیال مسیت وچہ داخل ہوواں جا
 قدرت ربدی سب لول نیندا کیستا روز
 سن لشکر طاوت لول و تار ب سوا
 کیا دیکھے طاوت ہر سن لشکر وچہ خواب
 کھسی اوہ داؤد نے اوسنوں خبر نہ سار
 پھر وچوں پاٹ کے لنگرے ہویا و
 بھئی یک کاغذ نبی نے جھٹ کیستا تخریر
 نالے دیوا اوہ نال داؤدنا جلد بو جھار
 اے طاوت داؤد نے ایہ تیرمی تلوار
 جیکر تیشوں مار داہند لول بندوں رو
 کون تیرا نچواری جو سندا فریاد
 نال اسادے لڑن واقصد نہ کر لول مول
 دن جڑھے طاوت پھر جاں ہویا بیدار
 پھر دے و و لنگرے کاغذ تے تلوار
 بیت مقدس طرف پھراوتھوں ہویا ران
 ساتھیال بن داؤد لول کر لومار فناہ
 نہیں سی وچہ مسیت تے اسرا لول داؤد
 پھر و نہال طاوت لول جا و سیا حوال
 بیچ رسیا داؤد یک اوہ نہیں لدا مول
 جنوں آہا مارنا اوہا رہ سیا حیات
 جو کچھ میں تھیں ہو گیا معاف کرے سرکار

جذباتاً صد اوونوں جاوٹا پنہام
 کیتاے طالبوں نے بڑا عظیم گناہ
 نہیں بھی مروا اسی اوسدا مقصود
 مرغابدوے عوفش و یہ جڈگوری اوہول
 تڈرک میں نہیں آوند اس گڑاوسے کول
 سنیاں جڈطالبوں نے قاصد کنوں
 موجب حکم اوودوے پھر صیاطف کفار
 مال کفار مقابل کیتا اوس نے آن
 اپن جیت کفار وہی طرفوں چھٹا تیر
 او سے وقت طالبوں وہی ہوئی جان ہوا
 جڈاوسدے مر جان وہی خبر سنی اوود
 غفرا کیتا اوود نے پٹی اوسدی مال
 اچھ سپہ و تانبی نول صبرول اجر خدا
 بیشک ہوئی عسبریں ویندا اجر ضرور
 شان خلیلی صبریں پایا ابراہیم
 حضرت یوسف صبریں ہو یا مصر شاہ
 رکھ پڈ تیرا صبریں نول بھی رب ان

کہیا تڈ اوود نے سن کر حال تمام
 مستر عابد اوس نے کیتے بار فناہ
 جا کے اوسنوں آکھدے نہیں انا اوود
 باک کافر فوج تھیں نہ کرسی مقتول
 و کسی قاصد جا کے کل حقیقت کھول
 اپنے کو چھے نکل تھیں بہت ہو یا سیمان
 مشر کافر جا کے کرساں مار خوار
 دونوں طرفاں ڈنوں آئیاں پھیریاں
 نکل گیا طالبوں نے سینے وچوں حیر
 باقی شکر اوسدا سٹھا بجا جہا کسا
 پھر اڈر طالبوں نے آبا سونوں تھنوں
 قصے اندر کہیا ملک تخت نے مال
 شاہی تے پتھر می کیتی رب عطار
 اوم وار ب صبریں کیتا عفو قصور
 لوح نول آپ بجا نیا صبریں سب رحم
 یعقوب لے نول صبریں مسلمانیت الا
 تیری بھی رب کرے گامر مشکل آسان

سیان نبوت و خلافت حضرت داؤد علیہ السلام

جنوں پتھر تھیں لایسار کھاسے مذکور
 نام یسودا جس دا عالی قدر بکند
 سو متا لوٹا جڈ اوچھ لایسار بے وود
 رب ظلیفہ اوسنوں کیتا اوچھ زمین
 ملک اوسدے نول اسان کیتا وود عطا
 کوئی شاہ متقابل کرے اوسدا ہور

سنوں حقیقت و دستورول تھیں ہو سرور
 سی حضرت یعقوب داؤد اوچھ سرزند
 آہا اوسدی نسل تھیں سفیر و او و
 ملی حکومت ملک وہی ہو یا تخت نشین
 و شد و فنا خاک کھیا اوچھ قرآن جڈا
 یعنی اوسدی سلطنت ہوئی صاحب دور

جدول حکومت و سنوں بخشی سب جلال
کامل مرسل اپنا کیتا رب غفور
خوش الحالی او نماندی کی میں کراں رقم
راوی کسنا پڑھن و چہ لیسے سن اوستاد
خوش تاوازیال او پیر صدے جدول زبور
اودے شکھی و نماندا سدرے جدول اول
یت در حال سندیاں ہوندے زور تمام
پیر صدے جدول زبور او نال زبان فصیح
گرن روایت جدول او لگدر نہیں زبور
سکے اوس اولون مومن مومن نثار
ابھی پیلہ معجزہ اگول سنیدو دوم
اپنی طاقت او نمانوں بخشی پاک خلد
انش سندھی او نمانوں حاجت نہا ہی کو
گرن روایت سب لکھی پہلے و چہ سنسار
و علمناہ لبوسے لکتر کہا پاک خلد
تال جو کارن نسا نڈے کرے نساں کجاو
راوی کسنا زره جال کرے و او و تیار
اتنے طوں و چک کے درم کرے تقسیم
باقی دو سو درم جو سنتوں نال قیاس
اوسے یک سو درم نہیں آپ کرے گذران
ان طرح پر اپنا صرف کرن اوقات
و چہ عبادت ریدی ریندے کچھ ایام
کچھ و پیاڑے خلق و اعدل انصاف کان

بلی پیغمبری اوس میں کھے حالی سال
نازل نبوی اوس تے پاک کتاب زبور
و سندیاں نمانوں پیر و نچے یکدم
جہت تلاوت او نمانوں طرح بہتر یاد
سننے کارن اوندے سبہ و خوش طیبور
و گن روف زمین مے نال کمال نیاز
کبن کل پیاڑ لکھی سکے پاک کلام
پتھر پتھر جانور نال پڑھن
جالی کولہاں جاوند اوہ اولہ و دور
کافر موش بھلا سکے مروتے مو خوار
لوہے نول جد پکڑے ہو جاندا سی موم
نال پتھانڈے لوہے دی لیندے زره بنا
نرم او نمانڈے مست و چہ لوہا جاندا ہو
زرہ لوہے دی جوڑے کیسی او نمان تیار
کارگری دا وونوں وئی اسال سکھا
لوہے پچا جو کسانوں اندر جنگ بہا
قیمت در مال چار سو پونڈی و چہ بازار
دو سو در مال دیوندا جو محتاج تقسیم
یک سو خولیشال دیوندا یک سو رکھد ایاس
و چہ عبادت ریدی زمین سارا غلطان
ایہو طریقہ رکھا حد تک رے حیات
کچھ و پیاڑے اپنے کر دے گھرے کام
جیونگر عدل کمانڈے میں تھیں سنو بیان

ذکر انصاف و عدل حضرت داؤد علیہ السلام

عدل اندر داؤد دے پین کئی بند کور
 پاک وک بڈھی عاچرہ کورت تک صبیحت
 خدمت دیوچہ آئی کے کرن لگی فریاد
 پین بچاری عاچرہ بڈھی اہل عیال
 نبی آوندی سال مہرے آنا اوہ اٹھا
 بھلے تھیں مہربان گے میرے چھوٹے بال
 حضرت نے فرمایا سن کر سہ بیان
 لے دیوال میں کس طرح اٹا کنوں ہوا
 آٹے کے بڈھری ہوئی جلد روان
 بیٹا اوہ داؤد دے سے ہی سر و خدا
 بدھی تھیں دیکر گئے لگا وہ فرمان
 نال بھر بڈھی اپنا وسیا کل احوال
 حال حضرت داؤد کے کتھی میں فریاد
 اگوں ونبہاں فیصد کتاے اس طور
 اکھ گل بن سلیمان نے کہیا بڈھریوں
 آنا منگن واسطے میں نہیں آئی بمول
 نو قصاص ہوا تھیں بدلے اس نقصان
 پہ پہ گل سکر بڈھری ہوئی نہ کیتی دیر
 یا حضرت ہی مجھے لے گیا ظلم ہوا
 آٹا لیکر کسا ہزارا تھی تھیں میں
 تال حضرت داؤد نے کہیا بڈھریوں
 پہ پہ آنا تکرہ نول وینڈا ہال میں چار
 آخر پہ پہ وک نے آٹا کسا گولا
 حضرت ہو دروازا لول باسرتگی جاں
 بڈھی کہیا مجھ نول آٹا وہ من ہور

میں کھی اک ونبہاں تھیں کروا ہاں مسطور
 آئی پاس داؤدے سنتوں یا ر شریف
 کہ میرا انصاف توں میں آوں حساب داؤد
 آٹا آٹا پس کے بڑھی مشقت نال
 پئی ہوا از غیب تھیں آٹا گئی اوٹا
 لے دے آٹا داؤد تھیں کر کے عدل کمال
 میرا اوپر ہووے نہیں چلدا فرمان
 او سدے بدلے آپ میں آنا دیوال چا
 رتے وچوں و سنوں تل بیاسلیمان
 جسنوں بعد داؤد تھیں خاگئی ہوئی عطا
 اے مائی توں اپنا سینوں دس بیان
 آٹا میرا او گیاے سی داؤد نال
 لے دے آٹا داؤد تھیں توں میں صلح داؤد
 کولوں آٹا بخش کے سینوں وٹا لور
 جا حضرت داؤد نول آٹا دوبارہ توں
 کہ میرا انصاف توں لے بدلے مقبول
 جوں عدالت کساندی کروئی فرمان
 حال حضرت داؤد نول ایوں کہوں پھیر
 موجب آئے عدل دے او سنوں دیوچہ
 حد تک یکر توں عدل نہ کیتا تھیں
 چھوڑ لقا صاب کے راضی ہو جاتوں
 نال ہوا دے کھ داؤد تھیں کسرتی کار
 راضی ہو کر کھ انٹوں چلی تھیں مٹھا
 کھیا پوسر سلیمان لے ہویا کویں نیماں
 بخش ہی داؤد نے واپس وٹا لور

پھر کہا سلیمان نے یہ گل کریں نہ مول
 جا حضرت داؤدوں آکھ تریجی وار
 کرو عدالت مجھ وی جو نہ کرے دستور
 حد تک پورے طور نال اوستوں بلے شر
 بدھی نے پھر چائیکے کہا اسے طور
 اسے بدھی کس تہ نول بھجیے سکھلا
 ابرھی نے پھر کھولے وسیا گل بیان
 تال حضرت سلیمان نول پھر داؤد
 کراں ہوا وہی کس طرح میں کوئی پھویر
 شکل مجھ ہوندا می جیکر کدیں ہوار
 ہن میں اوستوں کس طرح حافر کراں بلا
 تال حضرت داؤدوں کس لگا سلیمان
 جیکر وہ حضور دے کریو تہیں دعا
 تال پھر حضرت رب نول کیتا تہیں سول
 کہ مجھ داؤدوں خالق پاک جناب
 تال پھر بدھی ہاؤکے دلوئی کیتا زور
 پیش عدالت ہاؤکے کتیا یاسر کار
 حضرت نے فرمایا دس سالوں حال
 تال ہوا نے آکھیا سن اے نبی خدار
 او میں کشتی نول ہو گیا ہک سورخ چھان
 ریل کشتی والیاں منگی ایسہ دستا
 و سال پیرے نام تے اس کشتی مال
 تال وں پٹے پچھ نول کیتا امر خدا
 کشتی دے سورخ نول جا کر کتیا بند
 پیش عدالت داؤدے کتیا ایسہ بیان

کیوں نول باجھوں فیصلے آنا کریں قسول
 میں نہیں راہنی ہوندا می آئے کتیں سرکار
 پکڑ منگا ہوا نول پیش حضور
 میں نہیں راہنی ہوندا می یا محبوب خدا
 سن حضرت داؤد نے پھیا کیکے غور
 کس نے تینوں بات ایہ دتھی تیج ستار
 طرف لساؤ می پھیا بنوں سے سلیمان
 اپنے پاس بلا سکے کہا ہوندا تہو
 اوہ نہیں پکڑ می جاؤندی اے فرزند غریز
 تال نے اونرا پکڑنا مشکل ناسی کار
 اوسا کوئی وجود نہ کیو پکڑ می جار
 حاضر کراں ہوا دا بالکل آسان
 کہ مجھ داؤدوں حاضر کرائے خدا
 کیتا سی سلیمان نے آہن آہن نال
 خدمت و حیرت ہاؤکے دتی پچھ کتاب
 آئے انے واسطے پیش ہی داؤد
 امر خدارے نال میں کیتا سی ایہ کار
 کیوں نہ کیتو کہ یہ حکم خدا دے نال
 کشتی کی قوم دوی آہی وحیہ وریا
 پانی وریا زور کتیں دین ملی آن
 یارب جہن سا ندھی کتھی لبس بچار
 بندر منی ایہ اونہاں لے گے رب جلال
 اس بدسری والے کسی آما میں اوٹھا
 رکھ لہی رب ڈوبوں لوک ہونے خور بند
 عدل ہی حافر و گول کراں بیان

گذر گئے کچھ روز جاں اوہ کشتی اوسجا
کشتی دی داؤد نول خبر موسیٰ فی الحال
اوسجا اوس تھیں بخشیا بڑھنی نول بلوار

کنڈھے لگی آنکے حکمے نال خدار
اوسے دم منگولیا کشتی واسے مال
باقی اوسجا لے گئے عاجز تے وقت

نگہ حاصل کلام

کرن روایت پاک بن بخت داؤد
اٹنی دولت تہ نول بخشیا پاک خدار
بڑھی کہیا مجھ داٹل نہ کوئی نول !
اسیر پاک دن آسیا پاک فقیر کنگال
اوسدم میرے پاس سی پاک روٹی موجود
کھا کر اوس نے اکھیا اچے نہ رحیا میں
میں کہیا پیر اوس نول ٹھیر ذرا اسجا
تال میں آنا پس کے آندا بہی خدار
قدرت ربدی اس قدر گھل سخت ہوا
پہنوں اوس فقیر دا آبا فکر کمال
کشتی مہر غریب تے اللہ جل جلال
کرن روایت آسیا اوسدم خبر اٹل
یا ہی اللہ آکھدے نول اس بڈھ نول
اوس آٹے دے عوفن ایہ کیتا فضل خدا
روٹی اوس فقیر نول دتی سی جو میں
اوس روٹی دے عوفن وچہ ستر جتنی تال
جو پاک تہمہ کے نول دے نام خدار
ونیا وچہ بھی اوسے ستر فضل کمال
پاک روٹی تھنچ نول دیتوں بید نام
دتی چیز نہ کسے وی ضائع کردا رب

اوس بڑھی نول ستر کے کھیا ہونو شہود
کیہڑا لسیا حکم تہ اوسا نڈیاں سا
خبرے کیٹری عاجزی کشتی رب قبول
روٹی دا اوس مجھ نول کیتا ان سوال
ہیں اوہ نام خدار سلسلے دتی ہونو شہود
دے کچھ نہیں موبہن اچہ کنگا میں
وانے ستر کے تہ نول روٹی دیاں پاک
سی آوندتی سوال گھر انہوں سترے ورتوں
رستے ادر مجھ دا آٹا کسی لوڈا
پاس تیرے انصاف واکتیا ان سوال
نہنوں تیرے تھہ تھیں بلیا اتنا مال
کہن لگا داؤد نول کہیا رب جلیل
ایہ جو اتنے نال دی مالک ہونی تون
بیٹھرا اتنا تہ دے لے گئی ہونو داؤد
رہم فرمایا پیر اوہ بدلہ دے لیاں میں
روز قیامت تہ دے دے سی اوس جگہ
ستر تہ اوسنوں لی روزہ جسرا
چنوں اوہ بڈھی عاجز ہونو لال مال
اوسی بیٹری مال دسی رب کشتی اکرام
باقی ذکر داؤد واکھ پندیرا حجب

ذکر دیگر عدل بطور معجزہ

ایک دن اسرائیلیاں کیتا یہ سوال
 کیا کہن لگے آجکے پیش رسول خدا
 ہیں جو اٹھیں دیکھئے قحشر و احوال
 مال حضرت داؤد نے کیتا ایہ فرمان
 بھلکے مے دن پیدا و خلقت موسیٰ عام
 مویا و جار و جال سنوں کما ہی حال
 پاس آوسدے ہک گال سی خوبی حدتہ کا
 خوب سجا کے اوسنوں لاکے ہار سنگار
 جنگل وے وجہ پھر دیاں کئے روز تمام
 سی ایک عورت پارسا عابد بزرگوار
 و دولیہ جنگل وجہ اوہ رہندے سن انجا
 کھاون وی کوئی چیز نہ پاس و نہانڈیوں
 جاری کیتا رب نے نہتہ مسجد پاس
 بھی ہک درخت انار و کیتا رب غفار
 اونہا نٹوں اوکھا سکے روز کرن گذران
 بگدن بیٹے مال نول کہیا مال سار
 حکم کرو مال شہرنوں جاواں میں فی الحال
 مانی نے فرمایا سن اسے بر خور وار
 اسے اوپر شاکر ہر ہر رسول
 ایہ گل کر کے رکھا جہول انارال
 بیٹے نول فرما وندی مانی قدر بند
 چیکر اسے اوپر گول رسد شکر گزار
 القصر ہک رات دن بھلے رہے وہ جان

پیش نبی داؤد وے بہت محبت مال
 حشر منوزہ اسانوں و مائے و کھلا
 روز قیامت اس طرح موسیٰ ہر یک مال
 بھلکے تسال و کھا و سال قحشر و امیدان
 قحشر و احوال میں ظاہر کراں تمام
 ایسی شخص رسد ہک صاحب دولت مال
 پہلوں اوسدا ذکر میں بیٹوں نول سنار
 ویندا چھوڑ میدان وجہ ایہو سمجھہ کار
 مالک دے گور وندی مویا وے جد تمام
 بھی ہک بیٹا اوسدا آما نیکو کار
 کرن عبادت رہدی مسجد ہک بنار
 وجہ عبادت رہدی سن سدائشغول
 پانی اونسا اپوندے مویے جاول ماس
 سر دن اوسدے لگ دے دو انار
 ستر برس مال و نہانوں انوں گڈے آن
 زنگارنگ و کاڈیاں چسراں وجہ بازار
 کوئی چیز لیا سکے کھاواں جوئیاں مال
 نت رب سالوں بخشدا آڑے دو انار
 لایح موری چیز و انجگنا میں مومل
 غائب کیتا رب نے قدرت تھیں او کھل
 ناخکرمی تھیں ہوگی روزی ساؤمی بند
 غائب کردا رب زمرگ اوہ انار
 اچن چیتی رب نے لایح وئی اوہ گال

پاس اور تانڈے آئیے بولی قادر متعال
 بنشک بلیوں کھا امیر کے ذبح شراب
 اچھل نکلے اکھا مانی بیٹے نول !
 چاہندی ہے ایسے انہوں سے گناہ پور
 دوئی وارمی آئیے کسمن گی اوہ پھیر
 پھری اوہناں خوف تھیں چکرتی اوہ گال
 کیتی اوہناں ذبح پھیر آخر ہو لاجسار
 مالک وے کھچروں اوہ مول لئی گال
 رہندی ہی اوس شہر وچ مورت کے لال
 مالک نول اوس جا پیکے کیتی خبر شراب
 مالک کے سبھ اوس تھیں لیکے پتہ نشان
 کوہ کھا وھی ہے چر وہی شخص فلانے گال
 سن حضرت واو وونے اوس تھیں سبھ اوکار
 پیکر سپاہی او سنوں لیا کے پیش حضور
 چھپا حضرت اوہناں تھیں کہوں کیتی یہ کار
 یا حضرت اس گال نے سائوں کتا تنگ
 کھا و سینوں ذبح کر بہت خوشی و پیمان
 چک رہے ہیں او سنوں و نول کیتی وار
 تھرے دن بھکھیاں اسانوں میں کے ہا
 کیا مالک گال نے سکر ایہ بیان
 حضرت نے فرمایا یہ کوئی عجیب نہ کار
 بھاویں گلال کھن تھیں میں جیوں اجار
 قصہ کو تاہ او سنوں بہتار سے بچیا
 کسدا اپنی گال والوال ضرور تھیں
 حضرت نے فرمایا نہ کرتوں تکرار

اور تسانڈے مجھ نول کتار ب حلال
 کہوں دن راتیں بھکھیاں تھیں رہتے ہو بیٹا
 سرگن بیٹا سینوں ذبح نہ کرنا نول
 اچھ گل کر کے اوہناں لے گال وئی اوہو
 کھا و بیشک مجھ نول مول نہ کر لو دیر
 بچے دن پھر آئیے لیسٹ ہی اوس تھیں
 گوشت او سردا کھن کے کھا و باخوت شہار
 وھو نہ کھن کارن آوی بھو تے سرتھال
 ویکر کیتی اوہ اوہناں نول کے نہا لے نال
 کھا و تیری گاؤ نول کر کے اوہناں کیا
 پنش ہی واو وونے وکھوے کیتا آن
 کر کے تختہ قاتل اچھ میرا کرو نسیاں
 او سید وقت اس شخص نول سدا او پیر وار
 نالے او سدی مال نول سنوں ال تھو
 نال پھر بیٹا مالو اوہ مول کے سر میں بگوار
 سن دن برائوں آئیے کہندی ہی لسیک
 اور تسانڈے مجھ نول کتار ب حلال
 امیر ہی نہ مول اوہ کھن ہو لاجسار
 فانی کیتا تنگ جال کے ایں وہ کھا
 جھوٹے ایہ بات سب لوگ نہ جیواں
 بول رہے کن جیواں کھی حکمیں نال حسیاں
 ہو وے رید حکم ہے بول کر کن گفتار
 ایسے اوس مجھوں نے مول نہ منی کار
 وہ نول میرے پور اچھ شرم ایسکے خاص
 میرے کو نول اشرقی لے لے یک ہزار

کے بارہ سو اشرافیہ بیوں نا منظور
 یہ حضرت داؤد نے کہا دوجی وارا
 چہرہ تیری گال داچی ثبوت منگا
 ایں پھر بھی اوس نے کیستانہ اقبال
 حضرت داؤدوں رب واکے اسلام
 حضرت فرمایا تینوں رب جلال
 اکھ اور ہانوں عید کے جمع ہوں جد کل
 کے طور داؤد نے کروتا فرمان
 ہو یا دو جاوہر جاں آئے لوک تمام
 مسراو پر کھلو مئے پیمبر داؤد
 خوش آواز کے بنی دے ماریا ایسا جوگ
 تال اوسوئے اپنے حضرت جبرائیل
 سداوس امیر نول جسدی مایسی گال
 جس رٹ کے دے راو پرا یہ دلوئی کرے شہر
 نوکر کے لے گیا اس موزی نول نال
 رتے اندر مار کے اوسنوں اس بیدین
 پنجسواروٹھ نے بکریاں ہور اسباب فریاد
 شہر مہر کھیر جائیکے وچیا اسنے مال
 میں رگ گائیں واسطے جھگڑا کرے شہر
 سارہی دولت اور نہاندی سبکی اسدیاں
 جال یہ جبرائیل کے دسا سب مذکور
 پھیا اوس تھیں حال یہ کیتا اس انکار
 اینوں کے تسانوں دسی جھوٹ کلام
 نایں دولت اوس می آندی یا سرکار
 تال اوسوئے شہر داہو یا حال عیان

گال اینی واناں تھیں نوال قصاص ظہر
 جھکر کرن معاف نول نال سلوک پیار
 اشرقیال تھیں تسانوں لسیاں میں پھرا
 اتنے وچہ جبرائیل نول بھیجا رب جلال
 بعد سلا نول اوس نے کیتی ایہہ کلام
 چا سندے لوک جو دیکھنا عیش و اتوار
 حال قیامت وناں تے اوسدم جاہی
 جیونکر ایسے باپ وچہ پچھے ہو یا بیان
 میلہ وکھن واسطے اندر عید مقام
 لکے پھن زبور نول لوک ہونے خوشبو
 سنکر پاک کلام نول لوک ہونے ہوش
 پیغمبر نول اکھدا کہیا رب جلیل
 فحشہ والا حال سبہ موسیٰ اج عیان
 اوس لڑکے دا باپ ساڑا امیر کبیر
 طرف ولایت تمام دی وچن کارن مال
 مال اسباب جو اسدا ایسا تاقی چھین
 ساڑا اوسنوں مار کے لیا ایس بلید
 بہتا نفع اوٹھائیکے موگیا مالا مال
 باپ اوسدے مال تھیں نیل ایہہ
 پھیا و تھیں بات ایہہ ہونے لے اوسوں
 تال پھر حضرت اوسنوں سدا پھن چھو
 نایں کیتا نکل اوہ نا ایہہ کیتی کل
 سرگزاوسد باپ میں نہیں کیتا قتلام
 عاوی ڈھو قاریم تھیں ہال میں ونا دار
 حکم خدا تھیں اوسدی ہوئی بند زبان

پتھر کے پیر کو امیال وین لگاتے مول
 پیر کس جو صل کے گیا اسادے نالی
 لے شک ساوینال اس کتھی اپہ خطا
 شہر مہر جاو پچا او سنول کہ قتل نام
 ایسہ حالت ہو موسیٰ اندر حشر مسدا ان
 مہراں لکن مولانے مول نہ مسکن لعل

ٹھاکا ائی موہنہ نول بول نہ سکے مول
 مہر کس جو اسال اوہ کیتا مار حلال
 اسے حالت اوسلے بولے سہ اعضا
 مال اسباب چواوسدا آندا اس تمام
 سن سن باناں لوک سہو پتھتھے جبران
 پتھر کے پیر کو امیال وین بید کول

کہا قال اللہ تعالیٰ الیومہ نختد علیٰ اعدائہم و نکتبنا انہم میہتد و
 نشہد امر جملہ ہمکا کانو اکتب بکون ہ

ترجمہ سبھی فرمایا اللہ تعالیٰ نے آج ہم کریں گے ان کے منہ پر اور بولیں گے ہم سے ان کے ہاتھ
 اور بتاویں گے پاؤں ان کے جو کچھ سے کاتے تھے دنیا میں

بولن جو کارسیا نہ ہو یا رو سیا ۱۵
 اوس لڑکے نول سد کے کیا ہی عقلم
 ساری دولت اوسدی لٹ لیا یا آپ
 سے گی دولت کساندی اسدا مال نام
 قیفے اندر کر لیا چواوسدا اسباب
 بولے شکر خدائے جس و تا سہ نالی
 پھر کوئی ماسے خوف کرے لیا کام
 مت حضرت واوونول و سے جبرائیل
 ادنیٰ اعلیٰ کوئی نہ ہو ندا لے فرمان

قیفہ گویا ہ اوسدے گڈ کے جدول گواہ
 بہول شہزادہ خلق وچ ہو یا نجل خواہ
 پاچہ کراہول ہا یا اس نے تیرا باب
 لے من بدلہ اس نہیں کرا سنول قتل نام
 ایچے گل سن کراوس نے کیتا قتل کتاب
 مال خزانہ اوسدا لیا تمام سبہ مال
 ویکر عدل واوونواور گئے لوک تمام
 چپ کے بھی کوئی کرے نہ ندا کم ذلیل
 ہو یا ایسا ہی واسایہ وچ جہان

ذکر انگریزی و وفات حضرت داؤد علیہ السلام

جدول و ڈیری کرا ہو یا ہی داؤد
 پاس ہی واوونو بے پھیار بھیل
 پھیو اس مشدوق وچ سہی کیری چتر
 ہوگ خلافت اوسنول تیرے بعد عطار

سنو حقیقت ووستونول کتھن ہو جو کتھن
 لے آیا صدوق پاک حضرت جبرائیل
 کتا اسدا اپنے سبب فرزند مگر نہ
 جبرائیل کساندا ویسے ایچہ ستلا

من حضرت داؤد دے پندارہ کل فرزند
 و ستواس صندوق دے اندر ہیکل کی
 نالے او ستوں بادشاہ کرسی رب مقفور
 ایس پرگزہ کسے نہ و تا مہول جو اب !
 سہو کھاسیاں کھین نکلا اسی حضرت سلیمان
 خازنت اندر باب وئی ہو یا عرض گزار
 حکم دتا داؤد نے کہو فرزند شریعہ
 نال حضرت سلیمان نے کہیا جزاں ترے
 کھول دیا صندوق ہاں کھلے کھئے تھوک
 نال حضرت سلیمان نول کہیا جبرائیل
 جنتی ایہ انگشتری تھی رب رحمان
 پیشک سارے کجگ و اموجا سی او شاہ
 و پوپریاں انسان تھی مہول تا بعدار
 دو جا او پر انگشتری کرسی بدوں نگاہ
 کھلاہہ الخلق و اہل کرسی سب
 چابک وہی تعریف پھر وئی جبرائیل
 مہولی جسدے سہو وچہ چابک ایہو کھیمان
 جیکر او دے حکم تھیں باغی ہوونے تھار
 مارن والے شخص وئی استوں لوڑ نہ کوہ
 اس تھیں بعد اس خط نول جبرائیل نکال
 پتھر نال کولوں کچھ کے ستوں وینو جو اب
 فرزند اول ویکو کے کہتا ہی خطاب
 حسب دے فرزند سہو کسے نہ ویا مہول
 پیچ نسلے اس خط وچہ کھئے رب رحمان
 اے پھریج گوہر رب نے عالی قیمت دار

سپہاں نول سدو لیکے کہند قدر پسند
 جو دے تے اوہ ہو وی میرے بعد ہی
 نکل سو جس پے تے سارے اہل شعور
 آخر پھر سلیمان نے کہیا اکھ کتاب
 اندر تھیں الانبار لکھیا جوں بیان
 حکم کرتاں صاحب دے سے تا بعدار
 سے کی اس صندوق وچہ کھڑی کھڑی چیز
 چابک خط انگشتری ایہ کچھ سوچے سے
 ہونے تھیں یو کہ حضرت حاکم لوگ
 ایہ تین تینوں چیزے تھئے رب جلیل
 رکھی استوں سہو وچہ جو کوئی انسان
 ویش طیبو تھی و سدے تاپے کرے الہ
 نامے داؤد مہی داؤد مہی موسیٰ فرماندار
 کل دنیا دے حال تھیں ہو جاسی آگاہ
 اس انگشتری وچہ ایہ حکمت پائی رب
 دو رخ تھیں ایہ پھیرا چابک رب جلیل
 کوئی نہ سرگز اوں تھیں موسیٰ پھیر مان
 آپے چابک او ستوں کرسی بارگشاہ
 آپے لگ سی دور کے جنوں نکال ہوں
 پتھر تھی داؤد دے کتیا ایہ سوال
 کی کچھ ہے اس خط وچہ لکھارت پاب
 اس خط و اضمحوری جو دستور کھول کتاب
 بولیا پھر سلیمان جو ستوں یا مقبول
 تھیں نکت عقل ہی طاقت تے ایمان
 بخش کئے لسان نول خالق بخشہار

پہنچے دشمن کہاں ہے اور وہ بھی دیا سنا
 اول دشمن شرم واکسنا جان سوال
 خاص محبت رب دی دو جا کو ہر جان
 دو دو لی جمع نہ ہوں اب ہرگز کسے سوال
 ترہجا دشمن عقل وادبہ سچے فسرور
 چوتھا دشمن خوف ہے طاقت کارن کچھ
 پہچال گوہر قیمتی سے گا اور ایمان
 جو کوئی نال خدا سے شرک کرے قبول
 شرک کیا نہ اچھا ہرگز کرن آرام
 ہر اک اوگنہاروں بچھے انت بخار
 سنوں حقیقت جہدوں ایسے سچ بیان
 پچھیا پھر ایسے سچ جو گوہر میں مقام
 کہیا پھر ایمان نے تب اتے ایمان
 سرور چہ نہ ہرگز عقل ہے ایسے وسعی جاہ
 بدایاں وچہ ہر بشر دی ہووے طاقت زور
 جاں حضرت سلیمان ایہ کہتے حل سوال
 او سے وقت آنکس تیری وہی اور ہستار
 وولوں چہراں او سنوں بخش ہی داؤد
 اپنی تحقیق تخت تے دتا جلد ہسار
 بیٹھا اور تخت دے جاں حضرت سلیمان
 جاں پھر گوئے پچھیاں کدے برس پچھاہ
 ویکہی ہی داؤد نے پچھیا ایسے فسرما
 کہیا ملک الموت نے کہ ہاں عزرائیل
 تال پھر حضرت اکھیا تھوڑہ توں ماہ
 کہیا عزرائیل نے سنتوں یا مقبول

جے اوہ اول اونہا نکرے سوال نہ ہندی جاہ
 جیکرے سوال کو شرم نہ رہندا نال
 دنیا دی حب ووسعی دشمن خاکس چھیان
 ہک محبت کرے ہووے کدے نہ سوال
 جسد م غصہ وادبہ عقل ہووے سب فسرور
 چہ جاوے جو کسے تحقیق زور نہ ہندا کچھ
 دشمن اسدا شرک ہے سمجھو نالی وہیان
 او سدے کول کیا نہ ہرگز وسدا قبول
 چائن اتے انہر جہوں رسن نہ اک مقام
 مشرک لوں بن ووزخول ہووے کوئی جاہ
 پچھیا ہی داؤد دے کدے سلیمان
 ہر گوہر وادبہ وچہ ہے گا کون مقام
 دوہاں واوچہ وکدے ہیکہ ہک مکان
 اکیس وچہ انسان نے رہندا شرم حیاہ
 ایہو سچ مقام ہی جگہ نہ کوئی ہووے
 بن حضرت داؤد توں ہوئی خوشی کمال
 بالے جاہک ہتھ وچہ دتا اوہ پکڑا
 ترے خلیق اپنا کیسا ہووے خوش شہرور
 آپ کنارہ پکڑ کے گوئے ہتھ جاہ
 ہک سو وکھہ داؤد دی آہی ہر پچھیان
 آیا ملک الموت پھر بکرن عالی حساہ
 کون کوئی توں کس طرح آیا ہاں استحاہ
 جاں تساو دی بسن لوں پچھیا ہر حسین
 دور کہات کمال ہاں جلدی لوں گزار
 اتنا کھیرن واسطے سینوں حکم نہ سوال

ایک گل آکھ داؤد وی قبض کیتی او سجان
ان الله آکھیا فاتحہ خیر لار
اگے من سلیمان دا آکھ سناواں حال

کفری و فن سہراب و اکیٹا شاہ سلیمان
وچہ پستال پو پھیار و زح مسارک جا
جو پو کرب نے او سنوں پھیلمہ جلال

رقعہ حضرت سلیمان علیہ السلام

ہیٹا بنی داؤد وی حضرت سلیمان
پہنچ دیہاں داؤد کے من حرم تمام
پہلوں اور انال سی اوسدا مویا ویاہ
اور یاد اچھ ذکر من اگے با تفصیل
جسنوں اوسدے پڑھن و اشوق ہوئے تیار
بطشا نال نکاح جاں کیتا بنی داؤد
جال حضرت سلیمان نول تحت بہا بابا
و و امرت سلیمان داؤد کیمبار رحمان
ورنہ ڈھیا بنو نول مویا خاص بنی
کل خلقت سلیمان وی مویا تا بعدار
بدر لوئی محفیں اوسنوں واقف کتاب
میرت مویا وی رمندی وچہ حضور
تالچ اوسدے حکم وی کیتی رب مویا
بھس قسم وی بات کو کر دا وچ جہاں
جس جگہ سلیمان داؤد کرے بے کار
جے کچھ مال زمین وچہ مویا نے نیرے ور
دروال تائیں پیچ کے لوکے کٹا اوہ مال
تختے مویا مویا وچہ خفگی دریا
تخت سلیمان جدول سی اوڈا وچہ مویا
بسی طرحی آدمی فوجاں زمین کھنڈو

بنی لطفشا او نہاندی مویا مال یجان
کچھوں کیتی عقدا پیر جہا لطفشا نام
مویا جدول شہید اوہ کیتی بنی نکاح
یوسف وی گزار وچہ لکھیا کر تکمیل
دیکھے قصص الحسنین یوسف وی گزار
اوس وچوں سلیمان اچھیاں پاک وچہ
وچہ عبادت جائے گوئے بھٹا آپ
وارث بنی داؤد و داہو گیا سلیمان
نالے مویا با و شاہ ملیا ملک تہی
آدم کن برنہ کچی مویا کے فرما ندرالہ
جو کوئی بولے جانور مویا کرے سب
کوئی حیرت جہاں وی کدکے ہوئے دور
جہول کر دے امر اوہ پیندی تخت اوکھا
ترت ہو سلیمان نول خبر پوچاے ان
اوسے ویلے آیکے ویندی داؤد سنا
اوہ کھی سلیمان نول دیوے وس ضرور
اپنے بیت المال وچہ جمع کرے بی المال
اوہ کھی دے آن اوہ لہندے رت کڈا
سچہ پندے اوس کے سایہ گرمے آہ
کھیے پریاں مویا یاں کھیے مویا دیوے

پھر برندے جانور ہوں کسی نزالہ
بیوہ کو چہ قرآن کے کہیا خالق رب

گر و بگڑے تخت سے حلق حلق دار
حسن انسان بر بندگی اشکر او سے سب

وَحَشِيرَ السَّيِّمَاتِ جُنُودَهُ مَنِ اعْبَدَ وَ الْاِنْسِ وَالْطَّيْرِ فَهَذِهِ لُؤْلُؤُ عَرُونَ
ترجمہ: اور ان کے لئے کئے واسطے سیمان کے لشکر جنوں سے اور انسانوں سے اور جانوروں سے
پس وہ مثل بہ مثل کٹھے کئے جاتے ہیں۔

لکھیا و چہ تفسیر کے راوی کر کے بیان
حال اوہ او سے کہ تمہیں چلدا او چہ ہوا
اتنا تیر ہوا و چہ چلدا اسی اوہ جان
او سنوں و چہ ہوا وے اتنی لگدی و پیر
مجھی حضرت سلیمان نول ہور ملی یک حشر
تانبے دار بختیا چشمہ یک روان
اوس چشمے تھیں نکلا رانی تانسا ہوا
جس کھانڈے وہی اونہا نٹوں لپے فہرزت کا
اتنی و وہی دہک اوہ یک یک کرن تیار
بکرو یک پکائیے جہروں او تارن چار
تالیع کہتے رب نے و پو اے شیطان
جہاں نول بھی رب نے کتیا و چہ فرمان
کئے کہیں سلیمان جے اسی گلدا قد کور
و پوال تائیں آکو کے لیندا اوہ پکر طار
یا وریا و چہ او سنوں سے بارڈ بختیا
من یک لفظے و پو پو پا او سے بر بند یون
چہ قرآن کریم و چہ پیش تہی سلیمان
اندر قصص الایمیا رکھا ایہ مذکور
چھتی کوہاں و چہ اوہ چوڈا کمال جان
سونے چاندی نٹوں اوہ ہویا سر تھیر

تخت سلیمان اتنا چوڑا سے سی جان
لشکر فوجاں او سے جانداں سب سہار
یک ہینہ بندھی تسانوں من کھمان
او سے دن و چہ جائیکے واپس آئے کھیر
مولی او سے العالم تھیں سنتوں یار نتر
بھانڈے ہر تن او سے تھیں بندے بہت انسان
پھر گان وہی او سنوں جا بختیا کور
سچے دے و چہ دل کے چلری لین ہزار
جس و چہ کھانا فوج دار یک و بے یک بار
سارا اشکر اوس تھیں رنج کے لینا کھار
کرن کما ہی کم اوہ خدایت بہرہ آ کھان
خروے اوہ سلیمان تھیں کونہ سے یو جان
حسن فرمانا کے نول و بنداد و کھ فہررت
اوسے ویلے او سنوں تھید کر لینا چار
یا پھر جکر زمین و چہ او سنوں کر لینا
چہ تھیں لپے وقت و چہ قید کتے سلیمان
کلم کمارت کوہاں کرے کن شیطان
اتنا ڈرا بلکان یک تہی کتیا تھیر
سہینا یا چو حساب تھیں کی میں کران
نال زہر و جڑے کن کھی یا قوت کثیر

سنت سواد سوچہ موسیٰ کتیا محل بنار
 تین سو صراں وانٹے کتیا رخصت تیار
 اتنی قوت بنی لوں کتیا رب عطا
 سنت سواد کتیر کال جن سو حرم کمال
 یک جاگہ وریا روی اندرا اوس مکان
 بازاراں کوٹاں تیک سی لہی چوڑھی اوہ
 سب ہاتھی دے وند کتیا بنیا اوہ مقام
 ہور زبیر و خالصوں نالے مر واریہ
 رکھیا بھائی تسم دے چاندھی تھیں بنوار
 نال رکھانڈے لنگدے سو بندے سے ڈال
 نعل اتے پا قوت تھیں چوڑھے تھیوں انگور
 اوپر سر سر شاخ دے طوطے ہور ہنار
 عنبرے کستور لونا پیٹ کیتے بھر پور
 تخت و چھایا اپنا اندرا اوس وریا
 اور انساں کریاں بہن و لہیر تمام
 سچے کتے تخت دے دے تسم کھلا
 نالے ویا قوت تھیں کتے کھڑے ستون
 کران روایت ویو جو سے کن خد متکار
 شیر کتے مور جو طوطے مور چکو نہ
 تخت مرع مور چوڑھے بڑے اسباب
 جدول سلیمان تخت دے کتے آہ
 بنکھہ کہ جو کھلا کے سر تے جان کھلو
 اوہ ووخیر بنا وئی پیش بنی سلیمان
 جوڑا مور کھو ترال جو تھی ہویا تیار
 بنی سلیمان تخت تے بل پور صحن تورات

جنہاں وچہ کتیر کال رندیاں جلا جلا
 یک ایک بی بی جنہاں وچہ رندی نیکو کار
 وچہ خلا سے ذکر تھیوں آیا ویاں سنار
 کتے جامع ہر رات لوں جا کر سمنا نال
 کتیا بنی تیار سی و کھری علی شان
 او سوچہ جاگہ تخت دمی ہور بنی کوہ
 نعل فیروندے تھیوں او سوچہ چڑھے تمام
 سوکے اٹال کر و پھولا یاں قابل دید
 چاروں طرف مکان دے وٹے تھی لوار
 پتھر سبز مردوں لٹکن والاں نال
 پتھراں وچوں کھدے دین باد ستور
 لوہے فرجان تھیں وٹے سپہ ہسا
 یوں حکمت نال جان جو خببو جانے دور
 سچے کھے چاند یوں کرسی و کھری ہنار
 پچھلے پاس کھلو نندیریاں ویو عظام
 خاص زمر و کتوں اوہ ووتوں ہوئے تیار
 چنب کھو تر او نساں تے بیٹھے ووتوں
 طلسم کھن ہر چیز تھیوں او نساں تیار
 یوں چلن او نساں داسہ طلسم دے زور
 دیوال قری سچو باد عا کھیا وچہ کتاب
 قہر قہر کتے تخت تھی جاند امیبت کہا
 عنبرے کستور لوں وور تھے خورشید
 سب جھکا کے کھڑے اوہ ہر دم چوڑھن
 اور ستونال لاوندے بالی وار دور
 بڑھدے کتے زبور بھی سندی مخلوقات

مہر کی بولی سمجھنے کی حضرت سلیمان
اندراوس مکان سے عابد رندے جو
بدلائی تاپی حکم جاں کرے نبی سلیمان
نگر خانے وہ چوہ ہوتا خوج طعام
چیکر کھے لودہ و اگر لے ملک حساب
مخرج جو اندر فوج لے کرے روز کیا
صرف اونٹا لے پرازا بن است سو بہار
اتنی واقف ہونڈیاں ہر نمک موجود
انہی کارن نت تک کرے نہ نیل تیار
تہنی قیمت اوسدی کوئی ویندا چار
اپنی بھٹی بس کے روٹی کرے تیار
اوتھے روز یاد ہر مہر وں سورن سپا
کدیں اکٹیاں اوس نہ روٹی کھا دی ہول
چندم کھانا کھا کھے فاسخ ہوندا سار
پار پیرے اوپر چو تھہ کئے احسان
وروشیاں دیو چہیل ہاں دروش کمال
ہنیاں وچہ یک ہی ہاں تیر پرتول میں
مہر کے کدیں زبان جے میر سرک ہاں
عاجزہ و گہرا ہاں بندہ پر تقصیر
وہو نبی سلیمان وارہیا سدا در تو

وہیاد نبی مخلوق جو بھوتے حکم جلال
وہی عبادت رندہ می شاعری رندے سو
پانی اوہ ہر سا بیکے سوہ ویکال بھر جان
ہو وے نہیں حساب اوہ کی میں کلام
ہوندا خرچ نظر من لکھا وچہ کتاب
وقت ووج جو اونہاں تھیں اورن جوہر
انگے گوشت ماس واکر لو آپ شمار
آپ نہ سرگز اوس تھیں کھانا پاک ہود
اوسنوں ہتھ وچہ پکڑے کے وچ ہالہ
اوسنوں وائے جواں تھے لہ خریے آر
جاوے کے شام وے کھسے طرف سد ہار
نال اونہاں کے دل کے کھانا تک نصیب
انہوں کرے پیش اوہ اللہ و مقبول
نال فقیراں دل کے کروا اچہ و ہار
شکر اونہاں اچھ تھیں ہوندا نہیں بیان
شاہان دیو چہ باو شاہ شکر تیرا سر حال
بچید میرے حال کے فضل کاسے میں
نال کھی اوان ہوندا تیرا شکر کسال
تو ہاں بخشیں بالکاترا تم کثیر
لو کال دیوے لہو مال آپ کیا تیرا

تعمیرت کر لیں نبی سلیمان علیہ السلام پر ایسے کچھ مخلوقات

کے روایت و ہتھ جو ہر تدا اصحاب
جدول سلیمان ہونگا سائے حکم تدا
پار پیر جہاں کے جتنی مخلوقات

رحمت رندہ می اونہاں تھے سوے باہر حساب
لکناں لکے تیرا یہ تھی وچہ درگاہ
جل نقل کوستان چہ چوہ موجودات

صاحب روح ہر چیز کو پیدا کیتی تیں
 حکم ہو یا میں سمجھو ارازی جل حساب
 کل خلقت لوں پالتا ہے ایہ میرا کم
 خلقت میری بہت ہے باجہ حساب شمار
 عرض کیتی سلیمان نے یارب پاک خد
 یستول بھی تکر بہت کچھ نعمت کیتی وان
 ہو یا حکم جناب یقین دولت و کج یکا
 یارب جتنا کرل میں سب طعام تیار
 اچھڑی وچہ درگاہ دے ہوئی دعا قبول
 تال حضرت سلیمان نے دیوالوں فرما
 ست کوہاں میدان اوہی دریا کنار
 اندراوس میدان کے جمع ہوئے اسباب
 ست لکھ ونگال دیوال لے کیتیاں تین شمار
 نالے وڈے لکن جو وانگ تالاباں جان

پکدن کل مخلوق دمی کرال ضیافت میں
 روزی ہر یک چیز لوں دیوال میں حال
 لوں ہک عاجز بشر میں مار نہ اتنا دم
 میں تھیں کھانا سہا موسیٰ نہیں تیار
 بے شک تیری خلق واحد حساب نہ کا
 ہے ایہ میری آرزو چوں تیرا فرمان
 تال اوسدم سلیمان نے کیتی ایہ دعا
 یاسی ہوئے مولیٰ نہ تازہ رہے درام
 تازہ رہی چتر سپہ بچہ نہ وگڑے مول
 براویع میدان ہک صاف کرا جاہار
 تھار وڈے کر دیوال لے کیتیاں منجھار
 کھاون یوں واسطے باجہ شمار حساب
 چوڑی ہک ہک ویک سی سرگال شمار
 جیونکر خدائے نے دئی وچہ قرآن

وَلَقَدْ مَكَّنَّا لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ عَمَّا زَيْبٍ وَتَمَّ بَيْتُهَا وَرَجَفَانِ كَالْإِبْجَابِ وَقَدْ مَرَّ
 وَجَلَّتْ هِيَ مِنْ سَمَاءِ السَّمَاءِ

جو چاہے سلیمان اوہ کرے ولو شمار
 لکن تالاباں وانگ سن ونگال بیدیاں جان
 وچہ جامع تاریخ وے راوی کرے بیان
 چوڑی ہر ایک ویک اوہ آہی گزال سرار
 گائیں وچہ گزالیال باویہ جان سرار
 اندراٹھ مہینیاں جمع ہو یا سا مان
 وانگ سارال نعمتال نظری آون کل
 ہو یا ہک شمار جان گونا گون طعام
 کھڑا کھڑا اپنا تخت جو وچہ ہموار

ویگال لکن لے مور تال مور قلعے مستحار
 چاباں مول نہ چاندیاں سمدیاں کس مکان
 ودرار لے ست سوار می ویک پھان
 لکن تالاباں وانگ سن چوڑے باجہ شمار
 یانی چترال ہور چونہ میں انت شمار
 رگازنگ طعام تھیں بصر یا سہ میدان
 کھائے ہر یک قسم دے دیوال کتے رل
 حکم ستایا واولوں سڈے خلق کسم م
 تال جو دیکھے ووستول سار می خلق خدا

پھلی ایک دریا تھیں پہلے ظاہر ہوا
 لگی بیٹوں بھلہ سے یا محبوب خدا
 حضرت نے فرمایا کرتوں ذرا آرام
 چھی کہندی مجھ نول لگی ہلکہ کمال
 تا پھر حضرت اوسنوں ونا حکم سنا
 جتنا اوس میدان وچھی مو جو و تمام
 بھونگا یک نہ چھوڑیا ہے نہ رچی مول
 دھا جاں سلمان نے صاف پیا میدان
 کھانا ساری خلق دار کھیا اسال پکار
 اتنا پیرے پیٹے وچھ ہو یا فرق طعام
 چھی کھیا ہے میں لقمہ یک لسا
 اتنے لقمے ہور دوے کر دیوں آن
 نین بیٹوں رب دیو ندا یادے لقمے مرے
 چکر سے طور شدہ کرنا سی سیراب
 ایگل بن سلمان نے کھیا تائب ہوا
 پیر سارے جگر اتوں مال رزق برسان
 میرے کو اول ہو گیا یا رب ایہ قصور
 کرن روایت جسدن کی و عورت سلمان
 جس چھی وہی کنگدے طبع زین وے سب
 طبع زین وے رب نے رکھے او پر ہوا
 بعض روایت اس طرح لکھیائے مذکور
 اکثر دا یہ قول ہے وچھ قصص الایضاً
 کھا و اسب طعام اوس کھے لقمے نال
 اصلی مطلب ایہی کیا جو ظاہر ہو
 چکر ب نہ ہو ڈرا سپہ واپالن کار

پیش نبی سلمان وے کر وہی عرض کھیلو
 سبھ تھیں اول مجھ نول کھانا لسو کھوار
 اول وے میدان وچھ جو مخلوق تمام
 کرنا اتنی دیر تک بیٹوں سپر محال
 جتنی بیٹوں طلب بے اول لے توں کھا
 لکو لقمہ اوس نے کھیا اوہ تمام
 آگے بیٹوں ہور کچھ بخشو یا مقبول
 نال تجب اوسنوں کہندہ ہو حیران
 لگی لقمے نال تدرہ سپہ وچھ یا کھار
 اے نہ بیٹوں بھلہ تھیں ایہ نتیجہ آرام
 کھے لقمے نال توں ہور حیران گسار
 تال میری یک روز وہی ہو وگی گزاران
 روزی وہی اوس بن کسنوں طاقت کے
 کیوں پھر لوک سارے کے کئے منف حرا
 تیرے با جھوں مال کا ہور نہ رازن کو
 دو جا کر بے کلام جو سزا اتنی ناوان
 بخش نہائی مجھ نول پیرا نام فقور
 اوسدن بھلہ ایسی ہر گولی وچھ جان
 اوش چھی نول اوسدن پیرا پیرا پیرا
 چھی اسلیمان واکھانا کسی مسکا
 کوئی چھیال دیا تھیں پھیال پیرا فقور
 ایسی یک جانور نکل کسنوں دریا
 مسلم ہونی خلق نول قدرت سب جلال
 اللہ نا تھیں کسے نول و جانور کو
 کون پئی پیرا فقور وہی دم و صلیہ اسار

ذکر شاہ موران شاہ مندو دو حضرت سلیمان علیہ السلام

وچھ غلامے ہوراکھو ڈھا عجیب بیان
 کرسیاں اوپر سامنے مک ہزار وزیر
 ودا اولو وزیر جو آصف اوسدا نام
 کرو پگڑے تخت کے پرریاں وپو غلام
 سہروے اور پرندیاں سایہ کیتا آر
 پرہو سجیاں زبیدی پاکی کرن بیان
 دنیا وچہ نہ کسے والیا جاہ جلال
 حکم ہو یا درگاہ تھیں ملکوں سنو بیان
 شاہی مہفت اعلیم وہی اوسنوں ہوئی نصیب
 اتنی عزت ہوندیاں کبر نہ کروا مسؤل
 جھک کر ذرہ فخر اوہ کروا کبر ضرور
 کسی جاندی اوس تھیں کل حکومت راج
 سن حضرت سلیمان نے اندا شکر بجا
 اوڈو اوڈو تخت جاں آیا اوسکان
 آدم جنس نہ اوس جانظری اوے کوڈ
 مک کیڑا سی باوشاہ رعیت سن سبھ ہور
 اندر کھناں کیڑیاں ایسی اوہ سرور
 اوس کیڑے نے دیکھا جاں حضرت سلیمان
 جیونکر وچہ قرآن وے وئی خیر خدا

اوہ یا یک دن واوے تخت ہی سلیمان
 خدمت وچہ سلیمان کے بیٹھے پانڈیر
 اوہ بھی بیٹھا سا منے ہور اللہ ہر کام
 نال اوپ وے کھڑے سن بندہ کے کھو کام
 مک اوڈ فرشتیاں سنیا ہی خدار
 یارب تبارہ سلیمان نول ونا لیا شان
 جیسا تبارہ سلیمان نول ونا زحمت نال
 لالقی اسے شان وے سی حضرت سلیمان
 نالے ملی پیڑی بنیاں خاص جیب
 تائیں اوسنوں آنا کیتا میں مقبول
 اوڈو تخت زمین کے سٹ کر بندے چور
 ایس پرند اساندا سے اوہ نیک مزاج
 بحدے اندر جائیکے کروا احمد ثنار
 رندے کیڑے کیڑیاں اندر جس مکان
 کیڑیاں والیہ ملک سے اینوں معلم ہو
 شاہ مندو ودا اوس نام سا بعض تہن مہور
 منن اوسدا حکم سہ رندے تا بعدا
 رعیت اپنی سد کے کروا ایہ فرمان
 آیت سورت نکل وی تینوں ویاں شاہ

بختی اذا اذو علی فاد النمل قالت کملة یا ایھا النمل ادخلو مساکنکم لا
 تکلمنکم سلیمان و جنودہ و هم لا یشعرون سورۃ نمل

یعنی نال جسوقت جو فوج نے سلیمان
 مک کیڑے نے آکھیا کیڑیاں سبھ بکار

کیڑیاں کے میدان تے جیکر پوتے آن
 آپو اپنے ٹھراں وچہ داخل ہوو و جاہ

میں لشکر سلیمان دعا جانے لساں لساں
 کپڑے دی کن بات اپنی یہاں سلیمان
 پڑھتا تھا او سنوں ملی او پر کما
 کیوں تہ صاف ہی فوج لوں کیتا یہ فرمان
 کیا میرا تہ صاف پکھیا الیا جو رہ جفا
 کیا اوں شاہ مور نے سنوں یا مقبول
 اس پر میں اسوے گیا او نہال بکلام
 مرگت شاہ دے واسطے ما یہ فوج فرود
 اپنی کہ نیت فوجا جنوں نہیں خیال
 جو کوئی نیت اپنی را نئی رکھے شاہ
 ایہ گل سن شاہ مور تھیں کس کا سلیمان
 بچوں تارہ اچ بچا کیا کتکرا اپنے بول
 عرض کیسی تہ صاف ہوئے انہوں کراں مدام
 جے ہووں کتکرا کہ وہیں پئی ہوواں نال
 اسے کارن رب نے کیتا سنوں شاہ
 جے در جاوے او نہاندا کھر تھیں پاسر کار
 اتنا اپنی فوج جو بیوں فکر و حبان
 دل کھال اسے شاہ مور لوں سنوں یہ بھول
 کہا اوں نقیب میں میرے تہل نرا
 کھر کھیا شاہ مور تھیں پھر کتکرا
 کتکرا کتکرا شاہ مور اوہ کن تہ صاف
 کیوں جو پھر تھیں سے اوڈا او پھر ہوا
 وہیں دل آساں لوں پھر کس و کتکرا
 جیکر ایسی بچوں تہ صاف تہ صاف کو
 جو کوئی چنگے کم تے جاندا و کھ او کھا

بے خبری و چہ آئی کے اندر اس او جاڑ
 نالے دل و چہ آئی بہت ہو یا حیران
 پکھیا اوں شاہ مور تھیں سنوں تہ صاف
 وڑ جاوے وہ گھرتے اوڈا سے سلیمان
 در کے جسدے خوف تھیں گل کی چار
 سرگور پرا ظلم میں کوئی نہ ڈھتا مول
 ہتھال اجانک مرگ اوہ پسرال تے آ
 خطرے والی جا کھیں لشکر رکھے دور
 مور دیا او پرا وسدے رہا پھر و پال
 راضی رہندا او سے خالق پاک اللہ
 دس کھال اسے شاہ مور لوں سنوں یہ بھول
 ایسوں شفقت و نساں تے کرد اس نساں
 نالی او نہاندا کی جو کتکرا تے سر ہی تہ صاف
 تے کتکرا ہی او نہاندا کی تہ صاف تہ صاف
 دیکھ سکھ و تے او نہاندا کی ہوواں کتکرا
 چاک و سنوں کھر او کے دلواں میں ہو پتیا
 راں پھر اوں شاہ مور تھیں پھر کتکرا
 کتکرا سر و دم فوج تے رہندا ہی تہ صاف
 پھر تہ صاف نالی نقیب تے اسے مور تہ صاف
 تہ صاف میرے راج تھیں اچانک انساں
 تہ صاف نالی تھیں تہ صاف کا پتکرا
 جیکر تہ صاف تہ صاف تہ صاف تہ صاف
 اسدا پھر خدائے تہ صاف تہ صاف تہ صاف
 پھر پتیا وہ پل کے جاواں او کھا مور
 اجڑیا وہ او سنوں کتکرا تہ صاف

دو جا تیرا تخت سے واووا مستحاج
تینوں تخت اور ٹھاؤندا اوس اٹھارے وار
کہنا پھر سلیمان نے سن اوساری تقصیر
سرخن کتنی شاہ مور نے توہاں نہیں داننا
جیکر مووے حکم ناں کچھاں تیر سول
تاں پھر اوس شاہ مور نے کہیا مقابل مو

توں محتاج ہیں تخت والا الی کی تیر الراج
ایک کتنی تکلیف سے کرو خیال فرما
کس نے تینوں بات یہ دسی رہتا تیر
ساٹوں بھی کچھرب نے کہیا تفضل عطا
حضرت کہیا کچھ توں بہت خوشی بیناں
تساں جو آگے رہا رہے کتنی ایہ آرزو

قال رب اغفر لی وھب لی ملکاً مینبغی لاحد من بعدی انک انت الوھاب

یعنی بخشش منگ کے کتنی ایہ دعا
جیہڑی لائق کسے دے میں تھیں بعد نہو
کہرے کہیا تساں جو کہیا ایہ سوال
پہنچیاں دے واسطے ایہ گل نہیں روا
تینوں جاے کرے اوہ و چیز بند شاہ
نہیں ہی لائق تساں توں ایہ گل نامقبول
من حضرت اس بات تھیں ہوئے کچھ خفا
دوسو تینوں مورک مسئلہ تھیں تھاب
کی اوسدے وچ پھیدے و سو کر اظہار
حضرت کہیا کچھ توں معلوم نہ ایہ حال
تاں پھر اوس شاہ مور نے کہیا حال ساں
تاں جو معلوم نہ توں ہووے و نما نکل
کیوں جو اسے وچ ہے ساری حکمت جان
یک تقویہ بیناں تیرہ لیا جہان لوہار
اوس تھنچے و دوسر اکتا اوس سوال
حضرت کہیا اوس توں تینوں چیز توں
ایہ و اشارہ اسوچہ رکھیا پاک خدار
ایہ گل سن سلیمان پھر وئے باجھ شمار

یارب ایسی سلطنت تینوں کریں عطا
میرے دلگا دوسر شاہ نہ مووے کور
اسد ہی وچوں حدود ہی آوے نو کمال
کیوں جو سانسے تک و مالک آپ خدا
تینوں جاے نا کرے کی اوسنوں روا
میرے جہاں بادشاہ کوئی نہ ہووے توں
سرخن کتنی شاہ مور نے کاوڑ کرو نہ کار
مندر ہی جیہڑی تساں توں بخشش تھاب
کس کارن اوہ تساں توں جی رہ غفار
جیکر میں توں جاندا دس تھاب نالی
ایہ مندر ہی اسو واسطے تینوں ہوئی دان
ادنی اتے ناچرے یک تھوے والی
اسد ہی خوبی نالی توں بنیا شاہ جہان
معلم سو یا توں ایہ و دنیا چیز نہ کار
کیوں تیری و اتالیق کتنی رب جلال
کہیا پھر شاہ مور نے سن توں یا مقبول
معلم تھیں قسروچہ و نما مثل مواد
بیشک کہیا تیج توں اے کیرے روار

تیری واری پھر اوس کہتی ایہ کلام
 مشک کہیا بنی تے اچھ پھی توہاں بتا
 کہیا پھر شاہ مور نے معنی ایہ سلیمان
 اس حیاتی اوپر نامہ گز کریں و سہ
 کہیا بنی سلیمان کہیں توں بڑھی وانا
 ایہ گل شکے بنی وی عرقس کہتی شاہ مور
 ملی نبوت ہر لوں نالے ہولوں شاہ
 ظلم نہ کرنا کسے تے کرنا عدل مدام
 سز ظالم وے ظلم تھیں وے مظلوماں واو
 گھساں ہک عقیق ہاں کیڑا میں مسکین
 پھر مہی رعیت اپنی سزا رکھاں ہر حال
 جے کوئی میری فوج وچ ہو جاوے بہا
 نے مہا سلیمان ایہ اوسدی قال مقال
 اجرا و حصول کو توجہاں کرن لگو سلیمان
 کھانا کھا کر چا وناں یا حضرت مقبول
 نال ساوے فوج سے کسی کروڑ ہرالہ
 کیرے کہیا سپہ اراذقی سے گاربا
 رب وادنا بہت کچھ کہ میرے موجود
 پوچھ گیا سلیمان جاں کھانا لیا مسکا
 حقوق اوسنوں دیکھ کے گیا تعجب ہر
 عرش کہتی شاہ مور نے شروع کر کھان
 کھا دن لگ پورا سنوں جتنے لوگ تمام
 سارا لشکر چلے اوسنوں بیٹھا چھوڑ
 واہ واہ پیریاں قدرتاں واہ توں بہار
 اوس دن کھانا چکرا گئی ہک ٹھومی گھار

کیا معنی سلیمان وے جوے تیرا نام
 کیا کچھ معنی اسدے بندوں تیرا کار
 دنیا فانی وچہ سے جھٹیلے ہی گزراں
 تیرے ویا موت و آخرت سب فنا
 نیک نصیحت مور کھی بندوں کچھ سنا
 تگنوں رب نے بادشاہ کہتا صاحب لہر
 سارے جگ تے حکم سے تیرا عالی جاہ
 ملک رعیت اپنی راضی رکھو کتسام
 سزا رکھیں جے خلق توں رکھی تیرا سزا
 میرے جہا نصیحت گوڈا نہ وچہ تیرا
 لوں او نہا تہی جہیں سرن کو کشتی نال
 پچھواں تیرا تیک نہا دے نہیں فرالہ
 کن کن ہر تہی حال بہت ہو یا جو حال
 عرش کہتی شاہ مور نے اچھ تہی روال
 حضرت کہیا کھنا کرو تہی و مول
 اتنا کھانا اتنا سال تھیں کس ہرگ تیار
 اتنے موون ہر جے کھا کر جاوے سب
 حاکم کراں لیا کسے ہر مویشی تہی
 لکڑی وی ہک تنگ تہی اگے رکھی آر
 ایہ تنگ میری فوج لوں کیڑا پور
 اسے کئی تنگ وچہ پرکت پاسی رب
 و و و و کئی تنگ کئی تہی رب ولام
 ہی سلیمان ویکھو کے بوسے حمد کروڑ
 بہتے لوں چاکھٹ کریں تھوڑ بندوں بسیار
 اچھ لکڑی وی ران کھیں و تہی فوج رجا

حکمت قدرت تدبیر می آویخته بیچہ و ت
آخر حضرت مرید کے اوتھول ہو کر روان
آگول من بقیس و اولیواں ذکر سنا

نقل فکر می پہنچ نہ میں توں عالی ذات
وچہ ہوا دے آویسا تخت بنی سلیمان
جیوں کر بندہ بندہ بال خبراں شہر سیا

قصہ ہمدردی بقیس شاہراوی

کہن روایت بکدن تخت بنی سلیمان
یو پوری سب آدمی حاضر وچ حضور
سب تنگ بنی سلیمان و سہ میں تالیق دار
و دکھا طرف پکھیر مال جہروں بنی مقبول
کیا حضرت پچھ لوں ہمدرد نظر نہ آں
کیا حکم عقاب لوں اولوں و ہوند
آنداد ہوند عقاب نے چلیری بند لوں
کہن راہک جو خبر میں آندی یا مقبول
حضرت کیا خبر اوہ بینوں جلد سنا
ہنٹھاسی کہ باخ وچ اوہ تھے ہمدرد
لوں کیسے شہر میں توں آج اسمکان
نہ لے حالت لسانہ کیسی سہ اظہار
چھیا میں پھر اوں حق میں توں اپنی بات
کیا میں اس شہر و بینوں تاہم سنا
چھیا میں اس شہر و اکون کوئی سے شاہ
اوسلے محمد اس ملک و تخت حکومت آج
تالیق اوں سر و ام میں بارال جان شرار
چیل بینوں بقیس میں لے اوال و کھلا
میں پھر کیا اولوں میں ہوا دے دیر
تھکے پچھے کے لوں پانی ہو درکار

آو و اوچہ ہوا دے جاندا کے مکان
سایہ کینا پکھیاں مہر تے با و ستور
جو کچھ دیکھن کے جا کر وے اظہار
بندہ اندراہ نہا نئے نظر نہ آیا موں
یا اوہ سا بقیس کے جاننا سہ ہو گیا
تے اوہ کوئی خبر اوہ نہیں تال کران
حضرت کھیا بندہ اکھیر بینوں توں
پہر میں آگے لسانوں معلوم نہیں سی موں
کہن میں آج کیا سال اول شہر سیا
بینوں آئے دیکھ کے پچھیا ایہ فی القور
میں پھر حالت اپنی کہتی سہ بیان
حکمت وچ سلیمان و می ریند اہل میں بار
کہنہ اسے شہر وچہ ریند میں دن رات
کہنہ نام اوں نہ گروا تے کا شہر سیا
کہنہ ایک بقیس کے ثورت عالی جاہ
سار می گروا وچ وچہ ہوا دے سنا
تالیق سہ ہمدرد کے ملک لکھ سواہ
کیا کچھ عزت اولوں کیسی رتب طوطار
آگے بینوں نکلیاں ہوئی بہت او سیر
پھرن و ہوند صینہ کی خبر لوں لشکرے سوار

پانی تارن واسطے مینوں تمام سلیمان
 اہو میرا کمے شک و حیرت سدا
 ایسی او سنوں نظر سی خوشی تیر خرد
 دوروں او سنوں تار کے دیند اوں نگر
 تال مہر حضرت دیواں نول بچیدوں بجا
 بد بد کنڈا جہول اس مینوں کیتا رنگ
 و طہا جا بلقیس و تحت عظیم الشان
 تیرہ گز او سدا ہر من سا ترہ گز او سدا
 جائے پائے اوسدے سرخ یا تو تون بچہ
 او پراوے تحت وے بچھی اوہ بلقیس
 نائے مکی بکراوہ صورت چند مثال
 ایسوں ایمان وی او سنوں بچہ نول
 جاں ایہ بد نہی نول و سیا کھول بیان
 ایسی خلعت کچھ نول کر پو کوئی عطا
 حضرت کہا خط میں کوفال صرقوم
 بد بد کنڈا یا ہی سچا ایہ ند کور
 تال مہر حضرت او سنوں تاج کیتا بکران
 من بدند او پرے کلہی اوہ بصر
 لکھیا مچھریں بلقیس ول خط نبی سلیمان

اندراہنی فوج دے رکھیا ہویا جان
 نپڑے دوروں تار کے پانی دنیاں آ
 اندر جس زمین دے پانی ہوندا سا
 وچہ فلانی زمین دے پانی سے بھر پور
 جاہ تالاب کھائے کے پانی تین منگاز
 تال میں او تھوں چلے آیا اوسے رنگ
 تھوئی اوسدے تحت وی کی میں کراں بیان
 جڑیاں مال جڑیاں سنوں یا مقبول
 ہوزر بجد لعل تھیں بڑے لہر و منجھہ
 اندر حسن جمال وے بہت لطیف نقیس
 تداویا جے نہ اوساری ہوئی کے دیال
 سورج تاسیں پوجا ہی قوم و سندی تھول
 کہندا اسدے کھول کچھ بخشو مینوں تان
 جو میری اولاد وچہ باقی ترے سدا
 ہننے تیرا یہ کور تیج ہو جا ہی معلوم
 کیا طاقت جو تھو تھیں افعال تھو
 جا تیری اولاد وچہ رہی سدا الشان
 جو حضرت سلیمان تھیں او سنوں ہوئی عطا
 لکھیا اوسدے وچہ سا ایہ مضمون بیان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِنَّ لَکُمْ لَعَلٰی وَاَنْتُمْ مِّنْ سَلٰمٍ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ تھیں بعد ایہ کہاں باتال دو
 دو جاندر خط دے ایہ لکھیا تھ وان
 ایہ سب کچھ مضمون سی تصور احسن کیند
 بد بد تانیں حکم کور کیتا ہی خرد
 تداویا وی بلقیس نول جا کے دیکر شباب

اول میرے سامنے تھیں نہ آجے ہو
 آ جا میرے پاس نول ہو کے مسلمان
 مہر لگا کے اپنی خط لول کیتا بند
 لے جا میرا خط ایہ اندر تھیر سب
 دیکھاں او اس خط و اولیوے کیا جواب

ہڈے کے خطوں آیا شہر سیا
 چھاتی اور اوسدے رکھو تا فرمان
 سرد امیر وزیر کھے کھتیب ہو
 دیکھا جہاں میں بھوکے لکھدائے سلیمان
 نالے لکھا اوس نے خط و چہ اچھ فرمان
 دستوں اس خط داوے کیا جواب
 اس میں ہما و بڑے مال صاحب زور فرزند
 شہر تال جو مکر تساندی اپنی مرضی ہو
 کہیں لکھی بلقیس جو لکھا ہے سلیمان
 جسے من اوسدے حکم تھیں اس میں کراں انکار
 ناوشمال دینال نہ لائق جنگ فساد
 بڑے بڑے سردار جو وہ کھسن بڑی دلیل
 اینوں جیکر اسان ول پاس سلیمان دھا
 ہے اوہ بڑا سنیو ندا شہنشاہ اسان
 نالے ہے اوہ اکھدا ہاں میں بنی خدار
 بنیال لوگ اسلام و اموندا اشوق کمال
 جسے اوہ سچا بتی سے دے لئے نہ منول
 پہلوں اوسدی کراں میں ایہ انا لاش سب
 کہیا وزیر میں ٹھیک سے یہو صلاح کار
 تال پھر اوس بلقیس نے کھتے کہ تجریز
 ست تال سونے تال ست چاندی تال جان
 رواں ہوئے جلدی چیراں ایہ او کھٹا
 ایہ چیراں بلقیس نے بوجھیاں طرف حضور
 حدوتی ہو تھیں خبر اچھ سنی نبی سلیمان
 شہری دربار دی اگی ہے دیوار

سنی بلقیس اوہ موہنہ تے پلو پار
 جاگی تال اوس لکھیا بہت ہوئی حیران
 میری طرف سے خطا یہ ست گیا ہے کو
 میرے نال مقابلہ تسان نہ کرنا آن
 آہو میرے پاس سب سے مسلمان
 تال اوہ اگوں بول کے لگے کہن کتاب
 جسکو دلیسو حکم تال کرساں جنگ شہید
 ساگوں جو نکر لکھسو غلام کرساں مول
 آہو میرے دین تے ہو وہ مسلمان
 شک نہیں ہے اوہ تانوں کرنے لیل خوار
 دھا پوندے جس ملک تے کو میں پر باد
 ستھو اون ہے اوہ تانوں کرے مارو لیل
 قدرت عظمت اسان دی دسی سب ادا
 اسدے نال مقابلہ نہیں آساوا نشان
 پہلوں و سنوں کھتے بدیہ کوئی بنار
 راضی اوہ نہ ہووندے سر کھتے نالی
 نہیں تال راضی ہوئے بدیہ کرے قبول
 چکھوں آئے دیکھے جہری تری رب
 جو نکر مرضی آپ دی ساوا کی انکار
 طرف نبی سلیمان دے کھتے ایہ ایہ پتر
 ست پرور زلف تے کھتے تری رواں
 پہلوں جا سلیمان لوں دتی خبر ہوا
 لیکے اوسدے کھتے آوندے میں گے دور
 سد کے اپنے کورال کیتا ایہ فرمان
 جتھوں سر کوئی لنگر کے اوندا چیر بار

اوتھوں اٹال سرت سرت آزون تیسیں پٹھا
 آہی چاندی سوئیوں اوہ دیوار مقام
 موجب حکم ملازمان ترت کیتی تھیں
 وٹھی اوہ دیوار جال وٹھاں کپلاں آہ
 آگھن لگے اس جار کی ساڈا مقدر
 جس پیلے اوس جگہ تے نظر پور نے جاہ
 ویکر اوٹھا نونوں ولسوچہ فکر میا ایہ مور
 تختیاں اس مکان تھیں اٹال ہونے ور
 شاید ساڈے واسطے ہو یا ایہ فریب
 آختر سو حال سوچ وے حاضر ہونے جا
 کھنے نڈراں کھو کے رکھیاں پیش حضور
 حکم سنایا اوٹھا نونوں ہنیں جاتھ لال

کھی پرے زر لبت کے لیا وست اوٹھا
 سی شہابی وریار اوہ عالی شان مقام
 اچراں نون بلقیس کے پورے ان وکیل
 خالص سوئے چاندیوں ہونے کل بنا
 مے ایہ سوئے چاندیوں کل جاگہ مہور
 جھوں اٹال ہنی نے لیاں سن پورا
 بہت کے سالوں باو شاہ پکڑے کے چور
 اوٹھیاں ساڈے کول ہنیں بناں چور
 جیکر ہونے بات یہ ہون نہ تھی زیب
 وچہ خدمت سلیمان وہی اندا اوت بجا
 ویکر نہی سلیمان نے کسے نام منظور
 چو نکر خبر قرآن وچہ وٹی رت جلال

فَلَمَّا جَاءَ سَلِيمَانَ قَالَ أَتَمَّكَ دُتْنُ بَعَالٍ فَمَا تَبِيُّ اللّٰهَ حَيْثُ مَبْنَا بَيْتَكَ
 بَلْ أَنْتُمْ بِمَعْدِ بَيْتِكُمْ تَضْرَحُونَ

یعنے جال بلقیس والا بھی پورے آ
 کیا تیس سنوں مال وہی کرے ہوا باو
 جا ہونے کھنوں آپ رہو شو شحال
 لے آواں گے اوٹھا نونوں شکرانے وھو
 ولت ویکے اوٹھا نونوں شہروں مال نکال
 واپس ہو گئے ایچی سن کے ایہ فرمان
 جیڑ کر اوٹھا نونوں بی واد کھا شوکت شان
 سو تار ویا اوس جا قدر زر کھے خاک
 وٹھا جاتھیاں و اجدوں اسال فر بار
 کھنے کوٹال وچہ اوہ عالی شان مقام
 چو وال اٹال لے گئے اسیں بنا سوٹھا

یا اس نہی سلیمان کے کہیا ہنی خراب
 بہتر شیوں کسال تھیں رت کیتا آباد
 پرٹ اوٹھا نونوں جاگہ اوہ ہنیں لٹھ لال
 چہاں مال نہ اوٹھا نونوں کھنوں کوئی مقال ہو
 ہون بہت چھوڑ چھوڑتے بے غرتی مال
 حالے بلقیس کے کتھا بہ بیان
 سچو اگے بلقیس کے کتھا مال بیان
 اتنی دولت اوٹھا نونوں کھنوں خالق پاک
 کھنوں فکر سب اسال تھیں کھنوں چور ہنیں
 لعلوں کے یا قوت تھیں ہویا جرت تمام
 ایسیاں اوٹھے زلیباں سے وٹھیاں واپس

لعل ان وہی بھی اور سنوں سرگز نہ پرواہ
 مور وئی ہر چیز اوس دل تھیں جان حقیر
 سنبال جان بلفیس نے یہ سارا مذکور
 من ارمانش واسطے بھیجاں چار سوال
 لے شک اور سرنال پھر لے اواں ایمان
 اچھ گل کہ بلفیس نے کہتی اچھ تجھ پر
 سرواں والا سبہ نول ہک لباس پہنا
 لہجیاں نول سد کے کیتا نال تیار
 کہنا جا سلیمان نول ایہہ چوہین غلام
 دو جا باجھوں چمکدے موٹی مک منگوا
 ایسی موٹی نول جھک اوہ کر دو سکو پار
 بیجا کھوڑیاں کڈتے سور ناکت کھجان
 کیتا حکم جو انہاں تھیں کڈال کرتے جدا
 چوٹھا فیشہ سکون نال کیتا رسالی
 جو پائی نہ زمین تھیں نکلیا سووے مول
 قاصد نول سمجھائیے چاہے یہ سوال
 حال قاصد بلفیس دے نہو کج وجہ حضور
 حکم ونا سلیمان لے سنکر ڈر تمشام
 حاضر ہوئے ان اوہ جدوں لیدریا پس
 نوکر اپنے سد کے کیتا حکم نبی !
 لگے ہتھ و صوان جان نوکر نفر کھلون
 کسے اونہاں تھیں فھوٹیاں تلیاں تھان جان
 جہاں وھوٹیاں انگلیاں اوہ ہس بہ غلام
 عادت کھورت مردوی ایہو حال تمشام
 ڈٹھا جان سلیمان نے موٹی بلیش منگا

ایسیاں چیراں طرف اوہ کر واکرنگ گاہ
 باجھوں مستم ہوئے نہیں کوئی تدبیر
 کہندی ہے وہ نبی سے متجزہ کرے ظہور
 کر دیوے ہے حل اوہ بیگانی کمال
 چھوڑاں مذہب اپنا ہواں مسلمان
 ہک سو لونڈا سد کے نالے مور کینر
 لگو تھی تمام وہی وئی شکل بنا
 حکم سنلا اونہاں نول کرنی ایہہ زوار
 انہاں وچوں لونڈیاں کرے جدا تمام
 وئی دے وجہ پائیکے دتا بتہ کرا
 باجھ کسے موٹیاں دتے نال اوے اعتبار
 ریاں ملیاں بھیجاں طرف نبی سلیمان
 جو ہوون ناکر اوہ ولوے جدا ہتا
 بھر ولوے سلیمان ایہہ لے پائی نال
 نہ اسما نول برس کے ہوا سوگ نزول
 طرف نبی سلیمان دے بھیجے جلدی نال
 کیتے بلیش سوال وہ چارے نا دستور
 کرو اساوے بلیش اوہ لونڈیاں اتے غلام
 پہنم بلیش سب نے ہکو جے لاس
 ہتھ دھواوا اونہاں جتنے ہن نہجی
 سر انگشتاں کسے لے لکھ اونہاں تھیں تھو
 دیکھ حوالہ نبی نے سارے لے لکھیاں
 تلیاں وھون والہاں لونڈیاں ہن تمام
 ہو گیا حل سوال ایہہ موٹی ہویا بلیش
 او سدے وچہ سوراخ وانا نام نشان لکھا

ہاں کٹرے باریک نون کیتا حکم کتاب
 اوسے ویلے اوس نے وٹا چھک نکال
 پھر وہ گھوڑیاں کندھے ہوڑنا کندھ منگا
 دانہ سمٹھا اونہاں دے اگے رکھا ان
 بعضیاں کتا ویرتھس دانے طرف خیال
 جلدی کیتی جنہاں لے اوہ من گندھ کھان
 پھر وہ شیشہ قاصداں اگے رکھا آہ
 سن حضرت سلیمان نے ترے کیتا فرمان
 ووڑے گھوڑے خوب جاں چھٹا پسند آ
 حل کروئے نبی نے چارے جدول سوال
 وٹیا بلقیس نون سارا اونہاں میان
 سمٹھے ترطال اوس نے کیتیاں خوب ادا
 سن حالت بلقیس نے ویرتھ کیتی مول
 کرساں دن قبول میں حل اوسدے دربار
 یک سوچت کینر کال نالے بہت سپاہ
 مے سی ہاں وزیر جو وٹا قابل کار
 رخصت ویلے وٹوں بہت کیتی تاکید
 ایچ گل آکھ وزیر نون ہوئی جلد روان
 آدے بلقیس وی کھیا ان ہنوز
 پلپیاں لے بلقیس نون ٹینگے ہتے وال
 تپٹی مے اوہ پری وی پریاں عقل قلیل
 ایچ گل کر کے دیاں نون خوف پیا وچہ دل
 سن حضرت سلیمان نے دیوال وی تقریر
 رستے وچہ بلقیس دے ہاں تالاب بنا
 چھتیاں لے مرغا پیاں اسوچہ و تپیاں چھوڑ

کراسدے وچہ چھیک نون برکت تے ہاں
 کسے نہ جاتا نون ایہ حکمت مونی کمال
 اگے پکھے نبی نے و تپیاں سپہ بہار
 بعضیاں دانہ اونہاں کھنیں جلدی لگیاں کھان
 حضرت کیا ہو گیا ایچ کھی حل سوال
 جنہاں کیتی ویرتھس اوہ ناکند عیان
 باجھ زین آسمان وکے بالوں دیو بھرار
 گھوڑیاں نون میدان چو خوب طرح دوران
 شیشہ اوس پسینوں وٹا ترے بھرار
 خلوت ویلے ایچ ٹوروتے فی الحال
 مے وڈا ذی شان اوہ پیغمبر سلیمان
 عزت برکت معجزے کیتے رب عطاء
 کندھی ہشاک نبی مے اوہ رپدا مقبول
 ایچ گل آکھ زبان کھنیں ہوئی ترے تیار
 خوب لباس پینا ٹنگے نال لسی ہمراہ
 تخت حوالے اوسدے کیتا قیمت دار
 کرس خناتھ تخت دی کوشش نال فرید
 ترے حوالے نبی نون خبر پوچھائی ان
 نالے دیوال نبی نون ایچ گل آکھی آہ
 نالے اوہ کم عقل مے وڈوں نقص کمال
 پلپیاں لے جو وال میں ایچ مے اوہ دلیل
 جے ایہ ہو یا چھوڑ تال بھارے سال
 اس آزمائش واسطے کیتی ایہ تدبیر
 وٹا اوس تالاب نون پانی نال بھرار
 بدھی ویرتھس وکے شیشہ وی پل جوڑ

اگے اپنے تخت کے کینٹا ایسے سب کام
جیکر نے کم عقل اوہ مول نہ سمجھے پل
اسنوں جھاگن واسطے تہ بند لکے اوٹھا
اسے کارن بنی نے کینٹی ایہ بھویر
پھیر وزیراں واسطے کینٹا ایہ فرمان

او کی بلقیس جال اویر اس مقام
وہ صو کے دے وجہ اپنے یانی سمجھے کل
پہیاں والے وال بھی نظر نمی جان آر
معلم سب ہو جاوسی اوسدی عقل تمیز
جیونکر خبر خدائے نے دتی وجہ قرآن

قال يا هاهنا الملكة اذ انكسر يارتين بعزسها قبل ان ياتوني مسلمات آرنج

یعنی اسے دربار لو کہیا بنی سلیمان
چہڑاوس بلقیس والیاوتے تخت اوٹھا
کہیا بنی دیونے جمال وچوں بول
اتنی جلدی گراں میں یا حضرت مقبول
منے تساوے پھیپاں لیاوال تخت اوٹھا
لفظ امانت اوسنے کینٹا تدرول بیان
اس کھیں کچھ بولیا ووجہ امور وزیر
اعظم اکم خدا پیدا سے اوسنوں یاد
کہند اوہ سلیمان نوں میں اوہ تخت اوٹھا
ایک گل کر کے اوسنے اعظم اسم پکار
حکم و تاسلیمان لے اوسے وقت کتاب
دیکھا کہ اپنے تخت لوں لے بلقیس کھان
سن کر حکم فلاں مال اوسے دم فے انقور
روپ سخاوت تخت دا و تاسہ وٹا
وٹھا اپنا تخت جال مڑ مڑ کرے نظیر
اسو جہا تخت سے تیرا بھی بلقیس
اگے ہی ایہ سال کے معلم کر لیا حال
حکم کر کے حسن چیزوں حاضر ہوئے ان
لیا جاوے بلقیس لے اپنا تخت پھیان

سے کوئی اندر تسائے ایسا مرد جوان
پہلے اوسدے اون کھیں حاضر کرے لیا
میں حاضر گراں کا تخت تسائے کول
اوٹھن دیاں نہ تسائے نوں مقاموں مول
پل میں بڑا امانتی گراں زبان نہ کار
لکے سن اوں تخت لے گوہر عالی شان
اصف جدا نام ہے لکھیا وچو تفسیر
برکت اعظم اکم وی ہر کم دا اوستاد
اکھ جھک جھیں پشیم حاضر گراں لیا
حاضر کینٹا تخت اوہ اندر اک بیکار
بدل وپہو اس تخت دا جو اوٹلا باب
یا اوہ نہیں کھیا ندی سے اگے ناوان
پٹ جڑا ویاں نہ جڑیا ہوری طور
اچھرنوں بلقیس بھی حاضر ہوئی آ
م کھن لگا اوسنوں اصف مرد وزیر
کہندی گویا ایہو ہے میرا تخت بلقیس
سے حضرت سلیمان لے ریدا فضل کمال
تا لکے آئے اسیں بھی ہوئے مسلمان
معلم ہو یا بنی نوں نہیں ایسی ناوان

Marfat.com

لے گئے پھر بلقیس نول اندر شیش محل
دکھا جاں بلقیس نے اوہ شیشے داخل
تہ بند پنا او تانوں جالس جلدی نال
دیکھ ششانی نبی کے کہتا ایہ فرمان
شیشے دا ایہ فرشی سے اندر صحن کشام
سن بلقیس اس بات تھیں بہت ہوئی کشمان

جس سوچا او تالاب وی تہ رکھی سی گل
پانی او منیوں جانے گی غفلت تھیں بھول
پلیاں تھیں سلیمان نول نظر ہو وصال
پانی تاہیں مول ایہ سے گالچ علیان
زینت کارن جرم میں شیشے اس مقام
آخر ایہ گل آکھ کے ہوئی مسلمان

مَرْبَا اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَ اَسْتَلِیْتُ مَعَ سَلِیْمَانَ لَیْلَةً مِّنَ الْعَالَمِیْنَ ۝

یارب کیسے ظلم میں اوپر اپنی جان
ساری لاکھوں ترک تھیں لفتح نہ پایا مول
آندامن ایمان میں ساتھ نبی سلیمان
یقینہ کو تہاہ جلاول اوہ مسلم ہوئی صفا
اگے اوس تھیں نبی دست سو حرم کھمان
سویاں اس سمیت ہن کی اوپر وائل خبر
شکر پر ہی تھیں اوس نول پیدا کی تیار
گیتی نبی تیار پھر نورہ پاک و وار
کیسے تہا نور تیار پاک بڑا عجیب مکان

کر کر پوجا ویوں وی میں ہوئی ناوان
اولٹا گھانا غفلت واپس نول ہو یا حصول
نال خداوند پاک ہے جو سے رب جہان
نال اوس نے سلیمان لے لیا نکاح پڑھا
ناکے تھیں سوئی بیباں وچہ تفسیر بیان
پر یاں والا آخر ایہ چلیا آتا نال
تاہیں اتنے وال من پلیاں او تے سب
والاں او پر لائیکے و تے سب او ڈا
اوسے وچہ بلقیس نول آرکھا سلیمان

لَیْلَةً مِّنَ الْعَالَمِیْنَ ۝ ہا کے پھر پھر ہمراہ حضرت سلیمان علیہ السلام

لکھا وچہ کتاب دے دکھا ایہ بیان
سیر کن تہ تخت تے جاوا او پر ہوا
وچہ فلا نیال ہا لو ال قدرت رب جلال
تہاں حکم ہوا نول کہتا ہی خسار
ست ذریا وال وچہ پاک عجیب جزیرہ سا
دکھا جاں بلقیس کے تہرہ آب روان
بھی دریائی گھوڑیاں تلالی عجیب بہار

پاک دن اوس بلقیس نے کہا نبی نول جان
منیوں بھی پاک روز مال کھیلو ہمراہ
میں بھی پاک دن جائے کو دیکھ سوزال خوشحال
اندرا وصال جزیراں تھیں تخت او ڈا
لے گئی تخت او ڈا تھیکے او تھرت ہوا
بہت ہوئی مسرور اوہ باہر حد بیان
نال پران دے او کے جاوون پارا وراہ

اونسانوں بھی وکھ کے بہت ہوئی مسرور
 حکم نسا یا ویاں لوں پہنچنے بول
 سن کر اگوں ویاں لے گیا یا مقبول
 وواہا در دیوے یک سمندروں نام
 وونگے وچ سمندراں رمندا اوہ ہمیش
 جبکہ موئے حکم تال اکھاں و سنوں جا
 اچھل سن کے نکسی باہرا وہ ست تاب
 جبکہ او سنوں حکم ایہ کیتا تال حضور
 سن کر حضرت اونسانوں حکم و تالی الفور
 تال پھر لیل ویاں نے اوپر سمندر جا
 نکل سمندروں آپ تھیں نہ کر خوف خطر
 بہتی واری اونساں نے تبتی جہروں پکار
 تال پھر گے او سردے کیتا اوکناں بیان
 اچھل سن کے او سنوں آئی بہت پسند
 مشکال پائیں بنہ کے حاضر کیتا آ
 ویکھو بنی لوں ڈر گیا کنت او ہوا مان
 تال پھر حضرت او سنوں کیتا یہ نشور
 جاتوں اوس جھریوں گھوڑے پکڑ لیا
 عرض کیتی اوس دیوے لے ایہ مشکل کار
 حضرت کیتا کس طرح ہوئے پھر تجویز
 کمندا اوہ کچھ چشمیوں پانی بیون آر
 اپنے دیوے کچھ کچھ جو میرے نال !!
 خالی ہووے جہروں اوہ بھرے تال تال
 حضرت لوں تجویز ایہ آئی بہت پسند
 کراہیو تجویز کچھ بہناں جلدی نال

وٹھا گھوڑیاں تخت چال اڈ گئے وہ ور
 پکڑ لیا او اونسانوں جلدی میرے کول
 ساڈے کولوں اسپ اوہ پکڑے جان نمول
 باغی ہو کے آپ تھیں چھپیارے ملام
 جڈ تک زندہ تھیں ہوئے نہ بد مکش
 و نیا تھیں سلیمان لوں کیتا فوت خدا
 نال پھر او سنوں پکڑ کے لیا ویاں پیش جنا
 اوہ وریاٹی گھوڑیاں لیاوے پکڑ فاقرور
 جہروں پکڑیوے پکڑ کے لے آو ہر طور
 نال بند آوازوے تبتی ایہو ندا
 فوت ہو یا سلیمان اوہ جس و اتنیوں ور
 سن کے اوہ سمندروں نکلیاں چجالاں مار
 چل من تخت سمجھائے فوت ہو یا سلیمان
 تھڑے ہو یا جہروں اوہ والی وناں کمندا
 نال غضبے تبتی نے وٹھا نظر اوٹھا
 تال رسال تسانے کرو کوئی فرمان
 جبکہ جان بچا وئی تبتیوں سے منظور
 جہڑے کھیاں نال میں اوٹے وچہ ہوا
 با تھوں کسے فریبے پکڑن اوہ شہوہ
 جو کچھ تبتیوں لوڑے منگنا تھیں چیز
 تبتیوں اوہ مہلے مورال خیر نہ کار
 اوس چشمے تھیں جائیکے پانی ویاں نکال
 پیکے نمون مست چال پکڑاں میں تبت
 کھچے او سڈے نال پھر دیو بہا و چیز
 چالی گھوڑے پکڑ کے لے آئے فی الحال

و پلے عصر نماز دے حاضر ہوئے آن
 و تکبیر لگے اونہا ندی خوبی نبی خدا
 اوسے ویلے وئی ٹول بھجیا پاک جناب
 حب و نیا و چہ ہو کیوں ایسا توں مستنون
 من اگر جھڑک خدا ندی رونے باجھ شمار
 بنیاں جدوں نماز تھیں جھڑک لے سطور
 لکیر کا جیس رچھ کے کراں نماز قضا
 و نیا مگر نمازوں جو کوئی دے بھلا
 اوس ویلے پھر جاوے تے تمامی آکر
 جنہاں مگر نمازوں ضائع کیسا سار
 لوہا تون کو ٹیڈیاں عمراں گئی و ہا
 چھوڑ پڑیا غفلتاں سستی دلوں گوا
 کرن روایت جلاں پھر پھر سلیمان
 سورن خوب وار ب لے و تا کچھ کھیرا
 گھوڑیاں دے پرکٹ کے و تے سپہ او تار
 گھوڑے تازی اونہا ندی نسلوں میں تمام
 اوس سمدوں دیوںوں رکھیا اپنی کول

عجب لطافت اونہا تونوں بخشی رب جان
 تال جو وقت نماز والا گاموں قضا
 طرفوں خالق پاک دی آندی ای عتاب
 و بلا وقت نماز و آباد نہ رہ گیا مول
 سر سجدے و چہ وال کے کستی استغفار
 کیا سہ حالت اسان دی سچو کر کے شور
 ایسے مومن کست تون کیوں تے لے سزا
 اندر دوزخ و تل و می اوستوں ملی جا
 کیوں اوہ کیتے معالے عیب قصور خطا
 اچ اوس کار و بار نے نفع نہ و تا کار
 کدیں نہ دل و مخوف تھیں کیسا یا و خدا
 سر کھ تائیں چھوڑ کے کریں کسا زاوا
 گستاخانہ ہو سکے طرف نماز و حیاں
 کر لئی تال سلیمان نے عصر کسا زاوا
 پیدا ہوئے نہ پھر اوہ سرگز و و جی وار
 اندر قصص الانبیاء تصدیق کرے ار تمام
 جس اوہ گھوڑے پر لگے تھکے سون ٹول

فتح گردن حضرت سلیمان علیہ السلام شہر صیدون

پاک دن اوسے دیوںوں کہیا نبی خدا
 کے خبریے و چہ تارہ چیر سلیمان کو
 کھنڈا میں پاک شہر ہے دکھا پورب دل
 بہت پڑا اوہ شہرے صیدوں اسدا نام
 سوگہ اپنی زمین تھیں کرگی اوہ دیوار

ٹول جو و چہ خبریاں دیوںوں سر سجد
 آکر سناویں اسانوں جیکو دیوںوں
 و چہ خبریے مشرقی سنیل اس دیوںوں گل
 پتھر وی دیوںوں نے اسدے گرد تمام
 بازاراں اوسو چہ برج ہیں اے باجھ شمار

اوپر سر نیک بڑے ہک ہک طبل بچھان
 ڈٹھا وچہ اوس شہر سے وڈا یک ٹیڈان
 سنگ مر مر تھیں سبہ اوہ موہا مکان تیار
 اوپر اوس مینار دے شہر کھلوٹے و و
 پتھر دے اوہ شیرین و شست ناک کمال
 نانے گروے اونہاں دے کئی جناور ہور
 اندراوس مکان دے مہر یا تخت زرین
 چار ہزاراں لوڈیاں صاحب کن جمال
 یک لوڈی تھیں تلوں میں کھیا موقعہ پا
 نانے ایہ جو شیریں و لوں تہور عقاب
 کیوں ایہ برجال اوپر رکھے طبل نشان
 لوڈی کہیا ایہ جو عورت تخت نشین
 عنکبوت اوک شاہ واسکا اصلی نام
 بیسویں ہین ایہ جالور جہرے شیراں کول
 اوہ آوازہ اونہاں و اجاندہ و دراز
 ووجہ ایہ جو شیریں سمجھیں نال قیاس
 کھل جو پوسے شاہ و وہاںوں انہاں شیرکول
 جھوٹا موٹے شخص جو یارن اسنوں شیر
 اس خوفوں ناکسے تے ظلم کریندا کو
 باقی برجال اوپر چورکھے طبل بچھان
 جنگ کرن لوں جے کدرا دے کوئی تنہم
 اوچا موٹا انہاں واسندے لوک کام
 خبر منوجا دے شاہ لوں آیا کوئی عنہم
 اوس لوڈی نے پچھ لوں دسا ایہ حال
 ایہ حالت اوس شہر دی میں خود و ڈٹھی جا

نانے اوپر سیدے ہک ہک و نشان
 اندراوس میں ان سے عالی شان مکان
 اوپر اوس مکان دے اوچا یک مینار
 نانے یک عقاب بھی بنھا اوس رو
 سوئے کٹوں عقاب اوہ بنے طلسم نال
 بیسویں خلقہ مار کے سوئے مور حکور
 بیسویں اوپر اوس کے عورت یک حسین
 بیسویں گروے اوک بڑی لیاقت نال
 نئے ایہ عورت کون جو پھٹی تخت سچار
 اوپر منانے کاسنوں رکھے و س نشان
 مطلب کیا جناورال مینوں و س بیان
 ہے ایہ بیٹی شاہ دی صورت مند حسین
 رب سا دے خلق تھیں پوجن لوک تمام
 شاہ دی پوجا وقت ایہ سالے پوندے لول
 پوجا کارن اوہندی خلقت سن آواز
 و و بندے جد جگر دے اول شاہ دے س
 شیراں لوں اوہ دے کل حقیقت کھول
 سچا جان بچائے کے واپس آوے پھر
 کل رعیت شاہ دی و سادی راضی ہو
 نانے اوہ جو اونہاں تے کھلے بلند نشان
 آئے و جدے طبل ایہ پاوں وند عظیم
 او دن کھلے نشان ایہ یکھے خلقت تمام
 ایہ بھی لے کے فوج لوں کردا جنگ عظیم
 کہیوں ایہ سامان سبہ بیاں جان و نال
 ایسا عمدہ شہر میں ہور نہ ڈٹھا کار

Marfat.com

جاں ایہ قصہ دیو نے کیستہ سبہ بیان
دیو پر یاں انسان بھی ہوں سبہ تیار
سہ لشکر نے بنی دا اندر حکم سجا
تخت جہوں اوس شہرے پیر کو پوتا آن
و دشمن کوئی آگیا حال آیا اوس شاہ
اور زمین اوتار یا تخت بنی سلیمان
دیو ال نول فرمایا دھاوا کر و کتاب
دیو تلواراں گھنچ کے بھلے وچہ میدان
آخر دیواں ہار یا جت گئے کفار
آخر اوہ بھی ہار کے چھوڑ گیاں میدان
رہو کسب بھی رل کے دیواں پر یاں مال
او گئے سارے گھنچ ہو سکے کے ایہ فرمان
سہ سال کستا رل کے حملہ کئے و ار
دیو کشتیاں تخت فوج دی اٹھیا شاہ میدان
لشکر تیرا سال اچ کر و تا یا مال
تاں پھر حضرت داو و نول و تا حکم سنا
اکھیں دیو چہ داو و نول و تی ڈال
چھوڑ و تا اک شہر نول ہی خدا وے پھر
نرضے کہندے نڈ نے اکھیں لیاں کہا
لشکر پھر سلیمان واکر دا مار و مار
لٹ کے سارا شہر اوہ کتا نار و ران
اوہ لڑکی لے اسیاں لو نڈیاں چار نظر

سن کر حضرت فوج نول ترت کیتا فرمان
پس اچ شہر میدان وچہ جاہاراں کفار
بھیٹے اور تخت دے اوڈھی گھن ہوا
و جن لگے بل اوہ اوڈے اوہ نشان
جنگ کرن نول نکلیا لے کے بہت سپاہ
اسی اٹھیا اندر یک میدان
فوج تمام کفار دی کر دیو یاں خراب
کفار ال دی فوج وچہ جا یا یا کھسان
پر یاں وچہ میدان دے آیاں وچہ وار
آدھیاں نول بنی لے پھر کیتا فرمان
فوج تمام کفار دی مار کرنے حال
آئے وچہ میدان دے دیو پر یاں انسان
آخر سارے ہر گئے جت گئے کفار
بول ہو ہوں سلیمان نول کہند اوہ بلتوں
کس کسختی لے آبیوں لڑن اسانے مال
انھیاں کر بلتوں نول خاک اکھیں وچہ یا
و گا انماں ہو کے حکم خدا وے نالی
اوس کافر دی لاش نول کھا گیا اوہ شہر
واللہ اعلم حاندا اصل بیت خدا
و ورنج و اٹھل جاہوئی سارا ہی فوج کنا
رہی کسبتی شاہ دی صورت منہ چوان
آدھیاں او تھوں بنی لے کر کے تخت ہوار

نکاح کروں حضرت سلیمان علیہ السلام پر شہر شاہ میدان و
احوال گم نشدن انگلشتری

واپس ہو صیدوں بخش جدوں بنی سلیمان
 بدی شہا صیدوں دی اندری ہی جو نال
 سوچا مسلمان تولے آدلوں ایمان
 جیکر مراباب بھی بدینوں دیہو میلہ
 حضرت کہیا اسان اوہ مار کیتا قتلہ
 آکھن لگی جو بیں اوہ ملے دیہو میلہ
 وکھس جان سراب وادگ بی بخش کھا
 پھر اوس تائیں دیکھ کے روئی زار و زار
 ایسے اوسنوں باب واکھ نہ و سر پامول
 تال پھر حضرت اپنا عقہ کیتا اوس نال
 ایہ بھی تھی بری و می آہی بہت حسین
 آکھن لگا اوسنوں صورت بن انسان
 مہل مہوند اباب وایتیوں ورو کمال
 آکھن لگی کون اوہ دیوے بہت بنا
 ویکھال ٹیکر باب دی سگوں مے تصور
 و سیں نہ سلیمان تول رکھیں آئے گول
 لے کے مورت باب دی رکھی اوس حصیا
 چالی دن تصویر اوہ یو جی اوس نکال
 مندری ہی سلیمان دی حکمت والی جو
 نالے اوس بخش ہو رہا کہ مہوشی و ڈی خطا
 یک دن اٹھی عید سی راوی کرے بیان
 مگر می اک منگائیکے سنوں دیہو تباب
 حضرت کہیا اوسوچہ گوشت ہوگ نہ مول
 آکھن لگی نہیں میں مگر می کراں ضرور
 لڑیا اس و اباب ہی جدوں سلیمان نال

اوان لگے گھرانوں راوی کرے بیان
 راو وچہ اوسنوں بنی نے کہیا یہ مقال
 آکھن لگی تدریں ہوسال مسلمان
 اوسنوں ملے باجھ میں ایہ گل کراں نکا
 کوس ملا وال تدرہ تولے یہ مشکل کام
 تال پھر نبی دکھا لیا اوس واسر منگوا
 ساعت کچھوں و سدھی آئی ہوش بجا
 نبی سلیمان اوسنوں کیتا بہت پیار
 آخر مسلم ہوئے کے کتیس وین قبول
 وہاں راہیں اوسنوں بہت رکھن خوشحال
 یک دن بلیا اوسنوں آشیطان لعین
 اے شانراوی سدا تول رہندی ہی حیرن
 بت بنا رکھا اوسدار میں خوشحال
 تال پھر کدھ شیطان نے وثابت بنا
 اسدی یو جا کریں تول ناموسس و لکیر
 نس گیا شیطان پھر گیا پستی گھول
 نال محبت یو جدی اندر خانے جار
 اوسدی شانرت بنی آئے آیا سخت بال
 اسے کم دی شامتوں کم گئی اوہ ہنو
 اوہ بھی تینوں کھول کے دیوان کرنا
 کہن لگی سلیمان تول بی اوہا پچھان
 کرسال و سنوں ذبح میں حاصل ہو گیا
 اوٹھ قربانی کریں تول بہت موئے مقبول
 اسوچہ اوسدی عرض نہ خاص ہی مستور
 مگر می انھیں اوسدیاں گھا وہیاں انڈوں نال

نے بھی ایسے تروکنا اور سنوں غمگیناں
 آخر اپنے آپ پیش کر کے مگر ہی اوس سنوں
 کیسے صورت بنی دی دو ٹوپی ایسے گناہ
 بہاؤ میں مسلم بنی نول نہیں می ایسے احوال
 عورت جس کے گھر پوچھ کرے گناہ تصور
 نیک زناں گھر ہا ندے سدا رن جو حال
 مندی عورت نیک کے گھر وچ اپنیوں جان
 چکیا ندے لکھ فائے بریاں سر لقصان
 چکیا ندے لکھ تقیوں جموں پوندے کھیل
 بریاں زناں کر دیاں دو جگ وچہ خوار
 چھوڑ دیاں زوک ایسے آکھ بنید احوال

کہ ہتا چاہندی ولید ایسی اور اربان
 نال عداوت اور سنوں گھٹس شعہ کھا
 گتے دن ریب بنی نول سنوں ونا ۲۰
 تال بھی اوسدی شاموں پایا سخت زوال
 خاوند اور پراوسدال پورے وبال ضرور
 جدی عورت بڑی مو اور سنوں لکھ چچال
 چھو نکر ووزخ اور سنوں طیا اس جہان
 سچ پند یقینوں ویا کے اکھان
 بریاں و اسگہ کھیاں لگے پوندے اصل
 ر کرے نہ کسے نول بلے کو پتی نار
 چوں عورت دی شاموں پایا اور نال

احوال گم شدن انگشتری اور عطرہ و پو

اے بھی ایسے ذکر میں لکھا نظم بنا
 مندری جو سلیمان دی اپنی حکمت دار
 آتا اوستے رب دا اعظم اسم کریم
 حاجت وقت فرور او وسدا کر اواب
 سی ایک خادم او ہا ندی نام پیدہ جان
 صخرہ نام یک دیو و جادو گر شیطان
 مندری خدمتگار تقیوں لیکیا اور کھے نال
 ایو سلیمان سینے جاتا نال تقیوں
 واپس آنے حاجتوں جال حضرت سلیمان
 خادم کہیا مندری لیکیا بنی نفاہ
 میری نے او مندری مالک اوسد ایس
 کیے کہینہ تدرہ نول میں نا جانال مول

پوسف دی گزار وچ پھر کراں سن چار
 جس دی برکت نال سی ہرے بالعدار
 ہی سلیمان و ساری بہت کرے تنظیم
 تھوں لاہ کے مندری کو اسی پیشاب
 یک دن مندری اور سنوں سوئے کہ اپنا جان
 پاس سلیمان آیا بن صورت سلیمان
 سخت او پر سلیمان دے جا بیٹھانی احوال
 ہوئے سلامی او کو کے گل دربار نشین
 خادم کولوں اپنی مندری منگی آن
 سن حضرت سلیمان نے کہیا دو جو سوار
 کسنوں ہتے کرا جوادے چھوڑی سرتیں
 جنہیں توں کون ہیں آیا بن رسول

نالوں اور وہ سلیمان میں نا اور پیری چھاپ
 سن کہ حضرت بات الہ بہت ہو یا حیران
 کیا دیکھے جو تخت کے سپہا دیو شیطان
 بولیا نبی خدا پیدا میں ہاں بن داو و
 ایہ گل سنکے نبی تھیں لگے کہن وزیر
 جھلا جھلا آگہ کے جھڑک سٹایا دور
 لاری کرے جناب و چہ گدھ و لے دوسوز
 فاتے کو لوں جدول پھر بہت ہو یا حیران
 ہر کوئی جھڑک ہٹا و نہ کوئی نہ پائے خیر
 بخش پر او سے رب دی غیرت کے سبب
 مھاوین سبہ جگ و سد موٹے وقتکار
 محنت بہتی شہر تھیں و ہونڈھی نبی خدا
 آیا پھر دریائے آفریو و لکیر
 دیکھ او نہا نول نبی نے کہا ہوا چار
 ایہ گل سن کے نبی نول کہندے محضی نار
 حضرت کیا لساندی خدمت کران ہدام
 سال پھر لو کر او نہاں لے رکھیا نبی الہ
 لے پروا کی رب تھیں ڈریئے پے ہدام
 مقہور می گل تھیں دیوندا و خت جیبا ہلال
 والی سب زمین دا ہر شے تابع ہار
 سارا ون و چہ کم وے سے نبی سلیمان
 کچھ کھاے کچھ او نہاں تھیں ویدا نام خدا
 پچھے رخصتہ ملک لے کر دا حکم روان
 یک دو جے نول اکھا دیو ایہ نا میں سلیمان
 اورک یک سلیمان و آلا دیو وزیر

وئی سی جس مجھ نول لے گیا سائیں آپ
 اورک اپنے تخت ول گیا نبی سلیمان
 مندر می او سکے تھ و چہ حضرت کی پچھان
 مندر می پیری ٹھک کے اندری اس ہر و
 مار و اسنوں کون سے جھلا ایہ شہر پ
 بیت مقدس طرف پھر آیا نبی حضور
 سجدے اندرا و سجدہ نبی رمیا تین روز
 اسرہیلیاں پاس کیسا و بچ سوال
 اینوں جا پے سہ دانال نبی وے و پ
 دوست بھی ہو جا و لے و وئی و من سب
 غیرت رہدی کسوں بلن نہ ویندی یار
 جیونکر امر حضور وائے سبب نہ کا
 جھے مچھیاں بکڑے آے ماسی گیر
 رکھ لو سینوں اپنا کر کے خدمت گار
 نوکر رکھ کے تارہ نول لاواں گے کس کار
 جو کچھ مینوں اکھسو سبہ کسیاں کام
 دو مچھیاں سر روز دی ٹھیر گئی تنخواہ
 سکھی و سدیاں پیک چہ کر دا بے آرام
 زور نہ ہرگز کسے دا چدرا او سکے نال
 دو مچھیاں لے آیکے رمیا خدمت گار
 دو مچھیاں نت ملدیاں او نہاں سے گزران
 سوا ہینہ گیا سی اس کم و چہ و ہار
 خلقت اوسدی طبع تھیں سوئی بدگمان
 اینوں سرک و لے و چہ کر دا فکر و ضیال
 اصفت اوسدا نام سامی صاحب تدبیر

یک دن چھپا اوس کے منجھینہ پاس
 بول مینہ اٹھا کدھو لے واسور
 خبر نہیں اوہ تخت لے آپ ہوں پانال
 آصف بیالی سد لے عالم نیک صفات
 دہلیا تخت لے دیوارہ ہویا بے آرام
 جادو سے نکل گئے تخت ال دئی مار
 رب اسباباں والے جوڑیا آن سبب
 کول جہانکے منی سارہیا خدمت کار
 اگے بھی لے آوندی کھانا اولہ درام
 اوس دن اسنوں آریا نظر منی داستان
 پیڑھی یک مومیں وچہ والی پیکر نانگ
 چھکے روچہ پین روے من حضرت سلیمان
 نال محبت باپ نول دیندی منجھ صلاح
 باہل کیا ایہ سے میرا خدمت کار
 گوندی اوہ اس باجھوں شادی کال نول
 اوڑک مینیاں باپ لے بیٹی وافرمان
 اپراں توڑی خواب تھیں منی ہویا پلید
 یا حضرت ایچھو ویدیٹی کرو قبول
 وول چھپاک لے لسانا نال من لفر غلام
 ماچھی کیا لساں تھیں مہر نہ لسیاں رسول
 نال چھرا و سنول لکھو وچہ آرا بی تقار
 وولوں رہدی یاد وچہ خوب ہوئے کشفول
 جہلم مہرں آوند اقا در رب جلال
 اوہ مندی جادو لکھنے سٹی وچہ وریا
 کپتار کے اسنوں چھپا آرا سرور

کہتے ساڈا بادشاہ وں اسنوں راس
 گو وچہ آناں بنی نول ہو گئے چالی روز
 اسیں منجھڑا کراں گئے آصف کنیا نال
 آپو فیکر تخت وے پرمں لگے تورات
 رادھرا وھڑوئے کے نٹھا بد انجام
 وچہ وریا انکھتری سٹ گیا جانندی وار
 آکھ بند سرتخت مگر سبے سلیمان جہت
 کھانا لے کر اوسدی دھی آئی یک وار
 صاحب حسن حسین سی اوہ لڑکی گلقام
 کدی اوئے نیند وچہ سننے سن سلیمان
 اوہ حضرت سلیمان نول جھلرا کھے وانا
 ماچھن لڑکی دیکھ کے بہت ہوئی حیران
 اس مسافر نال نول میرا کرس نکاح!
 بیٹی دیوال اسنوں کی گھسی سینار
 ایہ بہتر منجھ نول چیکر لوے قبول
 لے آیا اوس درخت نول پاس منی سلیمان
 نال اوہ ماچھی اب تھیں ہویا سر فنگدار
 ایہ گل سیکھے اکھدار بد اچا من رسول
 کشفول و لسیاں مہرں نالے خرچ تمام
 نالے و لسیاں خرچ میں بیٹی کرو قبول
 خدا لہی ہوں واکر و استغفار
 آکھ بند تخت نظر پھیرا کہیں رسول
 کی اسباب بنا وندا اپنی حکمت نال
 چھی او سنول قدر نول گل لہی یکا
 سچہ وریا بی جانور ہوئے تابع دار

ما چھیاں اوس دریا وچہ پاک دن پایا حال
 اوہا چھیاں بنی نول مل گئی نال نصیب
 چھیا اوس واپسٹ حال گھر آ کے فی الحال
 روشن او سک نور تھیں ہو یا کل مکان
 او سکرا گئے نبی پھر دسیا سارا حال
 لے کر مندری ہتھ وچہ پائی نبی حضور
 سرے او پر پھیاں سایہ کتا آن
 داو تخت او کھا لیا حکمیں نال غفار
 حاضر ہوئے آئے کے سبہ وزیر امرا
 آیا اپنے محل وچہ پھر نبی سلیمان
 جدے پاروں نبی آئے آیا سہ زوال
 بت بنا کے باپ دا بوجے اوہ مجہول
 کھڑے تباہی نبی نے کیتی اوہ قتل عام
 ٹکڑے ٹکڑے سپہ وے کر کے نبی خدا
 نالے اوس را باپ جو آہا شاہ صیدون
 فتح کیتا اوس شہر نول بدول نبی سلیمان
 آہا اندر او نہا نلے جادو علم کمال
 چالی دن کل ملک لے کیتا اوس نے راج
 کھڑے کتاباں و ہونڈ کے اوہ بھی نبی ختاب
 کو ٹکڑا او نہاں تھیں ہو پھیاں سندوستان
 استحقاق کھئے و مال نول حکم تاسر کار
 دیوال آول اکھیا خوف تساؤ اکھا
 حضرت گیا اوسندوں آولوں پکا ضرور
 نال پھر دیوال جائے کیتی اوہا یو کار
 ایگل سیکے گیا مخرہ جلدی نال

اوہ پھلی بھی لگئی قدرت ربہ می نال
 آسی سکریٹے وچہ اوہا مہر عجیب
 نکل نبی اوہ مندری قدرت ربہ نال
 بی بی خیان و بکیر کے بہت ہوئی حیران
 بی بی شکر خدا سدا کر دی ہو خوشحال
 دیویریاں لے تخت بھی آئے وچہ حضور
 سن نبی بی پھر تخت لے بیٹھ دسیا سلیمان
 آئے ہنگہ قدیم لے جتھے تھی دربار
 نذراں تختے سب لے آئے رکھے آرز
 بیٹی شاہ صیدون وہی آہی جس مکان
 دور ہو یا آقبال سا جلدی تمامت نال
 اسے کارن نبی لے سختی ہوئی نزول
 نالے اوسدیاں لوڈیاں چار ہزار تمام
 سن ملکہ اوہ لوڈیاں دتیاں سبہ جلا
 کھڑے کتاباں بہت اوہ رکھا سا بلعون
 لٹ کتاباں آندیاں مخرہ دیو پھیاں
 تاپیں مخرہ تخت لے بٹھا جادو نال
 اوس تھیں کھجی نول ڈھیا تخت کے تاج
 ٹکڑے کر کے او نہا نول کیتا پار خراب
 من تک و تھیں لوک سپہ جادو شری کان
 و ہونڈ و مخرہ دیو نول کھئے اوہ مکار
 چھپ گیا مرد و داوہ وچہ مند ر جا
 جوں مندوں دیو نول آندا پکا حضور
 فوت ہو یا سلیمان من نکل شتالی بار
 نال پھر دیوال بکڑے لے آندا فی الحال

سجالی زن تک بنی نے دلی سخت سزا
اس تھیں پچھے او سنوں سخت شکنجہ ڈال
من تاک او سے قی و پیہ ہوندار سے تاک

رکھیا اندر قید وے اوہ مردود خدا
وچہ سمندر جائے کے سٹیا کر بے حال
سہی سے حال وچہ روز قیامت تاک

حکایت ہنرم فروش و حضرت سلیمان علیہ السلام

استغنیٰ تھے مورک یا دیا مذکور
سخت نبی سلیمان دا او و اوچہ ہوا
بڑھا تک سلیمان نول نظر بیا اوس جا
بڑھے جن جن لکڑیاں آن لگا یا دھیر
کیتا اوس نے بنہ کے گڈا تک تیار
لے بڑے من تادھ وہی طاقت ہوئی بعد
سیرمی سخت کرن دا ویلا گیا و ہار
ناوال اپنا بڑھیا سینوں جلد بہتار
نام سلیمان مجھ مان اے نبی رلاہ
بکویں نہیں آدمی بہت میرا پروار
تک غورت ہے دوسرے تھوڑے چھوٹے بال
حضرت من کے بات ایہ بہت ہویا حیران
ہیں حاکم کل تک دا ایہ ہاجرہ کنگال
اوسے ویلے اپنا سر تھیں تاج اوتار
جالوں اسنوں ویکھے کرا پی گڈران
بڑھے لول جال تل گیا موئی قیمت دار
و تھیں تھوڑے گھوڑے موئی اندر راہ
گوشت اوسے جان کے کیتا اپنا جس
ستھ بلیندار و گیا بڑھا اوہ خیران
بالن اوسدا کسے نے لکڑوں لیا اوٹھا

یکون استغنیٰ فایده جوہل اہل شعور
تک جلال میدان تھیں تک دن گذریا جا
وچہ ہنرمی حالتے قوت زور نہ کار
رہیا گھلو کے ویکھدا حضرت کتنی دیر
نبی سلیمان اگھدا او سنوں جلد پوکار
پھری ایسی سخت لول سخت کریں خرید
بانی تھیں جمیون وہی رہی امید نکار
تال پھر بڑھے آگیا پیش حبیب خلیا
سخت وہی بحال وچہ نہیں مینوں کوئی عیا
تاپس خاطر اونہا ندی ہوندا پھر ال خوار
کراں گذرا اسیں سبھا اوس سخت دینال
میرا اسدا دولہاں دا نام اکو سلیمان
او پراوسدے نبی لول آیا ترس کمال
لاہ موئی اک اوس تھیں وانا مال پیا
او تھوں سخت او ڈا سکے ہویا پھر روان
بالن او تھوں تھوڑے کے گھوڑوں ہویا تیار
او تھوں اوہ تک چیل لول نظر بیا ناگاہ
بڑھے کو لول ترت اوہ موئی لیگی کس
بالن اپنا جان لول ہویا پھر روان
کیا دیکھے جو او سچک لکڑی پی نہ کار

اچھراں نول دن لہہ گیا ہوئی رات قریب
 فجر می بالن حین نول ہو یا پھر تیار
 اوسدن بھی اوسجگہ تھیں قدرت رب تعالیٰ
 اوٹا بڈھا اوس جا آیا پھر نگاہ
 کل دیا میں ندھ نول موئی قیمت دار
 پھر بھی اوسے کم وچہ نول ہولوں مشغول
 وٹا مینوں جدول اوہ موئی تھیں حضور
 راہ وچہ جان دیاں دیکھا موئی میں اوار
 پھر میں اوتھوں پرت کے آیا بالن چون
 اچھراں نول دن لہہ گیا آئی رات سیاہ
 بھکھا تیار سیا میں جنگل وچہ قریب
 حین رکھیاں ایو لکڑیاں لے صاحب اقبال
 جدول حقیقت ہی نول بہ موئی اظہار
 حکم وٹا لے بڈھا کھر نول جلد سد ہار
 ایو بھی اگے وانگ نول چھوڑیں متال کھر
 منھنی دے وچہ کر لیا بڈھے نے اوہ لال
 گھرانے جدی بہت مو کے مسرور
 پانی آکا چھوڑا تہی آہی گاب !!
 تکیا پیر غریب دا ڈگا مو نہدے بھار
 پانی وچہ صنیف تھیں ڈگ پیا اوہ لال
 مارے سچھ نے اوڑ کے لعل نہدے مول
 پچھوڑکے اوتھا لیا اوہ بالن دا بھار
 بالن بھی جد اوسنوں مول نہدھا کو
 آکھے دن بھی لہہ گیا ہوئی رات قریب
 میں خالی کھر جا وناں ہرگز نا میں ٹیک :

اندراوس او جاڑ دے راتیں رسیا غریب
 جوڑا کھیاں لکڑیاں بنہ رکھیا اک بھار
 بنی سلیمان گذرنا او پر تخت سوار
 پھر بڈھے نول سد کے کہنا بنی الاہ
 تال جو بڈھا کرے نال الٹی مشکل کار
 بڈھا اگوں اکھدا مو کے سخت بلوں
 میں لیکے کھر نے چلیا ہو مسرور
 جنوں وٹھا کھیل لے لنگی جھٹی مار
 بالن لدھا مول نہ تھکے لگیا کون
 رہنا پیا او جاڑ وچہ مینوں خواہ مخواہ
 پھر جنوی لے صبح دا وٹا ہو یا قریب
 وچہ کھلاواں پھر نال کل وے کھنڈے نال
 سور وٹا اک تاج تھیں موئی جلد وٹا
 دیجو کہا ہو اسنوں کر لہو مویح بہار
 نال حفاظت اسنوں کھر نے لچھا
 لکڑیاں لے دل پھیر نہ کہتا ذرہ خیال
 رستے وچہ دریاں تک لنگھنا پیا مسرور
 بڈھا داخل ہوئی کھنڈے نال آہ
 موئی والی سٹہ اوہ کھنڈے لگی بار
 وٹھونڈن لگا اٹھکے اسنوں جلدی نال
 پھر بالن دل پریا مو کے سخت بلوں
 چندیاں چندیاں اوسدی مٹی موئی خور
 کرے دیلاں وے وچہ بہت آزد ہو
 بھکھے وچہ روزے میرے نال غریب
 رہنے اسے بار وچہ پھر ہون دیاں ٹیک :

فجر می چن کے لکڑیاں جاساں گھر میں سدھار
 فجر می اوٹھ کے لکڑیاں کر داجمع ضعیف
 بڑھا دوروں دیکھیا کر داجھا رتیا ر
 اے بڑھے میں کل جو تینوں ونا لال
 ناں اوس بڑھے نبی نول و سیا سارا حال
 حسرت دے وچہ آگیا سن کے نبی غفار
 پگڑھی دے وچہ بند لیا اوہ موٹی ذکی شان
 رستے اندر اوسنوں پلپا یک اسوار
 بڑھا غا جگر کو کدا کھلا رہیا وچہ پار
 حضرت اک اسوار نے کس لیا اوہ لال
 کہیا نبی سلیمان لے سن گراوسدی گل
 ایہو تخت تاروں لکھی وچہ تقدیر
 ریش خدوے کسے وائوں نہ چلے زور
 بڑھے نے جلدی ایہ حضرت دنی گفتار
 جوں گزارا کسے واکھیا لکھن ہار
 وکھو کواں سلیمان لے اوس بڑھو دینال
 پھر ہی و سنوں لکڑیاں اسیاں پونہ صیب
 اوٹھی اپنی پگ بھی دے بھٹاتا وان
 کی کھیاں قسمیوں یکے سچے لال
 جد تک ہوں ختم نہ گردش دے ایام
 حال پھر بدی طرف اکتس کٹ گئی جنجال
 کچھ مدت فقیں بعد پھر تخت نبی سلیمان
 اندر جس میدان دے بڑھا اوہ کنگال
 اوہ بڑھا جد نبی نول نظر نہ آیا نول
 یک بڑھا اس جگہ تے پلپا سی یک وار

حصہ کوٹاہ پھیر رہیا وچہ اوس بار
 پھر تخت سلیمان والے آیا تشریف
 اپنے پاس بلائے کے کہیا ناں سپار
 کہیا اوسنوں بچکے کھاویں موبان ناں
 پائی اندر جس طرح رگ پیا اوہ لال
 پھر یک موٹی اوسنوں دتا پڑھی وار
 بالن اوٹھے چھوڑ کے گھروں مویار وان
 نس گیا اوہ لہ کے بڑھے دی دستار
 پاس سلیمان آئے کے کر دازار پوکار
 نا لے میری پگ بھی لے گیا موٹی ناں
 قسمت تیری اپنی بھیا تبلیاں لال
 رب دے دے باجھو نہ بند کوئی امیر
 اوسد اک مجال کی مور کسے کوئی مور
 لگا بالن چن پھر جوں قدیمی کار
 رہندا اوسے حال وچہ ترا کرے نزار
 کیا اپنی طرف تھیں کہیا ترس کمال
 لعلال بچھے تن دن بکوار مسیا غریب
 تر لایا قطع و اولٹ ہو یا نقصان
 آخر وہ انگوٹ لے اوٹا رام دیال
 باجمہ نصیبال کسے نول کون دے آرام
 اوٹ بڑھا لڑتی تھیں ہوگیا مال مال
 اوٹا وچہ ملو دے آیا اوس مسکان مال
 تینا لکھی لکڑیاں بڑھی شفت ناں
 نوال تائیں اکھدا اللہ و اسقبول
 چن چن بالن لکڑیاں جمع کرینا بھار

وئے سن میں اوسنوں موتی تن عجیب
 سن اوہ بدھا اس جانظر نہ اوے یار
 جاو کھاں وچ شہر وے معلم کرو حوال
 سے سی بڑا غریب اوہ عاجز ناتواں
 سن کر نو حکم ایہ دور گئے فی الحال
 اج حضرت سلیمان نے تینوں کیتا یاد
 بدھا کسند جائے کے میرا ویہو سلام
 بھجو میری طرف کوئی گھوڑا یا مقبول
 جا حضرت نول لوکراں کیتا حال بیان
 اوہ بدھا بس جا ہوندا انت حوال
 سن اوہ باجھ سواریوں مول نہ سکد چل
 کیونکر اوئے فضل ایہ کیتا رب غفور
 اوسیویئے پھیا گھوڑا سمہ غلام
 حاضر ہویا آئے بدھا حضرت ریاس
 پھیا حال ضعیف تھیں تہ حضرت سلیمان
 کہن لگا اوہ نسل جو کینے آساں عطا
 رو رو وچہ خیاب میں کرو انت سوال
 کہن بائن جن نول آیا میں اس جا
 پھر صیا میں اوس رکھ تے بڑی مشقت نال
 شاید اوہ نسل سے میں جانا وچہ دل
 خوش ہو کے میں نسل اوہ وچیا وچ بازار
 اوے دن تھیں ہو گیا میں آسودہ حال
 ایہ گل کر کے رکھیا بدھا گھرنوں پھر
 سے رب اوے دن تے اوسنوں ویزنگا
 جیکر اوسنوں دیوناں ہوے نامنظور

ایہ پر ضیاع ہو گئے ناہے اوس نصیب
 زندہ ہے یا مر گیا جائے رب غفار
 جیکر ہووے جو نندا ڈھونڈ لیا و نال
 معلم کرے اوس تھیں سن کیونکر گزار
 بدھے تائیں ڈھونڈھ کے جاو تیا حوال
 چل اساوے نال توں ہویا ایہ ارشاد
 تائے بعد سلام تھیں وینا یہ پیغام
 نہیں نال باجھ سواریوں میں نہیں آو نال
 سن کر حضرت بات ایہ بہت تھے حیران
 اسیقول بھلا اوٹھائیکے جاوے بازار
 بڑا تجب آو نال سن تے اوسدنی گل
 سن میں اوسنوں سد کے کھاں حال ضرر
 بدھے نول اوس چار کے آندا نال آرام
 پہنیا سے سی اوئے سو منا تجب لباس
 وں بدھیا میں کس طرح تیری سر گزار
 مے کر کو لول نعل اوہ تے پے کھڑا
 رتا دے پھر نعل اوہ رحمت اپنی نال
 امانا یکی درخت تے سینوں نظر پیا
 پھولیا جان اوہ امانا وچوں لہ حال
 چیرا میں تھیں کھس کے نش گئی سی ال
 علی قیمت اوسدی مہراں ستر نرا
 گھر میرے میں مول نہ ہوندا اوت نال
 تحت گیا کھڑا نے کوئی نہ لگی ویر
 کھڑاں چنراں ندنی وینا پھر بھیا
 مان مونی تمفت ہے نال بھی ہونوں دور

اس زوچہ حکمت ربوی جبر سمجھے کو
منگ پڈ پیرا رب تقنین تکبیر غیر ہٹا

باجھوں و تے رب کے کوئی نہ سوکھا ہو
مولا باجھوں ہو نہ سکدا کوئی رحبا

سلمان بیت المقدس و وفات حضرت سلمان علیہ السلام

کتنے رساں سلطنت پیر سلیمان
کئی مکان عازتاں قلعے کوٹ حصار
بڑے بڑے کم اوہیا نیکے کر دے دلو تمام
بیت المقدس تمام وچہ جوے عالی شان
پہلے اوہ داؤد نے کیتی جان بنا
دیوال نوں سلیمان نے دس دئی ایہ کار
دیوال ہو جب کم دے شروع کینا اچھ کم
جالی گزاں بلند اوہ کیتے تھم تیار
وگھو وگھوے بہ دے رکھے سورے نام
دو جا طوٹی باب سی تریجا رتھت جان
تاک لگے ابنوس دے سرور وارے لوں
وچہ قندیلال ٹنگیاں چاندھی تھیں ہوا
اسے گندھک سرخ تھیں بندے کمیا
رکھے ہر قندیل وچہ لٹل جو شب چراغ
ان کو ہاں تک اوہنا نڈا چان جائے دور
حاجت ناہی میل دھی ہونڈی ہر گھومول
ققدہ کوتاہ جس طرح ہو یا شاہ سلیمان
آخرا وہ کئی چھوڑ کے دنیا وار فنا
ہک دن شیش محل وچہ حضرت ہو و نشا
ہکے ہک الموت بھی سو کے تری تیار
کہنا میں ہن اپدی قبض کر لیاں جان

اوپر سرک خیرے کیتی وچہ بہ سان
وچہ خیاالی آپنی کیتے اونساں تیار
جن پر می لے تھوت بھی تا بعدار غلام
اوہ بھی سی بنوا گیا جانا تھیں سلیمان
پھر حضرت سلیمان نے دئی بہت و دہ
گندہاں منگ سفید تھیں و سدیاں کرو تیا
گندہاں سو نے رنگیاں منگ سرخے تھم
رکھے چاروں طرف تھیں خوش دوازے چار
پہلا باب داؤد و رساں کھول تمام
چوتھا باب تھندی آخر نبی زمان
تھت بنائی سا جدی سوئی خوش ہزون
گندھک سرخ خمنگائے کے دئی وچہ بلا
یہ حضرت سلیمان نوں کیتی رب عطا
آپے کر دے روشنی سنسوں نیک مانع
ایسا روشن اونساں لوں کیتا رب غفور
ایہ سبہ وک خلا صیوں کیتا میں سنسوں
ایسا شاہ نہ ہو کو ہو تیا وچہ بہ سان
کر کے کوچ بہان تھیں علی بستر چا
عاجے اوپر کھلو کئے کرے خدا لوں یاد
پچھیا حضرت جس طرح آیا میں توں پار
تال پھر او سنسوں اکھیا پیر سلیمان

مہلت پائی بن دی بینوں کو و عطار
 اتنا کھین واسطے نہیں بینوں فرمان
 پتہ نہ لگا کسے لوں پائی بنی وفات
 ہر کوئی جانے کھڑے زندہ ہے رسول
 حال پھر عاصی و ابوجہا تو کیا ہے
 مٹا اوہ کز وہ ہوئی لاش زمین
 اتنی مدت لاش ایہ کھڑی رہی بے جان
 و عوی ظلم الغیب و کروے سن جنات
 و کی جدم لاش اوہ عاصی نال
 جھوٹا و عوی اوہ نادر ہویا ات سبب
 دو جا اس وجہ کیسی حکمت پاک خدا
 مسجد بیت مقدس وہی شروع آہی تمیر
 تھوڑا بہتا ہے سی باقی رسد اکم
 جیکر خبر وفات وہی ہو جائی مشہور
 آئے قسم جنات قصیں جو مزدور تمام
 اسے حکمت واسطے عالم غیب خدا
 اس قصیں بھی اب ہو گیا معلوم حال تمام
 جاں پھر سچ ہوئی پورے کھور تیار
 رخصت ہو گئے جن قصی کرا فوس کمال
 اچھوں تک سلیمان و اشتم ہو یا مذکور

کہیا ملک الموت نے اب نہیں حکم خدا
 ایہ گل جلدی آکھ کے قصں کہتی اوں جان
 رہی کھلوتی لاش اوہ آہی جوں سمیات
 برس نال تک سینوں خبر نہ ہوئی مول
 یہ عیوں و سکڑدھ لوں کیڑے لیتا کھا
 تال سب لو کال بات ایہ سمجھی نال یقین
 ہو یا فوت پھر و کال پتیر سلیمان
 اوہا نمل بھی مول نہ معلوم ہوئی بات
 جہاں لوں بھی تدوں ایہ معلوم ہو یا حال
 علم الغیب نہ کسے لوں با جھوں سحر رب
 جد حضرت سلیمان وہی ہوئی جان ہوا
 پوری ہے تیار نہ ہوئی با تدبیر
 پرا وہ بھی سمجھائے کے حضرت و تا دم
 مسجد انہوں چھوڑ کے نس جانڈے مزدور
 ہے اوہ جانڈے نس تال کون کرینڈا کام
 فوت ہونا سلیمان وار کھیا بھید چھپا
 علم الغیب نہ کسے لوں با جھوں رب غلام
 و کی لاش زمین کے حال ہو یا اظہار
 غایب ہو یا تخت بھی اوہ ہو اوہ نال
 اگوں من لقمان و حال کراں مسطور

ذکر حضرت لقمان حکیم بن با عور

من قصہ لقمان دانستوں کے عور
 جدوں بنی و اوہ لوں حکم خدا وے نال
 پایا حکمت علم ساتال لقمان حکیم

اندر قصص الانبیاء لکھی سے اس طور
 ملیاں شان پتیر می گذر گئے سن سال
 جیونکر وچہ قرآن دے کہیا رب حکیم

حکمت سے لقمان نول کیتی اسماں غطا
 پائے اوس کھنٹیں فایده بہت ہی داؤد
 رنگ سیاہ سی اونہا نول بخشیارب رحم
 خدمت کروے اونہا ندی ان نولات دلام
 مالک دی اوہ چنریک چوری بیٹھا کھا
 مالک تانیں آکھیا تال حضرت لقمان
 تے الو او اسماں نول پانی گرم پلا
 سن کر مالک اپو پھر تے کیتی تجویز
 دوے تے اوہ پریک تھیں نکل سی حال
 راضی ہو لقمان نول کیتا اوس آزاد
 وجہ تاریخ دے لکھیا ایہ مذکور
 اوس تھیں کجھے حکماں مویا سبہ بیان
 اوس حضرت لقمان نول کیا فرشتے آ
 اس خلیفہ کراں گے تینوں او پر زمین
 میں تھیں نول نہ ہو وی ایسی شکل کار
 جے ہوئے ناحق تال خطرہ روز حشر
 امر خلافت مجھ نول سرگ نہیں قبول!
 پھر حکم لقمان نول کیتا رب و باب
 جو تینوں منظورے جلد اسماں دس
 کیتا رب نے اوسنوں حکمت و چہ کمال
 ہوئے سارے جگوچہ حکمت سے استاد

اننا لقمان الحکیمہ کیا پاک خدا
 حکمت علم جو اونہا نول بخشیارب و دو
 آئے حاشی قوم تھیں اوہ لقمان حکیم
 اسرا سلی قوم دے آئے اوہ سلام
 اوس آقا داؤد سر امور پاک نوکر سارا
 اور وہاں نوکراں کیتا اوس گمان
 جیکر ساڈے اوپرے مشہد سائنوں کا
 نکالے اوسکرت تھیں جس کھاہدی اوہ حشر
 تے الوانی دو نول نول تے پانی تال
 مالک حکمت دیکر کے بہت مویا اول شاہ
 پہلی حکمت ادرا ندی ایہوے مشہور
 مالک نے آزاد جساں کر و تال لقمان
 وقت تیلو لے پاک دن حکمتے تال خدا
 یا حضرت رب سائنوں کیتا حکمتین
 سن حضرت لقمان نے تے کیتا انکار
 کیوں جو حق ناحق داوچہ خلافت ڈر
 جیکر ہووے حق تال لوک نہ تھوڑن نول
 سن کر ملک خدا پیدا آیا وجہ جناب
 حکمت تے پیغمبری دولوں تیرے و س
 حکمت و لقمان نے کیتا نول سوال
 رائیں ستیاں اونہا نول حکمت ہوگی یا

نصیحت کردن حضرت لقمان اپنے فرزند خود کو

نصیحت اول

برہنیں چھوٹا انہا ندی سی پاک پتہ جوان

اندر قصص الانبیاء را وہی کہے بیان

یک دن اوس نے باپ نول آکھیا نال بیار
جیونکر مرضی تساندی کروینوں فرمان
اللہ حافظ موسیٰ ایسے میرے فرزند
سے لکھیں اول مت ایہ وہی اوس مقبول
شکر کرن لکھیں آدمی سوڈا بے ایمان

ماندا ہاں میں سفر تے کارن کاروبار
تان اپنے فرزندوں کسیا ایہ لکھیا ن
رکھیں دلویہ یادوں متیں میراں چند
بیٹا نال خدا تے شکر نہ کرنا قبول
جیونکر خبر خدائے نے وہی وجہ قرآن

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ وَقْفَةٌ يَا بَنِيَّ لَا يَشْرِكْ بِاللَّهِ ط اِنَّ
الشِّرْكَ لَكُظْمٌ عَظِيمٌ

یعنی اپنے پت نول کہا ایہ لکھیا ن
اے بیٹے ناکرں تو شرک خدا دے نال
مور جگہ قرآن وجہ کسیا پاک خدا
شکر جی کوئی سوڈا بہرگز مندی کار

نال لکھیا ن لکھیا ن کروا و عظیم بیان
اے ایہ شکر کما و نا و اظلم کمال
نکھتے جا و ن کتب سب شکر کف کھیا ما
جیہرے شکر کما و تے نہاں خدا و می مار

تفہیمت دوم

اس کھیں جکھے آکھیا قائم کریں نماز
با جھ نمازوں آدمی مومن بنے نہ کو
کرنا ترک نماز و اشکر برابر جان

ایہ بھی بھاری مت سے ہر مومن و اساز
جیہرے نماز نال کافر سوڈا سو
جیونکر خالق پاک نے لکھیا وجہ قرآن

اِقِمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ط

یعنی کرو نماز نول قائم جکھے سول
مشکر شکر کما و تے کرن نمازوں عار
جو کوئی کرے نماز نہ بنجے وقت ادا
اسے طور حدیث وجہ حضرت دا فرمان
مومن کافر وجہ ہے فرق نماز عسا ن
بلکہ جو کوئی جان کے چھوڑے ہک نماز
وہ جی ترمگی چھوڑاں پکا کافر سو
یار و ہر کم چھوڑ کے پڑھیا کرو نماز

نال جو و جوں مشرکوں سوڈا میں قبول
تاہیں مشرک و نہا نول کسیا رب عفو
بھاوس ترک کرے اوہ مومن کسیا نہ جا
جیہرے نماز نال اوہ نہیں مشرک ن
پڑے نال مشرک ہے مشرک نال کافر جان
اوس دا بھی ایمان ہے جاندا کر پر وار
بن تو بہ پھرا و سدا مور علاج نہ کو
نال پھر نمت کمال تے ہوئے بے ناز

نصیحت سوم

تربیحی دنی مت ایچہ بیٹے نول لقمان
 یعنی جہت تک رہے گا زندہ ترا دم
 مندا کم نہ کہے نول سرگز و سبب مول
 سر مومن نول فرض سے کہتی ایچہ بھی مت
 جتنا مال ہووے کہے نول غلم خسر عدا جان
 بھاویں کی مسلیوں ہووے واقفکار
 جیکر کچھ نہیں جائزے لے علم غریب
 آکھے او کنگ لگے کرے جو چنگی کار
 حضرت کہیا جو کوئی فرستے کار صواب
 آکھ کر ادے لے لکھیں جو کوئی کار تباہ
 و سنا چاہیے خلقی نول چنگا کم ضرور

کہتا کرو چہ خلقی دے امر معروف بیان
 جو کوئی ملے سببہ نول دستیں چنگے کم
 نہیں تال تیر خدا میدا یعنی ہوگی نزول
 نیکی دے سے خلقی نول برسی نہ دے سے کت
 او تال اندر خلقی دے کر داسے بیان
 تال بھی او با خلقی و چہ کر دیوے اظہار
 تال بھی آکھے نیک کم ہو نذا الہیب عجیب
 اجر رابر دو تال نول دیوے رب غفار
 کرے وائے تال اوس پورا ملے تو اب
 بکو جتنا او تال نول ہو نذا الہیب گناہ
 بڑے گناہ دے کم لکھیں رہو ہمیشہ دور

نصیحت چہارم

جو کئی ایہ لقمان نے دتی ہے سہا پند
 یعنی جتنے تدر لول ملے کوئی بد کار
 جیکر آیا بازار اوہ دو تال ثواب حصول
 ایچہ بھی بھاری مت ہے موجب حکم خدا
 کہتی وچہ حدیث دے حضرت نے تاکید
 مار سکو تال مار کے رو کو ستمھاں تال
 جیکر تال زبان بھی روک نہ سکو مول
 غیر شرع بد کار و امول نہ کرو پیار
 جتنی طاقت کہے نول بخشی رب عیلاں
 جیکر قوت بازو ال دیوے مار پٹا

منع کریں بڑیا بیوں اے میرے فرزند
 اوستوں اوسدے فعل تھیں منع کریں لیکار
 نہیں تال تیر اجزا ضائع کرے مول
 واجب سمناں ہو منال برین یا وسدار
 جہ کوئی متاخر خسر عدا و کھو تھیں پیر
 نہیں تال تال زبانے منع کر و لی الحال
 دل تھیں اوسدینال پھر ویر کھو ہر مول
 نہیں تال اوسدینال دے ہر سو کس شمار
 منع کرے بد کار لول اتنی طاقت تال
 نہیں تال کر زبان تھیں اوستوں منع ہونا

درداے ہے آکھنوں مت لے جاے گل
 نال پھر اوسنوں لول وہ جانے دشمن دین
 جیکر ایہ بھی کرے نا اوس ایمان صنف
 جس طاقت ہے ہونڈیاں کوئی مسلمان
 طاقت ایہو پڑ پیرا لول بخشتی رب لطیف

یا اوہ اوسے اکھیاں سنے ناہیں گل
 ناہیں موسیٰ آپ اوہ مومن نال یقین
 کابل مومن اوسنوں کو نہ شرع شریف
 روکے نہ بدکار لول سے اوہ بفرمان
 روکے جلد اموڈیاں کر کے لصف

نصیحت

پہچول ایہ فرزند لول دنی تہمت کمال
 یعنی دکھ تکلیف جو نہیںوں پہونچے آر
 لے صبر سی واکریں نہ سرگز مومل خیال
 بھی ایسا لقمان لے لے لول اس دم
 تہمت باجھوں کسے تختیں صبر نہ ہونڈا مومل
 بن مقبولال ریدیاں کرنا صبر محال
 وجہ تکلیف پیہیرال کینے صبر عظیم
 یا یوسف بقیوب لے کیتا صبر کمال
 کیا کچھ درجے اوہنا مومل بخشتے رب غلام
 درجے جیکر صبر وے کرن لگا مسطور
 کارن سبھال مومناں کافی ایہو دعا

جو کچھ پہونچے تہہ لول صبر کریں بر حال
 نہیں کسے لے جھل اوہ کر کے شکر خدار
 آپے مولا صبر کھنیں سختی دیندا مال
 بیشک کرنا صبر ایہ سے تہمت واکم
 سچی ایہ گل پت لول آگھی اوس مقبول
 جو گوئی صبر کما وندا ہونڈا مالا مال
 موسیٰ عیسیٰ ذکر یاہ کھی ابراہیم
 یوسف دی گلزار وجہ دیکھ وناز حال
 بد لے صبر کمان دے مطلب لے تمام
 ذکر جو ہے لقمان دار مسحا سی پھر دور
 سنے مصنف سبھنوں ولوے صبر خدار

نصیحت

چھیوں مت لقمان لے دنی ایہ معقول
 یعنی جو کوئی آدمی لے تینوں بر حال
 نال ضرور نہ کسے ول سرگز کریں نگاہ
 خوش خلقی کھنیں سبھنوں لیں سمیت سنگ
 عجیب نصیحت مومناں ایہ بھی سے درکار

لوکانوں لے رخی تھیں سرگز بلیں نہ مومل
 کھالوں ہونے بادشاہ بھالوں ہو کنگال
 و نکھیں ناہیں کسے لول ہونگے لے پرواہ
 لوکان تہاں دیکھو کے مومل نہ ہو دین تنگ
 ہر مومن لول دیکھ کرنا خلق پیار

منفاس خواہ امیر سزاوے اعلیٰ گل
و شمن لول بھی دیکھو کے مستحقے وٹ نہ پا
پاک نبی جدا پنا کیتا خلق مسلمان
ایہو طرفہ بہنوں پکڑن ہوا ضرور

سب لول جنگا آپ تھیں جانن سردا پھل
مساں ہاربت خلق تھیں او سنوں کرے خدا
کافر مدد صرف رکھ دے ہوئے مسلمان
رکھے کے بے خلق تھیں سر کوئی نسا دور

تھیجیت ہفتم

بستوں مت فرزند لول وئی ایہ بہن مال
تھیجی کبر کبریاں رب نہ کرے پسند
فخر کبر خہمال نے کیتا وچہ سینسار
اول کبر جہان کے کیتا سی شیطان
پھر فرعون پید لول شامت جابا آر
کیتا کھر فارون نے کبرائے ہنگامہ
کس و کس دکھول کے حال کراں اظہار
کس کس اکڑ خال وی اکڑ کھی نہ بھیج
دیکھیں اپنے اصل لول جی لول کر کے خود
دون بولان وے راہ تھیں باہر آیا جو
ایہ نکتہ یاد ہے رکھیں نال یقین

چلیں نہ او پر زین وے مشکرا ندی حال
ایہ بھی ہر ایک واسطے وومی نور می پسند
سے جگ گئے و نہانڈا ہو یا حال خوار
لالق لعلت سردا اہو یا بے ایساں
سے کما می لشکر ال کیتا نرقی خدا
کھڑا کھڑو تازین وچہ دتار ب نکھار
جو کوئی او چا آگیا و گامو نہر سے بھار
لول مولی کس باغ دی جہم جو میں اوج
تھیر نہ سرگز غافل پکڑیں اساطور
کس کس جی کے کرے گا کھر تکر سوسو
واگ پندیز فقیر وے رہیں سدا کسین

تھیجیت ہشتم

اٹھوں وئی مت ابہ امت فحیت نال
بہت تر گھاڑن تھیں تو گیسس ہو کزور
وہاں وچہ نقصان سے کریں نہ ایسی کار
کافی ایہو مثال ہے سر کم اندر پار
دیکھو وچہ حدیث دے کہیا شاہ اتم

پٹا لیتی لور وچہ کھیریں مسالنی حال
اٹرن ویسی مول نہر ہی تھی لور
چے چاہیں آسودگی رکھ او سطر شمار
اس تھیں باہر چلے جو ہوندا انت خوار
سچہ کمان تھیں جان لول بہر او سطر کم

خیر الامور او سبطہا

اوسط دایرہ کم و چہ کرے خیال نہ جو
کھانا پینا پیننا پینور جو خرچ تمام
تھوڑا کھاوے قوت نقص لھک نہ اتر مہول
جو کوئی اپنے قدر نقص خرچ کرے بسیار
نالے تھوڑے ذالو چہ اڈواننگ ناموس
جیکر اپنے قدر نقص لھک وہ کرے نہ مہول
نالے سو کھی اپنی رہے سدا گذران
وچہ قرآن کریم دے کہیا رب جلال
کے جس دم خرچ اوہ ناسراف کمان
بس پذیرا ہوئے بہرہ تھیں ٹیک طریق

بیشک اوسد اکم اوہ کدیں نہ پورا ہو
سرکم وچہ اسبات دار کھئے فکر مدام
قدروں باسر کھاوایاں پورے تسانی سول
بیج اوچکا اوسنوں آنکھے کل نینسار
قدروں تھوڑا خرچیاں لوک کہن کچھوس
سو بھیا ہوئے جاگ وی راہنی رب رسول
کتنے اس وچہ فائز کتنے اوہ نقصان
بندے رہدے اوہ جو عین میانی حال
ناہوں تنگی کرن اوہ وچھلے رستے جان
چھلے چال میان جے رب دیوے توفیق

نصیحت ہفتم

نالواں ایہ فرزندوں کہیا اوس ممتاز
نال کے دے مول نال اوچی کریں کلام
کھوٹے وااواز سے کت ناہزت بلند
کوچا سر آواز تھیں سے آواز خر
اوچا بولن منع سے اندر شرع رسول
بولے ہک ون لوگ کچھ پاس رسول کریم
اوسے ویلے رب وااندا حکم وحی
یعنے جتنا بولدے ہیں رسول خدا
سن کر حکم خدا پیدا سے اصحاب کبار
ایہو حکم تمام نول جو کوئی مومن ہو
اس وچہ بھی کرن نہ ایسی بات بلند
کرنے خاف نہ خورتاں کرن اجنبی گل
جیونکر اوچا بولیاں لہو بلا تنہاں حلال

بولن ویلے اپنا نرم کرے آواز
اوچا بول پسند نہ کرے لوک تمام
ایسے اوسنوں مول نہ کرے کوئی پسند
سینے اتن حیت حال کئی جانندے ور
جس نول سننے لوک بھی ہوون رنگ بول
نال آواز بلند دے سننوں پارہ ہمیم
کو بلند آواز نا اوپر آواز بنی
اوس تھیں وہ آواز نا اوچا کر لو کار
پاس نبی دے پھرنا کرن اوچی گفتار
پاس نہ رنگاں بیٹھ کے کرن نہ اچا شور
بختر ہی دوئے شخص نول ہوئے نہیں پسند
جونامحرم شخص نول کر دیوے بے گل
نول نہ خوش آواز بھی ہوئے غیر نول

گاؤن مسن ہو رہو سرائی نکالیں نزل
اکثر رنایاں اسپاں دھیاں میں اجکل
وکیمن جتھے مرد کچھ ڈنڈے ڈولے ول
جیکوئی روکے اونہا نمنوں اٹا پونڈیا گل
مٹرن لٹن وچہ ٹکڑیاں فاضل خوش اہل
بگنی اندر پھیٹیاں کرک لکھاں لٹھیل
اوچا نیوال بولنارہ جاندا اک ول
ہک وچاریاں تارکاں پھون نکاتوں حل
اوپر توں پھیٹیاں جیونکر با بے ٹل
خاوندی کچھ لوڑنا وقت گیا اوہ ول
دیارب داسرے لے لہن چاریاں جھل
آکھن سانوں لوڑنا زور رنگ محفل
اسے گل وچہ سکرے پلوچہ لیندیاں جھل
ننگی تارمی لایکے ڈنوں پھرن ٹل
چھوڑ پڈ پراڈرا اچھ ٹل انہاں تھیں گل

سجھے نا کھراں سینے پاؤن سل
ول بولن وا جہا نمنوں مہول آئے ول
اوچا اوچا بول کے تا دیون تھر تھل
گیال کھچیاں مار کے اوسنوں کرو پائل
باخچوں شش فسادے مہول نہ کڈرے ٹل
دھیال ورن کچھا دیول راہیں چھرن جھل
برے اندر آوندیاں کئی موکا نئے ٹل
باچھ ویار مہول ہو گئے سارے مطلب حل
ور واپس ورن رات داپکی بیکانی گھل
اوڑک ہک ون جاونا خاک ٹھی وچہ گل
مار بے اپنے شرم دے کٹن اوکھ سو گھل
تال مہلتے دوستی لکھی روز آزل
چھ توالے اونہاں تھیں جہاں لساگی گھل
کچہ پرواہ نہیں جداں نک کسی سلامت کل
مٹ کوئی آکھے تر دھوں ٹل گہرے ٹل

ذکر باقی نصیحت

ایکے لوٹن پت لول و تیاں جو لھتان
جال ایڑتیں دے رہیا کیتا ایہ فرمان
کنا سے کچھ ہو رہی تینوں میں سمجھا
قصہ کو تال بجاوں کچھ مویا اوہ تیار
نال محبت پت لول مہن لگا لھتان
وکیمن گامکار کول اندراوس رہین
یا در گھس اوس رکھ دے پھنڈے بھگس جبار
موسیٰ اوسکے پٹیک بڈھامرو و قنعیف

وکر انہاں وارب لے آندا وچہ قرآن
ٹل کے جاویں جچہ لول جس دم گول جان
تال جو اندر مہر دے دکو نہ ویس کار
آلیا کچھ باب لول بیٹا فرما زار
ساہ وچہ تینوں جانریاں اوسے کھیلان
موسیٰ اوسکے پاس بھی ہک چشمہ نشین
رکھے اوس آفات تھیں تینوں پاک خدا
منیں دل لے جان تھیں وسدا کلم تھل

دو جی تینوں بات میں دس سال یہ سمجھا
 او کھنوں دسے جو آدمی میں میرے اتنا
 عورت سے او سجدہ رکھا عورت میں حال
 اسی عورت دیناں توں کرے نمونہ ویاہ
 بیوگی یہ بھی بات سے سن لوں بر خور وار
 نام فلانا او سدا نکت گئی و بار
 جا کے اوس تھیں اپنا فرسہ کریں وصول
 ایسے سب باتیں میراں رکھیں یاد ضرور
 سزا سبہ نصیحتاں ہو با تریست روان
 ڈٹھا اوس درخت یک سو سنا سا یہ وار
 نالے چشمہ بچ یک جاری اوس دے پاس
 کہند او جو چہ پی گوال پانی واپک جام
 تریست و صیت باپ وی آئی اوسنوں یاد
 بدھا اوسنوں ویکو کے کروا ایکو فرمان
 کرے میرے کول توں سا کے ہیرہ آرام
 بیشک بابا وڈ کیا سچ تیرا فرمان
 لڑکے وی ایہ بات سن بولیا مرد خدار
 سنی جدول ایہ بات پھر لڑکے نیک نہا
 کہیا اسی باپ نے سنوں لڑوی وار
 حال پھر اوس ضعیف وامن لیا فرمان
 پانی پی کے چشمیوں سنا اوسے خار
 ڈنگن لگا اوسنوں بدھا اسی بیدار
 کٹ لیا سر پ وار کھیا اپنے کول
 لڑکا اوس ضعیف تھیں سکر ساری بات
 بچھوں اوس ضعیف نے کہیا پھر بلا

جدول فلانے لوک وچہ داخل ہویں جا
 تینوں گھر لے جائیکے خدمت کرن ادا
 تینوں کسین عقیدوں کر اس عورت نال
 اللہ تینوں اوس تھیں رکھے وچہ پناہ
 وچہ فلانے پنڈوے رہندا یک سچار
 اتنا میں تھیں نقدا وہ لیکیا قرض اوٹھا
 یاد رکھیں یاد سجدہ رات نہ رہنا ممول
 جاہن بیٹا تھو دا حافظ رب غفور
 جدم پوہتا جائیکے اندر اوس میدان
 بیٹھا اوس کے ہیرہ یک بدھا بزرگوار
 ہنسی بن لکمان لوں واندھی سخت ماس
 پھر پٹھال اوس رکھوے کرسال ہیرہ آرام
 لگا اوسنوں کرن جال لڑکانیک نہا
 اندر اسی و صپ نے کدھر لگوں جان
 لڑکا اوس ول پرت کے کروا یہ کلام
 منع اسپاںوں باپ وی بہتا اس مکان
 رپ وی قسم نہ لڑکیا و صپ اسی وچہ جا
 آئی اوسنوں باپ وی تریست و صیت یاد
 میں لکھیں جو کہے اوہ بدھا بزرگ وار
 تریست سلامی ہوئے کے بیٹھا اوس مکان
 سب یک اوسے لڑکھ تھیں ملے تھام آر
 لے گئے عام اسپاںوں اوسے چھوڑا مار
 لڑکا جدم جاگیا اسی حالت کھول
 رخصت لیکے چلیا اوسنوں نیک صفات
 کھوئے جاسیں لڑکیا تینوں سچ بتا

جاسان میں اوس پنڈوں کے کیا حال
 بیشک چلو تیس بھی رکا کے جواب
 جسویے اوس پنڈوچہ دونوں بیٹے جا
 چھیا لوکاں اونہاں تھیں سارا پتہ نشان
 و سار کے اونہاں تھیں اپنا کھول بیان
 سن کے لوکاں اوسد اکٹھا ادب کمال
 اچھی خاطر دو ہاندی کیتی سی اوس قوم
 رٹ کے لوں اک روز اوہ کہندے زری نال
 نالے اوسدے پاس سے دولت مال کشر
 تیری خاطر دل کے کیتی اسال صلاح
 بڑے کے کہیا باپ نے کیتی سی ایہ پنڈ
 ہنس نال و سپر پوس وے پاو ننگا کٹھن
 تھیں اوسدنی بات لوں نامور تھیں
 جو کچھ اوسنے آکھیا سوس کال قبول
 بڑھنے لوں اس جا کے دتا حال سنا
 رٹ کے لوں اوس شخص بھی وئی ایہ صلاح
 نال اوس رٹ کے عفا پھر کیتا عورت نال
 اس عورت وے نال جو عفا کر پند آہ
 نو خاوند اس تدرہ تھیں اگے وے مار
 تینوں بھی ایہ ماری تھوڑو نہ جانی مٹوں
 بڑے لوں اوس آئے وستی ساری گل
 بڑھے کہیا مٹوں ایہ فکر نہ کر لوں کار
 راتیں تیرے گول جاں آوے وقت حراج
 و سال میں اوس وقت میں تینوں باک بھونر
 القصد اوس راتوں انیوں کیتی کار

نال پھر بڑھے آکھیا تینوں بے حل نال
 تا کھریڈھا تریا او سک نال شباب
 حقیقی اوسکریات وے آئے پاراشنا
 کون تیس کس تھیں تھیں آئے اس مکان
 آتیا میں اوس تھیں تھیں باپ میر القمان
 گھر لے آئے دو ہاندی بہت محنت نال
 کر کر لے اونہاں تھیں رکھیا کتنے لوم
 عورت سے یک اسجک صاحب سن جمال
 چنگی ذات صفات تھیں عورت وڈی امیر
 آتھیں نال و سال چاہیر الال نکاح
 کسے امر و اسف و چہ نامور وں پابند
 ہاں البتہ تدرہ لوں جو گل کئے قنیت
 ایہ بھی گل میں و سنوں کرساں وں تھیں
 اوسدے ضرور باچھ میں یہ گل کال مٹوں
 اس کم اندر تساندی بے کس طرح رضا
 بیشک اوسدے نال لوں کر لے حق نکاح
 پختوں کی شخص نے اوسیا ایہ حال
 پہلی راتیں اوسنوں ویدی ایہ تھکنا
 تینوں کیتی تدرہ نار ایہ بے وڈی بدکار
 سن بیٹا القمان و امیر یا بہت بلوں
 تینوں اس نکاح و امیرا جا بے کھیل
 میں تینوں اس بات وستی حکمت لوں تہا
 جلدی تینوں آئے و لوں لوں اصلاح
 انشاء اللہ چوکی تیری جان عزیز
 خلوت کالن جدول اوہ عورت ہوئی تیار

لے رخصت تک ایک ہی آیا بزرگ دل
 بدھے اوستوں اکھیالے آلوں فی الحال
 آندہ آتش جان اوس آتش نال بھرا
 عمر اوستا اس شخص لے رکھ لیا سی پاس
 کندہ آتش دان ایہ لیا توں من نار
 عورت کپڑے اپنے لاسے حدوں تمام
 میرے پاس لیا ونا پھرا یہ آتش دان
 تڑت انگلیٹھا لے گیا عورت اپنی پاس
 حال اوس کپڑے اپنے دے سبہ اوتار
 من کے عورت حکم ایہ کہتا سے طور
 دے آتش دان جان دھانا نال دھیان
 سدا کے اوس جوان لوں دے پھر دکھا
 اگلے خاوند مر گئے اسے تمامت نال
 بیشک اوسدیناں من صحبت کر لوں جا
 آیا عورت طرف پھر روکا نیک صفات
 صحیحی سلامت فخر لوں اوٹھیا بن لقمان
 آخر اوتھوں کو چدا کہتا پھر سامان
 کیا بن لقمان نے اوس بدھے لوں جا
 اوٹھے میں ہک شخص لوں بنا میر سول
 کیونکر مرضی تساندی دسوا پنا حال
 اورک اوتھوں ٹریے دونوں سنگی رل
 میں ہاں پت لقمان واکھنا اوس جوان
 قرضہ میرے باب و اچو بچہ دینا میں
 کہا اوس بچار نے سدا اوسدی بات
 بھلکے اوٹھو سویر لوں کرال حساب کتاب

کندہ اوستوں آٹکے دس بیٹوں اوہ گل
 ہک انگلیٹھا اگ دا بھر کے آتش نال
 پچھے چھرا سپ اوہ بابے نار یا سار
 سدا آتش دان وچ اوہ سرے و سواس
 عورت لوں جا اکھنا کپڑے سبہ اوتار
 سیکے اوپر اک دے اپنا خاص اندام
 حاکم بزرگ دے کپڑے بن لقمان
 کندہ اوستا اوتار لوں اپنا گل لباس
 سک ننگی من اپنا کیا اوس یوکار
 پھیلنگلیٹھا لیا بدھے لوں فی الفور
 نظری آئے سب دوا اندر آتش دان
 اوس عورت دے پت شخص نکلی ایہ بلا
 تیری واری رب نے آفت و قی نال
 اتنا اللہ تدبیر لوں دکھ نہ بہو بخیر کا
 صحبت جو رو نال اوس کیتی ساری رات
 بندے اوستوں دیکھ کے بہت سوے حیران
 اگوں اوس مقروض واپس تھیں سنو بیان
 یا بزرگ اک لوکے اوپر لب دریا
 قرضہ اوستھیں باب واکرنا و خچ و سول
 بزرگ کہا اس میں بھی چلیاں تیر نال
 وچ ملے اوس شخص لوں وکی ساری گل
 کیتا بیٹوں باب نے تیری طرف روان
 دے من بیٹوں جلد توں لین آنا ہاں میں
 رہو اساتوے کول لوں اچا جوگی رات
 پلے پاوال تسانکے جو کچھ بنے حساب

دو کے کہیا بات ایسا نول نہیں قبول
 بارے کہیا لکنا مال کر کوئی قبول
 لڑ کے اوس بزرگ وامن سا فرمان
 وچ اصل تجار اوہ ہے می بڑا مکار
 سے سی اوس تجار واک بلند مکان
 میسرے اوس مکان دے چلا اسی وریا
 واکم اوس مکان تے قدرت زبیدی مال
 تلوں منزل وچہ چوسو ندا اوٹھے جا
 اوٹلی منزل اوسدے مسوندے الی عیال
 جس دے مال تجار دی ہوگی عروت کا
 روٹیر جاندا اوہ کانگ وچہ راہیں مولاجار
 ایہو وپ تجار نے سوچیا و نہا نمان
 لیجاوے گی دو ہانوں راہیں کانگ روٹا
 جیکر پھر قمان نے منگی کافی چیسر
 رکھا اوسے دو ہانوں کر کے ایہو قیاس
 رات تھی مال و وہا نوں کھانا خوب کھوا
 سوں گیا پت قمان دا بڑا سی بیدار
 جلدی اوس جوان نول بڑھے لیا جگار
 جتھے اوس تجار دے کتے کن فرزند
 تر اوسدے او نہاں نے جلدی نال او کھا
 آپ او نہا ندی جگہ تے سے دونوں پار
 فجر می اوٹھ تجار نے کیتا بجدوں و عیان
 تلوں منزل اوسدے پت ہوئے مر وار
 دیکھ کافر دے وچہ کتا اوہ بدوا و
 پتیرال دیول ویکھ کے کردا مال پوکار

کہیا سے سی باب نے رات نہ رسا نول
 اوہ جانے اچ رات نول سے اسدے کول
 رہ پئے اوسے کول وہ بڈھا تے جوان
 سن نہیں تینوں اوسدہ حال کراں اظہار
 آہ اوہ دو منزل تیلے او تے حبان
 گدی او پیر وپ کتھیں کیتا اوس بنا
 اوھی راتیں او نہی کانگ و نہاں سال
 راتیں وقت لیجاو نہی و سنوں کانگ ٹا
 اوٹھے وچ نہ سکدا پانی ہک روال
 تلوں منزل اوسنوں ویندا وچ سٹوا
 کسی نا واقف اوسے انوں چھوڑے مار
 تلوں منزل و نہا نوں کھیا نیاں مال
 قرضہ وینا پوسے نال مگروں لیے ہزار
 کہیاں تھیں لیگیا تیرا پت عزیز
 رہے اوسدے پاس اوہ لڑکے ہنکاس
 تلوں منزل سون وھی وئی جگہ بنا
 اوھی راتیں کانگ و آچر صیا کھسکار
 اوٹلی منزل وور کے دونوں پتے جا
 پوتے اوس مکان تے دونوں قدر بلند
 تلوں منزل او نہا نوں ونا آن سٹوا
 حکمتیاں نول حکمتی بلن دلا کے مار
 اوٹلی منزل دوہیں اوہ سے امن امان
 پانی وچہ اد نہا ندیاں لاشاں بھرن خوار
 نلے نول آن کے لے پورے اوستا و
 ہکے ہیں نال مسافراں نول کتھی ایہ کار

کہا نڈوں مسافروں کو اور سدھی گل
ایسے طور قرآن و حدیث کی تفسیر
اسے طور قرآن و حدیث کی تفسیر

تینوں اپنی نیت دانیایے اہل
براکرے جو کہے واؤنڈا اپنے
سگوں آیت لکھ کے تینوں باں

وَلَا يَجِيئُ الْمَلَائِكَةُ إِلَّا بِالْحَسَنَاتِ

یعنی نہ کہہ واکھور کے لوں جا
سبح کلام خدا کی سچ اس و فرمان
تسبیح و کراوس تجارتے دیکھ لیا ارا
قہر کو تاہ جدوں اوس ڈٹھا ایہ کام
کر کے قرض وصول اوہ بڈھا اتے جوان
ناملے بن لقمان اوہ عورت لے کی نال
ناملے اوسدے یاس جو کے سی دولت مال
حال بیس لقمان وایہ موتا وطن قریب
انہی مدت سفر میں کٹیا ترے نال
میں میں پھیال تدرہ قصیں اوسو لقمان
جائے تینوں براتوں یا کچھ نیکو کار
پو بیات لقمان واپس لوں نہ کھسفات
تسال دیوالی محو لوں عورت لے سہ مال
ایہہ گل سن کے اکھیا بزرگ نیک خصال
سن کر اڑ کے آکھیا بے شک لبو و نڈا
بڈھے کھیا و نڈوے تینوں پھر تھاب
مال پھر بڈھے مال اوہ خود کتا تقسیم
تھوڑی اوس تھیں و نڈ کے رکھی عورتوں
بیٹرا حصہ دو مال تھیں بے تینوں منظور
مال پھر بڈھے لے لیا حصہ یک اوٹھا
ووجا اوس ضعیف لوں و تاسارا مال

تس کتا اوہ کرے اوسنوں کھرے آ
جو کوئی کرکما و نڈا کروا اپنے کان
کستی نال مسافروں گھرتوں کی آ
گن دتا سہ اوہا تھوں جتنا قرض تمام
دونوں اپنے وطن لوں ہونے پھر روان
غدا کستا اوس شہر وچ سے سی تھیں نال
اوہ بھی عورت لے لیا سہ کچھ اپنے نال
آکھن لگا اوسنوں بڈھا یا حبیب
معلم تینوں ہو گیا میر سبب احوال پا
کیونکر میرے اوپرے تیرا وسم گمان
جنہو نہ تیرے عقل وچ آوے کر اجسار
کستی میری بد و تدرہ اندر تکلیفات
سدا سلامت تسانوں رکھے رب حلال
میرا بھی اس مال تھیں حصہ کچھ نکال
آدھی دولت تسانوں دیوالی خوشی خوا
رکھے کھیا و نڈو لے لیس جناب
جو کھی دولت اک طرف رکھی اوس قسم
پستھیں کچھ آکھیا اس رکھے لوں بول
کر کے اپنی طرف لوں ہونے خوش مسرور
عورت اوسدھی کول جو با لے رکھیا سار
رخصت ہو کے گھرتوں اٹھوڑیا فی الحال

جدوں گئے آتیا پھول کرے وہیاں
 ناں پھر پڑھا اور سنوں نگوں کے ہزار
 لڑ کے کہا کسانوں اپہ کی گیا خیال
 بڑے رفتی شفیق ہوئے تیس جناب
 کیتیاں میراں مشکلاں بہتساں آسان
 سن کر اوسدی بات یہ کہیا مرد کمال
 مینوں دولت مال وی نہیں ضرورت کا
 مارو تیری نول پھچیا بیوں رب علام
 جاں کوئی رب بڑے دوستاں کل ہوئے کم
 ایہو بیوں رب واسے مہوں ارشاد
 لگا ہاں من جاں میں ہیں کھلی رخصت پا
 جاہن اپنے باپ نول نول خیری نال
 لڑکا لے گئے رپ عورت نال تمام
 ساری حالت نفرومی کیتی بیٹھ بیان
 وجہ تارچاں انہاں ہے میں کمی مذکور
 اگے ہی طریر وادساں تینوں حال

گرے چلیا آوندا وہ بڑھا انسان
 شاید مینوں مال تدرہ ڈر کے دتا چا
 دیا میں ایہ کسانوں اپہ مرضی نال
 پن کسانے قدم و الخورت مال سباب
 کتنی والی مجھ وی کساں بچیاں جان
 میں راضی ہاں تدرہ لے لجا اپنے نال
 میں نہیں خاکی آدمی ہاں میں ملک خدا
 ایہو ہمیشہ رب لے مینوں سو بیٹیا کام
 شرت اونسا مذہبی مردوں جاوا کتن بلکہ
 چنگیاں لوکاں واسطے جا کرنی امار
 فضل آلموں تدرہ نول دیا گھر بیٹیا
 ایہ گل کہہ کے ہو گیا غائب وہ فی الحال
 صحیح سلامت باپ نول کیتا آن سلام
 کتا نقل حلاصیوں میں ایہ سب بیان
 مشقت نمونہ ذکر اچھ کیتا میں مسطور
 اچھ بھی تھوڑا ذکرے نا میں طول طوال

ذکر حضرت مخدوم علیہ السلام

اندر قصص الانبیاء لکھا ایہ بیان
 مشرق مغرب تک تراوسا حکم روان
 بیت المقدس شہر کے گلہ کیتوس
 دس ارب کییاں بخت خدایہ شہر
 تاں سوقت طریر نول کیتا نبی خدا
 دئے حکم خدایہ اخلت وچہ تمام
 پھر دے پھرے بدل او آئے اس مکان

بخت لفرک بادشاہ سی کافر سلطان
 او پر اربکیاں عاب موما آن
 کل مکان ہمارتاں کیتیاں دواہ شمار
 کچھ مارے کچھ لے گیا کر کے نال اسیر
 نشان نبوت اونسا نول ہویا تدرہ عطا
 ارکان ارب سکندر خدایہ اخلت تمام
 بیت المقدس شہر نول او کھا ویران

اگر کھن لگے دیکھ کے ہو یا اچھ بر باد
 قدرت ربی و نہاں نے دھونڈی انت
 اچھ یا ننوں چکر پیر اوہ دیوے کدیں وسا
 او سے ویلے پھیلا رہا نے عزرا مسل
 گداسی اکا و نہا ندا جتے سن اسوار
 نالے پاس عزیر دے مہی کچھ طعم
 سو برسوں تھیں بعد پھر کیتا رہ حیات

کیونکر پھر اس شہزوں رب کرسی آباد
 موسیٰ ننوں پھر کس طرح زندہ کرسی اب
 موسیٰ ننوں بھی کھنک پھر زندہ کرے خدا
 کیتا فوت عزیروں بلک الموت و کسل
 اوہ بھی او سے جگہ تے رب نے تہا مار
 اوہ بھی او سے رہ گیا و کچھ خارے کام
 جوں قرآن مجید و جہ آلی آ رہ آیات

فَاَمَّا لَهُ اللهُ مَا نَكَّهَ عَامِرًا بَعَثَهُ

زندانہ ہو کر دیکھا جدوں عزیر بہی
 تال اسوقت عزیر تھیں کچھ پیر اب غلام
 کسزبانک اوہ روزیں رہیا تھیں امی جا
 کھانے اپنے طرف توں کھانوں زورہ میان
 باقی گدھا اپنا دیکھو نال تمیز
 یعنی ہکا وہ روز جو اچھ رہتوں توں
 اچھ ہک قدرت اپنی دنی اسال دیکھا
 اوپر دیال و سدیاں کیونکر چاڑاں ماتس
 زندہ کیتا رہا نے او ننوں قدرت نال
 نالے سارا شہز اوہ ڈٹھا پھر آباد
 قدرت دیکھ خدا کی دے عزیر الا
 سر گیا اوہ مرد و سا نخت نصر شیطان
 او سدھی جگہ گیا حاکم کوئی مور
 سنے جو مظلوم کن پھیرے اوہ جاگ
 سو برسوں تھیں بعد جال زندہ ہو یا عزیر
 یعنی کھن اوہ ہے مول نہ کر یو شک
 ہی تورات عزیروں نوک زبانوں یاد

وسدا ڈٹھا شہز اوہ جیونکر وسدا سی
 کتنی مدت رسول توں اندر اس مقام
 حکم موسیٰ سو برسے تینوں گیا و ہار
 سرگز کمول نہ وڑیا رہیا امن آمان
 ڈیاں باجھوں وسدی رہی کافی چیز
 گدھا تیر اس طرح ہوندا کوں زبون
 گدھا تیر او دیکھ من دے اسے اسے جو
 اچھ رہ قدرت اسانندی تھیں نال قیاس
 اچھ آپ عزیر نے ڈٹھا سارا حال
 نخت نصر مرد و جو کیتا سا بر باد
 جاتا میں سر چیز نے قاور پاک خدا
 بیت مقدس شہزوں جس کیتا ویران
 سب اولاد یعقوب دمی دنی او سر چھوڑ
 بیت مقدس شہزوں رب لگاے بھاگ
 اکثر بندے دیکھ کے جانن او ننوں غیر
 کتنی آکھن سووسی تدوں اسالوں یک
 جے ایہ کدیں سنا دیو مرے آوال اکتھا

سخت لہر نہ لٹ کے گیا پلید گوا
 کاتبان تھیں لکھو اسکے ولوں کے ارسال کتاب
 نائے کاتب سدا کے وئی ترت لکھا
 سو پر سال تھیں بعد یہ ہوا پھر حیات
 رب واپت ستر لوں کے سب بتان
 مرنوں کے سو برس زندہ ہووے پھر
 بے بیٹا رب و اچھوٹا رب ستر
 پوچھن لگے اے او سنوں ہو گئے بیدین
 جیکر کسے زرگ وی کوئی کرامت پان
 نا جانن جو اس طرح موسال بے لیان
 قبرال تاملن یوح کے ہو جان مردو
 اوسدے مشرک ہون وچہ ستر شک کا
 جیہہ کر وچہ حدیث کے کہیا پاک رسول

ناے سن تورت سے ساڈے پاس نہ کا
 جیکر سنوں یاد کے اوہ تورت کتاب
 ناں پھر نہی ستر کے وئی یاد سفا
 موعظی پاک یقین حال لو کانوں ایہ بات
 موعظی موعظی ان پھر لگے کرن گمان
 آکھن ایسا کون سے دنیا وچہ دلیر
 ایہ ناسرگزی سے نا اچھ کوئی غیر
 اسے گل نے نہ لگے کیتا پاک یقین
 ایہ عادت مش کاں اچ کل وچہ جہان
 ناں خداوے اوسدا پورا جانن نشان
 بچ بچ اگے اوس کر دے وچ بچ جود
 جو کوئی سجدہ کے نول کروا باچھ خارا
 لعنت ربی اوستے ہووے سدا زول

لَعْنَةُ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَتَقْبُولُوا اَبْنَاءَهُمْ مَسَاحِدًا

قبرال جہمال پتھراں مسجراں لیاں بنا
 تاملن لعنت او نہا نول شمسی ربے دوو
 زنت اپنے سی وی پکڑی سجدہ گاہ
 دو نول فرٹے رب نے کر وئے نامون
 مور کسے نول کدول پھر سجدہ کران روا
 لایق لعنت ربی بیشک حاند اہو
 کیتا سارا ذکر میں وچہ زینت اسلام
 جہمال قبرال پوجیاں سوہوے ملعون

اوہ ہووے نصاریاں لعنت کرے خدا
 یعنی اپنے ہی وئی پوجن پھر ہووے
 اے طور نصاریاں کیتا کم تہا
 دو ہاں قبرال یوح کے کیتا کم زین
 بنیاں وی جاڈ قبرنول سجدہ روانہ ار
 باچھ خداوند کسے نول سجدہ کرے جے کو
 خستے قسماں شرک نے پھر جان حرام
 بس پندرا اچھوڑ لوں اچھے ایہ مضمون

تقدیر حضرت زکریا وہ بھی علیہما السلام

کیتا رب نے او نہا نول پناہاں رسول

سی اولاد وادو پھیاں زکریا مقبول

رہندی آہی و نہا نمنوں بیٹے کارن چاہ
 وجہ بڑھایے بخش توں میرے رب مجید
 تال پھر پیٹا او سنوں و تار ب غلام
 بکھی رکھیا نام اوس موجب حکم خدا
 چار برس اوہ گھروں نابا بر نکلیا مول
 رکھرا گوشے بیٹھ کے رہدی طرف خیال
 مردم حضرت زکریا ردا و غلط کلام
 ہک دن موجب قاعدے مجلس چہ بیان
 بکھی نے بھی چھپ کے سنیاں سبہ احوال
 طرف ہاڑاں روندے چلے گئے فی الفور
 رہی ڈھونڈھندی مالو بھی سنت ہاڑیاں ترک
 ہک دن وہی کسی نے ایہ خوشخبر پسند
 رائس رمندا جانی کے وجہ فلائی غبار
 جا کر کے غار دے بیٹھی روز تمام
 کینتس مال توں دیکھ کے نس طرف خیال
 نال رو بیٹا کر کوئی میرے نال کلام
 بکھی کہندا توں تھیں کرنی چپ محال
 بخود منجول چلدا مال اوسدی و منشت نال
 بہت محبت مائو نے کیسی ہور بخور
 مسجد اندرا و نہاں نے کینتا آن مقام
 وجہ بھارت رب ذی ان ہوتے مصروف
 زکریا و کچھ حال سن مجلس و حج سنا
 سنوں حقیقت اسطرح راوی کرے بیان
 حضرت و غلط سناوے کوئی نہ سندا مول
 مارن لگے و نہا نمنوں رطل سبہ مردار

وقت ضعیفی عرض ایہ کیسی پیش الہ
 بندوں انی مہر تھیں ہک فرزند رشید
 حکم مویا توں ایسا بکھی رکھیں نام
 پوروں کرے پیار تھیں مردم صبح مست
 دل وجہ رب نے خوف تھیں کہ سدا لیل
 کدیں نہ باس جا نی کے کھڈیا رطکیاں نال
 بہت سے اندر خلق دے حول رسولاں کام
 دوزخ اتے بہشت داکینتا و غلط بیان
 آیا اندر دے دے ایسا جوش کمال
 ست دیہا کے و نہا نمنوں گڈے اسطرح
 ایسے کوئی او سنوں پتہ نہ لگا ٹھیک
 وجہ ہاڑاں رووند پھرے تیرا فرزند
 تال پھر مائی او سنوں ڈھونڈن مویا تیار
 بکھی روئدا آگیا جس دم مویا تمام
 نال پھر کھیا مالو نے رو کے جذبے نال
 روندہ ایسے کس واسطے وں احوال تمام
 جس دم میرا جاوئدا دوزخ طرف خیال
 تے کے کھئے آوسی مر لوں کھئے حساب
 آخر اندا نال اوس بکھی شر مچھور
 تدوہ او نہا ندی عمر سی برسالت تمام
 بس بد اسجگہ ایہ گل رکھو موثوف
 کیونکہ اندر خلق دے شور مویا بریا
 زکریا تھیں خلق سبہ مویا کے فرمان
 منہ حکم خدا پیدا ہوئے سبہ مچھور
 او تھوں جان بچا نی کے نہٹا ہی غفار

Marfat.com

جا کر اک درخت تھیں منگی اونہاں پناہ
 آجائے کہیٹ وچہ میں پیرا کھنڈار
 داخل ہو یا کر گیا بیٹھا نال آرام
 ڈھونڈ رہے سر طرف تھیں پتہ لگا کو
 وسیا اشیطان نے سارا پتہ نشان
 آ رہ جلد منگواندے سن کر اوہ تشریب
 جد حضرت دے سر وچہ آ رہ لگا حیا
 او سے ویلے رب لے پھینچا جب اسل
 پھیر توں اُف کر گیا اے میرے مقبول
 رکھن ہارا خلق دے اوہ پاک الہ
 منگ پناہ من سے تھیں تینو لئے بچیا
 سن کے پھر تک نہ پھیراوس کیتی جون چرا
 وچے اوس درخت دے ہو یا بی تھسید

بول کہیا اوس رکھنے قدرت نال الہ
 اتنا کہہ کے رکھ اوہ پاٹ گیا مک بار
 پھینچوں خلقت ڈھونڈ رہی آئی او سمقام
 کندھے کھٹے گیا اوہ خبرے فائز ہو
 داخل اس درخت وچہ ہو یا اک انسان
 سڈیا اوس درخت توں سر سیرا تک چہر
 درم ہو یا نال اُف تک کیتی تہنی خندا
 آکھن لگا تہنی توں کہیا لب جلیب
 صابریاں وچہ نا داخل موسس توں
 کس گلوں تہ دھر رکھ تھیں منگی آن پناہ
 نال تال کر کے پھیرا پھکیت اوڈھا
 منی دل بے جان تھیں زبیدی جون رضا
 درجہ خاص تھیا توں بخشا تہ تہید

شہادت حضرت یحییٰ علیہ السلام

جسدم حضرت زکریا گیا شہادت پا
 کتنے روزاں باپ تھیں چھپے بھی مقبول
 ولی رب پھیرنی اوسارے تائیں پھیر
 اندر اسر پھیلیاں سی پاک ثورت کتا
 پہلا خاوند اور اوسر اوت گیا سی ہوا
 تہنی پہلے خصم تھیں گھر اوسرے ہکھی
 خاوند اچے جوان سی اوسدا صاحب زور
 دکھار سنوں اکھی نا کر ہوز خیال
 کرے اوسک نال توں اپنا تھوڈ نکاح
 سکر اوسدی بات توں کیتا اوس قبول

یحییٰ بیٹا اونہا ندا مسجد اندر سار
 نہیا اندر مسجدے بندگی وچہ ششبول
 دئے حکم خدا تہدا ہر دم رب نا شہینز
 بلکہ اوس وانا م سارا وی لکھی گیا
 زوجی واری پھیراوس خاوند کیتا تہ
 جسویٹے پھر آپ اوہ بندی ہو گیا
 کرنا جیسی اوسنے ثورت کرنا تہور
 پھٹی پھیری تھیب سے ماہی حسن حال
 نا ثورت تہرو وی سرگ مول جلال
 سدا نام راوری تہن کیتی تھور لہا

بچائی نول بلوائے کے لوکاں دسیا حال
 حضرت کہیا شرح وچہ ایہ گل نہیں صحیح
 ایہی اوہ باب سے بھاویں کرچھ لک
 بچائی لوکوں کی جاں ملکہ نے ایہ بات
 بچائی تیکر تقدروں جائزہ کے نہ مول
 حاکم سی اوں شہر و اوہ مرد و دلیسد
 بکڑ لیا و جائیکے بچائی نول فی الحال
 پکڑ سپاہیاں نبی نول حاضر کیا آ
 اوسیدے رب نے بھیجا جبرائیل
 جے نول آکھیں شہر نول پوچھ کر ان خراب
 حضرت بچائی آکھیا نین کے ابو تقیر
 جیکر کے مسو تقصیر لکھی موت خدا
 کہیا جبرائیل نے لکھی انیوں موت
 نال بچھوئی آکھیا میری کیا مجال
 ترت اگے تقیر دے ذناسیس نوار
 سیس مبارک نبی و اجال ہو گیا جلا
 ڈکھا جلاں فرشتیاں مویا نبی شہید
 یارب تیرے نبی تقصیر کیا ہوئی تقصیر
 حکم مویا درگاہ تقصیر ماریا باجھ گناہ
 جیکر کے تصور تقصیر ہوندا ایہ مقتول
 تقصیر کوتاہ ہو گیا بچئی جلاں شہید
 بچئی و اوں خصم نول و تاقدر پڑھا
 کوٹھے اوپر پڑھی اوہ طور ت گئے کم
 اسبوقت اوڈائیکے لیکھی اوسنوں نال
 و گن سستی اوسنوں پاڑ کھا ہد ایک شیر

کرو نکاح اس جئے واس وی بٹی نال
 بھاویں و درجہ تقصیر مویا اسدی وہی
 روانکاح نہ انہاذا معلم سارے جگ
 غصے مویا خصم نول کہن لگی بد ذات
 اسیدویا اوسنوں مار کر و مقتول
 سد سپاہی نے کروا حکم شدید
 ماراں اتسے وقت میں اوسنوں کر بچال
 جال اوہ کافر نبی دل آیا تیغ اوٹھا
 بچلے نول آکھدا کہیا رب جلیل
 کیونکر میری نکرہ وہی بنوں دس کتاب
 کیونکر میری موت سے لکھی وچہ تقدیر
 تال بنوں منظورے بچو نکر ت رہنا
 اس کافر دے تقصیر ہونا سرمدہ فوت
 نال قصار خدا میدی میں راہی ہر حال
 تال پھر کافر اوٹھ کے دئی تیغ چلا
 پھر بھی ایسا کھدا نہیں ایہ عقدر رہا
 کروے عن سوال ایہ اگے رب مجید
 کس گناہوں اسنوں ایہ ملی تقدیر
 تال بہت فضیلتاں بلیاں وچہ درگاہ
 کیونکر ساڈے پاس ایہ بہت ہونا مقتول
 پچھوں اوہ جو کافر آسی رین پلسد
 اوں سے ویلے اوسنوں دئی رب سزا
 سخت ہوا تک رب نے بچائی یکدم
 جا کے ہونہ او جاڑ دے سٹیال بحال
 گئی جہنم کھوکھی مویا نہ لگی ویر

اینبوں اور کے خصم تے مویا غضب خدا
چڑھ کے فارس ملک اٹھیں ایک غنیم
جذک سہ پلید ناموچے مکتول
شتر نر بہود وائل رنیا جاں گند
جو کوئی رب کوے دوستان قیوے دکھاندا
ایہ کچھ مجھے انبی واد کھائیں مذکور

سے تاملی قوم ہے وبارب اوڈا
کینے قتل تمام اوس کے جنگ عظیم
لہی کھی دمی لاش دا بند نہ مویا مہول
تال کھی ذمی لاش کھس خون مویا ہی بند
لے شک بد لے اونہاں کھس لہن آب خدا
اگے ہن جہزیں و احوال کراں مسطور

قصہ حضرت جبرئیل علیہ السلام

وہی خیارے انبیا لکھیا ایہ بیان
ک فلسطین شہرے انار کے شام
نالے بت بست یک رسد اوٹھے شاہ
نال نبی جہزیں دے کر و اظلم کمال
وہ سے واری اونہا نموں ماریا اوس علیہ
سار اٹھہ کھول کے ٹکینوں ویاں سنا
سورے واک بت سی کیتا اوس تیار
نالے اور کے شہر وچ چہڑے لوک تمام
جو کوئی اوکارت نول سچہ کرے نہ جا
ایہو طریقہ اوسد کرے ہمیشہ یاب
بھیجا رب جہزیں نول اینا ہی نشا
تال حضرت جہزیں نے من نے حکم خدا
نالے انار خلق دے کر و او علق کلام
کر و عبادت رب دمی جوے پاک خدا
خالق ساری خلق دے اوہ سر خنہار
اوسے دمی سے ذات لوگ لائق سدا بخود
سنی نصیحت جہزوں ایہ اوس کافر بدکار

سے حضرت جہزیں بھی پیڑ ذمی شان
ایہ حضرت جہزیں سار مت اوس مقام
دا ومانہ اوس نام سا کافر و سیاہ
جیو تگر وچہ تفسیر لکھیا سے احوال
وہ سے واری پھیر اوہ زندہ مویا شہید
جہزیں اوس پلید نے کیتا اید جفا
لو جا کر و او سدی اوہ کافر بدکار
سینوں لو جا بت دمی و سار وہ حرام
آتش اندر او سینوں و مت اسار جلا
بت لو جاوے خلق کھیں نالے لوچے آب
جالوں اوس پلیدوں میرا حکم سنا
اوس کافر لوں وین دمی طوت کیتی آر
چھوڑو بت پرستیال لے آو اسلام
جس نے اپنی قارتوں کیتے ارغ سہار
نالے رب العالمین بہہ دایا لن مار
منوں وحدت اوسدی جانوں اوہ مہبود
نال نبی جہزیں دے کر لگا تکرار

کہنڈا جی کہ رب سے میرا سے قوم
 روئی کارن پھریں لوں عاجز تے محتاج
 کہیا بنی جبریس تے فانی سے ایہ مال
 مینوں دولت و ایمنی ویسی یاگ خدا
 رے ہمیشہ نال اوہ کدیں نہ موسیٰ دور
 کہیا اوس پیر نے کیا اوہ ہوا سی چیز
 جنت نعمت اسانوں کر سی رب عطا
 واکم علیشان عشرت مال نعمت توئی نصیب
 توں بھی جیکر رب تے لے آویں ایمان
 حال یہ باتاں نبی قص سنیاں اوس تشریح
 سولی تے اس شخص لوں چاڑو کر بحال
 لوے دے وزار پھر واڈے تیز منگا
 بن کر جلدی کافر انیما ایو حال
 انگش وچوں بول کے مایاں کن سنار
 اکا اللہ واسبہ لوں کشتیہ آواز
 موسیٰ قدرت رب دسی مول نہ لگی دیر
 امن سلامت اٹھ کے کہنڈا پھر جبریس
 بولو کلمہ لا الہ الا اللہ کلام
 دو جی واری پھر اوس کافر غصہ کھا
 اوپر زمین او تانیاں پیغمبر لوں ڈال
 تئی بلدی دوسری بسر وچہ وی مار
 نیکل وجودوں نہی دمی زخمت ہوئی کن
 اس وقت فرشتے بھیجے رب حکم آل
 زندہ ہوئے پھر اوہ قدرت نال خدا
 پھر ہی اونہاں رب دمی منی تا اوجید

مینوں کیوں پھر ولسوں کہیا اوس محروم
 مینوں اپنے رب نے و تاکتتا راج
 دولت دنیا کسے دے مول نہ جاسی نال
 حدے فانی ہون و اخطرہ مول نہ کا
 ایسی نعمت اسال لوں ویسی بت مغفور
 مال حضرت جبر جیس نے کہیا نال تیز
 سچ مہیبت و گناہ جس وچہ موسیٰ کا
 کدیں زوال نہ اونہاں لوں ویسی یحییٰ
 تھینوں بھی وچہ جنتاں ویسی رب مکان
 سد پاری اپنے کہن لگا بے پمیر
 مر جاوے تال لاش پھر جو لو تھو نال
 مایاں اسدیاں گڈھ کے آگ و نیوہیو جلا
 انگش و پوچہ ڈالیاں بلیاں بہ نکال
 چھوڑو لو کو کفر لوں مینوں ہک خدا
 ایسے پھر ہی کفر تھیں مول نہ آئے با
 او تانی اوس آگ تھیں زندہ ہو یا پھر
 مینوں و حدت بددی چھوڑو کفریس
 کرواناں میں تسانوں حق و عوت اسلام
 چھ میناں تنگوائی کے و تیاں سخت تیا
 سننے اندر منج ہک ٹھوکی غصے نال
 پھریں پھریں کھوکیاں مائی میناں چار
 جھکڑی لاش زمین تے چھوڑو کے شیطان
 لاش نبی جبریس تھیں میناں کئے کال
 کفار لوں اکھیا کلمہ کہو صفا
 کران لگے پھر غصہ یہ ریلل سپہ پمیر

ویدی ساری دیک دیک چلے اور چڑھا
 دلی تلے وکراں تہ نفس سخت خراب
 چوٹے وچوں رب نے چشمہ پاک نکال
 وانگ نو ہارے نہ بچا حیرت اور حاد
 امن سلامت دیک وچہ بھیا اوہ مقبول
 قدرت رب دمی دیکہ کر سہ ہو کر حیران
 اتنے تینوں سخت میں دئے دکھ کثیر
 کہیا نبی جبرئیل نے سنتوں سے شیطان
 پاٹنی اوپر زمین نول ونا جس ٹیکار
 سر دم میرے نال سے اوہو مدد گار
 اہم گل سن کے ڈر گیا دل وچ اوہ پلید
 جگر خلقت ہو رہی رن گئی اوسدے تنگ
 اچھ گل دل وچ سو چکے اوس پلید مکار
 اوپر زمین لٹا سکے تندی خانے ڈال
 جانی جنیاں پھر تک پھر آندا جام
 رائیں آن فرشتیاں حکم خداد سے نالی
 کھانا پانی نبی نول خوب کھیا پوا
 وجہ مہذبت رہو گے کسب احسن نکال
 اتنی بدت بعد کھیر موسیٰ شہید
 فحری اٹھیا نبی پھر کے رب ہی آکس
 پچھیا اوک لہن نے لوہاں میں جبرئیل
 ہال اور جبرئیل میں شکستہ اسوچہ کو
 تینوں اوس مصیبتوں کیتا کس خلاص
 پھر کہیا اوک ستر کے اپنے لفر تھریہ
 دو گئے کہ نبی نول چیر یا آری نالی

گدھک تیل لائے کے اسوچہ دیا پا
 پکار نبی جبرئیل نول اوس وچہ وٹا پا
 تیر و کیتا اوس تینوں قارت نبی نالی
 پتھر نول دیک وچہ سیک نہ لگا کار
 سر ڈونگا ہال بھی اوسدے اویانہ نول
 آگھن لگا نبی نول اوہ تہاہ کے لیمان
 کھیر بھی تینوں نول نامو ندی کچھ تاثیر
 تھمال باجھ کھلا ریا جھنے اچھ آسمان
 تیکر کو نول مجھ نول سیکر انہاں بچا
 مینوں اوسدے حکم سن کوئی نہ سکر بار
 مت کے ساری خلق نول یہ کرے میر
 تہا ہی میری کھکے سینوں کرسی تنگ
 پھیرنی دئے واسطے کتنی قدر تیار
 کر جو نبی نبی نول وٹا دکھ کمال
 اور نبی دے پیٹ دے وٹا اوہ ٹکار
 چکیا پتھر پتھر پتھر میںجاں سب نکال
 رب دمی طرفوں حکم اچھ وٹا پھر شار
 تہا کر سنا دکھ وچہ پھر کس نہ حال
 درجہ خاص شہادت نبی رب مجید
 نبی سلامت انیا اوس تہاہ کا فرماں
 کیا حضرت اوسوں ہال زبان سلیمان
 پھر اوہ کافر آکھ و اہمیت تہیب ہو
 حضرت کہیا رب نے رحم کہایا خاص
 آدھ کے کے سینوں جلدی سٹو پھر
 شیراں کے کھیر اوہ گئے وٹے ڈال

شیریں سرگنہی دامول نہ کھاید باس
 رائیں زندہ او نہا ننوں کیتا پھر خدا
 کیتے کیتے نی تے کرے ظلم کفار
 سکوین سز فقیر تھیں سچ اکھاں اکھین
 جدول فرشتے نبی نول کھانا رے کھوا
 کل ویسا اے بعد و جمع ہوسن کفار
 رب ہی طرفے بہر نول دعوت کرنی جا
 فجر می حضرت اٹھ کے آئے امن امان
 ویکھیر نی نول کافراں کہیا ہو بیکل
 پھر نول او تھوں اس طرح اول زندہ ہو
 اسے حالت عدم تھیں کردا او وجود
 پاس آساوے بھیجا یینوں رب جو
 سن کر اول کافراں کڈھیا ایہ آواز
 جادو دی کوئی کھیا رے تیرے پاس کمال
 انہماں کر کے اسانوں ہوں آپ فرار
 سچھین کچھ پھر اوس کا فر شاہ ید کار
 آکھن لگا او نہا ننوں اپنے پاس بلا
 بہتسی دولت آسانوں دیاں نول انعام
 ساوے اگے کم ایہ مشکل مول نہ کا
 کافر کمندا مجب نول کھول ساو حال
 کہیا جادو گراں نے گاں پاک و پھونگا
 تال پھر کافراو نہا ننوں گاں وئی منگوار
 او کے ویلے سوگی دو ٹکڑے اوہ گاں
 اونہاں بیلاں نال پھر وایا اونہاں مل
 اوئے ویلے فس کے نبولی پاک تیار

بھتوں وہ کما سکے بلکہ واسے پاس
 آن فرشتے حکم تھیں کھانا گئے کھوا
 رب جوئے جنوں کیتا اسکے مار
 رب جنہا ندی بکلیں جنگل کیوں سوڑین
 کمندے یا مقبول ایکتا حکم خدا
 تسال ہی او تھے جادو ناموجب امر تھیا
 اتنی آکھ فرشتے وائیں گئے سدا
 لگے آکھ نول رب دا حکم سنان
 شیراں گے چیر کے سٹیا تینوں کل
 حضرت کہیا رب نول مشکل ایہ نہ کو
 اینوں اوہ موجود تھیں کر دینا بود
 منوں و حدت اوس ہی کلمہ کہو صفار
 معلم ہوندا اسانوں ہی نول جادو ساز
 کر دینا ہی کور نول ساتوں جادو مال
 سمجھ نہ آوے کسے نول کیا کیتی اس کار
 جمع کتے ہر ملکے جادو گر مسکار
 اس جہز نول جادو کوئی چلا
 ایہ گل سن کے آکھدے جادو ساز کام
 فکر نہ رکھو یینوں لوواں منے اوڈا
 مارو گے جہز نول تہری حکمت نال
 ساری حکمت آسانوں آکھیں ہاں دکھا
 منتشر ٹھہ گے گاو دے کن وجہ دین چلا
 ٹکڑیاں دے پھر ہل دین گراو وٹھاں
 گڈھی کنک کتاب پھر جھمی او سے پل
 وڈھی گا ہی پیسا انا خوب سنوار

روٹی او سے کنک ورمی کھادی نرت پکا
 کہنا جاو و گرانوں کافر ہو سرور
 دیا جاو و گراں پھر پانی کر کے دم
 پھینکا جاو و گراں نے دستوں احوال
 حضرت کہیا پیاس تھیں بسیاں میں لاجار
 ہو پیاس آراستہ کھٹایا پانی پتی
 کہیا جاو و گراں نے ہی توں و ڈمی بلا
 جیکر کوئی ہو راہ پید اوجہ جہسان
 علم تمامی سحر و ایتنوں چالے یا و
 تیکر مال براری ساٹھیں تھوں نہ ہو
 کافروں بھی ساحراں و تارت جواب
 اس گل و چہ جزیں وہی شہرت ہوئی ہو

کافر و اس بات تھیں و تاول جمار
 ٹھیک تھیں جزیں توں لیسو مار ضرور
 پھر بسم اللہ ہی نے پتیا ہوئے معتم
 کیا کچھ نظر ہی ایسا سدا پتوں نال
 دریا تینوں تسال یہ پانی ٹھنڈا کھار
 بھلا کرے رب تساندا کھنڈار کھے جی
 چہنرا پانی تھنڈا پھٹی کے لیا پچھا
 من تک اوسدا پتہ نہ ملدا کسے مکان
 میں توں جاو و گرمی و چہ ساو اگی اسوا
 تیکر اور اساندا جاو و تے نہ کو
 اٹھے کلم نہ آوندی ساڈی سحر کتاب
 سر کوئی کلمے فقہا یہے گا صاحب زور

مختصر حضرت چتریس علیہ السلام

یک عورت آہنی توں بکرن کرے سوال
 ترگہ سے گھر کے چہ آہی کچھ گال
 اوہ بھی حضرت سرگئی میں ہوئی آتنگ
 کرو وعا اوس واسطے یا محبوب خدا
 من پتیر رب واکہنڈا عورت توں
 اوس گائیں وے بڈ چو چھو لے بڑے کام
 ماریں اور اونہا لے عا صا یہ او کھا
 اوٹھ کھلوسی نرت اوہ زبده ہوئی الفور
 او سے لے لیے رب نے زبده کھیتی گال
 سی اوس کافر شاہ و اخامہ یک وزیر
 او سے و لیے نرت اوہ لے آیا ایمان

یا حضرت میں عا ضرہ مال بڈمی کنکال
 وودہ اوسدا میں کھکے ہو اکھا نڈسیاں
 فاقے اندر ہو گئے پتوں کتنے ڈنگ
 گال میری اوہ فتنوں تھیں دیوے رب جوا
 لیجا اپنے نال اچھ عا صا میرا توں
 جمع کرن توں و نہا تھوں جا کے اک مقام
 نالے آتھیں اوٹھ توں حکمیں نال خدا
 نال اوس عورت جا کے کیتا اسے طور
 دھم گیا یہ مختصر اندر سر سر کھال
 خبر سنی جال او سے ہو گئی یا شہیر
 چار تہراں ہو رکھی ہوئے مسلمان

اسہنا منوں سدوائیکے کیتا پکڑو شہید

خبر سنی جدا و ہناندی اوس مکار پلید

معجزہ دیگر

بھارا منکر بنی واسخت پلید مکار
 نے تول سجا بنی ہیں معجزہ کوئی دکھا
 تال پھر گوں آکھدا اوہ کافر شیطان
 چارے پائے اوسدے بن درخت کمال
 وکھو وکھرے سب تے میوے لگ کھول
 جانال گا پھر تدرہ تول سجا بنی خدا
 نالے منال تدرہ تول موئناں مسلمان
 رب میرے وی قدر تول پھول کچنہ دور
 چارے پائے اوسدے کیتے سبز خدا
 کرنی ساز سی رب نے کر وئی گلزار
 میوہ دانہ کھانے کے کیتا سب حرام
 تانے وی پاک اوس نے کیتی گال تیار
 گند رنگ نالے تیل تھیں و تاسہ بھوار
 سٹیا اندر چنہ وے واڈوی آفس مال
 سخت اند میری رب نے وئی تربت کھزار
 لگ لگ اوپر اہانے مرن لگے کذات
 آگھراے لوک سب دیگر اہیر غبار
 اندر دن تے رات تے فرق نہ جانے کو
 کڈو کے گال اوس چنہ تھیں سلطیہ وئی میکا
 اسن سلامت بنی تول دتار پ نکال
 پھر جاندر کافر ال کہنا بنی پوکار
 ویز و حدت ریدی آلوں پاک یقین

واویانہ وے لکروں آہاک سرور
 یک دن اوہ جہزیس تول کھنڈا پاس بلما
 بنی کہیا کس طرح و امیر ہ کرال بنان
 جس کرسی وے اور میں بیٹھا ہاں فی الحال
 ہموں ساکے مختلف اکثر قسم نہ ہوں
 جسریے میں اوتھانے میوے لیسال کھا
 اور پترے رب خے لے آواں ایمان
 سن کر اوسدی بات ایو کہیا بنی منظور
 اوسو یلے بنی نے کیتا پھیر و سا
 وکھو وکھرے رکھ اوہ چارے موئے تیار
 ایو پھر کھی اوس نے نا اندا اسلام
 اسوقتین چکھے ظلم ایو کیتا شاہ مکار
 وڈا سارا اوس وایت غلطیم بنا
 وچہ و سکے جہزیس تول نال ظلم تے ڈال
 قدرت ریدی اوس دن ایسی ہوئی آر
 چاروں طرف جہانویہ پکڑی کالی رات
 بچلی اولوں کولپ کے کر وئی مار و مار
 کتنے دن اس قسم دا گیا اہیر اہو
 حضرت میکائیل نے حکم تے تھیں آ
 پاپا پٹ اوس گال وار سلیم وگن دینال
 مویا دور جہان تھیں جہول اہیر غبار
 کلمہ آکھو کافر و منوں سچا دین

دیگر نبی جزہ جلسوں ہونے سے پہلے حیران

ایسے پھر بھی کے لئے نہ آندا ایمان

مختصرہ دیگر

آنحضرت جبرئیل نے ان کو کفار
ہے توں گورستان تھیں دیوں اوہ جو
کہیا نبی جبرئیل نے ہے اوہ ہوں حیات
بس نے کون فرما کے کہتا ہے ہرمان
ایہ گل کہتا وہناں توں اس مہنوں خدا
موی سرفض قبول اوہ حکم خدا وینال
نال دعا جبرئیل نے اس دن رب خفار
جہاں وچوں اوٹھ کے پھڑکے وہ سب
اونہاں تھیں اک شخص دانوں آہ نام
گنتی قدرت تازہ توں ہویاں گئی و ہار
کہتا بنت پرست میں بیسیاں یا سرکار
اوس قدرت تھیں بکریا وچہ غارباں میں
سرون نازل ہووندا مہنتھوں غلاب
گتیں سنیال کافراں اوسدا ایہ آواز
کرن روایت پھر اوہ جتنے آئے سب

ہوئے ساڈھی قوم تھیں بند مہرا تھہ شمار
تاں پھر تھنوں جالساں سجا بنی خدا
رب میرے دی قدرتوں تھراہ اونی بات
مویاں پھر جو اونال و سوں جو آسان
جا کے گورستان وچہ گنتی سرفرض دعا
سروے گورستان تھیں اوتھ پھینکی و الحال
زندہ پئے آدمی بارباں جان ہزار
ایسی قدرت آئی ظاہر گنتی رب
چھٹی اوس تھیں بات ایہ نبی علیہ السلام
آہیں کہہ کے دین کے سچ سچ بتا
مویاں قبول ہو گئے رساں چار ہزار
ہن تک ملی بجات نہ کی کجہ رساں میں
تھاں توں میں پوجیا ہاں ہویا خراب
پھر بھی بت پرستوں ہوں نہ آئے باہ
آپا نبی تھو پھہ داخل کئے رب

ایضاً

کرن روایت پھر ہر ماہ بڑھی ثورت کو
چک لیالی نال اوہ لڑکا کاک ہمار
گنتی اس کے واسطے حضرت کرو و دعا
اکھٹیں اوہرا و سوں لائی حضرت لب
کناں وچہ پھر فضل توں پھو کی تھی دعا
باقی دو ہزاریاں رساں اوسوں جان

باس نبی جبرئیل نے آئی رساں ہون
پورا گنتی لکھیا ایسی انہاں لا جا
تھیں ہر ہزاروں اس توں رب تھو
تورا اکھٹیں اوسدیاں روگن کہتیاں لب
سنن لگا سہ بات توں کہتا فضل خدا
ثورت تاں میں نبی نے کہتا ایہ فرمان

لے آئیں ایمان توں اور خدا دے تھب
 سن کے بھرت حکم اچھ ہوتی مسلمان
 اوسو پیلے نی توں موڈی نے پکڑا
 وچہ ارگی کو کھڑی اوسنوں ویا ڈنگ
 کھانا پینا نہی واکہ تابت تمام
 قدرت رب کریم دی ایسی ہوتی آ
 اوس کوٹھے وچہ ہم پاک آہ خشک کمال
 لگا اوپر اوکھنسیوہ قسم ہنراہ
 اندر پائیراوسدی آہکی خوشبو
 اوس بھرت توں جدوں ایہ معلوم ہویا حال
 عاویانہ ملعون لے سنی جدوں ایہ گل
 کوٹھا اوسدا آئیکے دتوس سبہ پٹا
 پکھنہی چرچس توں غصے نال بھین
 سخت ٹھکنجہ لوہے دا و تا سرتوں چاڑھ
 خاک ہوئی اوہ لاش جاں سٹی وچہ دریا
 اے دریا اس خاک توں رکھیں امن ایمان
 کافراں نے بھی غیب بخشینا ایہو آواز
 امن سلامت ایسوں باسرو میں نکال
 سن دریا لے رب دا آندہ آسکے بجاہ
 جد دریا وں نکلیا زندہ سوچر جس
 رل مل سارے نی توں کس لگی جھنول
 نہی کہیا میں کراں نال ایسا کم بد زیب
 اندر سارے شہر دے کردتا شہر
 سن کے تہاہ ملعون بھی ہویا خوشی کہاں
 کہتا ایسے پاس میں چل کرو آرام

اچھ بھی دو بہاریاں دور کر لسی رب
 سنیاں تہاہ ملعون نے سارا ایہ بیان
 اوس بھرت دے گھرے وچہ ویا ڈنگ
 باسروں جنڈے مار کے کھیتا ڈوڈا تک
 مرث کوئی دیوے سینوں یا فی ہو طعام
 جس کوٹھے وچہ قید سا ہویا نہی خدا
 ہویا سبز درخت اوہ قدرت رب دی نال
 کوٹھا سارا رب لے پتیا باغ بہار
 ارے پڑے لوک سب گئے تعجب ہو
 اگے نالوں اوسدا ہویا یقین کمال
 غصے ہو کے آوند نال تہاہی چیل
 سکا سبہ درخت اوہ جیو نکرا گے سا
 متھیں پیرل ماریاں مسخاں او پر زمین
 پانی ہی وفات جاں لاش وئی اوہ ساڑ
 غیبوں اوس دریا توں آئی ترت ندرا
 مرث کے اسنوں گالے کردیوں نقھان
 اے دریا اس خاکنوں مرث کے کریں گزار
 ضالچ کریں زبستھیں سہر گز مک رحال
 زندہ اوس خاکسروں ہویا نہی خدا
 ویکھ تعجب ہو گئے گل کفار جس
 توں بھی پوجا بتاندی کرے دیوں قبول
 نال پھر اٹھا کافراں کتا ہور فریب
 ست پوجا جس نے کر لسی جھنول
 گھر اپنے چرچس توں لے آندا اوس نال
 پچھلے غیب تصور جو کر و معاف تمام

گھڑوں کے آہنی ٹیڑھی نماز عشق
 ایسی خوش آواز تھیں پڑھی تھی تو رات
 ایسے تھے نہ خیرا پھی پانی نشا و مجبول
 پھر اوہ بدھی عاجزہ غورت مسلمان
 جس کے لڑکے واسطے کہتی تھی دعا
 باقی اوسنوں رہنماں میں مریضوں دو
 یا نبی اللہ سال جو کیتا سی اقرار
 دو مریضوں رب اوسدیاں گے کیتیاں دور
 گنگا تے اچھ بکھ تھیں مول نہ کروا گل
 کرو دعا اس واسطے یا مقبول خدا
 تاں پھر حضرت طفل نول کیتا ایہ فرمان
 اوسے ویلے بولیا گنگا کر لبیک نہ
 پڑھیں گلہ نبی دامویا مسلمان
 باقی اوسنوں رہ گیا بکھو خلل قصور
 اوہ بھی رہدے حکم تھیں دیکھو ہوندا اول
 شمال نول وچ آکھ نول بت خانے صوبہ جا
 گھدیا بے خبر جس نے بیوں کساں بلان
 بت خانے تھیں بت اس آندے سہ بلا
 دیکھو کیا کھو رب نے بنیاں وٹا شان
 پھر وے بت توڑ کے پھیرے لہن چلا
 انہویدل نوقیر نول ولوچہ اس کساں
 سٹھیل تحقیقت بت حال حاضر مہر کسب
 جہاں اوس سیکہ بتا ناؤ وٹا حال خراب
 نالے اپنے نشاہ نول کسندھی پاس بلا
 جیکر اوسدے دین تھیں کڑیں نول انکار

پہرین لگا تورت پھرا وہ مقبول خدا
 غورت اوسدھی ہو گئی مہوں اوسے رات
 غورت میری کر لیا سجادین قبول
 آملی جہز جس نول تھیں سنو بیان
 اکھیں تے کن اوسنوں بخشے پاک خدا
 آنحضرت جہز جس نول کسندھی حاضر ہو
 صحیح سلامت ہو وی اچھ لڑکا بیمار
 دون کارن میں کھیریں آئی نشخ حضور
 نالے ہے ایہ لنگڑا مول نہ سکدا چل
 ایہ بھی مریضوں اسدیاں ولور رب وچا
 بول خدا دے حکم تھیں کھول کتاب بن
 نال اوب دے نبی نول کھے سلام علیک
 نال دعا جہز جس دے بخشے رب زبان
 مے سی لنگڑا طفل اوہڑے تھیں معذور
 حضرت کہیا لڑا کیا اوہ نشانی چل
 حاضر ہو وچل کے پاس رسول خدا
 اچھ گل سن کے لنگڑا ہو یا اٹھ روان
 سارے اگے نبی دے آئے سس جہکا
 بتاں نے بھی جہنا ندا من لیا فرمان
 لنگیاں نول پھر رب تھیں کیوں نالہ ہر لورا
 میں لنگے نول مضطرب آپ راسی نال
 توڑ نبی جہز جس نے وھرتی چھوڑے رب
 لو کال تا اس آکھدی کھمہ پڑھو کتاب
 اوپر نبی جہز جس دے جلد اکھیاں لیا
 بتاں وانگول کرے گا تیرا حال خوار

کہیا شاہ ملعون نے سگم اپنی نون
 سانوں شہر برس تھیں متجہ کے پیرا وکھا
 بگم کہناری ازل تھیں حیرے ہون پلید
 وجہ تھیں جہانوں دوزخ لکھیار
 بجاوں طرف اوہنا ندی آون کسی رسول
 مہی اور رب و اہویا فضل کمال
 اچھل سُن کے جوش و جہ آیا سخت پلید
 او تھیں گھگھے بنی نون کرن لگا اتنگ
 یارب کتنے برس میں جھلیا دکھ کمال
 میں میں عاجز ہوئے منکال ایہ دعا
 نازل کر کفار نے اپنا قہر عذاب
 ہونے مسلمان جو دلوں ایمان لیا
 او سے ویلے بنی وی مہوی دعا قبول
 بھلی وانگول کرک کے وہا پسی یکبار
 کہتی ہے جہر جس نے شاید برمی دعا
 اچھل کر کے کافراں وہی تیغ اوٹھا
 جوں شہادت مرتبہ جاسا اوں مقبول
 بخششی خالق پاک نے خاص شہید می موت
 اوٹری کسی جو قہر وی آتش سخت کمال
 سنے مکاناں اوہنا ندی پٹی سخ خدا
 بنیاں دے حق جہاں نے کتیا احوال
 کیا کیا ظلم کفار نے کہتے ہو مفروہ
 کہے واری سبہ وی رب اوڈائی و مہور
 باقی تہذیب ہزار جو آئے مسلمان
 جہاں رب رسول کے آئے حکم بجا

کو معجزہ دیکھ کے نییاں او سنوں توں
 ایسے من تک اسانوں دل تے پیرا کا
 کیونکر سچے رب وی من او وہ توحید
 حجت طرف نہ مول اوہ جاؤن کہ سبب
 دیکھن لاکھال معجزے ہا نہ منن مول
 مہوی مسلمان میں لکھے معجزے نال
 سولی دیکھے او سنوں کتیا ت شہید
 حضرت نے پھر رب تھیں تھی شہادت ملنگ
 موجب تیرے حکم تے صبر کتیا حال
 موت شہادت بخش توں منوں ہاگ حد
 اپنے بے فرمان سہ کرے سب تخراب
 امن سلامت اوہنا نون فضلوں میں بجا
 غصوں آتش قہر وی کہتی رب نزول
 وٹھی جسد کافراں کہن لگے مسکار
 تاس ساڈے او پرا یہ جیہا قہر خدا
 پکا بنی جہر جس وکتا بیس جسد
 او سے طور خدا نے کہتی عرض قبول
 جے لکھ رسال جویے اوڑک ہونا فوت
 ساری فوج کفار وی سہ مہوی احوال
 ہاگ مل اندر قہر تھیں دے سہ اوڈا
 اوڑک بگردن اوہنا ندا اینوں ہوا حال
 یکہ لیا جہاں رب نے پلوچہ تھے چور
 کر کے ظلم بجا وے کوڑوے لوکا کوڑ
 بھگتے اوس عذاب تھیں سارے امن ہاں
 کیوں بار کھے اوہنا نون تہوں رب بجا

ان کے کچھ شمعوں فادایوں اور ذکر سنا

حال نبی جزیس و ختم ہو یا اس جا

ذکر حضرت شمعوں علیہ السلام

بڑا زور اور آدمی سی حضرت شمعوں
سہرے والا نوانگ سن بدن اور کچی وال
سی و تھوں و ابا و شاہ فوط نے ایمان
کدیں کدیں وہ اسی چہ چہ بن کر پندار
جنگ کرنے اوس شہر و پیر جا کفار ان مال
ماتے ریت اوس و می سبہ اسی گمراہ
اک اکیرا او نہاں تھیں حال و شمعوں
باقی ت کر پٹ کے سٹے آوے بحال
و چہ عبادت زیدی رید اسار مشمول
آوے اگلا سال جاں پیر کر و نچ جنگ
پورا وہ سے آدمی پیر آوے وہ مار
کہنا اجمیوں اسانوں نہیں پندار شمعوں
نہیں مال میری فوج ایہ وی سبہ بھگتا
اوس وی طرفے بھیرا ایہ میغام سرکار
تا میں نوال طرف اوہ رکھتا بہت بحال
کر سال تینوں عقداں کھساں بہت پندار
بہار می نوال آئیے سی کر تیس راج
بھل سی اوسدی بات کے تھنل ناز افا
ایہ پیر شمعوں نول کوں کران مقبول
دما او سنوں سوں حال نہیں اسکا مال
بدن ہو پاشاہ دے کول دماں پیر نچا
ماتے بجاویں و تھیں تھیں کر پور

و چہ خلاصے اس طرح لکھتے شمعوں
کوئی نہ مور پیر می کرے او تھانے نال
روم اندر یک شہر سا نام ٹھوڑیہ جان
اوس و ایک مکان سی اور لب وریا
حضرت شمعوں چار ماہ اندر سرک سال
یسی بت پرست اوہ کافر فوط شہا
سٹہ نرال فوج سی رکھتا اوہ بلعون
یک نرال جوان نول مارا وے سر سال
چار مہینے آئے کے گھر و چہ اوہ مقبول
چار مہینے خلی و چہ کر و او غلط سنگ
چار مہینے لڑویاں و پندار پیر گدار
ہو یا و اوہ سنگ حال اوہ کافر بلعون
سوئے مال یہ مارے کوئی فریب بنا
بی بی جو شمعوں و می اسی نیکو کار
جائے نہ شمعوں و می ریت تیر میاں
کے نول ماراں او سنوں کر کوئی سچو پندار
ماتے پیرے نول کے تحت حکومت تاج
حال غور شمعوں و می سنیا ایہ میغام
نگی کس و کس نول ہے یہ بات مقبول
مال پیر و کس و کس نے رتہ تاک نکال
خبر کس کھو اساتوں پیر لیکھا وال آر
آپے نول اوس و می قبول ہو سی تشا

تاں وک بی بی رکھیار سے کول چھیا
 نیندر دے وچہ او نہا فنوں بدیا اور تہا
 بی بی کولوں پھد ابدہا مینوں کس
 خفانہ ہونا جہنہ کے بدہاے میں تاں
 نور از ماون واسطے کیتا میں اہ و ہرب
 حضرت کہیا ربدہا مینے فضل کمال
 بی بی طاقت دیکھ کے کسی تعجب ہو
 حضرت کہیا جان توں لاپنے وچہ خوب
 گذر گیا اوہ برس جال پھر ہیا و دجا مال
 پھر بھی یک سرنوں کر آیا قسلا م
 بی بی کول آا کھدا قاصد یک مجہول
 نا تھو و سنوں بنہ کے گھیا ساڈے پاس
 بی بی کہیا و سنوں پایا سی میں جال
 سن کے سار می خبر اچھ و سچی دج شریہ
 جسویئے شمعون لول نیندر کرسی زور
 سن طور ت شمعون دی کیتا ایسو کم
 اوکھیا جال شمعون پھر ڈکھا اوس احوال
 بی بی کہندی آپ میں پایا ایہ بھی تاں
 اوکھیا جال شمعون پھر تہہ پران ہلا
 پہونچی شاہ ملعون لول ایہی خبر تمام
 اس گن فقیں مردود اوہ بہت ہو یا دلگیر
 لوے دے زنجیر بھی سٹے اوسس توڑا
 بی بی نے پھر شاہ لول آکھ گھلایہ بات
 میری طرف نہ بھیجی سرگز کولی چہیتر
 بلکہ گھر شمعون جال آیا کر کے جنگ

گھر نے شمعون جال راتیں سنا آر
 فجر ہوئی تاں جا گیا اوہ مقبول جناب
 بی بی اگول آکھدی ایہ کم کیتا میں
 دیکھاں رسا تسال تھیں ٹڈے ماناں
 دیکھاں کتنی تسالوں قوت بخشی تہ
 ایہ نکل کر کے توڑیا رسا جلدی نال
 دنیا اندر تسال و اتانی ہو رہ نہ کو
 امریاں میں کسے تھیں ناموساں مغلوب
 لڑیا جاتھمعون پھر کفاراں دے نال
 مگروں اوس ملعون کے پھچیا پھر پیغام
 ہن تک شدہ شمعون لول قتل نہ کیتا مہل
 جا کے ساڈمی فوج دا کر آیا پھر ناس
 ایس رسا توڑ کے نکل گیا فی الخصال
 پھر اس شاہ ملعون کے پھچیا یک زنجیر
 جکڑوں اس کے نال لول پھر نہ سکے توڑ
 سٹے لول زنجیر اوس پاوتا یک دم
 کہندا مینوں جکڑیا کس زنجیراں نال
 دیکھاں ایہن تسال تھیں ٹڈے ماناں
 ٹٹ گیا زنجیر اوہ بلکہ حرکت گھار
 ٹٹ گیا زنجیر اوہ کوئی نہ بنیاں کام
 کہندا میں شمعون دی کیا کرے تہ بہر
 اس تھیں پختہ ہو رہی کھجیاں میں اس دا
 چپ رہوں تساندی کوئی نہ جلدی گھا
 آپے میں شمعون دی کرساں میں تجویز
 بی بی اگے پھولیاں باہاں رنکو رنگ

امی قوت زور و ایک تاحال بیان
 سن سن باتاں اکھری بی بی اگوں بول
 بولے دے زبیر بھی دھننے میں آزما
 ایسی بھی کوئی چیز ہے جو نہ سکو تر وڑ
 بی بی کہیا تسال کھیں چھیدی ہاں میں ناں
 حضرت نے پھر اونوں کہیا ناں میسر
 بدن میں کے دے وال یا مہر دہر کٹ
 اوکرا اوپر جیسی میرا اور نہ کار
 رات ہوئی تاں او سننے الوں کہتی کار
 نیند روچہ شمعوں دے کٹے سرے لال
 فجر می حضرت نیند تھنی جلا ہوئے بیدار
 پھر بھی عورت بول کے دتا اوہا جواب
 اس کے اوپر اس انداموں نہ چلے نہ نور
 اگے جے میں تسالوں بدھا کتنی وار
 میں کیوں آکھو چھ لوں آپے لسو تر وڑ
 حضرت کہیا چکر لیں میں لاواں زور
 آخر دیو چہ چھیا عورت جاں ہر سول
 جلا می شاہ ملعونوں لوں بھیجا اول پیغام
 بھیجا اوس ملعون نے شتر سوار سزار
 جائے اوکرا دیو نے سہتہ نے پیر وڈا
 باقی اوسدی لوٹھ جو ہوئے گول مکول
 سن فرمان پیدا نا آئے اوہ فی الفور
 کٹ دتے دو تھ بھی نالے دولوں میر
 اوکھ دے اوپر لار کے اندی لوٹھا وٹھا
 کافر جو اس سہر وچہ رہن ملعون

جیونکر قتل کھاروں کیتا وچہ میدان
 لے شک صاحب بہت ہوزور لسا پوکول
 اوہ بھی تسال تر وڑ کے دتے سب اوڈا
 حضرت کہیا تہہ لوں کھینے دی کی لوڑ
 چیز زور او تسال کھیں لو کوئی یا ناں
 ٹٹ نہ سکدی اسال کھیں ہرک ایسی چیز
 جی کوئی سینوں انہاں کھیں پھر رستی وٹ
 بی بی سن کے بات یہ لسی دے وچہ بار
 جس ویلے گھرائے کے ستا بی شفا
 رستی وٹ کے نبی لوں نہ دتا اوکرا ناں
 عورت کو لوں پھدے کس کس ایی کھ کار
 حضرت کہیا کھول لوں اسدن کتاب
 عورت اگوں اکھدی آپے لسو تر وڑ
 آپے تسال تر وڑ کے نکل گئے یک بار
 تاں میں بیشک تسالوں جانناں ہنا زور
 بل جاؤں یک کھت سب بدن میر پیر چوڑ
 میں ابہ قابو ہو گیا نکل نہ سکے سول
 پکڑ لے جا شمعوں لوں ہو گیا کھ تمام
 اسواراں لوں اکھیا اوس پیر مسکار
 ناک کے کن زبان کھی اکھیں نہو کٹھا
 اوکھ دے اوپر لار کے لوں میر کول
 جیونکر اوس نے کہیا سی کیتا اوسے طور
 وڈہیا ناک کے کن بھی پورا کیتا عیر
 اگے شاہ ملعون دے حاضر کیتی آر
 وٹھی وٹھاں آسکے لوٹھ جدول کھتون

آپو آب تمام اوہ بول اوٹھے یک بار
 کوئی آنکھے مجھ واما ریا اس بھرا
 کوئی بھیجا اکھ و کوئی کئے داماد
 سن سن باتاں سب تھیں کمند اوہ بدکار
 مارو بالکل سینوں دیکے کوئی عذاب
 بالا خانے سپھ جو وگ واسے وریا
 امیر بند نہ ایسے کے سرگز کھو لو مول
 سن کر جلدی کافرال و تاسخت عذاب
 او سے وقت خدائے نے بھیجا جبرائیل
 جا حضرت شمعون دمی لے تول جلدی تیار
 کیسے جدا کفار نے جو اسدے اخصاً
 نالے اوسدی لاش تھیں کھول تبتانی بند
 سن فرمان جناب تھیں حضرت جبرائیل
 و دے مہین ظالماں جو ساکے اخصاً
 اسی دے اوہ بند کھیں و تے سب نکال
 کیا پھر شمعون تول جبرائیل یو کار
 جگے اوس ملعون کے کوٹ حصار اوٹھا
 ختنے ظالم شہر و چہ ہں کافر چنڈال
 سن حضرت شمعون لے کر کے یا و خدا
 پٹ تمام زمین اوہ حکم خدا دے نال
 فرق کتے رب فرقیں ساکے بڑا مہمان
 نا اوہ زہا شہر نا اوہ کافر ملعون
 اس تھیں چھے گنہگار اپنے مقبول
 آندا حکم جناب تھیں جبرائیل و کبیل
 نال سکھاوٹ کافرال کتتا اس قصور

اگے شاہ شمعون دے کر دے زار یو کار
 کوئی اپنے باپ دا دعوے کروا آہر
 ایسے طور تمام اوہ کرن لگے فریاد
 اخی نہ اسدے بدن تھیں نکلی جان سنجار
 بالا خانے او پر پھر لے کے چھ موشاب
 او پروں اسدنی لاش تول اسوجہ و نہوگا
 بدنامی و باندی و چہ سکھو منبے سول
 و چہ وریا دے مار کے سکھا و چہ شتاب
 حکم سنایا و سنوں خالشی پاک حلیل
 و چہ وریا دے اوسوں سٹ گئے کفار
 کن اکھیں سٹھو پھر بھی سہ درست تیار
 زندہ ہو کے ندی تھیں نکلے قدر بلیت
 فوراً آکے حکم دمی گردنی تمہیل
 آپو اپنی جگہ اوہ و تے سبہ لگا
 زندہ ہو یا پھر اوہ قدرت رب دی نال
 قوت تینوں ربانے بخشی بے بسیار
 کھو و تمام زمین تھیں سٹو و چہ وریا
 سکے نکالناں سبہ دمی و یہو بخ نکال
 سنے کفارال شہر اوہ و تاسبہ او و ار
 اوٹی کر کے ندی و چہ ڈال دلی فی الحال
 باقی رسیانہ او نہانا اسر گنہ نام نشان
 سبہ دمی بخ او ٹھائے کت کت شمعون
 بی بی تائیں جا لیکے کرن لگا مقبول
 قتل نہ کروا سنوں کبیرا ب حلیل
 ناقص عقول عورتاں ہوندریاں باجو مشہور

Marfat.com

آگے لگن خیرے جوں سکھائے کوہ
 اس بھی آگے و نہا تھے کیتی سی خطا
 قسین بھی اسدے قتل و اقصیٰ کر یومول
 احقول تک ایہ ذکر ہے وچہ قصص الانبیا
 بعض کتابیں آو نہا موری طرح بیان
 لکھیا اندرا و نہا تھے اس طرح مضمون
 کر کے تھی خدایدا و نہا ان لکھیا مول
 زاید عابد پارساند شیکو کار ہ
 بخشیا رب نے او نہا نول قوت و کمال
 نال کفار ان جائے کے کروا خجگ جہاد
 آخر کورت او نہا ندی بلکے نال کفار
 نہ نڈر کے او سنوں و وحی وار خدا
 وچہ کبات رب دی رہیا ماہ ہزار
 جمل اچھ تاریخ و لکھیا اس احوال
 جو جو دوست رب سے اگے گزے مو
 موئے تے مضمون تک جو جو تھی کمال
 نال او نہا تھے کافر ان کتے کس مستم
 سمہا نول رب فضل تھیں لکھیا ان بیان
 کیا کچھ کیتی و نہا ان حضرت علی نال
 باب بنال رب او سنوں اندا وچہ جہان
 پھر نرا ان مچھے او سنوں بخش رب
 سوئی او پر چار کے لکے دین ایذا
 نو کر کھائی او نہا ندا ہسکا طول طویل
 بھیجی او پر او نہا تھے رب کتاب اہل
 جیونکر رب نے او نہا نول تاشان کمال

انے اندر انہا نول نہیں عقلمی ہو
 سو بھی اپنے فضل تھیں ولی بخش خدا
 اللہ بخش ہمارے توبہ کرے قبول
 جوں پڑیہ فقیر بھی و تا کھول سنا
 جیون لکھیا مراد یہ مور و شیر جہان
 سی پاک ولی خدایدا یہ حضرت مضمون
 اندر اسر سلیاں سی ایہ پاک مقبول
 وطن مبارک او نہا ندا ہسکا ہر بار
 اندر سا کے دکھائے سی ڈاکھتال
 وہاں روزہ راتوں کرے خدایوں یاد
 تہہ مروایا او نہا نول کر کے مکر ہکار
 نرا مہدیہ پھر لکھیا تھی مور لکھیا
 و کھین و سارے رب نے کتے مارے حوال
 اگوں معلوم رہنوں کیونکر فصلی حال
 نال او نہا تھے کافر ان ظلم نہ چھوڑیا کور
 ٹھو کے اس کتاب تھیں لکھیا و نہا تھے
 کیونکر او نہا نول صبر تھیں او جالیانہ دم
 کافر دشمن او نہا تھے کتے مار ویران
 کس کس واپس کھول کے تھنوں سال حال
 یوسف دی گزار وچہ لکھیا تھیں بیان
 قوم یہود ال و لکھ کے دشمن تھیں سب
 رب نے اپنے فضل تھیں و سنوں لکھیا
 ہوئے اس کتاب نے چونا او سدھی تفصیل
 اندر دویال نرسلاں یا یا شان کمال
 انہوں چاہے او نہا ندا خوب مفصل حال

حے سن با تفصیل میں لگاں کرن بیان
جیکر تھوڑا ذکر میں لکھاں کہ منقول
آیا سے واسطے مینوں ایہ خیال
جیکر مینوں زندگی تھی رب غفار
ذکر رسواں اسجا کیستہ ختم پذیر

ہو جاوے گی حجم و چہ ایہ گلزار کلاں
پر تھنے والے آفسن کچھ نہ تکتیس مول
لکھنا چاہیے اونہا نذا و کھرا کل احوال
و گھری ہک بناو ساں عیسیٰ وی گلزار
اگے کہف اصحاب و احوال کرے تحریر

قصہ اصحاب کہف

قصہ کہف اصحاب و آیا و چہ قرآن
اس قصے و چہ مختلف ہن کئی اقوال
اسر تھوڑا ذکر میں مینوں ہماں سنا
وقیانوس یک بادشاہ آکا و ڈاشریر
فوج رعیت اوسدی ایسی باجھ شمار
لوکاں تھیں پوجا و نذا اینا بت بنا
لڑیا اوسدے نال آشاہ کوئی ہک ہور
باقی بیٹے اوسدے آسے چیم کھرا
رکھے اپنے پاس اوہ و قیانوس شریر
حال کچھ مدت رہے اوہ ڈٹھا بار حال
شرک سکھائے بہنوں ظلموں اوہ شیطان
جسجا کہ کوئی سنے اوہ مومن اہل توحید
رہ سداوے آپنوں اوہ کافر مردود
نت بنا کے اپنا رکھیا اوسس مکار
جو کوئی اوسدے پوجنوں کروا سا انکار
رہند رہے سن اوس کول جو وہ چھ لوکر حال
اونہاں و چوں کس و معلم ہو یوں حال
پکڑ خرابی اوسنوں و قیانوس پید

کامل قدرت آپنی کستی رب بیان
کتنے قسم روایاں اس و چہ طول طوال
اصلی مطلب بہتیں ہوئے خوب ادا
اندر نکلے روم دے رہند اوہ لے پیر
کافر کروا خلق نول زور می اوہ مکار
آکھے پوجو مچھ نول میں ہاں لساں خدا
اوسنوں اس مردود نے ماریا کر کے زور
اونہاں نول اس بیکڑ کے نوکر لیا بنا
بعضے آکھن اونہا نول کیتا خا کھن زیر
جیونکر اوس مردود و آکا جلیں حال
زور دھنگائے خلق نول کروا لے انمان
زور می اوسنوں بیکڑ کے کافر کرنے پید
لوکاں تباہیں آکھدا مینوں کرو کچھو
پوجا اوسدی بہنوں سدا اوہ بدکار
مارے اوس نروب نول ظلموں کرسنگسار
قایل اوہ توحید وے مین مسلمان
رکھائے امان اے ربدی وحدت نال
سولی اوپر تنگ کے لگا کرن شہید

پنجواری اوس ٹنگیا سولی اوپر چڑھا
 سولی نے بھی اوسنے رکھی ایسوں زبان
 آخر وقتیا لوس نول ہو یا جدول نقین
 کیتا قید پید نے اوسنوں کر مجبور
 باقی اوسکے نور جو آئے پنج بھیرا
 کر مصلحت آپ وچہ سارے نیک صفا
 کراں عبادت رب بدنی جانکے کے مقام
 رستے اندر رب نول عرضاں کرن نام
 کرن روایت جدول اوہ رے رنوں سورا
 دیکھ پالی اونہاں نقین کھیا حال بیان
 کہیا اونہاں ایال نول چلے طرف خدا
 سن کر بات ایال اوہ بہت ہو یا خوشحال
 بعضے لسن ایال اوہ آئے دو دن حیار
 کیتا یک ایال دارا کھائے سی جان
 کتے تائیں دیکھ کے کیتا اونہاں خیال
 ایسے رے مال نس کو چوری جان بچا
 حکین لگے اوسنوں پتھر وٹے مار
 رنگنوں رگنی ہو گیا نارال چوٹاں کھا
 آخر اوسنوں رب نے دنی صاف بان
 بس خدا وے تئیں ہو بندے تا بعد
 جلدی بندگی واسطے چلے تئیں تمام
 بدیوں پتھر مار کے تئیں نہ چکو دور
 بھونکال نائیں نولیں کرس لسا وینال
 سن کر یا مال اونہاں نولیں آیا ترس کمال
 نال محبت اوسنوں وارو وار اوٹھا

نیچے وارمی اوسنوں رب نے لیا بچا
 اللہ واحد نال میں لے اندا ایساں
 مروانا میں مول ایہ بندہ صاحبین
 ون نہ چھڈیا اوسنے قید کیتی منظور
 رات لیل اونہاں اوسنوں قید لیا چھو
 ڈروے وقتیا لوس کھیں تھے رات
 ایہ مرد وونہ اسانوں ویندالین آرام
 ثابت رکھیں مال کا سا وادین اسلام
 راہ وچہ لیا اونہاں نول اک پالی سورا
 و سوریار و تئیں میں کتوں ہو کے روان
 جس نے اپنی قدر نول کتے ارض سمار
 بکریاں نول چھوڑ کے اوہ بھی لیا نال
 اللہ اعظم رب نول معلم اصل شمار
 اوہ بھی ایڑ چھوڑ کے ہو یا نال روان
 حے کر اسے طور ایہ آیا سا وے نال
 مت کے اچا بھونک کے دیوے ایہ پکا
 ایسے ٹر یا مول نہ اوہ کتا ہوشیار
 پتھر پتھر سرگزا اونہاں کھیں ہو یا نا جدا
 آکھن لگا بول کے مارو نہیں جوان
 میں بھی اوسے ربدال مال پاک پیر وار
 میں بھی اوسے ربدی رکھاں طاب نام
 لے چلو بسکین نول اپنے نال ضرور
 صحیفے زہسو تسالی وائسا نہیں رکھوال
 کتے تائیں جاک کے لگئے اپنے نال
 آئے پاک بہار تے اوہ مقبول خدا

اچراں تائیں رات بھی ہوئی ختم تمام
 تال جو اوس پہاڑو چہ نظری اک غار
 بھج بھج ساری رات اوہ تھاں ہوئے بحال
 لیٹ رہے اوس غار وچہ کر کے یاد خدا
 سستیاں سستیاں و نہانوں اندر سے حال
 جیونکر وچہ شران دے دتی خبر خدا

اکھن لگے پیٹھ کے کر پئے من آرام
 وڑ بیٹھے اوس غار وچہ اوہ سہ نیکو کار
 نائے وقیانوس دا ابا خوف کمال
 یارب اپنے فضل تھیں سانوں لیس بجا
 گذر گئے وچہ غارتے تن سوئے تو سال
 اندر صورت کھن دے دیکھو آیت آ

وَلَيْتُوْنِي كَقِيْمِهِ ثَلَاثًا مَّا كُنْتُ سَابِقًا لِّدَاوُدَ وَالسَّعْيَاءِ ط

یعنے اپنی غار وچہ چہ اوہ تن سو سال
 کتابھی اوہ اوہنا اندر میا اوہنا لکے کول
 حال یہ وقیانوس نول محکم ہو یا حال
 جیا چھے اوس غار وچہ دسیا کسے شیر
 اوئے ویلے اپنے لوکر کجھ بھجھا
 بند کرانی غار اوہ غصے نو مجھوں
 جنہاں اوسکے حکم تھیں بند کستی او غار
 چوری چوری اوہناں نے تختی پاک بنا
 وچہ فلائے سزہ دے وقت فلائے شاہ
 سکر ظالم بادشاہ غار کرانی بند
 ایہ کیفیت اوہناں لے لکھی محضی طور
 پاکے کندہ شباب اوہ لوکر گئے سدھا
 اوس تھیں چھوڑ پھروئے کتنے شاہ
 پھر مویا اک بادشاہ عادل نسکو کار
 نام مبارک اوسدا سی عبد الرحمن
 بت تھامی کہہ کے اوس نے پتے چور
 اندر اوسکے بند دے خالق پاک غفار
 ستے من جس غار وچہ اوہ رہے مقبول

مور زیا وہ نورس کس یارب حلال
 من میں وقیانوس وی حالت سان کھول
 نس گئے ہیں راتوں اوہ صاحب قبال
 سن کر اوس پلید نے کیسی ایہ تدمیر
 او پر موندہ اوس غار دے دتی کندہ لوا
 تال جو باس پھر اوہ نکل زسکن موان
 وچہ نہانے اوہناں لے لے اک دو بار
 کل تحقیقت لکھ کے دتی وچہ جھڑا
 آپھے اس غار وچہ بندے ست الاہ
 اوسکے حکموں لوکرال آیا بی اھ کندہ
 رکھ دتی اوس کندہ وچہ اوہ تختی تی الفور
 مویا وقیانوس پھر کس یارب فرار
 کئی زمانے اوہ سنوں مویاں گئے وعا
 عیسیٰ وی زنجیل داسا اوہ تابعدار
 گل رعیت اوسنے کیسی مسلمان
 مویا رب دے فضل تھیں کفر تھامی دور
 کامل قدرت اپنی کرن لگا اظہار
 کندہ پوانی اوسنے سی کافر مجھوں

پہلے سے دوسرے آجڑی سے چھوڑوں مال
 واپس نشان اوس غار اولیٰ کن یہ گزار
 اپنے دل پہ چہ سوچے وہاں ہی کن رہا مال
 اندرون مال اوس غاروں کو دیکھا تھا پی پا
 دیکھو رب حکیم وہی حکمت خجیب کمال
 لیا جدول ایال اوہ خوف و یو چہ کھا
 سن سو رہاں پندار وہ سو کے چہ پیدار
 ذرے و قیاموں نہیں کرن نہ اچھی بات
 بلک دو سے نہیں آپ و چہ پین لگے نہیں
 آگس لگے پاک دن کیتا اسال آرام
 ایسا سوکھا او نہا نول رکھیا رب جلال
 اگے و انگوں چمکے چہرے نور و نور
 پاک و جے نول اکھدے ہوئے جا پیدار

کے دن اک مال نول آیا دلوں خیال
 آجڑی کن واسطے خوب نے کی حار
 ناکہ ہو یا تان دیکھ کے نور گیا بوشت مال
 مدت کوئی آفت نکل کے نہیں خاویے کا
 کسول و رام نہ نہ غار و کس حکت مال
 پچھوں کہتے اصحاب نول تار جگ
 ایسے ہے نہ دوسرے پادل فقیر خوف کفار
 مدت کے سالوں آگے پھر لوگ بد وقت
 اتھے ستمیال سامنوں مولیٰ کتنی دیر
 یا کچھ تھوڑا دن نہیں رب نول علم تمام
 ساخت و انگوں نوار و چہ گزے کن رسال
 نیلی مولیٰ پوشاک مال قدرت رب غفور
 ہوں تم ان مجید و چہ کسار رب غفور

فَابَعَثُوا أَحَدًا مِّنْهُمْ يَوْمًا وَمَكَرْهُذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا الرِّجَالُ أَمْ
 فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

یعنے دے کے رقم میں بھیجو کوئی جو ان
 کے لیے لین طعام حال کرے خیال تیسر
 جس زمانے نس کے اوہ مقبول غفار
 اوس زمانے لوگ جو آئے سب مجھوں با
 اوہا میں بھی او نہا نول رہیا دلوں خیال
 تلمیں کیا دیکھ کے لینا پاک طعام
 مالے چاہئے او سنوں جاوے نرہی مال
 مولیٰ بولے شہر و چہ کر کے نرم زبان
 کیلینا اک او نہاں و چہ پرواکا برس
 کھانا لینے واسطے آیا اوہ بازار

بہتر اجا کے شہر نہیں کھانا و لوگے آن
 نے آوے اوہ دیکھ کے بہت پاکیزہ چہر
 اور کے و قیاموں نہیں جا چھے و چہ غار
 ہرگز پاک تیار و اکرن لحاظ نہ نول
 کیا جان جو ستمیال ہو گئے کن رسال
 مدت کے کوئی پلید چا و لوگے تیز حرام
 نا حلال کے کسے نول نول تسار و احوال
 پکڑ لوگے مدت و سنوں نظام ترا و پیمان
 بھیجا او سنوں و نہاں زمانہ کھانا
 دکھا کے شہر حال و کس مقبول غفار

دس ساکے اوپر سے ہوری طرح مکان
 آگے سن اوں شہر و چہ رہندہ کل کفار
 دیکھتے تھیں ہو گیا لوگوں کوں سا مان
 ہسی اگلے وقت واکول اوہ دینار
 و تاجدول وکان لے اسنے اوہ دینار
 رل مل سارے اوں تھیں کھن لگے آ
 شاید اگلے وقت والدہ ہائیںوں مال
 سن کر اگوں آکھدا اوہ مقبول خدا
 ہے گا میرا اپنا گھر و ایچہ دینار
 جو جو اوہ سنائے دے پتے نشان
 تم کھن تیری بات و اوہ نا اعتبار
 جیکر ساوے شہر و اموندول توو سلیک
 یا کوئی تیرا ہوندا آکھتے واقف کار
 سن سن باناں اوہ بھی ہوندا لوں حیران
 ہے ہسی و قیالوس و او سنوں خوف کمال
 جیوں جیوں ہولی بولدا پوے انہا نوں شک
 جمع ہوئے بہوں آدمیوں کے اچھا شور
 جدول کچھری گیا اوہ پھر ہویا حیران
 نا اوہ ظالم بادشاہ نا امر ا خسر
 آگے عادل شاہ دے حاضر ہویا جا
 سنے کچھری بادشاہ کے تعجب ہو
 کہیا اوں مقبول نے میں کلمی ہاں حیران
 بت پوجا وے خلق تھیں اوہ کافر بدکار
 ڈر کے اوہ کے ظلم تھیں چہرت اس جوان
 و چہ فلانی فاروے چھپے و نچنٹھام

نظر نہ آیا و سنوں اگلا کوئی نشان
 میں سب انہوں جا پدے مومن نیکو کار
 آخربک دوکان لے آیا ہویا حیران
 جتنے وقتا لوں دی آہی قرب شمار
 لوک تاملی دیکھ کے لگے کرن و حیر
 تہوں لدھی مہرا یہ تینوں سچ نشان
 اس شے نوں گذریاں ہو گئے تین سو سال
 بیٹیوں سرگز کسے و مال نہ لدھا کار
 گھر میرا اس شہر و چہ اوں محلے پار
 سنکر اگوں لوک اوہ مہوے سہ حیران
 معلم ہاں اسانوں کوئی تیرا گھر بار
 کسے نہ گئے مکان وایت لگانوں ٹھیک
 نالوں واقف کسے وانا کوئی تیرا بار
 سچ سچ ساکے وقت وانا میں کوئی نشان
 ڈروا اچی بات نہ کرے کسے دے نال
 لے لے او سنوں مال سے ساہوں ہو گیا یک
 لے گئے تھانے پکڑے او سنوں زور و زور
 او تھے وقتا لوں وانا ہی نام نشان
 بیٹھے مومن نیک سب شاہ امیر وزیر
 کل تحقیقت اپنی دنی بول سننا
 سانوں تیری بات وایت نہ لگدا کور
 کل تھنے سی بادشاہ وقتا لوں شیطان
 ماروہنگا نے ظلم تھیں کافر کرے مکار
 کر مشہورہ رات نوں ہوئے بس روان
 بکورات اوں عمارو چہ کیتا اسال رام

فجر موئی مال بجا کھتے ہوئے اسیں لاچار
 وٹھا آکے شہر جاں ہو یا میں حیران
 نااوہ دقیا نوس ہے ظالم شاہ خسر یہ
 جاں ایچہ حالت اپنی کیتی اوس اظہار
 سے سی عادل بادشاہ منصف نیکو کار
 جہاں نول تاریخ و آگ علم کمال
 دسو کمال کچہ کتسا نول ہے ایچہ علم حال
 تال پھر رطل شاہ نول کہن لگے علما
 وچہ کتا باں اوسدا آیا ایچہ مذکور
 نچلے کن کچہ آدمی اوس تھیں مسلمان
 سنیا دقیا نوس فی حدود اوہنا مذاحال
 وچہ تار سچاں ساں خود وٹھا ایچہ بیان
 ایچہ گل سن کے بادشاہ ہو یا تری تیار
 پیلینا نول اب تھیں آندا اپنے نال
 پیرے آئی غار جاں کئی پیلینا بول
 دوسال اگروں جائیکے سارا ذوق بیان
 جیکر بول تھیں سبہ گئے اوہنا لکے پاس
 جان گئے اوہنا سانول آیا پھرن فرکار
 ایچہ گل کہے شاہ نول آیا اوہ مقبول
 سرگما دقیا نوس اوہ ظالم اہل جفا
 سانول بھی اس غار وچہ پھونکائے سال
 دور ہوئے سبہ پھرتی دمن بے ایمان
 کرن زیارت کتسا ندی آیا سیرے نال
 سنیاں کھن صاحب نے جاں یہ دکھام
 کن جو پھری اکھ دے اوہ مقبول خدا

گھلیا مینول سیلیاں کھانا لین بازار
 نااوہ دن آدمی نااوہ محل مکان
 ایہ کوئی قدرت اپنی کیتی رب قدر
 رل امیر و ذریسہ لگے کرن وچار
 سکاوئے اپنے اہل علم مو شہار
 پچھن لگا اوہنا نول اپنے پاس بہال
 ہو یا دقیا نوس اوہ اندر کیتے سال
 تن سو برس سال و سنول ہو یاں گئے و
 سے سی دقیا نوس اوہ بڑا پلید ضرور
 و سچ غلامی غار وچہ کیتا اوہناں مکان
 بند کر لیس غار نول جا کے جلدی نال
 زندہ ہو یا اوہناں تھیں شاید یہ جوان
 سے وزیراں غار گئے آیا ہو اسوار
 کچھ کچھ کرن زیارتاں ہوں مو خوشحال
 جاؤن و ہو کچھ نول سہلوں اوہناں کول
 ورجاؤن مرت دیکرے کتسا اشوکت تسان
 ور کے دقیا نوس واپوئے تنہاں سوک
 جس دے کولوں نس کے آچھے وچہ غار
 یاراں نول آکھدا خوف نہ کر نول
 تن سو برس سال اوہ سنول ہو یاں گئے و
 ہن میں شہروں جائیکے معلوم کیتا حال
 کیتا رت سن بادشاہ مومن مسلمان
 نالے مومن ہو رہی آئے کرن خیال
 کروئے شکر خدا پیدا جس و تا آرام
 دنیاوی ہن سانول عرض نہ رہی کار

نام نے تعداد و آیا فسق ضرور
 یک گناہ ست آدمی نے مشہوری عام
 مذہب و چہ بھی اونہا نڈے آتے تکرار
 بن مرگم دے وقت اوہ مومے مرو خدا
 ایسے اکثر قول تھیں ایہ گل مسلم موم
 آکھ پد سزا و نہاں نول رحمت لکھ کر دے

پوری گنتی و نہاں می جانے رب غفور
 واللہ اعلم رب نول معلم حال تمام
 لغفے کھن اخیل دے آئے تا بعد از
 بعضے م کھن اوس تھیں اول گئے سدا
 وین اونہا نڈے رب بن مومرتہ جانے کو
 شیخ نجف رب می جنہاں بھجانی توڑ

قصہ اصحاب الاخدود

ہین اصحاب اخدود وادساں حال قلیل
 اندر شام و لائے سی یک کافر شاہ
 رہنڈا سی اوس کول یک جادو ساز مکار
 جو کوئی مشکل شاہ نول اوندر می سی ریش
 پد مہو با جدول اوہ جادوگر شیطاں
 م کھن لگا شاہ نول یک دن اوہ بٹیر
 جیکر سنوں و مہو یک لڑکا کوئی وانا
 تال جو میرے بعد اوہ آوے تیرے کم
 تال پھر شاہ نے مہو نڈے لڑکا یک وانا
 نت پھری اوہ جادو نڈے لڑکا ونگر و ل
 جادو گرو ل او نڈا سارا روز لنگھیا
 آوے جاوے روز اوہ لڑکا جیڑے راہ
 آہا بندہ رب وادساں یک خصال
 رامب دی اوس بیڑے سستی جادو ل تقیر
 او تھیں تھے جدول پھر تھوں لنگھیا
 جیکر پھری دیر اوہ راہ وچہ جاوے لار
 نالے جا کے شاہ نول خبر لو جاوے پھر

جو کر رب نے اونہا نڈوں کتا مار ڈیل
 لغفے م کھن مین وچہ آہ اوہ کراہ
 اندر جادو گری دے سی وڈا موشیار
 مرگم اندر او سدھی کردا بدو ماکش
 جالس میں مین مرگم دے ٹیڑے پو تھان
 پھرتی تے مین آئے کے میری ٹھرا خیر
 او سنوں اپنا ٹلم میں جاواں سب سکھیا
 مشکل وچہ تده نول رکھسی اوہ بلکم
 جادو سکھن واسطے او سنوں سو نیا جاد
 شام پوے تال پھر اوہ کفر نول آئے چل
 منتشر جتتا اوس تھیں آوے کچھ پکار
 رہنڈا سی اوس راہ وچہ یک سب دی جاہ
 کئی لڑکے کے کال مچھن اوس کے نال
 ہوئی رب نے فضل تھیں لڑکے نول تاثیر
 پہلوں او تھے بیڑے کے جادو سا حردا
 مارن پونڈا او سنوں سا حردہ کھا
 پھر کا پھری طرف ایہ اندا کر کے دیر

شاید راہ و چہ کہد وارسند الرکیاں نال
 قصہ کوتاہ شاہ کبھی رتیا او سنوں بار
 اوند جاندا ہے نرت رامپ کول ضرور
 وحدانیت رب دی رامپ کرے بیان
 یک دن گھروں جاوند الرکا لے تعلیم
 ڈر کے اوتھیں لوک نہ ہونے کھڑے ملوں
 لڑکے اگے رب دے کیتی عرض و عا
 اوس لڑکے دی عرض ایو رب کیتی منظور
 بعضے مگھن مرگیا اوسدی نال و عا
 بعضے مگھن طفل لے پڑھ کے اسم خدا
 سنت ہو یا سپ اوتھیں برکت رب علام
 آسوی مشہور الہ لڑکے دی کرامات
 لڑکے تائیں کم اگھد رامپ اوہ سدوار
 ایس بہت مہینتاں جھاگے ہر مقبول
 مانے میر اچھیدی کس نہیں اظہار
 لڑکے کہیا کسے نول کرساں نہیں بیان
 قصہ کوتاہ انت اوہ جاوے رامپ تائیں
 پڑھی تمام اچھیل اوس ہو یا ولی خدا
 اچھے کوڑھے ہو جو ہو و ن گل بمبار
 سی اوس کا فر شاہ دا انہال تک وزیر
 کند امیرے واسطے کر لوں نیک و عا
 لڑکے کہیا رب تے لے آتوں ایمان
 تان پھر اوسدے واسطے کیتی طفل و عا
 آیا طرفے شاہ دے جال پھروا وزیر
 کیونکہ اچھیں تدرہ نول ملیاں بن بتار

تائیں جدی آوند کرد انہیں خیال
 اسیر لڑکے نول ناچھوڑی اپنی کار
 نیک نصیحت اوسدی سدا باوند ستور
 سن لڑکے اوستے لے آندا ایمان
 رستے اندر دکھیا اوستے سب عظیم
 رستے و جوں کسے نول ننگھن دینے نول
 جے نول سچا رب ہی آفت ایو مٹا
 اوسے ویلے ہو گیا اوہ سپا و تھوں دور
 بعضے مگھن طفل تھیں سب گیا سستا
 دھریا اوسدی کنڈ تے اپنا ستھ ٹکا
 امن سلامت گھن نول ننگھے لوک تمام
 رامپ نول بھی کسے لے جاوے یہ بات
 تینوں دوست اپنا کرسی پاک خدا
 وجہ الزامیش ریدی صبر نہ ماریں نول
 دس تائیں کسے نول رامپ میرا بار
 سب پر چشم قبول ساں جو کرسو فرمان
 سنے نصیحت اوسدی سمجھے نال قیاس
 کسی کرامتال اوسدیاں ظاہر ہویاں آر
 اوسکے مٹھ لگان تھیں جاوون بہ آزار
 سن کے لڑکے کول اوہ آیا حال نہ میر
 جدی اچھیں میریاں روشن کرے خدا
 اوسے ویلے نرت اوہ ہو یا مسلمان
 اچھیں روشن اوسدیاں کیتیاں پاک خدا
 دیکھ سو جا کھا اوسنوں لگان کھن شریر
 کس طبیب حکیم تھیں کسی رلی دوا

کہندہ بیٹوں مولیٰ نالیا کوئی طیب
 باجھرو و اول رب نے اگھیں و تیاں چار
 کہندہ میرے باجھو سے کہہرا پیرا رب
 کہا او کہنے رب جو پیرا میرا جہا
 تھی کے اتنی باتوں سٹرل گیا پلیر
 کس دے آکھے لگ کر آندہ اہمیاں
 اچھاوکس واپر نے دسیا ہوا چار
 لڑکے لوں پھر سدر کے کہندہ اوہ ملعون
 اے کارن پالیا تینوں نال پیار
 ایک ویک جاو و گرانول گھیا تینوں میں
 سیکھے سیکھے جاو و اسال کھنڈی ہویوں مشہور
 چھوڑ طرقتہ اساندا لگوں ہورہی راہ
 خد سیا ہی او سنوں آ لگا مروان
 رامپ کولوں دین میں کیتا و مچ ہول
 کہندہ چھڈا وہ دن توں پکڑا ساڈی حال
 رامپ کہندہ دن میں چھوڑاں ناہیں ہول
 نال پھر جلدی خشاہ کے آ رہ تیز منگار
 دوکھا نال کرا و سنوں سٹیا اوس پلیر
 اوس تحقیق کھچے پھو اوس سدیا اوہ وزیر
 پھر اوس لڑکے وائے کہندہ اوہ چندال
 اوس کہا منظور سے جو کول کریں لہسن
 نال پھر سدیا سیاں کہندہ اوہ منگار
 ایسے گسے و خریج و چھرا و سنوں سٹو جا
 پکڑا سیاں او سنوں آندا طرف بہار
 حال اوہ و صکار دین لوں ہوسے سہیا

فشلوں میرے رب نے کیتے نیک نصیب
 اچھو گل سن کے باو خشاہ ہویا بہت خفا
 خنے اکھیں خشیاں و س اسالوں جھب
 میرا رب بھی آوہا ہے سبہ واپاں ہار
 کہندہ اٹنیوں کس نے دسی اچھو تو حید
 مارن لگا او سنوں اوہ کا ویر شیطان
 لڑکے سنوں رب و اکھتا نال پیر
 کس دے آکھے تدرہ کھچھ پھریا راہ ہون
 و ڈا رہو کے اسال کھنڈی کراسیاں انکار
 جھنڈوں سبہ کراسال حال کیتیاں میں
 ہن توں میرے دن کھنڈی موبھوں منور
 و س خشاہی تدرہ لوں کس کیتا گمراہ
 آفرز کے تنگ ہو کیتا ہی سبیاں
 نال پھر رامپ سدیا اوس کا فر جھول
 نہیں نال پکڑا و سالی سنوں آ رہی نال
 آ رہی نال پھر لوٹاں کر لوں قبول
 رامپ تائیں پکڑکے و تارت چھرا
 ہویا و دست زبدا نال ایمان پلیر
 ایسوی آ رہ لگو کے اوہ بھی سٹیا چھرا
 جیکر دین نہ چھوڑا میں کراسال ہویا حال
 ایسوی نہیں چھوڑا نہ ہرگز سٹیا دین
 سٹے بلکہ تیار کھنڈی او سنوں او مار
 پلیر سٹیا سدنی ثابت رہے نہ کا
 اوکے سرے لہا لڑکے لیکے او سنوں چار
 لڑکا اگے رب نے کر و عرض پوکار

یارب اپنے فضل بخش سینوں میں بچار
 وچہ بناب خدائے ہوئی قبول دعا
 وگ بہاروں خارجی موسے سے مردود
 آیا شاہ دے کول اوہ لڑکا امن مان
 کہندے کھٹے گئے اوہ میرے نوکر سب
 بیوں میں کرب نے فضلوں لیا بچار
 سو رہا ہی پھر اس کیلئے شاہ تیار
 بچار اس طفل نول کشتی وچہ چڑھا
 سن کر حکم سپاہیاں مول زکیتی دیر
 کشتی وچہ چڑھ پائیکے آنا اوہ وچکار
 پھر جاپنے دین بخش کیوں دہناں دریا
 اور کے کھارے سینوں خاص یقین
 پھر گل لہر طفل نے کیتی پھیر و عا
 الٹ ابھی ہوئی اوہ بد موسے مردود
 سب سپاہی بوڑھے آیا شاہ دے کول
 سن کے اوہ بلعون پھر کہندا ہو حیران
 سال پھر گول آکھدا لڑکا کافر نول
 و سال تک تجوز میں تینوں اے بچہ مول
 بھہ بسم اللہ بکھ بخش نینوں تیر حلا
 حد تک ائے رہا سال نہ تیس بخش نام
 اھ گل سن کے شاہ لے سولی تری گدا
 لوک تھامی سد کے جمع کیتے لے سر
 سٹ پٹہ ہی وچہ اوسنوں تیر لگا وہ چار
 ووت تہادت بولیا لڑکا نال زبان
 ویا بیوں رب نے مطلب کے پہونچا

مرد ہوون ایہ یعنی تیری چوہی رضا
 کنیا سحت بہاڑ اوہ ڈاڑھا لڑکا
 ضحیٰ سلامت لطف نول رکھیارے وود
 وکھا شاہ بلعون جاں بہت ہو یا حیران
 لڑکے کیسا سب اوہ مارو نجاتے رب
 کیتا دلول قبول میں جسدا دین صفار
 آکھن لگا اوہنا نینوں اوہ کافر مکار
 اوہ وچاے جائیکے سٹو وچہ دریا
 تھمی کنائے اوسنوں بکڑا نہ وٹے گھیر
 کھن لگے اوسنوں رک لے سب مردار
 آکھے لگ جا اسانے جان نہ مول و نجا
 نامیں زبان تیر وچہ نامیں تھپورال دین
 حکم آہوں اوہنا ندی کشتی ڈولی آہ
 لڑکا امن امن اوہ رکھیارے وود
 وہی اوسنوں آئے کے کلی تحقیق مگھول
 مرہانا میں مول ایہ کی کرے سامان
 جیکر دینوں مارنا سر پر چاہیں نول
 جس دے نال شباب میں ہو جاوں مقبول
 و سال اپنی جان میں اوپر نام خدا
 تک تیرے نہ تھ بخش نامہ و ال قتلام
 لڑکے تاس بکڑے و تا اور چڑھا
 بھہ بسم اللہ طفل نول بچہ حلاوس تیر
 کلمہ پاک الایکے کیا تہادت پار
 نام خدا وے اوپر میں جان کیتی قربان
 وچ ہو یا مظلوم نہیں اوپر نام خدا

رط کے گولوں سنی اچھ لو کال جدول کلام
 او سے ویلے خلق نے دیا نسل محسار
 رمتا بربت الفلام لگے بول سٹان
 چٹنے حاضر لوگ سن اندراوس میدان
 بہنیاں اور رب سے اندا خاص یقین
 وٹھا جدم حال اچھ اوں کافر مکار
 کیتا حکم پیر نے اندر شہر کتام
 سوہیاں جدول تیار اوہ کجا مال سر سر جا
 اوں قہیں کچھ لوگ اوہ کیتے جمع کتام
 سر بند نیوں اکھرا وار و وار بو لا
 جو کوئی اوسے حکم قہیں کرہ اسانکار
 سے وزیراں آپ اوہ پیٹھا کسماں و اوہ
 پکر پکر کے موزناں سنن وچہ پلید
 یک عورت پھر طالال آمدی پانس خسر
 مڑ مڑا کھن او سنول چھوڑ شمائی پن
 عورت آکھے وین قہیں کلاں نہ میں انکار
 عورت نالے ورتے کچھ نالے کرے دلیل
 شاید منلت ملن قہیں خچوڑے اوہ خیال
 کمتا اپنی مال لوں ثامت رکھ چقین
 مار شمائی چھال لوں ہرگز سوہ نہ مار
 کیتی جدول کلام اچھ اوں ایا نے مال
 حال اوہ عورت اک وچہ کی سے فرزند
 حالی گزارا پندر اوہ کئی انسپے مار
 چٹنی اور کسماں بیٹھی قوم خسر
 او من و منی ناکے لوں فرست کلی مول

نالے شاہ بلعون قہیں سنار و نام
 لے شک سے اس طفل و اسحا پاک خدا
 رط کے وے رب نال اسیں لے آئے ایمان
 سارے اوہ بیکار کی ہو گئے مستمان
 کہ کھن بیشک نہیک ہے اس لڑک و اوں
 مڑ گئے میرے زرب قہیں لوگ و بیکار
 سر سر کو چے کھی وچہ کجا مال کھسو عام
 سفناں وچہ پلید لے اک و تی بجایا
 جہاں جھڈ کے کھروں پکڑ لیا اسیں
 جھڈ لڑ کے داوین لوں ساڈی طرف
 آتش و لوچہ او سنول و پنا اول مگا
 ویکھ کاشہ ہو وندے راہنی سپہ گراہ
 کتنے شوں ہو گئے اسے طور شہید
 کچھرا و کک نال یک بیون والا شیر
 نہیں نال سے اک وچہ شیر نال لقتیں
 اوہ آکھن پیر اک وچہ جہاں شمائی مار
 شاہ کجا پھر السینول منلت دیو قلسل
 اچھ گل سن کے بولیا کچھ و الا مال
 اس آتش وے خوف قہیں چھوڑن نامیں وین
 ہو سی رہے حکم قہیں اچھ آتش گلزار
 پڑو بسم اللہ اک وچہ بار کی اوہ جہاں
 خگر رہے قہیں کھرک کے آتش ہوئی بلند
 سال سے سپہ خاڑھی آتش وے بھڑکار
 سترل کوئے ہو گئے شاہ امیر وزیر
 یکے واری سپہ اوہ مڑ موئے جہنول

سہ کھایا نئے اور جو آسے کھڑے پلید
 یکے حملے سبہ لول تم نش گئی جلا
 بلوچہ موئے ہلاک اوہ سہ اصحاب خادو
 چوں جاگما نو پتہ عرب ول گذریا بہول

سہنناں تائیں او جھیل کے لگی اک شدید
 قسروں و دشمن اپنے کیتے رب فتا
 طرف جنم رب نے ذمے کے سہ مروود
 جہاں کیسے مظالم اوہ موئے خوری نال

قصہ اصحاب قبیل

اس تھیں کچھ موریک دیوال ذکر سنا
 سی یک عالم گمن دا ابرہہ او سد انام
 سرور عالم مہلے انبیانہ سے سرور
 باویہ دن کے یک ماہ او تھیں لگے جان
 سنسول او سدے مرن ووساں ثمنوں حال
 شہر کے لول لوک جاں مومن مسلمان
 بہت رجوع مخلوق دا دیکھے جاں سہ سال
 اپنے کول مکان یک کیتا او س تیار
 دھریا اوک پلید لے کعبہ او س وانا نام
 لکے وے دل جان و می حاجت ہی نیکا
 اٹھے آکے تیس بھی حج کرو سہ سال
 اپنی طرفوں زور بہوں لایا او س جھمول
 لکے وے دل لوک جاں بہوئے پھر تیار
 زور ہی او س مکان وچہ ٹوک بہانے تان
 قوم قریشوں شخص اوہ آہا سب کو کار
 آئی دیوچہ او سنوں غیرت سخت کال
 یک راہیں ریب او سنوں موقعہ دتا چا
 بال ارباب جو تھی آنا او س مسکان
 جھری ابرہہ تھی ڈھٹا جاں ایہ حال

بچوں اصحاب قبیل و می سی بیخ خبر
 آنا وڈا پلید اوہ حاسد بد انجام
 جس دن وچہ جہان سے ہوئے پیدار
 ہو بار و جہان تھیں اوہ ابرہہ شیطاں
 جیونکر او س پلید کے آیا قسرو مال
 حج گزارن واسطے سہک طرفوں خان
 ول وچہ او س پلید لول آنا حد کمال
 لائی او پر او سدے دولت باہجہ شمار
 لوکاں تائیں سد کے کہنا بد انجام
 گھریئے وچہ اسال من کعبہ لیا سنا
 جو کوئی لکے جاو سی کر سال منہ احوال
 ایسرا کھلے و سدے کوئی نہ لگا مول
 راموں کتنے آدمی آندے بکرہ مکار
 وچہ اونہانے عرب دا سی یک مسلمان
 ریبیا او س مکان وچہ ہو کے خد مکار
 تائیں حاو م ہوئی کے ریبیا بہانے نال
 یک موٹر کے جگہ اوہ وئی سبہ و خا
 لیکے راہورات اوہ مویا نس روان
 سہل کوئے ہو گیا آتش غصے نال

ہائے اگے دے وچہ رکھرا سی ارمان
 غصے ہو مرد و واوہ حاسد لے ایمان
 جمع کرانے تری اوسی ہاتھی ہک ہزار
 ہو یا کین و لائوں کے طرف روان
 بیت اللہ دے کول جال آئی نون کفار
 وچہ ہائیں جائیکے چھب چھب کھن حال
 قصہ کوتاہ جدول اوہ ہاتھی لگا دھون
 کرن اکیسراوہ ناموں جموں جموں کی بان
 ہس ہاتھی دے اور سا چڑیدا خود مردود
 لگا او سترے چرمن جان اوہ کافر بدکار
 آخر موسیٰ کی لے چڑھ کر اوہ مسکار
 خالی اوس محمودوں آندا اپنے نال
 سبہ نہیں اگے او سنوں لایا کرسرار
 کفے دے نزدیک جال آیا اوہ محمود
 کرسجدہ تظہیم و آند و کس ادب بجا
 سارے ہاتھی برت کے موئے کر روان
 اپنی طرفوں کافراں جن کہتے کروڑ
 اور ک داڑھے سخت جال ان موئے لاجار
 آپس اوچھو بیچ کے کہندے سب خسری
 رات پئی تال رب نے ابا بلاٹھے قار
 جن جن کسک سید نے آٹھے نال اوکھا
 اندر روان جہاں اک اک ککر جان
 وانگ بند و قال نونیاں کن کار و کاڑ
 وکن اوپر زمین دے کافر ہو مردار
 جس کافر لاکھیا جس کولی کے نام

کیوں جانڈے میں حج نول کے مسلمان
 بیت اللہ نول فرٹھیں و اقصا کرسطان
 ہائے ہتھی فوج بھی کستی نال تیار
 نماز کعبہ جانے کے دہا و کیے ویران
 ڈر کے قوم قریش سبہ چھوڑ گئے گھر بار
 و کھال کی کچھ کرن ایہ بیت اللہ وینال
 کعبہ ڈھانے واسطے مول نہ اگال ہون
 تیل تیل ہاتھی نیش کے پر سبک جان
 وچہ کتاباں و سدا نام آیا محمود
 ہون نہ وگوس او سنوں اپنے اوپر سوار
 کعبہ ڈھانے واسطے آیا ہو اسوار
 سبہ فیصل اللہ میں شل اوہ سی و کمال
 سارے ہاتھی او ککر مومن تالوار
 بیت اللہ نول دیکھ کے گاوچھو چھو
 واپس ہو یا پیر اوہ گردن سببہ خفا
 کفے دے واک گکر نال اب کتا نقصان
 اسرا ہتھی او نہاں قصہ نٹھے زور و زور
 ماسر شہر اول آٹھے لٹھے ڈرے مار
 کعبہ کعبہ ڈھانے وکی کرسال کچھ تلیم
 بچے اور او نہاٹھے کھنسی کسی ہزار
 سرکھی وکی وچ وچہ اک ککر سار
 مسر ال جڈے روڑ اوہ لگے ان مسال
 بکو گولی لگ کے مسر لول جانے یار
 سارا لشکر او نہاٹھا ڈکریا اک بار
 او لگولی او سنوں مار کرن قتل نام

گھوڑے ہاتھی اوٹھ بھی سبھوئے مقتول
 ابرہہ نے جد و بکھیا لشکر و ایہ حال
 جاگے گھرو چہ اپنے لگا حال سنان
 کرواے سی آنے اوہ گھرو چہ ایہو گل!
 لوکاں تائیں سد کے لگا اوہ دکھلان
 تال جو اوئے وقت اوہ پنکھی اوپروں آکر
 لگا وٹک بندوق دے ایسا اوہ سکوڑ
 اوئے ویلے خارجی مویا ہو بے حال
 اندر سورت نسل دے آیا ایہ مذکور
 جو کوئی اپنے اصل نول سمجھو نا میں مول
 جس لے اپنے آپ نول لیا چھان ضرور
 تاپیں وچہ حدیث دے آیا اچھ فرمان
 دساں تینوں کھول کے ساری میں تفصیل

زندہ قوم کفار تھیں ہک نہ رہیا مول
 ڈر کے نے گھرائنوں کس گیا چند ال
 پنکھیاں مہری فوج نول کیتا مارویران
 اوئے جاگہ رب نے پنکھی وٹا کھل
 ایسویاں پنکھیاں کیتی فوج ویران
 مسروچہ اوں مردو و نول ویندار و چھلا
 نکل گیا سر چہر کے کھوڑوں و اتروڑ
 گیا جہنم اپنا تکر لے گئے نال! ا
 وٹمن رب غیور دے گئے جہانوں وور
 ایسویاں وٹے رہا ہوندا ضر نزل
 کروانا میں مول اوہ ایڈا کب ضرور
 جس بچھا تا نفس نول رہنوں لیا کھان
 ہے میں عارف رب و انجھیں باجھنیل

بیان معرفت مطابق این حدیث شریف مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ سِرِّيَّ

رب رحیم کرم و ہی شان بلند کمال
 و تاخا کی جسم نول ایڈا عالی شان
 فلک ستارے چمکدے گل روج اسمان
 آدم خالی مہر ہے ایہ سب پوست جان
 آدم و ہی ترکیب و چہ رب رکھے اسرار
 کنت کنت نول اوچہ ہے ایہو نصیب عیان
 جس نے اپنے آپ نول لیا چھان جلیب
 جسے رب چھانیاں سویا کنگ زبان
 نیتے راز خدا میدے چہ پرور کے ظہور

جس نے و تاروح نول چہ بدن دے وال
 جس اگے ناچنے سرش اتے اسمان
 حور الٰہی نے فرشتے سبح بہشت مکان
 سبہر جگ وانگ جو دے آدم و چہ جان
 قسم کھنڈے نے کھ تھیں بہت کنا کے یار
 اوہ جانے اس رہنوں جو صاحب قرآن
 سویا اپنے رب نصیب وہ اس وقت قریب
 کیوں جو اسپر کھل گئے سائے رازستان
 آدمیل وی جس کھنڈے ہو گیا اوہ وور

ماسوا خدا پیدا ہو یا جدوں فنا
 اندر ہر سر جزوے دے سے رب والنور
 شاہ جہا کی تہو گئے فانی اس قدر
 ایسے غیر خدا پر وہ وانگ و لوہار
 جد تک غیر خدا پیدا ہوویں گوں محتاج
 جد تک غیر خدا پیدا ہوویں عظمت و لوچہ ہے
 نفس پر اشیطان تھیں کروا اور وہ فتور
 نفس اے شیطان دے سالوں پئے زنجیر
 جو شے ساڈے تھی وچہ موئے برمی بلا
 اھیں بند کروئے دورے کر دے کن
 نظری سالوں آوندی سار جگہ ریاب
 گویا اپنے آپ نول غیبوں وئی وار
 چکا اپنے نفس نول جانے مشرک ہو
 ایکہ شرارت نفس دی جس تائیں معلوم
 حضرت پاک رسول نے کہیا ات سبب
 بھی فرمایا کس طرح کبیر کر پیدا ہو
 خون جو گندہا جس وا او سد می ز می خوراک
 دنیا تے جد آریا پھر یا لومو نال ہا
 کھانہ سکے روئیاں نہ کوئی مو نہ وچہ وند
 ایکہ العام خدا سدے چہرے جل جلال
 سب نول چکا لگدا کر دے سبہ سبار
 فال اپنی کو وچہ نت یا وے آرام
 چھائی والے چشموں یا ورت خوراک
 تھیکو لے تال رووند اف ورن کسی سلام
 لیاون کسی کھار دے شیرینی اقسام

ہکو ذات خدایدی اسنوں نظری آ
 گویا ہو یا سوختہ اوہ وانگول کوہ طور
 جیونکرانگے شمس دے تالے اتے قمر
 اھ اٹھے تال رب دے کھلیا دن اسرار
 تینوں نظر نہ آوند ارب سچیا راج
 رب وینال خسر یک توں کروا سر شے
 حرم سال نال وچا وند اتر عقل شعور
 حتی وک جان نہ دیوندے کروے بہرہ سر
 اسدے وچہ پھسا وند اترت اسنوں جا
 حتی ز نظری آوند انیک نہ رسد اظن
 چنکا نظری آوند اسنوں اپنا آپ
 ذرہ غیب جو غیر واوے وانگ پہاڑ
 غیر ان ہند جاندا غیبی ہوندا سد
 غیب نہ او سدے ہونڈے ہول کدیں معلوم
 جس چھاتا نفس نول وک کھاتا رب
 دو بولال دے راہ تھیں باہر آیا جو
 کھراوہ اپنے آپ نول کیونکر جائے پاک
 قوت ذرہ نہ بدن وچہ عاجز لے بحال
 کرے محبت والدہ ایہ میرا نہ زند
 الفت مانی باپ کی دل وچہ وئی سال
 مانی دے پستان وچہ کیتا شیر تیار
 جا رہی پشیمے تیر دے ردا ایکہ العام
 چھو لے وچہ پشیمے تیراں لیم و می لوشاک
 گاؤن لوری دیوندے حاضر کن تمام
 ہر دم پھرن ولاوندے کوں کرے آرام

نالی و وہ پلا و ندی سے سون جا رہا
 وند جتے تال منگد امیوے نعمت عام
 وئے اللہ پاک نے ہر قسموں اشیا
 قلبیہ گوشت روٹیاں زر وے تے پلا
 میوے تے مٹھائیاں فرنی ہو رکباب
 اے غافل اے نعمتال دیوے رب غفور
 رب داد تا کھائے کے شکر نہ مول کمان
 کرے حفاظت رب نال جو تیری ہک دم
 جن آفتاں زہمتاں آنگن یک دم
 جسے و تیاں نعمتال ہر دم کرے نہال
 جسے و تیاں نعمتال کر و فضل کمال
 لکھیار وئی معنوی اپنی و یہ کتاب

مٹھ پٹھ چپ کر و ندی جو روون و
 لیا و ن کھنڈ لائیاں شیرین دار طعام
 کھا و ن بہن واسطے کیتا فضل خدا
 مکھن و وہ شیرینیاں بچ لڈنڈا
 سو سو نعمتال نعمتال آوے نہیں حساب
 کھا کھا نعمت او سدی ہو بھوں مغرور
 تیرے نالوں غافل جسکے تی حیوان
 سپا کھوئی ان کے کرن تینوں بیدم
 پلوچہ تینوں مار کے بچین طرف سلام
 اوں مالک وے حکم و اکوئی نہ مول
 حکم عدولی او سدی لے انصافی حیا
 ہووے او پر او سدے رخت باجھ حساب

کاشکے سرگز نہ زاوے ماورم
 تانگدے کشیدہ نفس کا فرم

ہائے افسوس نہ جدمی بدینوں سر میاں
 کافر نفس نہ چھوٹوں کر و آن بلاک
 جس جا و من ہو و نڈا لیا سخت لہمن
 جیکر کرے نیکیاں بدیاں دیے پلا
 خود بینی کے کبر میں بھریا وہ بلعون
 رکھیا اس نے اسال تقی و حدت زور چھا
 دل سا دیو پے یا و نڈا سر دم ایہ مغرور
 پیدا کیتی اس نے جو کچھ مخلوقات
 آفا خدکے شیطاں نے و عیوی کیتا ہی
 میں چنگاں بخیر تقی میرے چہانہ کو
 اپنے و چہ پلیدیاں بھریا کندی نال

اور اس جہان میں پیدا ہوندا نال
 اس تولید چھلایا میں تقی اللہ پاک
 او سنوں سرگز لہدا نا میں راہ تقی
 ہو و ن جو بریا تیاں دیوے اوہ بھلا
 اپنا آپ بچا و نڈا رکھے بہت درون
 را بہن ہو کے بھدا او را راہ خدا
 رکھدا جسکے عمل تقی سر دم سالوں دور
 سچہ تقی و وہ شرارتی نفس بلدا صفا
 او ہو و عیوی نصدا با کل جان مہجی
 اتوں اس بلید و سر دم و عیوی ہو
 سرگز اس حدیث نول آوے نہیں خیال

خَمَّ قَسَتْ قَلْوُ مَكْرُ كَهِيَ اللّٰهُ پاك
 پتھر نالوں و دودھ کے سختی و چہ و لال
 پاک کلام خداییدہ روشن جیوں خورشید
 چمکدرا نولوں شمس و امول نہ بھائے نور
 رائیں نکلن غار قھس خوشی کریند خوب
 و چہ اند میران لنگر گنڈا نوچہ گذران
 نور کلام خداییدہ اور حدیث رسول
 و چہ تاریکی حرص کے پھاٹھا ایہ فسر
 جوئے قیدی اسد لیندا اوس پیسیر
 قدسی و چہ حدیث دے اللہ و افرمان
 سارے نالی تمہریک ایہ بن بیٹھا مکار
 اپنا آپ بچا و نڈا بن بیٹھا معنیو و
 واقف جھڑا ہو گیا اسدے بکڑوں خوب
 اپنا برا نہ منگدا کوئی و چہ جہان
 جس گھر اندر و سدا پٹے اوس بنا

سخت ہوئے دل لساند خوف کنوں پیاک
 ہرگز خوف خداییدہ دل و چہ آئے نال
 ایہ عالموں خفاش دے و چہ تاریکی قید
 تاریں و چہ انھیر مال چھپ چھپ بہند دور
 سولی اسادھی عید کے سوچ ہو باغ و بزم
 ایہو حالت نفس دے بھلائی کھان
 اس چمکدرا نفس نول بھائے ناس نول
 ہر دم سادے بدن نول کیتا اک اسیر
 اور کا لھی گھٹ کے بہند اکھیرا پیر
 نفس تیرا لے اوسی و دہ کنوں سلطان
 و جس نول جان نول جیوں کر نول
 و جس راہ خداییدہ ایہ پکا مرد و
 اوس کھیا تار ب نول پائے اوہ مطلوب
 با جھول نفس شہرے ایہ و ڈانا وان
 جس گھر مو جہاں ماند اوس نول کر و ناز

حکایت

دیکھا مالی باغ دے مرد کوئی گستاخ
 بیٹھا سی جس شاخ لے اوہا کٹے و اسی
 کہیا شاخ درخت دے ہی نول ہر درکار
 کٹے چکا جہ شاخ نول و گا گرون بھار
 ایہو حالت نفس دے ہر دم ایہ گستاخ
 جس گھر اندر و سدا اوہا کرے و بیان

چھڑا سیسی اک رزکے کئے لوسدی شاخ
 کہیا مالی باغ دے ایہ نول کردا کی
 مالی کہیا وہ نکھسیس اس ماثرہ بھار
 ٹٹا لک لے ترف کے ہو گیا مردار
 جس شاخے پر بیٹھا کئے اوہ مو شاخ
 پیر کو ہار ہی اپنے مارے ایہ نادان

در بیان علاج نفس امارہ

ہو یا باجھ لگام جو نفس تیرا بر سو
 جو اچھ حکم چلا و نڈا کے طرف بدی
 اسنوں نے دیوانگی و ڈرے یہ کہجنت
 یا ظل فکر ال اسنوں کیتا آن تباہ
 دنیا والے فخر تے سر و سر سے خیال
 علم پرے اوہ جنہا لوجہ حاصل ہوئے شان
 ایسی منطلق فلسفہ میرے اندر ہو
 ایسے سے بازے آون بیٹوں یا د
 فاضل و ڈاجگ و چہ سدن بیٹوں لوک

سے اس نام قرآن و حیح اتارہ بالستو
 اسکے نیک بنان نون بھیجے رب ہی
 جیونکر یا لچو لیا سے بیماری سخت
 اللہ وی درگاہ و حیح ہو پار و سیاہ
 طالب شہرت رات دن رہندا ایہ جنڈال
 بیٹوں و ڈا موسیٰ سلسے گل بہمان
 جس نون جگہ چہ جاندا ہوئے مورنہ کہ
 سو جاوان ہمیشہ نہیں سدھی ایہہ مراد
 بحث کراں جس نال ہیں سنوں پوان لوک

حکایت عارف

امام نزاری لکھیا اپنی وجہ کتاب
 کرے خلاف اوہ نفس و اندر سر ایک بات
 بلکن اوسدے نفس نے ایہ گل چا ہی آر
 ایہو خواہش نفسدی کرے تیار ہی جنگ
 عارف کہیا نفس کیوں موت کرے منظور
 کیوں جو حضرت مصطفیٰ الہیا و حیح حدیث
 خواہش نیک جو سدھی اوہ کھی ہوئے بد
 سچا پاک رسول سے سچ او نال فرمان
 کھیا اپنے نفس تھیں سچی گل بتا
 نفس کہیا توں بدی تھیں بیٹوں کروا بند
 ہیں شہوری چاہوں نڈا توں رسد الکنام
 موت بھلی اس جو توں ہو یا و اڈا تنگ
 جال ہیں اندر جنگ وے ہوساں سچ شہید

سی تک عارف رب و اعباد اہل ثواب
 سیدہ کیتا زور تھیں خدیث صفات
 کراں جہاد کفار تھیں مراں شہادت پا
 باجھ شہادت اوسدے نفس ریمو لکنگ
 اس گل اندر جا پدی حکمت کوئی فر و
 وڈے وڈے نکرارہ کروا نفس جلیت
 آخر سدھی آر لو کرئی جائے رو
 چاہیے نفس جہاد کیوں جو سنگی شیطا
 توں کیوں خواہش جنگدی کرواں س
 آلت کر جس چیز و این ہاں خواہش
 کلی میریاں خواہشیں ہوں بندا کام
 سنگی طاہر جا پدی نال کفار ال جنگ
 ہر کوئی چھوٹا آکھسی آبا نیک فریاد

ہیں ہویا شہید اوہ روضہ کن تیار
 ارف کہیا مول نا جاواں طرف جہاد
 سنا ما بخولیا اندر نفس شریر
 صحت نہیں فرعون تھیں ایسا نفس شریر
 سدے لکیر پھیندا جو صاحب اخلاص
 رکھے خوف خدا پیدا ہر دم پیش نظر
 رب علاج بتا یاد یکسو وچہ قرآن
 سوچے اپنے نفس وی نیکی بدی تمام
 یتیمیاں جو اس نفس فرودیاں اگھیں بند
 پتہ لگے جدا لگے آون غیب نظر
 تک پا سے شیطان سے راغب بدیاں دل
 روح تے دل وی سلطنت وچہ بدن انسان
 غالب نفس شیطان جاں ہون طرف بدی
 غالب خوف خدا پیدا جہ دل و نہال تے آ
 نیکی دے دل جان تھیں نفس کریندا کوڑ
 جیکر روح تے دل نول غالب خوف خدا
 تال پھر طرف فرشتے راغب ہوئے دل
 کھان دل دیاں اگھیاں جسدا سارا ج
 روح دے کولوں نفس نول جہا لوکی ہو
 کرے الہام فرشتہ رازر موزاں غیب
 جہا تہ مندہ ہو وندا نفس یلیب صفات
 اپنییاں جہا بریاں اسنوں نظری ان
 جہا دل بلا منت اپنوں کر واپہ فرشتہ
 تالوا مہ اسدا وچہ فرشتہ تے نام
 جاں مارو ہو وندا اسدا ہی فرشتہ خلیت

ٹوڑے پچھے موت دے پاواں میں اعتبار
 لکیر تیرا میں پایا میں تیں رکھاں یا و
 مرض قدیمی نفس وی لگا وچہ تدمیر
 چاہے وڈے مرتبے ہر دم ایہ بے پیر
 کرے علاج جہا تک بکروں قصور خلاص
 اس فرسی نفس واکلں وساہ نہ کر
 وَتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَيْرِهَا
 تال جو اپنے حال واد اقف ہوئے عام
 اپنی صفت ثنا وارسند اخوا مش مشند
 تقویٰ اسدا نام سے خوف خدا واکر
 دو حی طرف فرشتہ دے نیک عمل
 روح عالمتقی سے نفس تے منے اس فرمان
 روح تے دل بھی او نہا ندی نکل سوتی
 کھان دل دیاں اگھیاں وکھے برا کھلا
 تابع اسدا روح بھی تال کم ہو نا جوڑ
 بنیں ہاں نفس وی جو اوں جو اپنی آ
 نفس جمالت پا وندا خواہش اندر دل
 روح تے اے نفس بھی او سے دے محتاج
 دل چکے جہول آیتہ سورج واکرول لو
 وکن اندر روشنی اسنوں عیب دے غیب
 شیطانی اخلاق وی چھوڑے سر ربات
 تال ایکہ کافر جا ہوندا ہواں مسلمان
 ہر دم سے نفس شیطان تھیں شکی طرف
 ہر دم سے مسلمان تیرا کر واد دے کام
 اسدا بہت علاج پھینچا چہ قرآن جہا

لکھے فاضل حاو قواں اس مضمون اشار
ضایع وقت و بجان دار سنوں و اخیال
و صورت کھینچتے جاندا شائق بال صرام
دل وکی سنوئی بغض بھی نالے بخل غضب
شوق محبت مال و ہی حرص زیادہ نال
روح و دے ایا خلاق فی علم عفاف و قار
ایہ اخلاق و ٹاؤنے حدت نال علم
فہمیت نال عفاف دے لب بیا و بیال
گرمیوں چھوڑ کینگی کامل ایہ علاج
سنوئی تھوڑے گرمیوں حاصل کریں صلاح
چار طبع اخلاط جو وجہ بدن انسان
علم جو جانہ خون وکی بہت مناسب کھال
و و جان غضب مناسب جسمی و صفا
بہ گی شہوت حال تول بلغم ایہ مثال
بار و مریضیاں اس تھیں پیدا مویوں کل
جو تھا و حکم خیال سے جو جا کہ سو دار
چارے خلطال مضموی لازم و چہ انسان
نصفی موندی بدن و چہ خون جو مویوں کم
جیو بکر باجموں خون وے جوئے انسان
قوت خون و دنا وندا اندر ہر اعضا
بعضی شہوی و حکم جو اندر ہر حال
حد مناسب نال جے مویوں کہہ اخلاط
طبعی حدوں انساندا و اوھا کھانا ہو
موت ملاکت آوندی مستی مجور فساد
قوت علموں پاوندی ہے ایمان کمال

حدت سخت شہوتوں موندی بہار
سنا بہت کینگی بک فریب کمال
سنوئی اوپر عاجزاں ظلم کرے بدنام
بہتا شوق جو لوہاں میں بال بگاہ ب
بے خوفی رسیاں کھینچیا کمال
پہور حیا کے روشنی صدق صبر نکرار
سخت نال و قارے رحمت نال علم
لموئی تھیں چھوڑنی پاسا فہم کھال
بک فریب جو صدق تھیں بد و صراحت
بقراری صبر تھیں بد نال اصل صلاح
انہوں چار اخلاط فی وجہ سلوک ایمان
جے کم ہووے او سنوں آئے پیش مجال
ایہ بھی کھوڑا چاہیے و دے کم نہ آر
اسدی بہت مناسب نفس بہیمی نال
وجہ مفاصل نفس امارتے آکر نال
و سو اسی امراض سہ اس تھیں ظاہر کر
علم نہ یادہ چاہے جو نہ خون ایمان
انہوں علم نہ مویوں تھیں کوئی نہ بند کم
انہوں باجموں علم دے او کھامی سر فان
قوت علم و دنا وندا اندر راہ خدار
اعتدال برابری قوت سستی کھال
کوئی فساد نہ آوندی جے تا میں انہوں
مرضاں پیدا موندیاں ساراں تک کھلو
اسدی اک مثال ہے رکھیں لوہہ یاد
اطینان قلوب جو رحمت جل جلال

طرف تحقیق شریک وے ایہو راہ و نما
 علم حقیقت حق و امنغر شریعت جان
 علم عقاید باطلہ رب کتبیں ذور کرے
 واعظ کرے وعظ جو وڈے اوسان کوٹ
 غضبی قوت اس طرح ہر تک پیش نہ کم
 کارن راہ خدا تیرے کوشش نال دلیر
 اسدے وچہ افراط جو جدول و من نام
 ہور غرور تکبروں ہر دم رہنا دور
 سے لفریط کھٹا و نا جدول باہر نام
 ہونا پالغ نفس و اہر گل و چو شتاب
 قوت سموت و چہ بے پہلی صفت کفا
 ہور محمل صبر بھی اللہ گنوں حسیار
 بے صبری نے عمل بھی اسدے بے صفا
 بندونی جو عشق تھیں وہروں خالی دل
 تو بہ کرے بند یا خوف الہی نال
 چھڑ دیوتی بغیر تھیں ریدی اس کمال
 سے اسدے افراط جو اندر طول و آل
 خلق خدا تھیں رکھی دلیر و ڈکی امید
 سے اسدی لفریط جو چھڑن خوف خدا
 دل اندر وسواس جو باطل غیر خیال
 ایقہ لکھیل جو وچہ تمام خصا
 اور راہ شریعتی جد تک قدم ثبات
 واجب فرض شریعتی ایہ خدا چچان

کل کمال واسطے علمی قوت آر
 اسٹھیں باہر جو گیا پاوے راہ شیطان
 بھنی عالم بے عمل جو وچہ فساد مرے
 لو کال دین نصیحتاں اپنے اندر کھوٹ
 نیک صفاتاں اوس وچہ غیرت بہت کم
 مارے منکر دین سے چھو کر غالب شیر
 سرتالی نے خود سری جاپڑنا ایہہ کام
 اسی افراطوں آوندا اندر دین مستور
 سستی لے بے بغیرتی نامردی ایہ کام
 اندر دینی اسدے سستی کم خراب
 بچا مندی نظر تھیں دل ایہہ صراف
 سے افراط جو نفسی وچہ پھاسن ہومی ہلا
 سے لفریط جو سرد ہو بالکل بے اخوات
 اچھی بڑے صفات فی چھوڑن نا کر ڈیل
 یک تعلق حق و باطل توڑ خیال
 شکر قیامت رکھنا رحمت عمل جلال
 و زلفا فائقے فقر تھیں رائب دنیا دل
 کہنا جو میں را لگا اس جگ تے جاوید
 طرف مال نہ ویکھنا غفلت کم سدا
 ضائع ہو گزاری فی فخر کمال
 ہر سالک واسطے اندر سر حال
 پیش نہ آوے او منزل سرگ کوئی آفات
 حادثی وی بچیز تھیں اندر راہر فان

تَنْزِيلٌ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَمَرْحَمَةٌ، لِلنَّاسِ مِنْ بَيْنِ

<p>حضرت پاک رسولنوں بھیجا رہا طیب یاں کلام خداییدی کارن دلائل شفا جو کوئی عمل کما و نڈایا وے ترے شفا جو آثارہ نفس سے جاؤن اسکر کھوٹ ایسپر کھری جنہا نول ہوئے نہیں شفا</p>	<p>جہت شفا وے اندیس نسخہ عجیب رحمت کارن مومنال بھیجا پاک خدا سرفصال جاؤن دل یاں کروا فضل خدا وگر نفسی اثبات و اولیوں وار و کھوٹ ظالم وچہ قرآن وے رکھی نام نیا</p>
---	---

وَمَا يَرِيكَ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

<p>بدبختاں تے ظالماں کیتا اید غضب و تا سرور سرسلاں طرف ساڈمی ٹور بھری اپنے بھلے واکرن منول خیال آخر کھاٹا یا وندے ایسے ظالم لوگ ظلم کایا نفس نے جھلٹی سدا اید اب</p>	<p>آیا ایہ قرآن جو رحمت کیتی رب اس نفس اوپر کی ہوئے رحمت بیدی ہو لاہا منول گواٹیکے جاؤن مندے حال سٹھوں مفت گواٹیکے چلے جیانی آروک ٹھوں چلے و بجائیکے رحمت و اید اب</p>
--	--

پایان کتبہ
کتبہ مہر دین خوشنویس نور پور

منگوانے کا پتہ

شیخ غلام حسین اید مسٹر مہر دین نور پور

کیمیائے سعادت | امام غزالی رحمہ اللہ

فہمہ اور عقائد کے تیار اور حلیہ القدر
یہ عالم گذرے ہیں تاریخ السانی نے مشرق و
مغرب میں ان کے پایہ کا ایک بھی فلاسفر مفکر
عظیم پیدا نہیں کیا یورپ میں امام غزالی کی تصانیف
اشہا کی قدر و منزلت سے دیکھا جاتا ہے اور ان
کی تمام کتابیں یورپ کے کتب خانوں میں محفوظ
ہیں ان تصانیف میں کیمیائے سعادت القرویت
کی حامل ہے جس میں اجہتا و اور آزادی رائے
کے زرا اسلامی فلسفہ کو عقلی استدلال و نیا کے
خیال نقطہ فہم و اور اک کے مطابق جانچا ہے سنجیدہ
اور پڑھے کھئے طبقہ کے لئے دعوت عمل بہترین

کتابت و طباعت قیمت - ۱۰/۱ روپے

تخفہ و سنگ انوث الا عظم پیر پیر بقاء
والول کی شخصیت سے کون واقف نہیں اسلام
کی پہچان ہر رنگ میں اور اسلامات پر مکمل روشنی
ان ہی زرگان وین جناب نوث الا عظم جیلانی کی تصنیف
تخفہ و سنگ پیر پیر بحث کی گئی ہے اور تمام علما کے نزدیک
غیبیہ الطالبین کا اردو ترجمہ صحیح ترین ہو کہیں کہیں یہ ترجمہ
اوپن اور ڈاکٹر کے آفرشی اور زبان سہ جلدی مرحوم کے قلم
سے ہوئی اس ترجمہ کی اہمیت بھی بہت زیادہ ہے کہیں کہیں ترجمہ
ہر لفظ کو لکھ کر اور تفصیلاً بیان کیا گیا ہے اور یہ صرف اور صرف

تصنیف شیخ عبدالقادر
فتوح الغیب | جیلانی وائے جیلان

غوث الاعظم کی پر لاوال مقالات کی کتاب
جو لشکان علم و معرفت اور طریقت اور مسائل
تصوف کا بے بہا خزانہ ہے فیض یاب ہونے
کے لئے ہر مسلمان کے گھر اس کتاب کا ہونا ضروری
ہے قیمت - ۲/۱ روپے

جنت کی کنج | اللہ تعالیٰ کا ارشاد ہے کہ

جنت کے دروازے کھلے ہیں مگر جنت کی جگہ حاصل
کرنے کیلئے کتاب جنت کی کنج ضرور پڑھیں اس میں
اسلام کے حقوق کی نگہداشت ارکان و عقاید پر
مکمل روشنی ڈالی گئی ہے بلکہ پسند حضرت کیلئے حصول
جنت ہے قیمت ۲۵/۱ روپے

ارکان اسلام رکائل | اسلام کے ضروری

بنوئی کے حوالوں سے فرین کتاب جس کا نام فتوح
انسی وسعت و ہمہ گیری جامعیت اور اہمیت
کے لحاظ سے اپنی مثال آپ ہے ہر مشکل مسئلہ
پر مکمل روشنی ڈالی گئی ہے اور ہمارا دل و دماغ
ہے کہ ارکان اسلام کے مدغم ہونا ہر ایک تک
اس سے دلیل کتاب الجہی تک طبع نہیں ہوتی
قیمت ۱۲۵/۱ روپے

مشیح غلام حسین ایڈیٹر جہان کتب پیمیری بازار لاہور
ملکوٹے کا پتہ

مکمل و مدلل کشف المحجوب کلاں

اردو و ہندوستانی محکمہ تعلیم علی ہجویری
تصنیف حضرت زانا کبیر بخش صاحب
۵۰ صفحات ترجمہ ڈاکٹر الہ دیکھا صاحب
قریشی قیمت :- ۱۰/۰ علاوہ محمولہ ڈاک

۷۰ سے خریدیں جو کہ آپ کو مکمل و اعلا
بنائے گی قیمت ۵/۱۱ روپیہ

داسستان یوسف

حضرت یوسف علیہ السلام مصر کا والی جسے
بھائیوں نے کنوئیں میں پھینک دیا اور
وہی یوسف ایک دن مصر کا بادشاہ بنا
باپ نے اپنے بیٹے کے فراق میں کیا کیا کیا
برداشتیں کیں کنوئیں سے نکل کر بادشاہ

کے بنیامین اور ولگداز داسستان اور
تظم و نشر میں یکجا کر کے پیش کی گئی ہے
مجلد قیمت - ۱/۳

نہس الہوا

لا جواب کتاب جس میں ہر قسم نماز اور روزہ
حج زکوٰۃ، ختم، درود، رمضان شریف
اور دوسرے واعظ شامل ہیں پیش کیے
گئے ہیں اور یہ وعظ سیکھنے کی بہترین کتاب
ہے قیمت ۵/۱۴ روپے

تصوف کی نایاب و نادر تصانیف

۵/۶ روپے مجلد - ۱/۸ روپے
منگوانے کا پتہ

نیا قصص الانبیاء کلاں

آنحضرت محمد و سلم تک ایک لاکھ چوبیس
نویسٹھ پیروں کے حالات زندگی لوگوں کو
راہ راست پر لانے کے لئے انبیاء اکرام کی خرد
اور اخلاق کی انوار و رحمت پیروں کے حالات
میں فیضیاب ہونے کے لئے یہ کتاب بہترین
انڈاز میں پیش کی گئی ہے قیمت ۵/۳

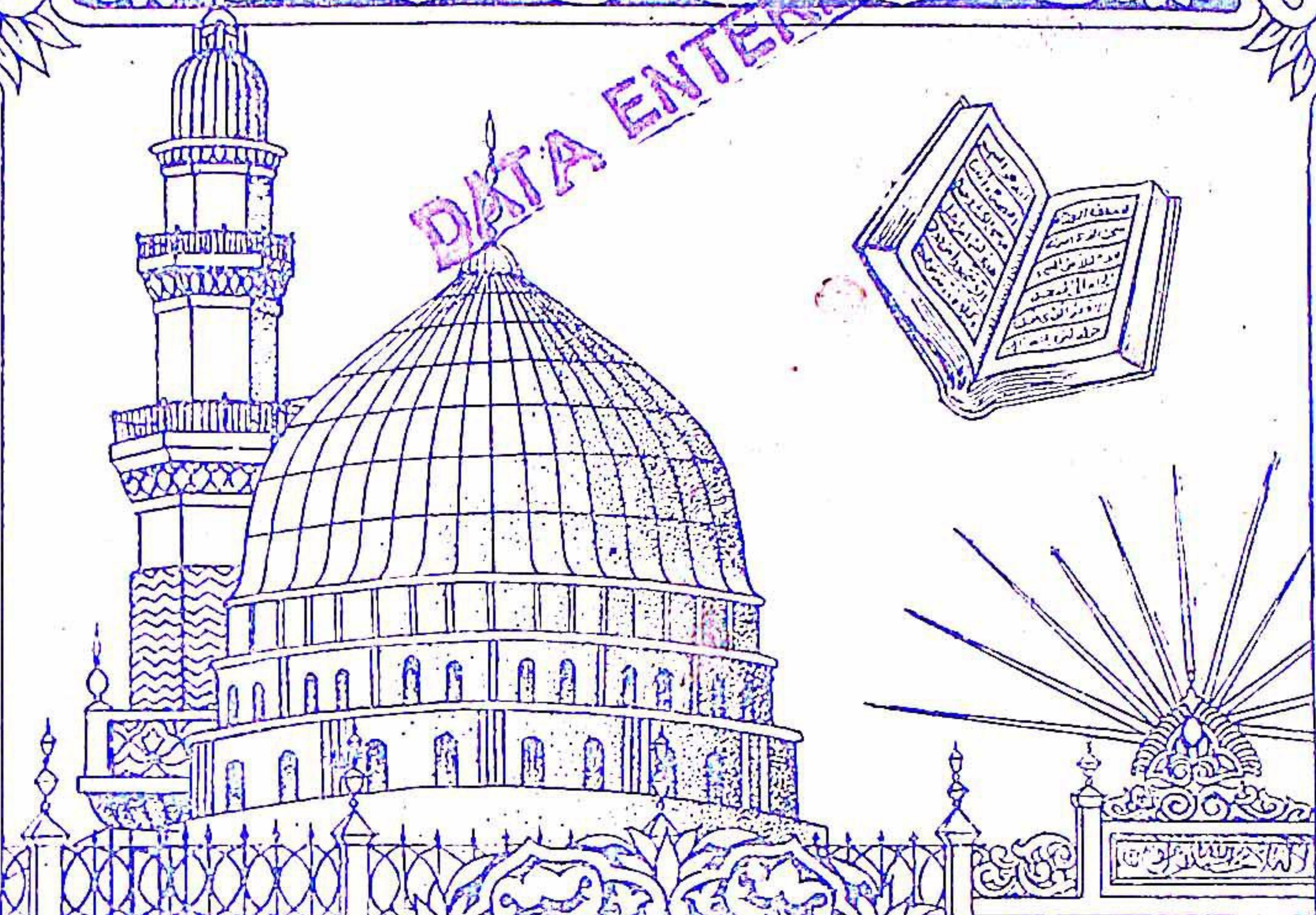
حکایات صحابہ

حضرت اکرم کے صحابہ کرام کی پاک
زندگی کے دل منور کرنے والے حالات
جنہوں نے کفار کی ہر سختی برداشت کی
مگر راہ حق سے نہ ہٹے اور اپنے نبی کی خاطر
جان تک کی پرواہ نہ کی ان کی زندگیاں
اور حکایات قیمت ۲/۵

و اعظمت نے نظر بہت مدد سیکھنا چاہتے
ہیں تو مدد فرمائیے جو کہ ایک نادر نایاب

شیخ غلام حسین اینڈ سنز کشمیری بازار لاہور

DATA ENTERED

235-

کتابت
در کتب

زرکبپی ناشران قرآن پاک سنٹری بازار لاہور